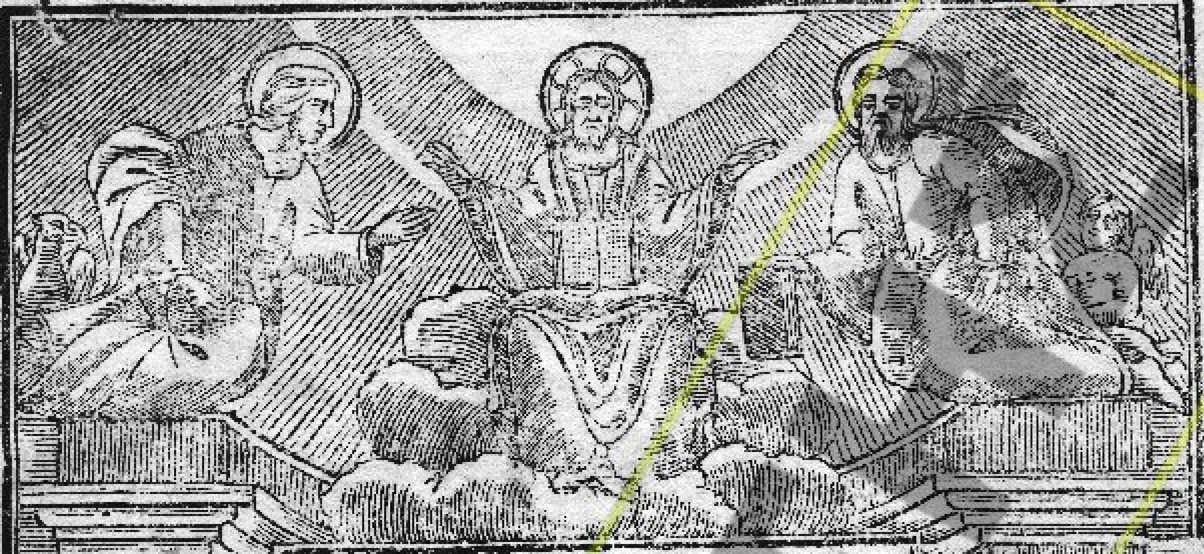

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

ΠΕΡΙΕΧΟΝ ΤΗΝ ΠΡΕΠΟΥΣΑΝ
ΑΥΤΩ ΑΠΑΣΑΝ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ,

ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ
ΤΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ,
Ἐν ἑκάστῃ Ἑορτῇ τοῦ Χρόνου.

Νεωστὶ μετατυπωθέν.

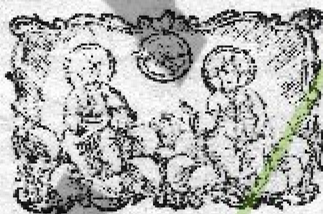

1932
1801
=181

αωα. ΕΝΕΤΙΗΣΙ, 1801.

Παρὰ Πάνῳ Θεοδοσίου τῷ ἐξ Ἰωαννίνων.

CON LICENZA DE' SUPERIORI E PRIVILEGIO.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας κη΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ΄.

Εἰς τὴν Α΄. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια Προεόρτια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον ὥσπερ νήπιον, ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοητῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα. ᾧ καὶ κέκραγε· σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι᾽ ἐμέ.

Ἡ πασῶν ἡ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ Ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεὼν Ἱερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἣν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ Ναῷ καὶ εἰσδέδεξαι, ἀγκάλαις καὶ βόησον· νῦν ἀπόλυσον Σωτὴρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δοῦλόν σου· καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφῆτιδα Ἄνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Ἕτερα στιχ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος ὁ αὐτός. Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Τρύφων παναοίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν Οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικῶς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος. Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναοίδιμε φωτὸς, ἀϊδίου λάμψεσι, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελὼν θείᾳ χάριτι. διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, Ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος, τὰ τερπνὰ τοῦ Βίου, καὶ ψυχῆς στερρότητι, τὰ πάντα παρ᾽ οὐδὲν ἡγησάμενος, καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Ὑπερφρονήσας τῶν τῇδε γηΐνων, παμμάκαρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας. καὶ τῇ πάλῃ δι᾽ αἵματος σου ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελὼν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκ λιπαρῶν δι᾽ ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπῃς Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον Ὅμοιον.
Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ Νόμου ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα. Στίχ. ἦχος πλ. β'. Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς, λάμψαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς ὑπερρύτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδὰμ, πτῶσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Κύριος καὶ δοτὴρ, ἐν Ναῷ τῷ Νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος β'. Γερμανοῦ.
Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ. ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου, ἦχος δ'.

Ὁ Μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς Τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, δώρησαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, Προεόρτιον, ἦχος α'.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων Ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς Ναὸν τὸν Πρωτότοκον, πάσης Κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου. Προεόρτιον, σὺν αὐτοῖς ἡμῖν μελῳδοῦσι, τὸν ὕμνον γηθόμενοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Κανὼν ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ'.

Ὁ Προεόρτιος.
Ὠδὴ α'. ἦχος δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὡδήγησας λαόν, ἐν μέσῳ θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ ἠπιάσαντι σαρκὶ, καὶ Νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' οὗ γέγονας ἄνθρωπος.

Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτης, τὸν ζωοδότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γάρ σε σήμερον.

Τοῖς Νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούσας, καὶ τοῖς τοῦ γράμματος θεσμοῖς, κατὰ Νόμον ὑπήχθης Χριστὲ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Θεοτοκίον.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. οὗ ἡ ἀκροστ.

Τρυφῆς μεθέξαι, ἀξίωσόν με Τρύφων.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν Οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητὴς, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις τὴν ψυχήν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι συγχύσεως.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἁγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Ὑπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικὸς, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς, ψυχὰς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων Ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φώτισάς με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ πατρικὸν, Παναμώμε Κόρη καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου. διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ἀνοιγέσθω ὁ Ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη Ναὸς, Ναὸς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια. τῆς χάριτος ἐλθούσης, νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.

Χήρα Ἄννα σώφρων, μεμονωμένη καὶ γνώσει τοῦ Θεοῦ, νῦν ἀνθομολογεῖτο, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς. Δίς.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Ἄλλος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἤμβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον εὔδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὀφρὺν τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Νόσοι φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος ἁγίου διωκόμενα χάριτι. Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ. ἔχων σε προστάτιν, τῆς ζωῆς μου σφθήσομαι.

Ὁ Εἱρμός.

„ Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
„ Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
„ καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Καὶ τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τοῖς πόνοις μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπείληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος. ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον, ἦχος α'.
Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε,
„ καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χρι-
„ στέ. διὸ ἀπαύστως κράζομεν· δόξα τῇ δυ-
„ νάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς υἱὸν καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀπελεῖς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεός, τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ πνεύματι θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ Κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου Πρεσβῦτα ἐβάστασας. Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε. διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος. Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεομισοῦς κατέπληξας, τῇ τῆς καρτερίας Μάκαρ στερρότητι· τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Ἐνετρύφας Μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις νυττόμενος. νῦν τρυφᾷς δὲ καθαρώτερον, ἀϊδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν, ἐνευροῦτό σου Θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε, τὴν ψυχήν μου διαφύλαξον, ἡ Θεὸν τεκοῦσα τὸν Σωτῆρά μου.

Ὠδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρ- „
θρον, καὶ δόξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι δό- „
ξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ. „

Ἐν τῇ τοῦ Νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐχρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτῶσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κεῖται, εἰς πτῶσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν ἄρτι προεφήτευσε. Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἁγνή, τὸν υἱόν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης πειράσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας Θεοτόκε ἄχραντε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, Ἀθλοφόρε, εἰκόνι λατρεύων γάρ, Θεοῦ τοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας τὸ φρόνημα τοῦ Τυράννου, τὸ ἄθεον Πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος. Θεοτοκίον.

Ἀνέκφρασος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένε, ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Ὠδὴ ς΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεός, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Ἐχρηματίσθη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν πρὶν ἰδεῖν τὸν Δεσπότην Χριστόν. ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ τοῦτον προσδεικνύει παντὶ λαῷ Ἰσραήλ.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ ὡς Ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖ τῷ Θεῷ. ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί. Θεοτοκίον.

Ὢ μακαρία Κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὦ Παρθένε, καὶ φῶς Ἐθνῶν καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ξηράνας τὰς μυσαρὰς, σπονδὰς καὶ κνίσσης μιάσματα, μανίας Εἰδωλικὰς, σοῖς αἵμασιν ἔνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχῶρες μαρτυρικοὶ, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι, τὸ αἷμα τῶν Ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα, ἡ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἁγιάζει, τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτούς.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος Κιβωτὸς, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον, ὡς ἅγιον ἱερὸν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης Κτίσεως. Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στερρότητι, πολυθεΐαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Χριστῷ γενόμενος, καὶ νικήσας Τυράννους ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων ὡς ἀήττητος. Ὁ Οἶκος.

Ἱερὰ πανδαισία προτέθειται, φιλεόρτων τὸ σύστημα σήμερον, προεόρτια σύμβολα φέρουσα, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθημέρου, τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν Γέννησιν, καὶ Πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλησιν, τοῦ σεπτοῦ Ἀθλοφόρου μνημόσυνα. δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστὸν, πλαοῦται νικητικῶς, Ὡς ἀήττητος.

Μὴν Φεβρουάριος. Ἔχων ἡμέρας ΚΗ΄. εἰ δὲ ἐστι Βίσεκτος κθ΄. Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια΄. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ΄.

Εἰς τὴν Α΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ. Σὺ δὲ Τρύφων τί; τὸ ξίφος θνήσκων φθάσας.
Καιρὸς δὲ τίς σοι τοῦ τέλους; νουμηνία.
Ἐν Φεβρουαρίοιο Τρύφων πρὸ τομῆς θάνε πρώτῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμψάκου τῆς Κώμης τῶν Φρυγῶν Ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς Βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει, ἀπὸ τῆς Αὐγούστου Βασιλείας. ἔτι δὲ κομιδῇ νέος ὢν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλον ἐπιτήδευμα μετιὼν, (χῆνας γὰρ ἔβοσκεν, ὥς φασι,) Πνεύματος ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος μαλακίαν, καὶ δαίμονας ἐξελαύνων. ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως Θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην. ἔνθα λέγεται ὑποδεῖξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύνα μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλλοντα, καὶ πολλοὺς ἐπὶ τῷ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν μεταγαγεῖν. Ἐπὶ δὲ τοῦ Βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο τὸν κρατήσαντα, μετὰ Γορδιανὸν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ Ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύειν, φησὶ, τοὺς δαίμονας. ἀχθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον σπαθίζεται. εἶτα ἵπποις δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται χειμῶνος ὥρᾳ κατὰ δυσβάτων, καὶ δυσοδῶν χωρίων. καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω σιδηρῶν ἥλων σύρεται. ἔτι δὲ μαστιχθεὶς, καὶ λαμπάσι πυρὸς τὰς

πλευρὰς

πλευρὰς ἐκκαείς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται· ἣν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Οὗτος παρὰ Γαλάταις τοῖς πρὸς τῇ Ἀγκύρᾳ τραφείς, ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι συνών, ἔπειτα δὲ ἱστορίας ἕνεκα τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται, καὶ τάφον εὑρών, ἐν αὐτῷ εἰσέδυ, ὑπερῷον ἔχοντα καὶ δρύφακτον προβεβλημένον, δι' οὗ τοὺς ἀνιόντας ἐδέχετο, δι' ἡμερῶν δύω, ἄρτου βραχέος καὶ ὕδατος γευόμενος μετρίου. Ἰάσατο δὲ πρῶτος διὰ προσευχῆς τινά, ὃν καὶ σύνοικον ἐποιήσατο· ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα τοῦ Μακαρίου Θεοδωρήτου, Ἐπισκόπου Κύρου, εὐλαβεστάτην οὖσαν καὶ θεάρεστον, ὀφθαλμιῶσαν ἰάσατο. καὶ ὀψοποιόν τινα ὑπὸ δαίμονος ὀχλούμενον ἐθεράπευσε, καὶ ἕτερον ἀγροῖκον τοῦ αὐτοῦ ἠλευθέρωσε πάθους· καὶ τὸν Στρατηγὸν τῆς Πόλεως, παρθένον τινὰ βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγχειρήσεως διεκώλυσε, πηρώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. καὶ τὴν προῤῥηθεῖσαν μητέρα τοῦ Θεοδωρήτου, δυστοκοῦσαν καὶ κινδυνεύουσαν, τοῦ θανάτου ἐλυτρώσατο. Ἐπὶ ἐνενήκοντα οὖν καὶ δύο χρόνους θεαρέστως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα κομισάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βανδιμιανοῦ.

Στίχ. Βανδιμιανός, δένδρον ἀρετῆς μέγα,
Φυτευθὲν ἐς γῆν, καὶ μεταχθὲν εἰς Πόλον.

Οὗτος Μαθητὴς γέγονε τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου, καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν, εἰς ῥαγάδα πέτρας ὑποδύς, ἐν ᾗ κατεσκεύασεν οἰκίσκον τινὰ σμικρότατον, καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβιούς, ἐν τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ ὁμολογητοῦ, Βασιλείου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὁρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ὅσιος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω.
Μὴ προκλίνας τι τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Θαίων μετὰ δύο παίδων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκουσι παισὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους,
Ὅλῃ καὶ Θαίων εἵπετο προθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν γλῶτταν ἐκτμηθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Φωνῆς στερηθεὶς γλωττότμητος Καρίων,
Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑθλοφωνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Σατύρου, Ῥευκάτου, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φηλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετούα πεντάδα,
Ἥμαψε συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἑξάδα.

Ἡ ἁγία Μάρτυς Περπετούα ἦν ἐκ Πόλεως Βουθρυτανῶν τῆς Ἀφρικῆς. συνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων, καὶ ἤχθη τῷ Χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων νεανίσκων κατηχουμένων. Τῇ δὲ ἁγίᾳ Περπετούᾳ, ἅμα τῇ Φηλικητάτῃ, ἀφίεται Δάμαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάραξεν αὐτάς· εἶτα μετὰ τῶν λοιπῶν Ἁγίων ὑπὸ ὄχλου μαχαίραις ἀναιροῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τῶν Πατέρων Θεός, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παῤῥησίᾳ βοᾷν σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός. „

Ὁ ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεών, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ὡς νηπιάσας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσίων, μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Ἡ σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν Ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα· ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφραινόμενος. τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀνεμέλπες γηθόμενος. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ δεσπότης τῶν ὅλων, τῶν αὐτοῦ Παθημάτων στέφει τὸν Μάρτυρα, καὶ τοῦτον

ἀναυλίζει, σκηνὰς ἐπουρανίοις, κεκραγότα καὶ λέγοντα· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν Παναμώμε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ Νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ Νόμου πάντας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Εἶδέ σε φῶς νοερὸν, Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρις αἵματος χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἤθλησας, ἀντικαθισάμενος πρὸς ἁμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ. νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν. ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾷς, στεφανηφορῶν καὶ σὺν Ἀγγέλοις κραυγάζων· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν Θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι μὲν ἑπόμενοι, μακαρίζομεν Πάναγνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Μεγαλύνομεν πάντες τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ὁ πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος Νόμον, χερσὶν ἀγκαλίζεται, Πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἁγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει Νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ Ναῷ Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ Νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνείαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἁγνὴ, Παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ Κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ. αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι. πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἡ τούτων ἐλπὶς, πλήρης θυμηδίας

δίας ϗ χαρᾶς, ϗ φαιδρότητος ἀνεκφράστου. ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλῃ τῇ αὐτοῦ πυρσούμενος, ϗ μορφούμενος Τρύφων σοφέ, ϗ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις ἐλλάμψεσι διαλάμπων. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὤφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε. ὤφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου ϗ θείας τρυφῆς. ἧς νῦν ἀπολαύων καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι.

Θεοτοκίον

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννῆτορ τῆς σαρκός μου, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως Ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, ϗ σωτηρίαν τῶν σὲ ὑμνούντων.

Ὁ Εἱρμός.

„ Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
„ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ
„ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν
„ ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
„ γίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τροφῆς καταμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτισας Μάκαρ, τὰς χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειληφὼς, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας ϗ νόσους.

Προεόρτιον. Ὅμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ Νόμου ϗ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, ϗ ἀνάστασιν πολλῶν, ϗ εἰς σημεῖον ἐν Κόσμῳ.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ μέγας Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρεύστως, Υἱὸς πρὸ ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε. Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, ϗ νῦν. ἦχος, β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ὁ κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον. αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἔλεγε· νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχοι ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι, ἐὰν φθάσῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν ταῖς προγεγραμμέναις Κυριακαῖς, ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στ. Ἀναστάσιμα δ'. Δόξα, ϗ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν τοῦ στ. ϗ γ'. τῆς Ἑορτῆς, ἦχος βαρύς. Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου, ϗ τὰ ἕτερα δύο μετὰ τῶν στ. αὐτῶν. Δόξα, ϗ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ι'. ϗ ψάλλομεν στ. Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Τριῳδίου γ'. ϗ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, ϗ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λιτὴν, τοὺς γ'. δευτέρους τῆς Ἑορτῆς, ϗ τῆς ἡμέρας, τὰ εἰς τοὺς Αἴνους. Δόξα, τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς τοὺς Αἴνους. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰ δ' οὐκ ἔστι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, ἐκ γ'. ἡ Ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς. αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, τῆς Ἑορτῆς, ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Στειριώτου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον τὸ ἀναστάσιμον δίς. Δόξα, ϗ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολ. καθίσματα Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος. ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου, ὁ Πολυέλεος, ϗ τὰ καθίσματα τῆς Ἑορτῆς. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Πρό-

κείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ, ὁ Ν. καὶ τὸ στιχηρὸν τῆς Ἑορτῆς. οἱ Κανόνες· ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ΄. τοῦ Τριῳδίου τῆς ἡμέρας, εἰς δ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ϛ΄. Καταβασία τῆς Ἑορτῆς ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, τὸ Κοντάκιον καὶ τὸν Οἶκον τοῦ Τριῳδίου. καὶ τὰ Μακ. τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. τὸ Ἀναστάσ. τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή. στιχ. Ἀναστάσ. δ΄. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν Αἴνων, οἱ στιχ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἑορτῆς τὰ προσόμοια. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Εἰ δὲ ἐστι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὰ στιχ. τῆς Ἑορτῆς, στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπάριον τῆς Ἀναστάσ. ἡ Κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις, ἡ συνήθης Λιτή. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Ἑωθινόν. καὶ ἡ α΄. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις. Τροπ. Ἀναστάσ. Δόξα, τῆς Ἑορτῆς. Καὶ νῦν, Θεοτ. τῆς ὥρας. Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ϛ΄. καὶ τῆς Ἑορτῆς, ἡ γ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. Εἰσοδικὸν τῆς Ἑορτῆς. Τροπ. τὸ Ἀναστάσ. καὶ τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας, εἶτα τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, πότε ἀποδίδοται, ἂν τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ γ΄. τῆς Ἀποκρέω, ἀποδίδοται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. ἢ τῇ ε΄. ἢ τῇ ϛ΄. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω, ἀποδίδοται τῇ γ΄. τῆς Τυρινῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῇ β΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ ε΄. τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ γ΄. ἢ τῇ δ΄. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ Κυριακῇ τῆς αὐτῆς Ἑβδομάδος.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἂν τύχῃ τῶν ψυχῶν, ἢ Μεθεόρτων, ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς.

Χρὴ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ἢ Μεθεόρτων, ἢ Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν ψάλλεται ἑσπέρας καὶ πρωῒ ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ ἰδικῶς, ἢ ψάλλεται τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀσώτου.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, ἂν τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ β΄. τῆς Τυρινῆς, τῇ Κυριακῇ, ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. ἦχος α΄. δευτεροῦμεν τὸ α΄. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ Ἀκολουθία, ὡς ἐστιν ἐν τῷ Τυπικῷ ἀπαραλλάκτως. Τριῴδιον γὰρ ἐν ταύτῃ τῇ Ἑορτῇ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τῆς Τυρινῆς οὐ ψάλλομεν, ἄνευ τῆς Κυριακῆς, εἰ μὴ μόνον τὸ Ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας. λέγεται γὰρ αὐτὸ ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ὡς προεγράφη. Εἰς τοὺς Αἴνους, μετὰ τὸ εἰπεῖν τὰ δ΄. στιχ. τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ὡσαύτως, εἰ τύχῃ ἐν τῇ γ΄. ἢ τῇ ε΄. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ΄. ἢ ϛ΄. τῆς Τυρινῆς. ἐν τῷ μικρῷ καὶ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, καὶ Ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ Ἀκολουθία, καθὼς ἐδηλώθη ἐν τῇ β΄. ἀπαραλλάκτως. γίνονται δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ Ὄρθρου, καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν Ὡρῶν, αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. ἐν δὲ τῇ ϛ΄. ὥρᾳ λέγεται τὸ Τροπάρ. τῆς Προφητείας, καὶ ἡ Προφητεία, καὶ ἡ Λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου, κατὰ τὸν καιρὸν αὐτῆς. Ἐν δὲ τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ Προκείμ. τῆς ἡμέρας, τὰ Ἀναγνώσμ. τῆς Ἑορτῆς, καὶ ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. μετὰ μέλους. γίνεται δὲ θ΄. παρὰ τοῖς Μοναχοῖς ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ αὕτη.

Περὶ τῶν Μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς, τύχωσιν ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἐὰν τύχωσι τὰ Μεθέορτα ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς. Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχῃ· καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἐστι δ΄. ἢ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις. ὡσαύτως καὶ ἐν τῷ Μεσονυκτ. εἰ ἐστι, δ΄. ἢ Παρασκευή, καὶ ἐν τῷ τέλει, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Τροπ. τῆς Ἑορτῆς, δίς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου,

γίου, εἰ ἔχῃ· καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, εἰ δὲ μὴ, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ Κα. τῆς ψαλ. Κα. τῆς Ἑορτῆς. οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς η΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. Ὅτε δὲ ἐστὶν ᾠδὴ τοῦ Τριῳδίου, λέγεται τῆς Ἑορτῆς, εἰς ς΄. καὶ τοῦ Τριῳδίου, εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς. εἰ ἔχει Κοντάκιον ὁ Ἅγιος, εἰ δὲ μὴ, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα Κα. τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ᾽ ἕκτης Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει, εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἑορτῆς. Ἐξαπος. τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει, καὶ τῆς Ἑορτῆς. εἰ δὲ μὴ, τῆς Ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ, τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἰδιόμελον, τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, εἰ ἔχει. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἐστὶ Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις. Ὡσαύτως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις, εἰ ἐστὶ τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι, γ΄. μετάνοιαι μόνον μετὰ τὸ τέλος γίνονται. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

Περὶ τῆς αὐτῆς Ἑορτῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. ἦχος α΄. Λέγε Συμεών. δευτεροῦμεν τὸ α΄. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία. εἶτα τὸ Προκείμ. ὕστερον, ἦχος πλ. β΄. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. μετὰ μέλους. Εἰς τὸν στιχ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάρ. τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ α΄. Ἀντίφωνον, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν, στιχ. τῆς Ἑορτῆς, εἰς ς΄. καὶ τῶν ἁγίων Πατέρων εἰς δ΄. Δόξα, τῶν ἁγίων Πατέρων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχ. τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. στιχ. τῆς Ἑορτῆς Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν Ἄρτων, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς, δὶς, καὶ τῶν Ἁγίων ἅπαξ. ἡ ἀνάγνωσις τῆς Ἑορτῆς. ὁμοίως καὶ εἰς τὸ α΄. Κα. Εἰς τὰ Κα. τῆς ψαλ. Κα. τῆς Ἑορτῆς εἰς τὴν β΄. ψαλ. Κα. καὶ ἀνάγνωσις τῶν Ἁγίων· ὁ Πολυέλεος, Κα. καὶ ἀνάγνωσις τῆς Ἑορτῆς. οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον. Πᾶσα πνοὴ, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. ὁ Πεντηκοστὸς, τὸ Πεντηκοστάριον τῆς Ἑορτῆς, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων εἰς ς΄. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ τὸν Οἶκον. εἶτα Κα. τῶν Ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαπος. τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοὴ· ἱστῶμεν στιχ. ς΄. ψάλλομεν στιχ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, ἡ Ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ δὲ Λιτὴ, καὶ ἡ α΄. Ὥρα, ἐν τῷ Νάρθηκι. ἐν ταῖς Ὥραις, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ΄. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς, εἰς δ΄. καὶ τῶν Ἁγίων, ἡ ς΄. ᾠδὴ, εἰς δ΄. Εἰσοδικὸν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Δόξα, καὶ τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Περὶ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἤγουν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐταῖς, Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς Ἑορτῆς, ς΄. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Τροπάριον, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἐστὶ δ΄. ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ Ἀπόδειπνα, καὶ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, εἰ ἐστὶ δ΄. ἢ Παρασκευὴ, ἐν τῷ τέλει αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ Κα. τῆς ψαλ. Κα. τῆς Ἑορτῆς. ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ιδ΄. ἔνθα δὲ τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριῳδίου, τῆς Ἑορτῆς, εἰς ι΄. καὶ τοῦ Τριῳδίου, εἰς δ΄. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κα. τοῦ Τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τὸν Οἶκον. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, στιχολογεῖται Ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. τῆς Ἑορτῆς, δίς. Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, εἰς δ΄. Δόξα, καὶ νῦν,

τῆς

τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, ἐκ δευτέρου, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. μετὰ τὸ Τρισάγιον, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. ἡ Ἐκτενής. Καὶ εἰ ἔστι δ΄. ἡ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ α΄. Ὥρα. ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι μόνον. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ΄. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς, εἰς ἕξ. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον, Ἀλληλούϊα. καὶ Κοινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν στ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς Τροπάριον τῶν Ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς δίς. Δόξα, τῶν Ἁγίων, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθ. τῆς στιχολ. καθ. τῆς Ἑορτῆς. οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η΄. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς ἕξ. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων, καὶ Κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ στιχολογεῖται Ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή. στ. τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῶν Ἁγίων γ΄. Δόξα, τῶν Ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἡ συνήθης Λιτή, καὶ ἡ α΄. Ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ἐν τοῖς Μακαρισμοῖς, ἡ γ΄. ᾠδὴ τῆς Ἑορτῆς, εἰς δ΄. καὶ τῶν Ἁγίων, εἰς δ΄. Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. Δόξα, Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων. ὁ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β΄.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στ. προσόμοια. ἦχος, α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν Οὐρανίοις θρόνοις, ἐποχούμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκάλαις ὁ Συμεών, ἐκβοῶν· νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου Σῶτερ ἡ τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπόλαυσις.

Βρέφος ὁρῶν σε ἐβόα ὁ θαυμαστὸς Συμεών, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα· φρίττω καὶ πτοοῦμαι χερσὶν ἐμαῖς, ἀγκαλίσασθαι Δέσποτα. ἀλλ᾽ ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου ἐκζητῶ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Νῦν ἀνοιγέσθω ἡ πύλη ἡ ἐπουράνιος, ὁ ἐκ Πατρὸς ἀσπόρως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, σάρκα λαβών, τὴν βροτείαν βουλόμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθός, καὶ βαλὼν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, δ΄.

Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ Κόσμῳ τὸν τοῦ Κόσμου πάροχον, καὶ τοῦ Νόμου Ποιητήν. ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτης Συμεών, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὴν στ. στ. ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτήρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ἄνθραξ ὁ Προφθείς, τῷ θείῳ Ἡσαΐᾳ, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ πρεσβύτῃ δίδοται.

στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Φόβῳ καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λέγε ὦ Συμεών, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ Κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α΄.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος

τῆς

τῆς Δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Ἰστέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, προηγοῦνται τὰ Ἀναστάσιμα ἔν τε τῷ Ἑσπερινῷ, καὶ τῷ Ὄρθρῳ, Εὐαγγέλιον δὲ λέγεται τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. η. καὶ ψάλλομεν στιχ. Ἰδιόμ. ἦχος, α.

Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεών, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ ἀγάλλῃ; τίνι κράζεις καὶ βοᾷς, νῦν ἠλευθέρωμαι; εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεών, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, Νόμῳ ὑποταττόμενον. οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ Νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ᾄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτόν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἑώρακεν. οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ Νόμῳ φθεγγόμενος. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον. ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικήν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν Ναῷ τῷ Νομικῷ. καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ᾗ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἁγίασόν μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξασθε τὸν Νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου. Καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου. ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα. ἢ ἀντὶ τούτων προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεύς, ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσιν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοὶ ἀντὶ τῶν πρωτο- Κεφ: ιβ. ε.

το-

τοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα
πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ
ἀνθρώπου ἕως κτήνους, εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος
ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ς. 1. Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ
Βασιλεύς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον
ἐπὶ Θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης
ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἱστήκεισαν
κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί, καὶ
ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί. καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον
τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ
δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν
ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον,
καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος
Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ πᾶσα ἡ
γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον
ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ
οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· ὢ τάλας
ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρωπος
ὤν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ
λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ,
καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον
τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός
με ἓν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ
εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ
τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός
μου, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων
σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ
τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. καὶ ἤκουσα
τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω;
καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον;
καὶ εἶπον· Ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ἀπόστειλόν
με. Καὶ εἶπε· πορεύθητι, καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ
τούτῳ· ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ
βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη
γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς
ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν· καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν
ἐκάμμυσαν, μή ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς,
καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ
καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι
αὐτούς. Καὶ εἶπα· ἕως πότε Κύριε; καὶ
εἶπεν· ἕως ἂν ἐρημωθῶσι Πόλεις παρὰ τὸ
μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι
ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος.
καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς
ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες
ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἠσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, Κεφ. 19. 1.
καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ
χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ.
καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς.
Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν
αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω,
καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων
σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ·
Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ
παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει
καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος· Ἐδαφ. 12.
ποῦ εἰσι νῦν οἱ Σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν
σοι, καὶ εἰπάτωσαν· τί βεβούλευται
Κύριος Σαβαὼθ ἐπ᾽ Αἴγυπτον; Τῇ ἡμέρᾳ Ἐδαφ. 16.
ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖκες,
ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς
Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ
αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον Κυρίου ἐν 19.
χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον
αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς
τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου. ὅτι
κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ
αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ
γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις. καὶ
γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον,
καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

Εἰς τὴν Λιτήν, Στιχηρὰ Ἰδιόμ. Ἦχος, α.

Ἀνατολίου.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν Νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται, καὶ Νόμον ὡς Νόμου Ποιητής, τὸν Νόμον ἐκπληρῶν Ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν πληρωθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ᾽ ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν φανερωθέν, φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων Ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ. διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωήν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμε-

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ ἐν Σινᾷ Νόμον ἐπιδοὺς, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς. νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἁγνὴν, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τοῦ Νόμου κατάρας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος, β'. Ἀνδρέου τοῦ Πυρού.

Ὅνπερ οἱ ἄνω Λειτουργοὶ τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦσθαι ἐκήρυττε. καὶ βροτὸν τὸν Οὐράνιον Θεὸν ἐπτανόμενος, ἀναχωρῶν τοῖς ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται· ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. οὗτός ἐστιν ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής. οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός· ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ. οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τὸ αὐτό.

Ὁ κτίστης Οὐρανοῦ καὶ γῆς ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ ἁγίου Συμεὼν τοῦ Πρεσβύτου σήμερον. αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἔλεγε· νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.
Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ Πρεσβύτης ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι, τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ Νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι. ἐκεῖνος μὲν διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς θεόπτης ἠξίωτο, κεκαλυμμένῳ προσώπῳ τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διελέγξων· οὗτος δὲ τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. καὶ Ἄννα Προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα, λυτρωτὴν τοῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. αὐτῷ βοήσωμεν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος, δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ Κόσμῳ, τὸν τοῦ Κόσμου πάροχον, καὶ τοῦ Νόμου ποιητήν. ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Δόξα, ἦχος, πλ. α. Τὸ αὐτό.

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ Κόσμῳ φανέντα. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.
Γερμανοῦ, οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκὶ ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα. ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν στ. στ. Ἰδιόμ. ἦχος, βαρύς.
Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιὼν, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν. ἄσπασαι τὴν Μαριὰμ τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκὶ, υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου. ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.

στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς,

φε-

φέρουσα ἐν τῷ Ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σιναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, Πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντα. ὃν δεξάμενος Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἅρματι Χερουβίμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ᾄσμασι ~~Χερουβίμ~~, σεραφιμ φέρουσα ἐν ἀγκάλαις ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην Νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου Ἱερέως. Ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα νῦν ἀπόλυσόν με, μηνῦσαι τῷ Ἀδάμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος· Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ Κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. β΄.
Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ Ἱερῷ κατὰ Νόμον προσφερόμενος, Πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις. καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν. περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεὼν τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ Πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε. καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι, ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, α΄.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε. ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις τὸν Ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. στιχολογίαν. Κάθισμα
ἦχος, α΄. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν. ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν Οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις, γηραλέαι νῦν ἐναγκαλίζονται χεῖρες τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.
Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν. Κάθισμα ἦχος, α΄.
Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος. ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.
Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἦχος,
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσηται τὴν ἐκ Παρθένου. καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί. καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου. Προκείμενον, ἦχος, δ΄.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον, κατὰ Λουκᾶν. Ζήτει εἰς τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Λειτουργίας, ἀπὸ τοῦ μέσου, οὗ ἡ ἀρχή. Καὶ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ. Οὕτως δὲ ὀφείλει ἄρξασθαι· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ.

Καὶ μετὰ τὸν Πεντηκοστόν, τὸ Ἰδιόμελον,
ἦχος, πλ. β΄.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ Οὐρανοῦ σήμερον. ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικήν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν Ναῷ τῷ Νομικῷ. καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· ἀπόλυσον κράζων ὁ δοῦλος τῷ Δεσπότῃ. οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον

τὸ σωτήριόν σου. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν Κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Χριστὸν γεγηθώς, Πρέσβυς ἀγκαλίζεται.

Ποίημα Κυρίου Κοσμᾶ Μοναχοῦ. λέγομεν δὲ τοὺς Εἱρμοὺς, ἀνὰ β'. τὰ δὲ Τροπάρια ἀνὰ τεσσάρων. Ὠδὴ, α'. ἦχος, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Χέρσον ἀβυσσοτόκον, πέδον Ἥλιος, ἐπεπόλευσε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη, ἑκατέρωθεν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος. διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεὼν τῷ γήρᾳ, ἀνειμέναι καὶ κνῆμαι, παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντὴν χορείαν, σὺν Ἀσωμάτοις στῆτε. ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέστη ταχθέντες, Οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ. ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ, γ'. Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν ἐκτήσω, τῷ τιμίῳ σου Αἵματι.

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, Πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδὰμ χεῖρα, προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Τῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτην, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, ἦχος, δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ. νῦν δὲ Συμεὼν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο. καὶ γεγηθὼς ἠπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὸ ἐβόα· νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ὠδὴ, δ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐκάλυψεν Οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθὼν, τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ Ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος, „ καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ἠθόμενος Συμεὼν τῶν ἀπορρήτων μύστης, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ἐν ὑφ' ἁγίου πάλαι κεχρημάτισται Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκάλισαι κράζων αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὃν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν παράκλησιν, τοῦ Νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ σαρκὸς ὡς ἐν θρόνῳ χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχούμενος, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεὸν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, „ καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Συνεὶς ὁ θεῖος Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων μητρὸς κρατούμενον, ὢ χαίροις ἐβόα σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτης, καὶ τῶν ἰχνῶν εὐθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου καὶ Θεομήτορος, πῦρ ἔφη βαστάζεις ἁγνή· βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεὸν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥύπτεται Ἡσαΐας τοῦ Σεραφὶμ, τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σὺ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρύνεις με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ, ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη, „ ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἀρραγὴς πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἱὸν ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντάς σε, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ. Κοντάκιον. Ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός. ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος. Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὅν περ οὐρανόθεν οἱ Ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα. ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βαστάζεται ὡς βρέφος. ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου. ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων ἀπεριγράπτως ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ, ἑκὼν περιγράφεται σαρκὶ, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Στίχ. Κόλπος Πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ Χριστέ μου, Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἵ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηοῦ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου Ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς ἁγίας Ἀειπαρθένου ἄνευ ἀνδρὸς Γέννησιν; κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσήχθη τῷ Ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, παρά τε τῆς παναγνου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκιώδους καὶ νομικοῦ γράμματος. ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ Πρεσβύτης, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθομολογησάμενος, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀνταλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ Οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου· καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἡμῶν λόγων, Δῶρον δόντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος νέος ὢν, προσήχθη τῷ Ἄρχοντι Τυανέων, καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ξέεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεπυρακτωμένης τίθεται, καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλῶτταν τέμνεται, καὶ πυράγρᾳ τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται, τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπείρεται· ὀβελίσκους πεπυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγγων δέχεται. καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησι.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἀδὰμ ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἅδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὔᾳ προσκομίσων εὐαγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορεύων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσάμενος, Θεὸς ἕως τοῦ Ἅδου ἥξει. αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν Σταυρῷ καθορῶσα, σὸν Υἱὸν ᾧ βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀσπέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας Κιβωτοῦ νῦν χόρευε. εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδοὺ Συμεὼν ἀνεβόα, τὸν ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἐστι, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον. τούτῳ πίστει μέλψωμεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτῶσις ἀπαθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίστει μέλπουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ ϗ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί. πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱὸν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρως μεγαλύνομεν.

Ζεῦγος πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἣν νεοσσῶν, ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, ϗ σώφρων Ἄννα Προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἵῳ γόνῳ Πατρὸς, ἐν τῷ Ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ὑπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεὼν, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν. ἀπολαβέσθαι τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων ϗ ὁσία, ϗ πρέσβυρα τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ Ναῷ διαῤῥήδην. τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον αὐτόμελον, ἐκ γ.

Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ Νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ. εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ϗ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στί. δ'. ϗ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ Ναῷ νῦν προσάγεται. καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα. κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς Δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν ϗ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος. διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζε· ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα. διὸ νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, ϗ νῦν, ἦχος, πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ὁ ἐν χερσὶ Πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, ϗ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη, ϗ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά. καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ'. ϗ ς'. Εἰσοδικόν.

Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν Ἐθνῶν. Ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ. ϗ τὸ Τροπάριον. Χαῖρε κεχαριτωμένη, Δόξα, ϗ νῦν, τὸ Κοντάκιον. Προκείμενον, Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. στί. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Ἑβραίους. Ἀδελφοὶ, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ'. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. στί. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ. ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον. Κοινωνικόν. Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Ἰστέον ὅτι, εἰ τύχῃ ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, ϗ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, αἱ Ἀκολουθίαι τῶν τοιούτων Κυριακῶν, γίνονται ἐν ταῖς παραμοναῖς, ἐν αἷς καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς τελεῖται, ἐν ᾗ ἂν τύχῃ Κυριακῇ, προηγουμένων τῶν Ἀναστασίμων. Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς.

Ἰστέον, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ, ἑορτάζεται ἡμέραν μίαν. Ἐν δὲ τῇ Τυρινῇ ἡμέρας τέσσαρας. Εἰ δὲ τύχῃ ἔξωθεν τῆς Τεσσαρακοστῆς, καὶ τῆς Τυρινῆς, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου ποιοῦμεν Λιτὴν ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἰ δὲ φθάσῃ ἡ παροῦσα Ἑορτὴ ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ,

ἐπιτελοῦμεν τὴν Ἀκολουθίαν αὐτῆς οὕτως. Ἑσπέρας ἐν τῇ Παραμονῇ, λέγομεν πρῶτον, στιχηρὰ τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τῆς Ἑορτῆς. ὁμοίως καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. Περὶ δὲ ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς κρούει τὰς βαρέας, τὸ σιδηροῦν, καὶ τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸ, Δόξα καὶ νῦν, λέγει ὁ Ἱερεὺς τὰς συνήθεις εὐχάς, καὶ γίνεται ἀπόλυσις, καὶ δίδοται τὸ κατασπαστόν. Εἶθ' οὕτω γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη, καὶ καθεξῆς ἡ Ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἡ δὲ γ'. ὥρα, καὶ ἕκτη γίνεται οὕτω· σημαίνει ὥρᾳ γ'. τῆς ἡμέρας, καὶ ψάλλομεν τὰς ὥρας ἄνευ μετανοιῶν. στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὰ καθίσματα αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τούτων ἀπόλυσιν, σημαίνει τὴν θ'. ὥραν, καὶ ψάλλομεν καὶ αὐτὴν μετὰ τῆς στιχολογίας, εἶθ' οὕτω λέγομεν καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς χῦμα, καὶ καθεξῆς τὸν Ἑσπερινόν. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, προηγοῦνται τὰ στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, ἔπειτα τοῦ Τριῳδίου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. τό, Φῶς ἱλαρόν. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα πρῶτον τῆς Ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Τριῳδίου. τὸ Κατευθυνθήτω. ἡ Συναπτή, τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, ἦχ. γ'. ὁ Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς, Ἀλληλούϊα, ἦχ. πλ. δ'. καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ'.

Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ ποιητὴς τῶν ἁπάντων καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ναῷ προσηνέχθη. ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβών, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας. Ὅμοιον.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβών, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Ὅμοιον.

Ὃν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν Ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραήλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα ἀοίδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιῶσαι, τὸν Κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσί, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Ἡσυχάζων τῷ πνεύματι, προβεβηκὼς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχρημάτισαι, μὴ ὄψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς βρέφος, νέον τὸν προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητήν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα. ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ᾔτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

Ἄννα ἡ θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πανόλβιος, προφητείᾳ λαμπόμενοι, ἐν Νόμῳ τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν Νόμου Δοτῆρα, βρέφος ὀφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν. αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, πλ. α'.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα. ὃν Συμεὼν δεξάμενος λέγει· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἅγιε.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτήρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλαίαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεών, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ Κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, α΄.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν Νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσῇ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται, καὶ κατὰ Νόμον ὡς Νόμου Ποιητής, τὸν Νόμον ἐκπληρῶν, Ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν πληρωθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ᾽ ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν φανερωθέν, φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων Ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ. διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἄληκτον ζωήν, ὁ παρέχων τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος α΄.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι᾽ ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ Οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β΄. στιχολογίαν. Κάθισμα. ἦχος, πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ ἐθισμένα πληρῶν, ὁ ποιητὴς καὶ δεσπότης καὶ τοῦ νόμου δοτήρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκὶ, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν Κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δέχου τὸν ὕμνον Συμεὼν Θεοδόχε.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ.

Δικαίων σκηνώμασι περιχαρῶς αὐλιζόμενος, τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεὼν δίκαιε, τοὺς τὴν θέαν σου, τελοῦντας δικαιῶσαι, μεταστάσιν αἴτησαι μακαριώτατε.

Ἐν νόμῳ γενόμενος, Ἱερουργὸς Ἱερώτατε, ὃν Νόμος ἐκήρυξε βρέφος τεθέασαι, καὶ τῆς φύσεως, τῷ Νόμῳ Θεοδόχε, θανὼν πρὸς ἀθάνατον, χαίρων μετέβης ζωήν.

Χειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς Οἰκουμένης τὰ πέρατα, Παρθένου φερόμενον, χερσὶν ἑώρακας, καὶ τιμίαις σου, δεξάμενος ἀγκάλαις, Μωσέως ἀνώτερος, ὤφθης Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλάττεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῇ σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ, γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὑψωθεὶς ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεηγόρε, πωτοβαθὴς ὡς στῦλος ἐπερειδόμενος σαφῶς, τῷ παναγίῳ Πνεύματι γεγένησαι. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν τοῦ Νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μήτραν, παρθενικὴν καὶ βρέφος σωματοφόρον Συμεὼν, γεγεννημένον ἔβλεψας δωρούμενον, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, δημιουργήσας χερσί σου, σωματωθεὶς κρατεῖται καθαγιάζων σε σαφῶς, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτήσαντα. Μάκαρ ἀπολύει σε. Θεοτοκίον.

Νοητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσαν θεῖον, τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σωματωθέντα ὑπὲρ νοῦν, ὁ Συμεὼν ὡς ἔβλεψε Πανάμωμε, χαίρων ἐμακάριζε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ Ἐθνῶν Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγωγή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα. ἦχος, γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χερσὶ, χαίρων ἐδέξατο ὁ Ἱερὸς Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὠδὴ, δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερήκμασας τῷ γήρᾳ, τῇ δὲ πίστει ἐνεάζες, νέον βρέφος θέλων, βλέψαι Συμεὼν τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα Κόσμον τὸν γηράσαντα, ἐπιθέσεσι τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως, Συμεὼν τὸν μακάριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν

Θεὸν τὸν μακάριον, σάρκα φορέσαντα ὅπως ἀπεργάσηται, μακαρίους, τοὺς πρὶν ἀθλίους χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω, καὶ νομίμων τῆς φύσεως, σαρκωθέντα δίχα, νόμον τε καινὸν εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεὼν ἀνεβόα μόνε Κύριε, νῦν ἀπόλυσόν με πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ὁ χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βασταζόμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, ταύτην Χερουβὶμ ἀπειργάσατο, καὶ Σεραφὶμ ἀνωτέραν ὡς γεννήτριαν· ἣν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Νόος καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, Ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, Μάκαρ ἐννόμοις θυσίαις ἥγνισας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ, αἷμα τὸ σωτήριον, προδηλώσας τρανώτατα.

Ἑαυτὸν ἀπετέλεσας, Ναὸν Θεοῦ πανάγιον, πράξεσιν ἐνθέοις Θεηγόρε. ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἁγίῳ Ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκός, σὲ μεταβιβάζοντα, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα.

Ὑμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, πάντες Συμεὼν τὸν Θεοδόχον, καὶ σὺν ἐκείνῳ Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτας ὑπάρχοντας Θεοῦ, τοῦτον κηρύττοντας τε, δι᾽ ἡμᾶς νηπιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλλοίωτος, μόνη Χερουβὶμ Ἁγιωτέρα, ἄνθρωπος ὤφθη ἐκ σοῦ πικτόμενος, καὶ τοὺς ἀπωσθέντας τῇ φθορᾷ, πάντας ἀνεστήσατο, Θεομῆτορ παναμώμε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐβόησε, προτυπῶν.

Ἐβόησας, ὁπηνίκα κατεῖδες τὸν Κύριον· ὡς ὑπέχου, νῦν τὸν δοῦλόν σου Σῶτερ ἀπόλυσον, τοῖς ἐν Ἅδῃ πᾶσι, σοῦ τὴν θείαν μηνύοντα σάρκωσιν.

Ὡραιώθης, καὶ Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον δεξάμενος, Συμεὼν Πρεσβύτα, δι᾽ ἡμᾶς νηπιάσαντα Κύριον.

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θείων ἀπάραντα, καὶ πρὸς Ἅδου, τοὺς κευθμῶνας χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμῶται, Συμεὼν θείας δρόσου ἐπλήσθησαν.

Θκ.

Θηρεῦσαί με, καθ᾽ ἑκάστην ζητεῖ ὁ παμπόνηρος· ἀλλ᾽ αὐτοῦ με, τῶν παγίδων ἐξάρπασον Δέσποινα, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν Ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Γ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου, καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος. Ἡ αὐτὴ σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ Ναῷ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στ. Ἤγγικε νεκροῖς πρέσβυς, ὡς Θεὸς Λόγος,
Ἄνθρωπος ὀφθείς, μέχρι καὶ τούτων φθάσῃ.
Τῇ τριτάτῃ δεσμοῖο βίοιο λύθη Συμεῶνος.

Ὃς ἐν τῷ παρόντι βίῳ τὴν παρατεταμένην ζωὴν δεξάμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ τὸν Χριστὸν θεάσηται, ἐν ἀγκάλαις τοῦτον ὑποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ τοῦ αὐτοῦ ἐσόμενα, Πνεύματι ἁγίῳ θεοφορηθείς, καὶ προμηνύσας κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμόν, τοῦ βίου πέρας ἐδέξατο. Ἡ δὲ Προφῆτις Ἄννα, θυγάτηρ ἦν Φανουήλ, ὃς ἐξ Ἀσὴρ κατήγετο· συνοικίσασα δὲ ἀνδρὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτά, καὶ τοῦτον ἀποβαλοῦσα θανάτου νόμῳ, νηστείᾳ καὶ προσευχῇ ἐν τῷ Ναῷ σχολάζουσα, πάντα τὸν βίον αὐτῆς διετέλει. Ὅθεν ἀδιασπάστως τούτων ἐχομένη, κατηξιώθη καὶ αὐτὴ αὐτὸν τὸν Κύριον ἰδεῖν, ὑπὸ τῆς παναγίας αὐτοῦ Μητρός, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου τεσσαρακονθήμερον τὸ κατὰ σάρκα τῷ Ναῷ προσφερόμενον. Ἀνθωμολόγει δὲ τῷ Θεῷ, καὶ προεφήτευε τρανῶς περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ Ναῷ παρατυχοῦσι λέγουσα· τοῦτο τὸ βρέφος, ὁ τὸν Οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν στερεώσας Κύριός ἐστιν. αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός, περὶ οὗ οἱ Προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες. Τούτων τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμεναι σήμερον, τὴν φρικτὴν καὶ ἄρρητον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλομεν συγκατάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ Εὐβούλου.

Στ. Ἀδριανὸν χαίροντα τμηθῆναι ξίφει,
Χεὶρ ἡ φόνοις χαίρουσα τέμνει δημίου.
Ξίφει θανὼν Εὔβουλε Κυρίου χάριν,
Βουλὴν ἐπέγνως ὡς ἀρεστὴν Κυρίῳ.

Οὗτοι

Οὗτοι τὸ γένος εἷλκον ἀπὸ τῆς Βανέας. πόθῳ δὲ τῷ πρὸς τοὺς ὁμολογητὰς τοῦ Χριστοῦ ἑλκόμενοι, εἰς Καισάρειαν ἀφίκοντο. ἐφωραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παῤῥησίας καθαρὸν, ὡς ὄντες Χριστιανοὶ, προσάγονται Φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι, καὶ αὐτίκα πληγὰς κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, καὶ ἑτέραις μείζοσι βασάνοις ὑποβάλλονται. Ὡς δὲ οἱ μὲν εἰς προτέραν ὁμολογίαν ἀκλινεῖς ἵσταντο, θηρίοις αὐτοὺς εἰς βορὰν ἐκδίδωσι. Καὶ ὁ μὲν μακάριος Ἀδριανὸς Λέοντι παραβληθεὶς, ἀνδρικώτατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθεν, ἔπειτα ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ ἅγιος Εὔβουλος πολλὰς παρακλήσεις καὶ θωπείας ὑπομείνας, καὶ μὴ πεισθεὶς, τὸν αὐτὸν θῆρα καταγωνισάμενος, τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθὼν, ὕστατος τοὺς ἄθλους ἐπεσφραγίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Βλασίου τοῦ Βουκόλου.

Στίχ. Βοῶν ἐπαύλεις Βλάσιον εἶχον πάλαι.
Αὐλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν Κυρίου.

Οὗτος ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος, γονέων πλουσίων σφόδρα ὑπῆρχεν υἱὸς, ἐκ τῆς τῶν βοσκημάτων πληθύος τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐξανομένης. ἐξ ὧν καὶ δαψιλεῖς παρεῖχον τοῖς πένησι τὰς εὐεργεσίας. Ἐπεὶ δὲ διωγμοῦ γενομένου, ὡς χριστιανὸς ὁ μακάριος Βλάσιος ἐζητεῖτο, καὶ οὐχ εὑρίσκετο, καὶ νάπαι καὶ ἐρημίαι ἐξηρευνῶντο. ὅπερ μαθὼν ὁ γενναῖος, καὶ ὥσπερ ἐπὶ δεῖπνον κεκλημένος Βασιλικὸν, προθύμως ἑαυτὸν δίδωσι τοῖς διώκουσι, καὶ ὡς εὐεργέτας ξεναγεῖ. Ὡς δὲ τῷ Δικαστηρίῳ παρέστη, καὶ ἠρωτήθη, ἐξεῖπε καὶ τὸ ὄνομα, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὸ ἐπιτήδευμα, καὶ αὐτίκα αἴρεται ἐκ τεσσάρων, καὶ τείνεται, καὶ ὠμοῖς νεύροις μαστίζεται. Εἶτα κουφίζει ὁ Θεὸς τὰς ὀδύνας αὐτοῦ, καὶ θεραπεύει τὰς πληγάς. Οὗ γενομένου, γοητείαν τοῦτο καλέσας ὁ Ἡγεμὼν, λέβητι μεγίστῳ ὕδατος καχλάζοντος πλήρει τὸν Ἅγιον ἐμβάλλει, καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἔκπληξις τὸ ὁρώμενον, ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθέγγετο. Καὶ τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἡμέρας πέντε ἐνδιατρίβειν ὁ Ἅγιος τῷ λέβητι κατακρίνεται. ἄγγελοι δὲ αὐτῷ θαῤῥεῖν ἐγκελευσάμενοι. τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ζάλην καὶ βλάβην ἀπεσκέδαζον. Ὅθεν οἱ τοῦ λέβητος τὸν Ἅγιον ἐξενεγκεῖν στρατιῶται προσαχθέντες, ζῶντα τοῦτον ἰδόντες, καὶ τοῖς Ἀγγέλοις συμψάλλοντα, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ Ἡγεμὼν, ἑτέρους στρατιώτας ἐξέπεμψε. καὶ αὐτοὶ παραγενόμενοι, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνηγόρευσαν. Εἶτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν ἐλθὼν, καὶ τὸν Ἅγιον ἐν τῷ τοῦ λέβητος βράσματι θεασάμενος, καὶ ὑποπτεύσας ἐψύχθαι τὸ ὕδωρ, τὰς ὄψεις αὐτοῦ ἀντλῆσθαι προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, μετὰ τῶν ὄψεων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀποβάλλεται. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς πάντας τοὺς πιστεύοντας ἐκ τοῦ λέβητος ἐκείνου περιῤῥαντίσας, εἰς τὸ τῆς ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα. Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλεως τῶν ἑαυτοῦ θρεμμάτων γενόμενος, τῇ τε Μητρὶ καὶ τοῖς ἰδίοις ἐπισκήψας τὰ προσήκοντα, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελειώσει, εἶδον ὡς Περιστερὰν φωτοειδῆ καὶ λευκὴν, τοῦ σώματος ἀναπτᾶσαν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πρὸς Οὐρανὸν ἀνελθοῦσαν. Διὸ καὶ τὸ Ἱερὸν αὐτοῦ Σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ ῥάβδος παρὰ τῷ Θυσιαστηρίῳ βλαστήσασα καὶ δενδρωθεῖσα, τὸ Θυσιαστήριον κατεσκίασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, υἱὸς Ἀδδὼ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμοὺς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίου,
Σιγᾷ προφητεύουσα δόξα πυθία.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀδδὼ, ἐκ γῆς Συμβαθᾶ. ὃς ὑπέστρεψεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Παῦλος καὶ Σίμων οἱ Μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ὧδε καὶ Σίμωνα γραπτέον,
Μὴ καὶ λάθωσιν ἐκκοπεῦντες τὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔχαιρεν εὑρὼν Κλαύδιος βίου τέλος,
Ὥς τις εὕροι ψαλμικῶς πολλὰ σκῦλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἐν τῷ Κυρίου Πάσχα, καὶ τὸ Σάββατον τῆς Τυροφάγου, Μνήμη τῶν δικαίων Ψυχῶν.

Στίχ. Ψυχαῖς δικαίων, ὧν ἀεὶ μνήμη μένει,
Χοὰς μενούσας, προσκομίζω τοὺς λόγους.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἐννομώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι, σὺ ἐλειτούργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν Νόμῳ τε ἄμεμπτος Μάκαρ γενόμενος. ὅθεν ἔψαλλες· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς νήπιον ἐν τῷ Ναῷ αὐτοῦ, ἀπολύων

λύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σου κεκμηκότα με, Νόμου τῷ γράμματι, καταχαμφθέντα τε, τῷ γήρᾳ ἀπόλυσον Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεὼν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φοροῦντα σάρκα.

Θεοτοκίον.

Οὐ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον, κόλπον τοῦ φύντος Πατρὸς, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Ἁγνὴ, ὡς βρέφος καθέζεται ἑτοιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι Ἄχραντε, ἱερὰν σαφῶς καθέδραν.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Χηρεύσαντα Κόσμον θείας δόξης, ἐλθόντα νυμφοστολῆσαι τὸν ὑπέρθεον, χήρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας χάριτι περιαστράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Ἐννόμους θυσίας προσηγάγω, Ἀμνοῦ τοῦ δι᾽ οἶκτον ἀδιήγητον, Αἷμα τὸ σωτήριον, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμηνυούσας πόρρωθεν· ὃν σωματούμενον, κρατήσας Συμεὼν ἐδοξάσθης, ὑπὲρ Μωϋσέα, καὶ πάντας τοὺς Προφήτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον τὴν λύσιν, ὑπέστης τοῦ σώματος Θεόπνευστε, καὶ καθάπερ ὥριμος, σῖτος μεταβέβηκας, πρὸς τοὺς Πατέρας ἔνδοξε, ταφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ. διὸ σου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν. Θεοτοκίον.

Ὡς κρῖνον ὡς εὔοσμόν σε ῥόδον, ὡς θεῖον ὀσφράδιον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, Πάναγνε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησεν εὐωδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλησθεῖσαν, τὴν ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε. Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψαύσασαι, Θεοδόχε θείοις μέλεσι, τοῦ ἀπτομένου τῶν ὀρέων, ὡς Δαβὶδ μελῳδεῖ καὶ καπνίζονται, μακάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας. ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ἡ θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα πλέον τοῦ Ἡλίου, καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς Θεογνωσίας ἀνάγουσα, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ ὡς Ἥλιος, καὶ Σελήνη τὴν Ὑφήλιον, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ Προφῆτις, ὁ Πρέσβυς Συμεών τε ὁ ἔνδοξος. δι᾽ ὧν ἡμᾶς φιλάνθρωπε Κύριε; ἁμαρτημάτων σκότους λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φανεῖσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἷά περ Προφήτης· ἰδοὺ ὁ σὸς υἱὸς εἰς Ἀνάστασιν, καὶ πτῶσιν τῶν πολλῶν κεῖται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμήνευτον. Ὁ Εἱρμός.

„ Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν „ κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε „ Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ „ Κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας. ὅθεν σε „ πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀτρέπτως καθ᾽ ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἑνοῦται ἀσπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος. ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβικὸς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες, καὶ Συμεὼν ὁ Πρεσβύτης, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Εἰς τὸν στ. τῶν Αἴνων στ. προσόμοια, ἦχ. πλ. β.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὑπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων χερσίν. ὦ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τοῦ Νόμου Ποιητὴν καὶ Θεὸν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ Νόμου Νομοθέτην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστὲ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμῶν με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δό-

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β.

Τὸν Ἱερὸν ἡ Ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν ἐν Ἱερῷ, τῷ Ἱερεῖ. ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ. καὶ ς. καὶ τὰ λοιπὰ. ὡς σύνηθες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ς. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, τρία, καὶ τοῦ Ἁγίου, τρία. ἦχος, α. Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Θεοφανείας ἀρρήτου νῦν ἑορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεὸς, ἐν Ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται ὃν λαβὼν, Συμεὼν ἐνηγκαλίσατο.

Ἐν τοῖς Προφήταις ὡράθης ὡς θέμις ἦν Ἰησοῦ, σὲ θεαθῆναι πάλαι. ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ πᾶσι τῷ Κόσμῳ, ὤφθης ἑκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστὲ, σοῦ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδὰμ, ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν Νόμον τάξας ποτὲ, νῦν ἐν Σιὼν τῇ Πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ Νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστὲ, σὺν τοῖς ὁλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν Ναὸν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Ἕτερα γ. προσόμοια, τοῦ Ἁγίου, ἦχος, δ. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος, διὰ βίου Πάνσοφε διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν, τὴν πρᾶξιν ποιησάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον. οὗ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔσχες μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Ὡς πλημμύρα τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου, καταρδεύσας ἅπαντας τὰς Θεόφρονας. τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθεὶς ὡς ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξήντλησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νουθετῶν Ἀξιάγαστε.

Ἐγκρατείᾳ τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας Πανόσιε, ἐναργῶς χωρητικὸν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας. καὶ δοχεῖον ἔγνως Θεοπνεύστων, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐξ Οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεὼν· ἔδει γάρ σε Ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στ. ς. προσόμοια. ἦχος, β. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Φέρουσα ἡ ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν γὰρ Ναῷ εἰσέρχεται.

στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον, ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, β.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται. ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πλάκας δόντα αὐτῷ. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ Νόμου Ποιητής. οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός. ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Κάθισμα. ἦχος, α. Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος. ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν

ἀγκά-

ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. κάθισμα. ἦχος δ'.

Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξῃ, εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀέναον χάριν. διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω Πάτερ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Συντετριμμένης καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐπακούσας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν ὀδύνην, συντριβὴν θεράπευσον εὐχαῖς, τοῦ ὁσίου σου Χριστὲ ὡς παντοδύναμος.

Ἐπιβὰς θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν φωτεινὴν ἐμφάνειαν Θεῷ, ὁμιλῶν διαπαντὸς σαφῶς ἐπλούτησας.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγὼν, τὸ σὸν στόμα Πάνσοφε, τῶν ἐκεῖθεν δωρεῶν, τὴν ῥοὴν ἐξήντλησας Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀνακραζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ὁ Πλαστουργὸς, ἐπὶ σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατὸς, τὰ Αἰγύπτου, Δέσποινα Ἁγνὴ, χειροποίητα Χριστὸς ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς ὀξύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀθροίσας, πανοίδιμε φύσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρχικὴν, αἰτίαν ὡς καθαρὸς, Θεολόγος ἀπλανῶς κατείληφας.

Μελέτην θέμενος τρανῶς, τοῦ θανάτου τὸν βίον, Θεοφόρε τρισμάκαρ, τῶν παθῶν τὰς ὑλικὰς, ἐνέκρωσας ἀφορμὰς, ἀπαθείας στοιχειωθεὶς τῷ ἔρωτι.

Ὀπίσω χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν Σταυρόν σου βαστάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν ἀσκήσει καρτερᾷ, καὶ τούτῳ ὡς δυνατὸν, ὡμοιώθης βίου καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Νομίμων φύσεως ἐκτὸς, τὸν Δεσπότην τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς πάλαι παρακοῆς, διέλυσας τὴν ἀρὰν, εὐλογίας τὴν πηγὴν βλαστήσασα.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, „
ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, „
καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμο- „
λογίας σου. „

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Βίβλος γνώσεως Διδασκαλίας. πλούτῳ Πίστεως συντεταγμένη, τῷ Παναγίῳ ἀνεδείχθη ἐν Πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα τοῖς χρῄζουσι, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ἦχος πλ. δ'.

Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐπέχθης ἐκ Μητρὸς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ Ναῷ ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, εἰς τὰς ἀγκάλας σε ὑπεδέξατο, κράζων· νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀφθόνως Ὅσιε, Χριστῷ πειθόμενος, τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον ὡς εὐπαθὴς, δοῦλος διαδέδωκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος, διανυσάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐκέρδησας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων ἡλιακῶς, πᾶσιν ἐξαπέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν, Θεοφάντορ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε Κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ Οὐρανοῦ, Ἀειπάρθενε μυστήρια.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Νεκρώσας Πάνσοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγονὼς καὶ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτὶ, καὶ μόνην ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, νῦν ὁ Θεοφόρος αὐγασθεὶς, στῦλος ὁλόφωτος γέγο-

νε, πᾶσι πέμπων θείου φωτὸς τὰς θείας αὐγάς, καὶ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Ὁ θέλων πάντας ὡς ἀγαθὸς, Πάνσοφε σωθῆναι ποδηγὸν, τοῖς ὑπλανωμένοις σε ἔδειξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁδὸν, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, Πάτερ πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως σώματι καὶ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ Κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογῶ σε Παναμώμε, σεσωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν Ἁγνὴ, καὶ βίου σε προστάτην πίστει προβάλλομαι.

Ὠδὴ ς´. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λογίῳ τῶν κρίσεων, κοσμηθεὶς ὡς Ἱερεὺς, λογιστικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὑποτάξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Εὐτόνως τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς τρυφῆς, σὺ Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας Ἔνδοξε ταῖς πληγαῖς, ἐτάζων ἐμάστιξας, τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστείᾳ θεϊκῇ, καὶ συγκρατῶν ὡς εὔσπλαγχνος, ταῖς ἀγκάλαις Παναμώμε σαρκωθεὶς, ὡς βρέφος βαστάζεται, ὁ Πατρὶ κατ᾽ οὐσίαν συναΐδιος.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν,
» τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε,
» ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἶτα τὸ Συναξάριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ´. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στίχ. Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε, πολλά μοι,
Τὸν πηλὸν ἐκδὺς, καὶ χαρᾶς τυχὼν ξένης.
Ἐν δ᾽ Ἰσίδωρον ἔθαντο τετάρτῃ σήματι
λυγρῷ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν Γονέων υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενὴς μὲν ὢν Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. Οὗτος γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα λόγου καὶ μνήμης ἄξια τοῖς φιλομαθέσι καταλέλοιπε. Καταλιπὼν γὰρ παντοῖον πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, εὐδαιμονίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλούσιον ὄρος, καὶ τὸν Μοναδικὸν ὑπέρχεται Βίον. Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἅπασαν τὴν Οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζεν· τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων, τοὺς ἀπειθοῦντας τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλέγχων πρὸς τὴν ἀρετὴν διεγείρων. Ἀλλὰ καὶ Βασιλεῦσι πρὸς τὸ τῆς Οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νουθετῶν, καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς θείας Γραφῆς ῥήσεις σοφώτατα ἑρμηνεύων. Λέγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου Ἐπιστολὰς, ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω γοῦν ἄριστα βιώσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ Ὁμολογητοῦ τοῦ Στουδίτου.

Στίχ. Ἔδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ Βίῳ,
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρῆσαι τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν Νήσου· τὸν συγγενέα δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην βουλόμενος θεάσασθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει. καὶ τούτου συγκατειλεγμένου τῇ Ἀδελφότητι τῶν Στουδίου εὑρὼν, καὶ αὐτὸς τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἐλθὼν, καὶ τῆς Μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδαχθεὶς, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος. εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεῦθεν; ἐξορίαν σὺν Θεοδώρῳ τῷ τῆς Μονῆς Προεστῶτι ὁ θεῖος Νικόλαος κατακρίνεται, κἀκεῖθεν ἀνακληθέντες, βουνεύροις τύπτονται παρὰ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου καὶ μισοχρίστου, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν θείων Εἰκόνων τυγχάνουσιν. Εἶτα φρουροῦνται, καὶ αὖθις ἐρωτηθέντες, μαστίζονται, καὶ τῇ εἱρκτῇ δεσμευθέντες ἀνατορρίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντες, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Σμυρναίων ἐκπέμπονται. Κἀκεῖσε μαστιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται. Εἴκοσι δὲ μηνῶν παρῳχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον ὁ Λέων, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαιωτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ ἀναχθέντες, τὴν Χαλκηδόνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισόλβιον Νικηφόρον κατασπασάμενοι, διῆγον ἅμφω, καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Πρόσῃ περιορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τοῦτο προστάξαντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολύαθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ Ἄνακτος τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν Βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν

ἀνεῤῥιπίζετο ὁ πόλεμος. Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ τῆς Βασιλείας ἐπειλημμένων, καὶ εἰρήνης σαθηρᾶς γενομένης, ἐπεὶ Βασίλειος, ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τοῦτον καὶ πολύαθλον Νικόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσας, Ἡγούμενον τῶν Στουδίου καθιστᾷ. Τοσούτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχωθείς, ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβὴλ τῆς Περσίδος.

Στίχ. Ποῦ τοῦτο φρικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίου;
Ἔφασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος.
Οὐ δειλιῶ τεμνέσθω γὰρ κεφαλή μου.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀθέου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγου, καὶ ἠναγκάζετο παρ᾽ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν· ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ ναρκᾷς τὰ μὴ δέοντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκὸς ἐᾶσαι τὸν Ποιητήν, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποίημα τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἐξετάραξαν τὸν Τύραννον κατὰ τοῦ Ἁγίου, καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδοθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ῥιφῆναι, καὶ ἀγρίαις ῥάβδοις μαστίζεσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιμάγος γενναίως φέροντα τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερευχόμενον τῶν μαστιζόντων, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει. καὶ ἐτελειώθη ὁ ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένῃ Θελμὰν τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνουπόλει, ἑνὸς τῶν ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ. Καὶ Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχ. Θείοις σκεπασθεὶς Πίστεως θείας ὅπλοις,
Γυμνοῖ τράχηλον Θεόκτιστος τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ὅσιος καὶ θαυματουργὸς Ἰάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀλλ᾽ Ἰασίμου καὶ μόνη κωφὴ κόνις,
Νέμει νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα Κυριακὴ τῆς Τυροφάγου, ὅτε μνήμην ποιούμεθα τῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων.

Στίχ. Κόσμος Γενάρχαις πικρὰ συνθρηνησάτω,
Βρῶσιν γλυκεῖαν συμπεσὼν πεπτωκόσι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Στερεώματι τῆς Πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ Πάτερ Ἥλιον, ὁ Δεσπότης σε καταλάμπειν φέγγει νοητῷ, ψυχὰς τῶν βοώντων ἐκτενῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμὸς σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀπέπλυνας, Μάκαρ δακρύων χύμασι. καὶ γενόμενος Θεοφόρε φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάντας ἐδίδαξας βοᾷν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ τὴν ἄσειστον κρηπῖδα ἑστῶτες τῆς Πίστεως, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτόκον· Λόγον γὰρ Θεοῦ, ἀπορρήτως ἐγέννησας σεμνή. εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Ἁγνή.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Λογικὴν ὡς θυσίαν πάντα τὸν βίον σου, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας Πάτερ προσήγαγες, τῷ ἐπὶ γῆς σοι κρεμασθέντι Χριστῷ. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις σὸν πλοῦτον καὶ μετὰ θάνατον, τοὺς ἐμψύχους σου λόγους ὥσπερ πολύτιμον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς κληροδοσίαν βαλών, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης Παμμάκαρ κάλλει τῶν λόγων σου· τοῦ ἁγίου γὰρ ὤφθης Πνεύματος κάλαμος, γράφων εὐσεβῶς τούτου γνῶσιν τὴν ἔνθεον, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν σὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω σκέπην Πανάμωμε, καὶ προστάτιν ζωῆς μου σὲ νῦν προβάλλομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν Θεὸν Λόγον κυήσασαν. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἀκτὶς καθάπερ φωτὸς ἐνήστραψε, σοῦ τῇ ψυχῇ τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλβιε. διὰ σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τούτου

τῆς

ΑΝΕΜΗ

τῆς λαμπηδόνος. ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς σοφίας θησαυρὸν, Πάτερ θαυμάζομεν.

Τρισὶ προσώποις μονάδα φύσεως, τοῖς πατρικοῖς ἑπόμενος Θεόφρον διδάγμασι, θεοφρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας, σέβειν θεολογοῦντας, ἄκτιστον ἄναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάζουσαν.

„ Εὑρὼν τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα, ἐν
„ Οὐρανοῖς ζωῆς ἀτελευτήτου λαβόμενος,
„ τοῖς ὑμνοῦσι πάνσοφε τὴν μνήμην σου, αἴτη-
„ σαι σωτηρίαν, μάκαρ Ἰσίδωρε, θρόνῳ τοῦ
„ Σωτῆρος, μετ᾽ Ἀγγέλων παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥευστὴν ὁ Λόγος Θεὸς ἀῤῥεύστως τι, μορφὴν λαβὼν, ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοὶ, τῇ κεχαριτωμένῃ. ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ Τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς Οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἔσβεσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδραμὼν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν θήματι, παρέστης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσίδωρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, Ὅμοιον.

Ἐκ σοῦ Θεογεννήτρια, ὁ Κτίστης Οὐρανοῦ καὶ Γῆς, τεχθεὶς ἀφράστως ὡς οἶδεν, ἐν τῷ Ναῷ νῦν ὡς βρέφος, εἰσήχθη ἐπωλένιος. ὃν Συμεὼν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτὴρ καὶ ῥύστης ἐβόα, βροτῶν τοῦ γένους Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στ. τῶν Αἴνων, Στ. Προσόμοια, Ἦχος, β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ῥύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως, υἱὸς πρὸ ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

„ Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χρι-
„ στὸς γὰρ, ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ
„ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσά-
„ γεται.

Στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον. ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἁγνὴ, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε΄.

Τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στ. ς΄. καὶ ψάλλομεν Στ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ΄. καὶ τῆς Ἁγίας, γ΄. Στ. Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος, δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ Ναῷ νῦν προσάγεται, καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, Συμεὼν ὁ Πρέσβυς, γηραιαῖς ἀγκάλαις, νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδεν γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, Ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς Δικαιοσύνης, Νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος. διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Κόλπων τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς ηὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ θεοδόχου Συμεὼν, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα. διὸ νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Ἕτερα γ΄. τῆς Ἁγίας. Ὅμοια.

Ἄφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμφίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγάθη θεόνυμφε, καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας. διό σου τὴν παγκόσμιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μα-

Μασῶν τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας ἔνδοξε, τὰς αἰωνιζούσας, ὄμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἀμοιβάς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον· ὅσα Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι' αὐτὸν πανασίδιμε, ἀθλησάσῃ λαμπρότατα.

Ὅρμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐνθέου ἀνέστειλας, σαῖς εὐχαῖς ἀγαθώνυμε, καὶ Πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτόν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυγᾷ τοὺς ποταμούς, τῶν ἰαμάτων ἐν Θείῳ Πνεύματι. ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἐταπείνωσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Δόξα. ἦχος, πλ. δ'. Συκεώτου.

Παράδοξον θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου Ἀγάθης καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσεῖ. ἐκεῖνος γὰρ τὸν λαὸν νομοθετῶν, ἐν τῷ Ὄρει τὰς ἐγγραφείσας ἐν πλαξὶ Θεοχαράκτους γραφὰς ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην· νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ Πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος. (Βλέπε ὄπισθεν. Φύλ. 16.)

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. ἦχος, α'.

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ὡς ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, Κιβωτὸς ἡ ἄχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χερσὶν προσφέρουσι, ἐν Ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθησι, ἀγκάλαις Συμεὼν τοῦ Θεόφρονος. διὸ ἡγίασαι, τῶν Ἁγίων νῦν τὰ Ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ Ἁγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δεδόξασαι σήμερον Χριστὸν, Συμεὼν ὡς ἄνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χείλη· ἀνθομολογεῖται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἡ πύλη ἡ ἔμψυχος Ἁγνὴ, ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν Ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαίνουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης ὡς γέγραπται. ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, θείοις ὕμνοις αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος, δ'.

Σήμερον ἡ Ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ Κόσμῳ τὸν τοῦ Κόσμου πάροχον, καὶ τοῦ Νόμου Ποιητήν. ὃν καὶ ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. καθισμ. ἦχος, α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα. (Βλέπε ὄπισθεν. Φύλ. 16.)

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. καθισμ. ἦχος πλ. α'.

Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ἐπήχθη ἐπὶ γῆς ὁ προάναρχος Λόγος. προσήχθης τῷ Ναῷ ὁ ἀκατάληπτος. χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σὲ ὑπεδέξατο, κράζων· νῦν ἀπολύσας, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Τὴν Ἀγάθην ἀγαθοῖς μέλψωμεν ἐν ὕμνοις. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Δεῦτε λαοί.

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀγαθωνύμου κλήσεως Μάρτυς ἠξίωσαι, τῆς ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προγνώσῃ τὴν ἀγαθότητα.

Ἤρθης Ἁγνὴ, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονήσασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, νυμφίῳ σου συντόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Θεοῦ, θεία Ἀγάθη κεκόσμησαι, καὶ παρθενίας κάλλεσι καὶ θείοις αἵμασι, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, διπλοῖς στεφανουμένη στέμμασιν ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Θεοπρεπὲς, σκήνωμα ἁγνὴ σὺ πέφηνας, τῶν Οὐρανῶν πλατύτερον καὶ καθαρώτερον, Θεοτόκε Παρθένε. καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ τῶν Παρθένων χορός.

Ὠδὴ

Ὠδὴ γʹ. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἀγάθη τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ τερπνότατον, τῶν θείων Μαρτύρων ἄνθος καὶ κλέος, τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κάκωσιν, θεραπεύουσα Μάρτυς κατακάλλιμον.

Γονίμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαιδρύνας, Ἀγάθη καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ Βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Ἁπάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρινας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ, καὶ Τυράννων τὰ φρυάγματα, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας. Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε σεμνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε. Ὁ Εἱρμός.

„ Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ
„ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
„ σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
„ ὑμνούντων σε.

Κοντάκιον τῆς Ἁγίας, ἦχος, γʹ. Θείας Πίστεως.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας, προθυμίᾳ κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθης Ἀγάθη νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, Πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς.

Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, νῦν ὑπεδέξατο ὁ Ἱερὸς Συμεών, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγαγε. ἡμεῖς δέ σοι ζωοδότα βοῶμεν· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὠδὴ δʹ. Τὴν σὴν ἀκοήν.

Ἠχλύνθη τοῦ δολίου Δράκοντος, ἡ ἀπόνοια καὶ ἠλέγχθη. παρθένοι γὰρ τούτου νῦν, τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ Παρθένου ἀνατείλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας καταυγάσαντος.

Νομίμως σωφροσύνην ἄσπιλον, ἐξασκήσασα Ἀθληφόρε, τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέβαλες τῆς πονηρίας, Χριστοῦ ὁπλισαμένη τῇ χάριτι, καὶ τὸν Σταυρὸν ἐπ᾽ ὤμων τούτου ἄρασα.

Ἀγάθη ἀγαθοῖς ἐν κάλλεσι, καθωραΐσαι καὶ σωμάτων, καὶ ψυχῆς ἔνδοξε ἑκάτερον, ἐν ἑκατέρῳ λαμπρῶς, εὐποιοῦν ἐν σοὶ συνέδραμε, τῇ τοῦ Χριστοῦ προνοίᾳ συγκροτούμενον.

Γενοῦ μοι Προστασία πάνσοφε, τῶν δεινῶν με ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζάλης τε, καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθροῦ· λυτρωθεὶς ὅπως ὑμνήσω σε, ὡς ἀγαθὴν προστάτιν Ἀγαθώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ἀπείρως τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἥλιον, κυήσασα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτῖσι τῆς Θεότητος, τὰς πιστῶν ἐννοίας καταυγάσαντα.

Ὠδὴ εʹ. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Θείαις προστάγμασι, ῥυθμιζομένη τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, συμβολικῶς σαρκὸς προσπαθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη ἐλαία φανεῖσα κατάκαρπος.

Ὅλῳ τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανωτάτας ἀστραπὰς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς χαμαὶ συρομένας, παρεῖδες ἡδονάς, ἐκεῖνου καὶ μόνου ποθοῦσα τερπνότητα.

Ἵνα τὴν ἄφραστον, ἀξιωθῇς διαγωγὴν ἔνδοξε, τῶν ἐκλεκτῶν ἰδεῖν τὰς βασάνους, ὑπέμεινας στεῤῥῶς, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε. Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς Δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν. χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ ϛʹ. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὴν καλλιπάρθενον συλλῆσαι ἤλπισεν. ἀλλ᾽ ἀναιδῶς ἐληλεγκται, προσβαλὼν τῷ στεῤῥῷ σου φρονήματι.

Ἐξεχύθη σου χάρις ἐν χείλεσι, Μάρτυς ἀγαθώνυμε. τρανῶς γὰρ ἤλεγξας, τὸν προφανῶς ἀναίσχυντον, θεοδίδακτον λόγον πλουτήσασα.

Λίθος ὤφθης πανέντιμος ἔνδοξε, τὸν αὐτοπροαίρετον ὅσιον ἔχουσα, καὶ τῆς Πατρίδος λύτρωσις, ἀσφαλὴς γηθομένη Ἀγάθη σεμνή. Θεοτοκίον.

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμέν σοι· χαῖρε τὸ πιότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὁ κα-

ὁ κατοικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
„ τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας
„ σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ
„ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον ἡ Ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἁγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, χαῖρε βοῶσα Κατάνης τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Παρθενικὴν πανήγυριν καὶ ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ πάθος νεανίδων λαμπρῶν σεμνῶν ὡραίων ἐνθάδε σήμερον ὁρῶ. τίμιος ὁ γάμος, ἡ παστὰς ἐν ὑψηλοῖς, ὡς Οὐρανὸς κεκόσμηται· ὢ ὕμνων καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος· καὶ τὸ κάλλος θέλων εὐφημίαις διαγράψαι οὐχ ἱκανῶ. σκώληξ γὰρ ὑπάρχω, καὶ πῶς ὁ χαμερπὴς διάξω τὰ ὕψη; τίς δέ μοι πτέρυγας δώσει περιστερᾶς; καὶ πετάσας φθάσω ὑμνῆσαι βοῆσαι· χαίροις Ἀγάθη Κατάνης τὸ καύχημα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ε. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχ. Χαίρε σκότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μισοῦσα καὶ φῶς εἰς πλάνων ὄψεις βλέπειν.
Πέμπτῃ ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνε εἶδος ἀρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ Πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Σικελίαν, ὡραία σώματος καὶ ἀφθορίᾳ, καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα, καὶ πλούτῳ κομῶσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, Κυντιανῷ τῷ Ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον μὲν δίδοται ἀφροδισίᾳ τινὶ γυναικί, τοῦ μετατεθῆναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν Πίστεως· Ὡς δὲ κραταιῶς ταύτης εἴχετο, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ Μαρτυρίου θάνατον, αἰκίζεται σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτεται, ὃν ὁ πανεύφημος Ἀπόστολος Πέτρος κατέστησεν ὑγιῆ. Εἶτα ἐπ' ὀστράκου σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Λέγεται μέντοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος ἐγγεγραμμένην πλάκα ἐπεκόμισεν, οὕτωσί· Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ Πατρίδος λύτρωσις. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρείῳ αὐτῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ Τρικόγχῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Θεοδούλης.

Στίχ. Σύνδουλον οὐκ ἔφλεξε πῦρ Θεοδούλη,
Θεῷ πιθοῦσα δουλικῶς τὰς ἐλπίδας.

Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν Βασιλέων, ἀπεστάλη ἐν Ἀζάρβῳ τῇ Πόλει Πελάγιός τις, μέλλων ποιεῖσθαι τὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐξέτασιν. Τότε κρατηθεῖσα ἡ Ἁγία, παρέστη τῷ βήματι τοῦ Πελαγίου, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα ἐνώπιον πάντων Θεὸν ἀληθινόν, κρεμᾶται ἐκ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ σούβλαις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις τοὺς μαστοὺς κατατιτρώσκεται. Καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα εἰποῦσα, ποῦ εἰσιν οἱ Θεοί σου; ὑπόδειξόν μοι τούτους, ἵνα τιμήσω αὐτούς, κατὰ τὸ δυνατόν· κατάγεται εὐθύς, καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἀδριανοῦ, ὃν εἶχον περίφημον καὶ περιβόητον. Εἰσελθοῦσα οὖν ἡ Ἁγία ἐν τῷ Ναῷ, προσηύξατο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐμφυσήσασα τὸ τοῦ Ἀδριανοῦ ἄγαλμα, ἔπεσε χαμαί, καὶ διερράγη εἰς τρία. Καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα ἐξελθοῦσα, φησίν· εἴσελθε, καὶ δὸς χεῖρα βοηθείας Ἀδριανῷ τῷ Θεῷ σου, ὅτι πεσὼν συνετρίβη. Ὁ δὲ δρομαῖος εἰσελθών, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐπὶ τρισὶ τμήμασι κείμενον, ὠλόλυξε μετὰ βρυγμοῦ. Ὡς οὖν καὶ εἰς τὰ ὦτα τοῦ Βασιλέως ἦλθε τὸ γεγονός, ἀπεστάλη εὐθὺς ὁ τῶν Βασιλείων πρῶτος, ὁρισθεὶς ἀπελθεῖν ἐν Ἀζάρβῳ τῇ Πόλει· καὶ εἰ ἀληθές ἐστι τὸ ἐν τῷ Θεῷ γενόμενον, ἐκδοθῆναι εἰς βρῶμα τοῖς θηρίοις τὸν Ἄρχοντα. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ Ἄρχων, προσέπεσε τῇ μακαρίᾳ Θεοδούλῃ, ἐκλιπαρῶν αὐτὴν μετὰ δακρύων προσεύξασθαι τῷ Θεῷ αὐτῆς, ἐφ' ᾧ τὸν συντριβέντα Θεὸν ὑγιῆ γενέσθαι, καὶ ἐν ᾧ ἵστατο τόπῳ, ἀποκατασταθῆναι. καὶ εἰ τοῦτο γένηται, προσελθεῖν αὐτὸν τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, καὶ Χριστιανὸν γενέσθαι. Τότε τῆς Ἁγίας τῷ Θεῷ προσευξαμένης, εὐθὺς τὸ συντριβὲν Εἴδωλον, Θεοῦ προστάξει, ὁλόκληρον εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ ἀποκατέστη· καὶ εὑρὼν αὐτὸ ὁ ἀποσταλεὶς σῷον, ὑποστρέψας ἀπήγγειλε τῷ Βασιλεῖ. Ὁ δὲ Βασιλεὺς ἐκέλευσε διὰ γραμμάτων τῷ Ἄρχοντι ποικίλαις καὶ διαφόροις κολάσεσι τὴν Ἁγίαν πρότερον τιμωρηθεῖσαν, καὶ πικρῷ θανάτῳ παραδοῦναι· ὡς δὲ καὶ σούβλαις αὖθις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις ὁ Ἄρχων καταξαίνεσθαι τὰς σάρκας αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τούτου γινομένου, ἐχαλέπαινεν ὁ δύστηνος καὶ τριστάθλιος ἐκεῖνος, δός μοι φησὶν ὁ Κομενταρήσιος τῷ Ἄρχοντι τὴν κατ' αὐτῆς

τῆς ἐξουσίας, καὶ εἰ μὴ πείσω αὐτὴν θῦσαι Ἀδριανῷ τῷ Θεῷ, τὴν κεφαλήν μου ἔκκοψον, εἶπε, τὰ δοκοῦντα αὐτῷ κατὰ τῆς Ἁγίας ἐπέτρεψε πράττειν. Ὁ δὲ ἥλους πέντε ποιήσας, ἐνέπηξε δύο μὲν εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς, καὶ κατὰ τοῦ μετώπου ἕτερον, καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τοῖς μαστοῖς αὐτῆς. Καὶ πάντων ἐμπαρέντων, εἰς Οὐρανοὺς ἡ Ἁγία τοὺς τῆς διανοίας ὀφθαλμοὺς ἄρασα, προσηύξατο τῷ Θεῷ ἰσχὺν αὐτῇ δοῦναι καὶ ὑπομονὴν, διὰ τὸ τῆς κολάσεως ἀφόρητον. Τοίνυν καὶ οὐκ εἰς μακρὰν τοῦτο γέγονεν. ὁ γὰρ Κομενταρήσιος ἰδὼν τὸ γενναῖον ταύτης παράστημα, ὡς αὐτ' οὐδενὸς τὴν πικρὰν βάσανον λογισαμένης, καὶ γνοὺς ὡς εἴπερ ἐκπέσῃ τοῦ σκοποῦ, κίνδυνον τῆς αὐτοῦ ζωῆς ὑποστήσεται, ὡς ἐπηγγείλατο, προσκαλεσάμενος ταύτην εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρεκάλει θῦσαι σὺν αὐτῷ τοῖς Εἰδώλοις. Τότε ἡ Ἁγία προσευχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ποιησαμένη, καὶ τοῦτον θείοις λόγοις καταντλήσασα, πείθει γενέσθαι Χριστιανόν. Καὶ πρωΐας γενομένης, σὺν αὐτῇ παραστὰς ὁ Κομενταρήσιος, οὐκ ἴσχυσα, τῷ ἄρχοντι φησὶ, τὴν δούλην τοῦ ὄντως ἀληθινοῦ Θεοῦ καταπεῖσαι, καὶ μετακινῆσαι τῆς εὐθείας καὶ ἀγαθῆς ὁδοῦ. αὐτὴ δέ με μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας προσαγαγοῦσα ἐῤῥύσατο, καὶ τοὺς νοεροὺς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας μου φωτίσασα, προσήγαγε τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Ταῦτα ὁ Ἄρχων ὡς ἤκουσεν, ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, καὶ τῇ θαλάσσῃ ἐναποῤῥιφῆναι τὸ σῶμα αὐτοῦ. Καὶ τούτου γενομένου, τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ὁ Κομενταρήσιος Ἑλλάδιος τετέλεκε (τοῦτο γὰρ αὐτῷ ὄνομα) κατὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ Ἰαννουαρίου Μηνός. Τὴν δὲ Ἁγίαν, καμίνου σφοδρῶς ἐκκαυθείσης, ἐν αὐτῇ ἀκοντισθῆναι ταύτην κελεύει. ἀλλ' ἡ Μακαρία ἀβλαβὴς διέμεινεν ἐν τῇ καμίνῳ, προσευχομένη καὶ δοξάζουσα τὸν Θεόν. Ὅθεν ἀπορίᾳ βληθεὶς ὁ Ἡγεμὼν, τί ποιήσω τὴν βιοθανῆ ταύτην, μέγα ἀνεβόησεν; ἀγνοῶ. Καί τις τῶν παρισταμένων Βοηθὸς, οὕτω καλούμενος, παράδος μοι ταύτην, φησὶν, οὐ γάρ εἰμι ἄφρων ὡς ὁ Κομενταρήσιος, ἵνα πεισθῶ ἀπατηθεὶς παρ' αὐτῆς. Καὶ τοῦ Ἄρχοντος ἐπιτρέψαντος, ἔλαβε ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀπαγαγών. καὶ αὐτὸς τοὺς λόγους τῆς Μακαρίας ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὴν θείαν, ὡς ὁ Κομενταρήσιος, ἠλλοιώθη ἀλλοίωσιν. Καὶ τῇ ἑξῆς παραστὰς τῷ Ἄρχοντι σὺν τῇ Ἁγίᾳ, τὰ μὲν ἡμέτερα, ὦ Ἡγεμὼν, φησὶν, ὅπως ἂν ἔχῃ, πάρειμί σοι καὶ αὐτὸς τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, καὶ τὰς ἐλπίδας τῶν ἐπαγγελιῶν κενάς σοι πραξένησα. κρεῖσσον γὰρ διαψευσάμενόν με, συγκληρονόμον Χριστοῦ γενέσθαι, εἴπερ ἀληθεύοντα, τὴν τοῦ πυρὸς γέενναν κερδῆσαι. Σὺ δὲ δέον εὐχαριστῆσαι τῷ ῥυσαμένῳ σε ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν, καὶ προσελθεῖν ὡς ἐπηγγείλω, οὐ μόνον οὐδέν τι τοιοῦτον ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ ἀγνώμων φανεὶς, τὴν εὐεργέτιν σου κολάσεσιν ἀφορήταις παραδέδωκας. Οὕτως εἰπόντος καὶ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ Ἄρχων ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε. τὴν δὲ Μακαρίαν, ἐσχάρας σφοδρῶς πυρακτωθείσης, ὑφαπλωθῆναι ἐν αὐτῇ κελεύει, καὶ πίσσης, ἐλαίου, καὶ κηρῶν ἄνωθεν ἐπιῤῥαινομένων, εἰς σφοδροτέραν τῆς ἐσχάρας ἔκκαυσιν. Καὶ ὁ μὲν Βοηθὸς, τὴν διὰ ξίφους μαρτυρίαν τελέσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. Ἡ δὲ Μακαρία προσευξαμένη τῷ Θεῷ, ἐπέβη τῆς ἐσχάρας. Καὶ ὡς ἤδη ταύτην ἐδέξατο, διαῤῥαγεῖσα, σπινθῆρας οὐκ ὀλίγας τοῖς παρεστῶσι ἐκσφενδονήσασα, τοὺς πλείονας κατέκαυσεν. Ἐναποῤῥεισῆς οὖν τῇ φυλακῇ, τῇ ἑξῆς μεγάλης καμίνου ἀναφθείσης, ἐμβληθεῖσα ἐν αὐτῇ ἡ Ἁγία μετὰ τοῦ Εὐαγρίου, καὶ Μακαρίου, καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου, τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Οὗτος Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ περιφανῶν Γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει νάπην τινὰ εὑρὼν, ἐν αὐτῇ οἰκίσκον βραχύτατον ᾠκοδόμησεν. Ἔνθα νηστείαις, καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ χαμευνίαις ἦν σχολάζων, ἔνδυμα ἔχων τρίχινον, ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ φορτίον ἔφερεν ἔν τε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφύϊ, καὶ ταῖς χερσί. Διὸ καὶ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτός τε καὶ παῤῥησίας. ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίκμου ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Οὕτως δὲ πολυθρύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικαλεῖσθαι τοὺς τὸν Κιλίκιον κόλπον πλέοντας, καὶ τῆς ζάλης ῥύεσθαι. παρεγένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λεηλατεῖσθαι ὑπὸ τῶν Ἰσαύρων τὴν Κιλίκων Χώραν. Ἔνθα πολλὰ ἀγωνισάμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Καὶ ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα, ἀρχὴ τῆς Ἁγίας Τεσσαρακοστῆς, ἤτοι τῇ δευτέρᾳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Ἦχ. πλ. δ'. Ἄγουσιν ἀρχὴν, Χειρὶ νηστείας δρόμους,

ΑΝΕΜΗ

ὦτα κλίνοις σὰ τοῖς κλίνουσί σοι γόνυ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ. Εἰκόνος χρυσῆς.

Ὡς λίαν φαιδρῶς, φθεγγομένη καὶ σαφῶς Τυράννους ἔπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων. ἄνθρακας πυρὸς γὰρ ἀπόνως, καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανίᾳ δεινῇ, συσχεθεὶς ὁ δυσμενὴς ἐξηπορεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀνανέωσιν, καὶ τοῦ μαζοῦ σου τὴν βλάστησιν. χαίρουσα γὰρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐπέστη φαιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ Μαθητής σοι φρουρουμένῃ, τὰς σὰς ἰώμενος δεινὰς μάστιγας· ἅσπερ ὑπέστης ἀήττητε, Μάρτυς τοῦ Σωτῆρος Παρθένε, ἀγαλλιῶσα καὶ λέγουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδάμ, παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Παντοκράτορος. σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώνιον ζωὴν Παρθένε πανάμωμε, τοῦτον ἐλυτρώσω θανάτου, εὐχαρίστως σοι κράζοντα· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, δι' αἰῶνος κατοικεῖν ἀξιωθεῖσα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ καταυγασθῆναι τοὺς σέ, τιμῶντας Ἀγάθη δυσώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυφῆσαι.

Νοῒ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον θέαν, ἀνεπτερώθης αὐτῷ, βοῶσα· δραμοῦμαι ὀπίσω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυέσι κροσσωτοῖς, καὶ ὡραίᾳ τῇ στολῇ ἠγλαϊσμένη, Βασιλέως θυγάτηρ ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγάθη κραυγάζουσα, καὶ ὑπερυψοῦσα αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύρον γενόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας Κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὀσμαῖς. διό σοι Παρθένε κραυγάζομεν· χαῖρε μυροθήκη τοῦ μυστικοῦ μύρου.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων
„ τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑ- „
μνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦ- „
τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. „

Ὠδὴ θ. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα Θεόφρον, Ἀγάθη δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυτρωθῆναι δυσώπησον, τὴν Πατρίδα σου ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὁρμήν· ἵνα ὕμνοις σε πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὁ θεϊκῇ προμηθείᾳ, περιέπων τὰ πάντα, Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σήν, Μάρτυς ἀνδρείαν κατοίκησιν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις, ὡς Νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχαίρειν Ἀγγέλοις, καὶ Μάρτυσιν ἠξίωσαι.

Ἵλεων ὦ Ἀθλοφόρε, τὸν Κριτὴν τῶν ἁπάντων, Χριστόν μοι παρασκεύασον σεμνή, ταῖς ἱκεσίαις σου πάνσεμνε, καὶ πταισμάτων τὰ πλήθη, καθάραι με τὸν εὔσπλαγχνον ἀεί, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀπορρήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς Ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, ἁπάντων Μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων πάναγνε, ὁ πρὶν Πατρὶ συνανάρχος υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σωματούμενον Θεόν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάθη μεγαλώνυμε, Χριστοῦ Νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον θεῖον, καὶ Μάρτυς ἠγλαϊσμένη, μνείαν ποίει τῶν πιστῶν σε, τιμώντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἁγίαν σου Μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὑρέσθαι.

Ἕτερον, τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δὲ σὲ ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ Κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς

... ϛ. ἔ. προσόμοια, ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φόβῳ τε ϗ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωήν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτῆρ μου· εἶδον γάρ σε, τὸ φῶς τοῦ Κόσμου Δέσποτα.

Στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἄννα προφητικῶς, ἡ σώφρων ϗ ὁσία, νῦν ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φῦντι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν,

Δόξα, ϗ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ Κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, ϗ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, ϗ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ϛ.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἑσπέρας, Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ. ϗ ψάλλομεν ἔ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς, ἦχος α.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὁ Ποιητὴς τῶν ἁπάντων ϗ λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ Ναῷ προσηνέχθη. ὅθεν ὁ Πρεσβύτης τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμὸν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν ἐθνῶν ϗ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ. νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεὸς, ἐκ τῶν τῆδε τῇ κελεύσει σου.

Ἕτερα στ. προσόμοια τοῦ ἁγίου, ἦχος πλ. δ.

Τρίμερος ἀνεκλείσθη.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, φῶς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς θείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ, Βουκόλε ἁγιώτατε, ἁγιασθεὶς, διὰ σοῦ ἁγιασμὸν, τοῖς πίστει προσιοῦσι, παρέχεις Θεοφόρε, ϗ φωτισμὸν ϗ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς, Σοφὲ ἀγαθοδότως, προσάγων τῷ Σωτῆρι, Ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, ϗ νῦν, ἦχος πλ. α.

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτὸν τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, ϗ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ Κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν στ. ἔ. προσόμοια, ἦχος β.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ ἁγνὴ, ϗ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην ϗ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν. ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, ϗ νῦν. Ὅμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου· εἶδον γάρ σε, τὸ φῶς τοῦ Κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχο-

λογίαν, ... ἦχος α.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων. δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξὶ, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας

ἀπαλλάξῃς ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. κάθισμα ἦχος πλ. α΄.

Τὸν συνάναρχον Λόγον Πατρί.

Ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης τὰ ἠθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ τοῦ Νόμου Δοτήρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν, εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκὶ, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν Κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε οἰκτίρμον, καὶ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψαι ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοῦ Βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις λάμψεσι, λαμπρυνόμενος ἀεὶ, τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχὴν, τὴν λαμπράν σου Ἑορτὴν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ὁλολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας Ἥλιος, ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, Ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον ἀεὶ ἡγνισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλίδων ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστοῦ, ἱερὸν κειμήλιον Σοφὲ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων Μονογενὴς, ὑπὲρ νοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς Θεοπρεπῶς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἁγνὴ, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτὸς, γεγονὼς Ἱεράρχα, διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἁγίων χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος ἀξίαν, τὴν πολύθεον πλάνην, ἐξερρίζωσας ἐκ γῆς, ὡς Ἱεράρχης σεπτὸς, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθὴς διάκονος.

Ὁδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρείᾳ, καὶ προσήγαγες αὐτοὺς, οἷα Ποιμὴν λογικὸς, σεσωσμένους, Λόγῳ Ἀρχιποίμενι.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρὸς, ταῖς δειναῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνενδότως, χειμαζομένῳ ἀεὶ, ἐν τῇ θαλάσσῃ Ἁγνὴ, τῇ τοῦ βίου μόνη Ἀ, ἀπάθευε.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ἱερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγώγησας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν Εἰδώλων σκότος τε ἠφάνισας. αἴγλῃ ἰαμάτων δὲ, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, λύσας μεταβέβηκας, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σὲ τιμώντων Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάσας δι᾿ ἐμὲ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος, Θεὸς, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσηται τὴν ἐκ Παρθένου. καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με, σὺ γὰρ Θεός μου ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Ὠδὴ δ΄. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ προγινώσκων σου, Θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον καὶ τοῦ νοὸς, τὴν καθαρότητα, Ἱεροκήρυκα σοφὸν, ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Ὑπὸ τοῦ Πνεύματος, λαμπαδουχούμενος, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ Βαπτίσματος, υἱοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα πανοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν ταράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾶν, τῆς ἀμώμου Πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονὴ, καὶ Ποιμένων ἀκροθίνιον.

Εὑρών σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ, Ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἑώρακεν, ἱερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρὸς, μέλ-

λου-

λυσαν λοχείαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἱερωσύνης τὸ ἱερὸν, ἔνδυμα φορέσας ἱερῶς, τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα Μονάδα ἄκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βουκόλε πάνσοφε.

Στόματος λύχνῳ τοῦ νοητοῦ, ἥρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θεηγόρου σου στόματος, αἱρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς σαῖς θεολογίαις, ἔφραξας στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθεὶς, ὥσπερ τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, λάμπων ταῖς ἐν σκότει ἐνυπαρχούσαις ψυχαῖς. Βουκόλε Ἱεράρχα θεομακάριστε.

Ὁ Βδελυρὸς ἥττηται ταῖς σαῖς, Ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράκισται, πάσης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λυσσώδης, Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος Θεὸς, καινοτομεῖ Παναμώμητε, σοῦ ἐκ τῆς νηδύος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος σώσας τὸ πᾶν βουλήματι.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὑφᾶσαν Ταπείνωσιν, καθαρότητα νοὸς, Ἀγάπην ἀνυπόκριτον, Πίστιν Ἐλπίδα ἔχων εἰλικρινῆ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Σμυρναίων ἱερὰν, καθέδραν σὲ Πανεύφημε, μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σὲ, Ποιμένα Πολύκαρπον, τῇ χάριτί σου Βουκόλε πελασμένον.

Νοήσας τὴν κλῆσίν σου, διὰ Πνεύματος Σοφὲ, τὸν μετὰ σὲ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρεμμάτων Καθηγητὴν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον, τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Μήτραν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ς'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχ. Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θυηπόλος, Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανὼν Ποίμνης φύλαξ.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγνίσας, δοχεῖον γέγονε τοῦ ἁγίου Πνεύματος. ὃν εὑρὼν δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ Ποιμένα εὔχρηστον τῆς Σμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται· Ὃς ὑπὸ τοῦ ἁγίου λαμπαδουχούμενος Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱοὺς ἡμέρας καθιστᾷ, μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ Πόλει Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τοῦ τιμίου Σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχων ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Στίχ. Χριστὸς τέτρωται χεῖρας ἥλοις καὶ πόδας, Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Οὗτος ἐξ Ἐμέσης ἦν τῆς Πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὸ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς Ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείω δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῶν ψυχῶν. οὐχ ἧττον γὰρ ἦν τούτων, ἢ ἐκείνων Ἰατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ Βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν Εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορὰ, ὁ ἅγιος Ἰουλιανὸς ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβὼν, ἠσπάσατο, Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἔν τινι σπηλαίῳ, ὥσπερ εἶχε μετὰ τῶν ἥλων προσκλεισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος, Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ Τηγάνου.

Αὕτη ἡ ἁγία Φαύστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἐκ τῆς Πόλεως Κυζίκου. Τυχοῦσα δὲ γεννητόρων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλούτου

τῇ ἀπάτῃ, τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρι τοῦ Βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐλάσιός τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πεῖσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς Θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δὲ πᾶσαν πεῖραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκών, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασαμένην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὖθις στέλλεται ἐπὶ Εὐλάσιον καὶ τὴν ἁγίαν Μάξιμος ὁ Ἔπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλών, διὰ τῶν θαυματουργιῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος, προσῆλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ, καὶ ἐν τῷ Τηγάνῳ, ᾧ κατὰ τῶν ἁγίων αὐτὸς κατεσκεύασεν, αὐθαιρέτως ἀναβὰς μετ' αὐτῶν προστάξει τοῦ Βασιλέως, ἀμφότεροι τὸν ἀγῶνα διήνυσαν τελειωθέντες διὰ πυρός.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν Κάμινον.

Συνεπίζων ἀσυνέτους, καταρτίζων δέ, τοὺς πλάνῃ ἐξοκείλαντας, Πάτερ ἔσωσας. καὶ Θεῷ προσῆξας καθαρούς, αὐτῷ μελῳδοῦντας εὐσεβῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὡραιώθησαν Παμμάκαρ αἱ σιαγόνες σου, τὴν Σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν λάμψαντος ἡμῖν. πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δι' ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων Ἔνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὤφθης προσβολαῖς, καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀπλανῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σωθέντες Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐκβλαστήσας ὡς φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίοις ὕπνωσας. φέρεις δὲ φυτὸν πρὸ τοῦ θείου σου μνήματος, θαῦμα τοῖς ὁρῶσι, Βουκόλε Θεοκῆρυξ.

Ὁ τοῦ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν Ἱεράρχην σὲ προχειρίζεται, χρίοντα λαόν, ἱερῶς ἱερώτατε, Πρόεδρε Σμυρναίων, φωστὴρ τῆς Οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θεῖος γεγονώς, μαθητὴς τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐν θεολογίαις, Βουκόλε θεοκῆρυξ.

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς ἐμυεῖτο τὰ σὰ Μυστήρια, Προφητῶν Θεοτόκε ὁ θεῖος σύλλογος, πόῤῥωθεν μαθών, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς θεοσημίας, τοῦ θείου τοκετοῦ σου.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ Δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας Ἥλιος, ὡς ἀστραπὴ Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας, καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων τρισαγίαις, ἐν φωναῖς Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρκὸς καὶ Κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἱεράρχα πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους ἡγηθόμενος, μετανεστεύσω τάξεις θέμενος, θέσει φαεινοτάτῃ. ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελοῦμεν, ἐπὶ γῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας· Οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ Ἀγγέλου μεγάλης Ἄγγελον, βουλῆς Ἁγνὴ Χριστὸν Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας, τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνη εὐλογημένη, μόνη πανύμνητε, μόνη ἡ αἰτία, τῆς ἡμῶν Κόρη Θεώσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ποιμαντικῶς ὡδήγησας, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, πάνσοφε Ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πᾶσαν

Αἱ-

Αἵρεσιν. ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἵλεως, καὶ ἡμῖν οὐρανόθεν, ὡς παρεστὼς, μετὰ τῆς Παναγνου καὶ Θεοτόκου, τῷ Θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακάριστε Πάπε.

Ἕτερον τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκστὰς ἀποῤῥήτως, δι᾽ ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος. τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεὼν ὑποδέχεται, ἅμα τε καὶ Πρέσβυτις, καὶ Γηραιὰ, ἀνθωμολογήσαντο ὡς Δεσπότῃ, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον. Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ Ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Νήπιος τῇ σαρκὶ, ὁ Παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τοῦ Κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον, ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς ὁσίας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ'.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκων, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Σωτηρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου, ἦχος, α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμψάκου φωστὴρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, ἑορτασμὸν ἐκτελέσαι πνευματικὸν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας θεοφορούμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας παμμάκαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμψάκου τὸ Ποίμνιον· τοὺς τε βωμοὺς τῶν Εἰδώλων καταβαλὼν, ἐνεργήσας Θεῷ σεαυτόν.

Ἀνακηρύττεταί σου θαῦμα ὁ ἀνανήψας ἰχθὺς, ὁ ἀναζήσας ἅπαξ, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου βροχὴ ἱκανὴ, τῶν βαφῶν ἡ ἐπίτευξις, ὡς θαυμάζουσι τὰ ἔργα Γεραργὲ, ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἕτερα Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ὁσίου, ἦχος πλ. β'.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γονικὴν κατέλιπες, εὔδοξε προσπάθειαν καὶ στοργὴν κοσμικήν. καὶ ἐρήμους ᾤκησας, Ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι Ὅσιε, καλῶς ἐμπορευσάμενος, νέμεις σου τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην, τὸν τίμιον ὠνούμενος Χριστόν· οὗ καὶ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἔστης ἀξιάγαστε.

Ἔφερες τυπτόμενος, ὀνειδιζόμενος Πάτερ, καὶ διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον, ὃν ἐπόθησας εὔδοξε· οὗ τρωθεὶς τῷ πόθῳ, τὰ πρόσκαιρα οὐδὲν λελόγισαι. Μητρὸς δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας. καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσο, τὸ τῶν Μοναχῶν Γερώτατε. ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ Ὅσιε, καμφθεὶς ὁ φιλάνθρωπος.

Βίον ἐκτελέσας σου, τὸν ἱερὸν πανίερε, θαύματα ἐτέλεσας, Γέρον ἐξαίσια καὶ παράδοξα, τοῦ Θεοῦ σοι νέμοντος, ἀρραβῶνα ἔνθεον, καὶ πρὸ τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θείων πόνων σου· νέμει δὲ καὶ γέρας σοι ἄφθαρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅτε ὡς Κριτὴς παραγένηται. αὐτὸν οὖν δυσώπει, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε Σοφὲ, ἀπὸ παντοίας κακώσεως, Λουκᾶ ὁσιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος, πλ. β'.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ᾽ ἅρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας ὁ Θεὸς, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. στ. προσόμοια, ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πύλαι τῶν Οὐρανῶν, ἀνοίχθητε. Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ Ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ἄνθραξ ὁ προοφθείς, τῷ θείῳ Ἡσαΐᾳ, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδοται.

Στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὴν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα. καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἁγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. κάθισμα ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσηται τὴν ἐκ Παρθένου. καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολ. κάθισμα ἦχος α'.

Χορὸς Ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ Θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος. ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν Ἁγίων.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Παρθενίου.

Ὠδὴ α'. ἦχος β'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθείς, Πάτερ Ἱερώτατε, δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δεύτερον. διὸ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον τοὺς τελοῦντας πανήγυριν, σκότους ἁμαρτίας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὡς φαιδρὸς ἀνέτειλας ἀστήρ, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Παρθένιε, ἰαμάτων λάμψεσιν, Ἱερώτατε τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σκότος πονηρόν, ἔλυσας Παρθένιε, τῷ φωτισμῷ σοῦ τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς ὀδύνας θεράπευσον, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, πάσας μαλακίας ἀποδίωξον.

Θεοτοκίον.

Ἀγαθὸν κυήσασα Θεόν, Ἄχραντε ἀγάθυνον, τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πάθεσι, ταπεινὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ θέλημα ἐκτελεῖν ἐνδυνάμωσον, τοῦ σωθῆναι πάντας, θέλοντος ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ὁσίου Λουκᾶ.

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Λουκᾶν ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Λόγον μοι δίδου Θεόπτα παρεστηκώς, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, ἀνυμνῆσαι τὴν φαιδράν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου Λουκᾶ, διαλύσας τὴν ἀχλὺν τῆς διανοίας μου.

Ὁλοσχερῶς σε ποθήσας ὁ ἱερός, Σῶτερ πρὸς τὴν ἄσκησιν, ἀπεδύσατο στεῤῥῶς, θλίψεις μόχθους πόνους καρτερῶν, ἀνθ' ὧν εὕρατο τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ὑποπιάζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾶ, ἐγκρατείᾳ πάντοτε, ἀγρυπνίᾳ συνεχεῖ, καὶ ἡσυχίᾳ πάσῃ τε σοφῶς, τὰς ὁρμὰς τῶν ἐμπαθῶν ἡδονῶν ἔστησας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε ἡ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ γεννήσασα, τὸν ἀχώρητον παντί, σαρκωθέντα οἴκτῳ τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν δεῖξον ὑπέρτερον.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς Πίστεως.

Ὑπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῶν δαιμόνων τῆς ὀλεθρίας, Εἰδώλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη, καὶ θείους ἤγειρας, Ναοὺς εἰς αἴνεσιν, τοῦ Χριστοῦ Παρθένιε ἱερώτατε.

Μεγίσταις διαπρέπων θαυματουργίαις, καρκίνου χαλεπώτατον παύσας πάθος, καὶ ὄμματα διήνοιξας πηρωθέντα, καὶ ἐφυγάδευσας, Πάτερ Παρθένιε, πονηρίας πνεύματα θείᾳ χάριτι.

Ἀνέστησας κακίστως θανατωθέντα, τὸν πάλαι ὑπάρχοντα τῷ θείῳ ἔργῳ. Θεὸς

Σὺ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοι δέδωκε, μάκαρ Παρθένιε, ἀνιστᾷν τεθνήξαντας δι᾽ ἐντεύξεως.

Θεοτοκίον.

Ὡμίλησεν ἀνθρώποις ἐκ σοῦ τὴν σάρκα, ὁ Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον Παναγία, τοῦ οἰκτειρῆσαί με καταπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως καὶ δονούμενον.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Ἀνεπτερώθης τῷ θερμῷ, ἔρωτι τοῦ Σωτῆρος, καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπερεῖδες δι᾽ αὐτὸν, καὶ γέγονας ὢ Λουκᾶ, ξένος πάντων τῶν περπινῶν μακάριε.

Ναὸν Κυρίου σεαυτὸν, ἀπεργάσασθαι θέλων, ἐρημίας κατῴκεις, ὡς ὁ πάλαι Ἠλιοὺ, πρὸς δαίμονας πολεμῶν. ὅθεν εὗρες τέλος τὸ μακάριον.

Ἐν πάσῃ θείᾳ ἐντολῇ, εὐπειθὴς ὡς οἰκέτης, ἀνεδείχθης Παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκπληρῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτόν. ὅθεν ὕψος ἔλαβες οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι᾽ ἡμᾶς ὑπὲρ ἡμᾶς, ἱκέτευε ἐκτενῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
„ ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγα-
„ θὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς
„ ὁμολογίας σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου, ἦχος γʹ.
Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν θείαν χάριν Θεόφρον, Ἱερὲ Παρθένιε θαυματουργὲ Θεοφόρε, ἅπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύνων. διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Φῶς νοερὸν ἐκ φωτὸς Πατρὸς τοῦ προανάρχου, Υἱὲ Θεοῦ καὶ Λόγε, ὁ καταυγάζων πᾶσαν τὴν Οἰκουμένην θεϊκῶς, φώτισόν μου τὰς φρένας, τὸν νοῦν, καὶ τὸν λογισμὸν τοῦ ἀνυμνῆσαι σήμερον τὴν φαιδρὰν ταύτην πανήγυριν, καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ ὁσίου Παρθενίου. αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῇ θαυμασίαν διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν. διὰ τοῦτο συνελθόντες εὐφημοῦμεν αὐτὸν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κα. ἦχ. πλ. δʹ. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Λαμψάκου ὁ μέγας Θαυματουργὸς, ἀναβὰς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτεις τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, σκορπίζων σφοδρότατα, καὶ ἐλαύνων νόσους, χρησταῖς ἐπικλήσεσιν. ὅθεν καὶ τὴν πλάνην, τῶν Εἰδώλων καθάρας, πᾶσαν τὴν Ἑλλήσποντον, καταλάμπεις τοῖς θαύμασι, θεοφόρε Παρθένιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. τοῦ Ὁσίου. Ὅμοιον.

Ἀπὸ βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετὴν, τῶν ἡδέων ἀπείχου πάντων Σοφὲ, νηστείαν καὶ ἄσκησιν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ Μητρὸς τὸν πόθον, οὐδὲν ἡγησάμενος, ἐν Σεμνείῳ φέρων, σεαυτὸν λάθρα δέδωκας. πάλιν δὲ μηνύει, σὲ Θεὸς τῇ Μητρί σου, θρηνούσῃ τὴν στέρησιν, σοῦ δικαίως πανάριστε. ᾗ καὶ νῦν συνηδόμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος, πλ. δʹ.
Αἰνῶν ποιμενικῶν.

Ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ Ναῷ ὁ ἀκατάληπτος· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σὲ ὑπεδέξατο, κράζων· νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω μετὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ. δʹ. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Νοσήματα, προσευχῇ ἐθεράπευσας ἄμετρα συσφίγγων Παρθένιε, τοὺς παραθέντας ἐν χρείᾳ, ὥσπερ ὁ Δεσπότης σου· οὗ τὴν πολλὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας, ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα, τὸν ἄρχοντα δαίμονα, ἀποσοβήσας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἱερωτάταις σου Πάτερ παρακλήσεσι.

Ὁ Κύριος, τὰς ἐντεύξεις σου Πάτερ δεξάμενος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιωτάτως τοῖς χρήζουσι, τῇ τοῦ ἀνανήψαντος, σὲ μεγαλύνων ἰχθύος Ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θεράπευσον. τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον,

ὑπὸ

ὑπὸ παθῶν σπαραττόμενον, ϗ ταῖς παραβάσεσι, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Ἄλλος, Χριστόσμου δυνάμεις.

Ἄκακος ὅσιος, εὐθὺς ϗ ἥμερος, ϗ ἀκέραιος ὤφθης Πάτερ Λουκᾶ. ὅθεν μεμακάρισαι, παρὰ τοῦ πάντων Ποιητοῦ, ϗ Δεσπότου παμμακάριστε.

Ἰδὼν ὁ φθόνος σε, καλῶς διάγοντα, τὴν ζωὴν ἐξεκαύθη καὶ πειρασμῶν, πλῆθός σοι ἐξήγειρεν. ἀλλ' ἐξηλέγχετο λύκος κενὸς, μάτην τὸ τοῦ λόγου χανών.

[illegible]ὸς εὐθύτητι, τὸν βίον ἴθυνας, πρὸς τὰ κρείττω παμμάκαρ τῶν ἐφετῶν, [illegible] ἀκρότατον, ἐπιποθῶν Πάτερ ἰδεῖν. [illegible] ϗ τετύχηκας. Θεοτοκίον.

Ὡραίαν κάλλει σε, πασῶν εὑράμενος, γυναικῶν ὁ ὡραῖος Κόρη σεμνὴ, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε, ϗ δυσμορφίας με παθῶν, ϗ τοῦ σκότους ἐλυτρώσατο.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ φωτισμός.

Ἡ φωταυγὴς, ἐνσκηνώσασα χάρις τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ, Θεόφρον Πάτερ, φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προέδρου διώκει ἄνοσον, τοῦτον συντηροῦσα ταῖς σαῖς παραινέσεσι.

Νόσῳ πολλῇ, τὸν κρατούμενον Πάτερ ϗ γεγονότα, ὥσπερ ἡμίξηρον προσευχαῖς σου, ὅλον εἰργάσω ὑγιῆ εὐχαρίστως, τὸν Δεσπότην Θεὸν δοξάζοντα, τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτὸν, περικείμενος Πάτερ Ἱερωσύνης, ταύτην καταλάμπρυνας ἐπιδείξει, πολλῶν θαυμάτων ὧν ἐτέλεσας ζῶντι, Θεοφόρε ϗ μετὰ θάνατον, Ἄγγελος καθάπερ βιώσας Παρθένιε. Θεοτοκίον.

Ἀπὸ παθῶν, ἀμαυρώσεως Κόρη ἀπὸ σκανδάλων, τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις, τοῦ ἀλλοτρίου μένουσι τε βασάνων, αἰωνίων, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον, ῥῦσαί με ταῖς σαῖς δυσωπῶ παρακλήσεσι.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὴν τῶν καμάτων σου ἀμοιβὴν, παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτῆρος ἀπολαβὼν Πάτερ ὅσιε, πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδάκρυσο, τὰς νόσους ἀφανίζων τῶν προσιόντων σοι.

Οὐ κατενάρκησας τοῦ ἐχθροῦ, Πάτερ τὰς μυρίας προσβολὰς, οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν· ἔστης δὲ ὡς πύργος στερρὸς ἀκλόνητος, ταπείνωσιν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενος.

Καλῶς τελέσας τὸν ἱερὸν, βίον σου Παμμάκαρ, ϗ λαβὼν ἀπὸ Θεοῦ τὴν ἀντίδοσιν, χάριν ἰαμάτων τυφλοὺς ἐφώτισας, χωλοὺς ϗ παραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς, τέξασαν τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως ϗ μείνασαν, πάλιν μετὰ τόκον Παρθένον ἄφθορον, ϗ πάντων προστασίαν ϗ σωτηρίαν βροτῶν.

Ὠδὴ, ς'. Πρὸς Κύριον ἐκ κήτους.

Ῥημάτων σου, εὐχῶν τε δυναστείᾳ Παρθένιε, Ναοὶ ἐρράγησαν τῶν Εἰδώλων θείᾳ χάριτι, καὶ ἄπιστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ἱκέτευσας, τὸν φιλάνθρωπον Λόγον σὺν δάκρυσι, ϗ τοῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἄνωθεν κατήγαγες, οἰκτείρων συμπαθῶς λαὸν κινδυνεύοντα, Ἱεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπομβρείαις κατήρδευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσάν σοι Παρθένιε. καὶ ἡ γῆ ἡ τῷ αὐχμῷ ξηρανθεῖσα δέχεται, ὑετοὺς θαυμαστῶς εὐφορήσασα. Θεοτοκίον.

Μὴ στήσῃς με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατάκριτον. μὴ στηλιτεύσῃς με ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, Θεέ μου Ποιητά μου ἔχων ἱκετεύουσαν, τὴν τεκοῦσάν σε ἀπειρόγαμον Δέσποιναν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐλύθη ἡ πάλαισις, δολιόφρον καθ' ἡμῶν, ἰσχὺς καὶ φροῦδα γέγονε, τὰ πολλά σου σοφίσματα πονηρέ. ἰδοὺ γὰρ ἁπλούστατος, ϗ ἀπόνηρος νέος σὲ κατέλαβε.

Οὐκ ἔδωκας ὅσιε, σοῖς βλεφάροις νυσταγμὸν, οὐδὲ κροτάφοις ἄνεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλες μηχανὴν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι, πειρασμοὺς καθ' ἑκάστην ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διήνυσας, σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς, φιλοξενῶν ἑκάστοτε, ἐλεῶν τε πλουσίως ϗ δαψιλῶς. διὸ ϗ τετύχηκας, ἀφθαρσίας ϗ δόξης ἀκηράτου Λουκᾶ.

Θεοτοκίον.

Τελειώσας γεγέννηκας, σὺ τὸν ὄντα σαρκικῶς, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. διὸ βοῶ· Τελειώσας τῆς θείας με, ταῖς πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκητήριον.

Ὁ

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου Λουκᾶ, ἦχος πλ. δ΄.

Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Ὁ ἐκλεξάμενος Θεός, πρὸ τοῦ πλασθῆναί σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιάζει, καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε, κατευθύνων σου Λουκᾶ τὰ διαβήματα, ὁ φιλάνθρωπος. ᾯ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ὁ Οἶκος.

Ὦ Πατέρων ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότης, ὦ πάντων Ἀσκητῶν Κοσμιότης. Χριστοῦ τὰς ἐντολὰς γὰρ πληρῶν, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν ἔνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν; ἀλλ᾽ ὅμως σοι θαρρῶν βοήσω·

Χαῖρε λαμπρὸν Μοναζόντων κλέος.

Χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε.

Χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα.

Χαῖρε Οἰκουμένης λαμπτὴρ φαεινότατε.

Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ῥεόντων καὶ φθαρτῶν.

Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς.

Χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχινὲ παράκλητορ.

Χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα.

Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος.

Χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.

Χαῖρε, δι᾽ οὗ δόσις πᾶσα ηὐγάσθη.

Χαῖρε, δι᾽ οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.

Ὧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ζ΄. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στ. Ἀφῆκε τὸν Παρθένιος Λαμψάκῳ,
Λαμπτῆρα πυρσεύοντα φῶς αὐτῇ μέγα.
Παρθένιος καθέδρα λαχών, μακρὸν ἑβδόμῃ ὕπνον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, υἱὸς Χριστοφόρου Διακόνου τῆς κατὰ Μελιτόπολιν Ἐκκλησίας, γραμμάτων μὲν ἄπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετιέναι σπουδάζων. καὶ προκάλυμμα τὴν τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτῷ μετεδίδου. Τοσαύτη δέ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετή, ὡς καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν Γραμμάτων μαθήσεως, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως. καὶ αὖθις Ἐπίσκοπος τῆς Λαμψάκου ὑπὸ Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐτελέσας· καὶ γὰρ ὑπὸ Ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκοπέντα ἰάσατο· καὶ μόνῃ σφραγῖδι, καρκίνου πάθος, οὕτω λεγόμενον, ἀπό τινος γυναικὸς διεσκέδασε. καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα καὶ κατατρέχοντα αὐτόν, φυσήματι ἀπενέκρωσε. καὶ τὸν ὑπὸ τῆς ἁμάξης συμπατηθέντα διαρραγείσης αὐτῷ τῆς γαστρὸς τεθνηκότα, αὖθις ἀνεζώωσε. Καὶ ἀπὸ Ἐπιτρόπου τῆς γαμετῆς, τὸ ἀκάθαρτον ἀπήλλαξε πνεῦμα. καὶ ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε, ἀποδιώξας τὸν ἐμφωλεύοντα δαίμονα. καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων προειπών, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Στ. Ἔπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα.
Ὃς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ὅσιος τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐντρύφημα. οἱ δὲ τούτου Πρόγονοι, ἐξ Αἰγίνης ὥρμηντο τῆς Νήσου. οἳ τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μετανάσται γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ᾗ καὶ γεγένηται ὁ μακάριος Λουκᾶς. Ὃς ἐκ παιδιόθεν, οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ καὶ ὠοῦ καὶ τυροῦ ἀποχὴν ἐποιήσατο· ἄρτος δὲ κρίθινος, καὶ ὕδωρ, καὶ ὄσπριον ἦν αὐτῷ βρῶσις καὶ πόσις. Κακοπαθείᾳ δὲ πάσῃ καὶ σκληραγωγίᾳ κατατήκων ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, τὸν πεινῶντα θρέψαι, καὶ γυμνητεύοντι περιβόλαιον χαρίσασθαι, τρυφὴν ἡγεῖτο, καὶ κόρον ὑπελάμβανεν. Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιβόλαιον πολλάκις δεδωκὼς γυμνὸς ἐπανῄει. Καὶ ὁπόταν τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀνέπεμπε, τοῦ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμενοι, ὡσεὶ πῆχυν ἕνα, ἄψαυστοι τὴν γῆν ἐδόκουν φαίνεσθαι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν Μονήρη βίον ὑπέδυ, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσην ἐγκράτειαν καὶ κακουχίαν ὁ μακάριος ἐπεδείξατο. Τὰς δὲ παραλίους πάσας διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἴτιος σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ᾽ αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγονώς, ὕστερον ἀφεὶς τὰς μεταβάσεις, τὸν τοῦ Μοναστηρίου χῶρον καταλαμβάνει. καὶ ἕβδομον ἐν αὐτῷ διανύσας ἔτος, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πᾶσι, καὶ οὕτω τῷ τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων χιλίων

λίων Μαρτύρων, καὶ τριῶν οἰκετῶν, καὶ τεσσάρων Προτηκτόρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ Μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων, ὑφ' ὧν κατεσχέθη, ἐκ προστάγματος βασιλικοῦ, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ ἁγιώτατος, καὶ ἀπετμήθη τὴν κεφαλήν. μετὰ γὰρ τὴν τούτου τελευτήν, τῶν Προτηκτόρων πιστευσάντων πανοικὶ τῷ Χριστῷ, καὶ μαρτυρησάντων, οἱ τούτων δοῦλοι τῇ εἰς Χριστὸν Πίστει, ηὐτομόλησαν πρὸς τὸν Βασιλέα, Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίοις καὶ βρέφεσι, καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι Χριστιανούς, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, ἀπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες, ἐκ Φρυγίας, πυρὶ τελειοῦνται.

Στ. Μὴ τὴν πυρὸς φρίξαντες ἰσχὺν οἱ Φρύγες,
Τῇ τῶν Φρυγῶν γῇ πύργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν Μοναβάτοις ἀγωνισαμένου, καὶ τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Θεοπέμπτου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἐν σοὶ ἐνσκηνώσασα ἡ θεία χάρις, Προφήτην σε δείκνυσι, τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον. ἐντεῦθεν προήγγειλας τῷ διαδέχεσθαι, μέλλοντι τὸν Πρόεδρον Σοφέ, ὡραϊσμένον θείαις λαμπρότησι.

Λαμψάκου τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτῆρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἅπασαν, τὴν γῆν τὸν φαιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα, νύκτα πολυώδυνον παθῶν, ὑμνολογοῦμεν πάντες Παρθένιον.

Πολύχουν ἀπέδωκε τὸν ταύτης σπόρον, ἡ γῆ τῇ ἐντεύξει σου, πανθαύμαστε Παρθένιε, καὶ βότρυας ἤνεγκεν ἄμπελος ἄνικμος. οὕτω σὲ δοξάσαντος Θεοῦ, τοῦ δοξασθέντος τῇ πολιτείᾳ σου. Θεοτοκίον.

Ὡράθης Πανάμωμε ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυνάμεων· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, ὃν Τάξεις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι. τοῦτον οὖν ἱκέτευε ἀεί, τοῦ οἰκτειρῆσαι τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἄλλος. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ἡ θήκη τῶν σῶν Λειψάνων, Λουκᾶ πηγὴ ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ᾗ πᾶς προστρέχων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρίζων Ὅσιε, καὶ ὑμνῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύριος. ὃν ἐδόξασας σύ, διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως πρότερον. εὐλογητὸς γὰρ ἔκραζες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν βίῳ περιφανής τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης, ἀπαράμιλλος Ὅσιε. διὸ τῶν πόνων εὕρηκας, ἀμοιβὴν Βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Λαὸν καὶ Πόλιν σου σῷζε, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, προστασία ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, ἀδιστάκτῳ βοώντων σοι· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Μέγισται τοὺς σοὺς καμάτους ἀντιδόσεις, ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρθένιε, φῶς οἰκεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἀδιάδοχον εἴληφας αἰωνίαν, Πάτερ χαρᾶς ἀξιούμενος.

Ἄδυτος ἀστὴρ γενόμενος ἐν βίῳ, ἀνατολαῖς τῶν θείων ἔργων σου, ἔδυς Νόμῳ φύσεως, καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας, ἀνέσπερον, λιπὼν ἡμῖν, Ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀπορρήτων θαυμάτων σου.

Ἄναρχος Πατὴρ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα, ὁμοβασίλειος ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἔλλαμψις, ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλπουσι σὺν τάξεσι, πάντοτε τῶν Ἀγγέλων· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος. Θεοτοκίον.

Ῥύπου με παθῶν Ἁγνὴ προσγινομένου, τῇ μεσιτείᾳ σου καθάρισον, καὶ λαμπρυνον δέομαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δαιμόνων ἀμαυρότησιν, ὅπως σε μακαρίζω Θεομακάριστε.

Ἄλλος. Νόμων πατρῴων οἱ μακάριοι.

Λύμην παντοίου πάθους ἔνδοξε, ἀποδιώκεις Πάτερ Λουκᾶ μακάριε, τοὺς λεπρῶντας ἐξιώμενος, ῥωννύων ἀσθενοῦντας, καὶ παρειμένους, λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, καὶ κυλλοὺς καὶ χωλοὺς ὁμοῦ, καὶ τυφλοὺς θεραπεύων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄπονον εὗρες δόξαν Ὅσιε, πόνους πολλοὺς ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῆξιν σώματος, νηστείαν κακουχίαν, χαμαικοιτίαν, πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκός, δι'

ἀγα-

ἀγάπην τοῦ κτίσαντος, ᾧ συνὼν συνευφραίνῃ. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει ϗ πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Διὰ ποικίλων πόνων Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν εἰσήχθης εἰς τὴν οὐράνιον, Βασιλείαν εὐφραινόμενος, τὰ νῦν εἰς τοὺς αἰῶνας, ϗ τοῦ Δεσπότου πάντοτε τρυφῶν, ταῖς καλλοναῖς, σὺν Ἀγγέλοις μελῳδήμασι τὸν Τρισάγιον ᾄδεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ϗ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτ.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πατρῴου κόλπου Ἁγνὴ γεγέννηκας, ἀπειράνδρως ἀνεκφράστως τε, βροτὸν τέλειον ὄντα. ὃν ἐκδυσώπει, δοῦναί μοι ἰσχὺν, τῶν πονηρῶν λογισμῶν, προσβολὴν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος, ϗ θέλημα τὸ θεῖον ἐκείνου, πράττειν καθ' ἑκάστην, ἵνα σε μεγαλύνω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Νόμων πατρῴων οἱ μακάριοι, ἐν Βαβυλῶνι Νέοι προκινδυνεύοντες, Βασιλεύοντος κατέπτυσαν προσταγῆς ἀλογίστου. ϗ συνημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τοῦ κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, ϗ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεὶς τοῦ σώματος, τὰ ἀθέατα κάλλη Πάτερ Παρθένιε, ὅλος ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, ὡς ἀληθῶς, καθωραϊσμένος. διό σε γεραίρομεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Ὡς κρῖνον ὡς ῥόδον σε, εὐῶδες ὡς ὀσφράδιον, ἀρετῶν ποικιλίᾳ ὡραϊζόμενον, Πάτερ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἄνω, περιφανῶς, ἐσκήνωσε μάνδρας, ὁσίως ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι. Ἑορτήν τε ἁγίαν νῦν συστησώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν, ϗ μέγαν Ποιμένα, Παρθένιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ἡμῶν περιαυγάζουσα, τὰς καρδίας ὡς μέγας Ἥλιος ἔλαμψεν· ἣν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι παθῶν, σκότους Ἱεράρχα, ϗ πόνων ϗ θλίψεων, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥᾳθυμίας Θεοχαρίτωτε, ἡ μὴ προαιρούμενον ὅλως, τοὺς τοῦ Θεοῦ, Νόμους συντηρῆσαι, ὅπως ὡς προστάτιν μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Τοὺς πόνους Πάτερ ϗ ἀγωνίσματα, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται βροτῶν οὖν ἀντάξιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχεῖον, τοῦ θείου Πνεύματος, ὅσιος εὐθὺς ἀληθινὸς, δίκαιος ἄμεμπτος.

Ἁπλοῦν τὸ ἦθος ϗ ἀπονήρευτον, ϗ ταπεινὸν ἐλέους τε μεστὸν πρὸς τοὺς πένητας, ϗ φιλόξενόν τε φιλέρημον, ἥσυχον πρᾷον ὄντως Πάτερ ἐνέδειξας. ὅθεν συνετάγης Ἀβραὰμ, ϗ Ἰακὼβ ϗ Δαβίδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὀρεκταῖς ϗ κάλλους θείκου ἐμπιπλάμενος, Παραδείσου τε θείου τοῖς ἄνθεσι, νῦν ἐντρυφῶν εἰς κόρον, ϗ ἀγαλλόμενος, μνείαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν, ποιοῦ πανόλβιε.

Δόξα.

Ἡ μία φύσις ἡ τρισυπόστατος, ἡ τρισλαμπὴς οὐσία ϗ ἀχώριστος δύναμις, ὁ Πατὴρ ὁ υἱὸς ϗ τὸ ἅγιον, Πνεῦμα μία Θεότης, σῷζε τοὺς πίστει σε, οὖσα μεγαλύνοντας Θεὸν, ἐν χαρακτῆρσι τρισί.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένουσι τὸ Μυστήριον, βρότειος νοῦς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε. πρὸ γὰρ τόκου ἀνάνδρως συνείληφες, ἔμεινάς τε Παρθένος, ϗ μετὰ κύησιν, τέτοκας δὲ Λόγον τὸν ὄντα συναΐδιον Πατρί.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ Τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμψάκου ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, θαυματουργὸς Ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, ϗ τῶν πιστῶν ἑδραίωμα, τιμάσθω νῦν Παρθένιος· ὑπὲρ τοῦ Κόσμου γὰρ οὗτος, δυσωπεῖ τὸ θεῖον.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. Ὅμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, ϗ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ Φωστὴρ Μοναζόντων. ἐγκρατείᾳ δὲ πάσῃ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι Θεάληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ Ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου. ἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ Κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν στ. γ'. προσόμοια, ἦχος, β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ Ἁγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ Ναῷ εἰσέρχεται.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Λέγει ὦ Συμεών, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθέ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν. ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου Φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαράν, τοῦ Κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς δ'σίες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομ. Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος, πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ Στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλαῖς βασάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, Βασιλείαν Θεόδωρε. ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει θέμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν Λειψάνων σου λάρνακα. ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλὴ τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, θυρεῶν εὐθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτὴρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι. στῦλος ὁ μέγας διαμένας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι τῶν ἀπείρων κολάσεων. λόγχη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν Δράκοντα, ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς Στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν Εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πεῖραν, ὁ ἐπὶ ξύλου ταθείς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας. ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, Σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος. ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα γ'. προσόμοια τοῦ Προφήτου, ἦχος, πλ.

Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ἔχων πολιτείαν ἰσάγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντορ συνωμίλεις προφανῶς, δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, συμβόλων θαυμασίων ἀνακάθαρσιν, μεγάλων Μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγόρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνησιν, ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους συλλαλοῦντας ἐνηχηκώς· θεωρὸς ὑπερκοσμίων, θεαμάτων γεγονώς· Λυχνίαν, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσαν· Ἐλαίαν, ψαλμικῶς εἰπὼν κατάκαρπον, θεουργικὴν ἀποστάζουσαν, τοῖς εὐσεβέσι πιότητα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπιζομένης Θεώσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς ἀϊδίου ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλάλητον θεώμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος, πλ. α'.

Σήμερον ἀνέτειλεν, ὑπὲρ τὸν ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότως φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα· τῇ

ἑσπέ-

ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος. πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράξωμεν· χαίροις ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς Θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλείπῃς, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου Νόμου, πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στ. Στ. προσόμοια, ἦχος, πλ. β.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὑπόδεξαι φησὶ Συμεών, τὸν Κτίστην τῶν ἁπάντων χερσίν. ὦ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστόν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τοῦ Νόμου Ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθύς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ Νόμου Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀπολύτρωσιν Ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα. ἦχος, πλ. β.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον Μεγαλομάρτυρα, τῆς Οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον. πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος. Φύλ. 16.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ Οὐρανίου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς Πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής. ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ Προφήτου, ἦχος, β.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. ἦχος, δ.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ μεγαλώνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστὸς καὶ ἔνδοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' Ἥλιον, ἱερὰς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ ἁγίῳ εὐφραίνει. καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ. νῦν δὲ Συμεὼν τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο· καὶ γεγηθὼς ἐπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὸ ἐβόα· νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Εἰς τὴν β. στιχολογίαν. ἦχος, α.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ Νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν Νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ Νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ Βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, εἰς στ. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἀνὰ τεσσάρων. Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Φερώνυμόν δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Νικολάου.

Ὠδὴ, α. ἦχος πλ. δ. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Φερωνυμίᾳ Θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ἔρ-

Ἔργῳ ϗ λόγῳ σοῦ τὴν Θεοδώρητον, κλῆσιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δωρεὰν τοῖς χρῄζουσι. δώρημα πᾶν γὰρ τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ῥώμην Θεόθεν νηπιόθεν Πάνσοφε, λαβὼν ϗ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον ϗ δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας. ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν Τυράννων τὸ φρύαγμα, Μάκαρ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡς εὐτρεχὴς ϗ νουνεχὴς ϗ φρόνιμος, κατασοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, ϗ πράγμασι Λικίνιον. ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, ϗ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον. Θεοτ.

Νῖκός μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, ἀεί με ταῖς πρεσβείαις σου. καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Προφήτου. οὗ ἡ ἀκροστ.

Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἔχων τὸν φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, φωτισμόν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφῆτα θεσπέσιε.

Καταεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐθεώρας ψυχῆς ὡραιότητι.

Πλήρης Ἁγιωσύνης, Ἀγγελομιμήτου ϗ Φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, ϗ φωτίζοντας ἔσχες Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Τέλυται ἡ κατάρα, Εὔας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε. τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν Κόσμον ἐπλούτισας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νεανίας ὡραῖος πανευπρεπὴς δέδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς ϗ σώματος, ὡραϊζόμενος, τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, ϗ Μαρτύρων στίγμασι καλλωπιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προνοίας ὁδηγηθεὶς ἔνδοξε, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, ϗ πρὸς τὴν οὐράνιον κλῆσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ περιφρονῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ Κόσμου ϗ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας τῆς τοῦ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς εὐθύτητι. Θεοτοκίον.

Ἱκετεύω σε μόνην τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, ϗ Κόσμον σώσαντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἡ ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὸ ἄφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' ἁγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα πάνσοφε, Μάκαρ ϗ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης πανόλβιε, ὡς καθαρώτατος κατάκαρπος οἰκεῖσθαι, τὸ θεῖον ἁγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πανίερον.

Τὸ τάχος τὸ ἄρρηκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος, γέγονας Κύριε, ϗ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προήγγειλε, Προφήτης ὁ θεσπέσιος. Θεοτοκίον.

Ὁ Τόκος ὁ ἄφθορος, ϗ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σου κύησις, τὸν Κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς ϗ θανάτου· Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν ἀΐδιον.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις· οὐκ ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος, ἦχος, πλ. δ΄.

Τὴν Σοφίαν ϗ λόγον.

Θεϊκὴν πανοπλίαν ἀναλαβών, ϗ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλών, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας. ὅθεν φερωνύμως, τῆς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, Ἀθλοφόρε Θεόδωρε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ Προφήτου, ἦχος, γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Διϊππευόμενα ἅρματα ἔβλεψας, ἡνιοχούμενα χειρὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσωμάτους Λειτουργοὺς, Ζαχαρία θεσπέσιε. οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης ἀοίδιμος, αἴτησαι ἰθύνεσθαι, πρὸς ὁδὸν θείας

γνώ-

γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστάκτῳ τελοῦντας, μνήμην σου τὴν πανίερον.

Καὶ νῦν. τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο ὁ Γέρων Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι, δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου Χριστὲ, Κύριος.

Ὁ πρὸς Θεὸν, πόθος σου πᾶσαν ἠμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφὴν, καὶ περιφανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα. ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πεφραγμένος, νόμον ἀνομώτατον, παρανομούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας Μάκαρ. διὸ νομίμως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότου Θεόδωρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι Κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πληροῦν πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δεομένων σου.

Ὡς μιμητὴς, τοῦ προσπαγέντος ἐν Ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς, στρέβλας πονηρὰς, τὰς τῶν μιαιφόνων, χριστομιμήτως ἐπάθης Σταυρῷ, καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης. ἀλλ' ἐρρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ. Θεοτοκίον.

Καλλοποιὸν, καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀπορρήτῳ τόκῳ καταχρεώς σε, πάντες πιστοὶ, γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, Κόσμου Βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν. διὸ τῆς τυραννούσης, πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν Ἡλίοις δὲ τρισὶν ὁριζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις Παμμακάριστε.

Ἔρμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφῆτα, ἅρματα ὁρῶν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, περιοδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας πορευόμενα.

Ἱεροπρεπῆ, πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁρᾷς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου, δι' ἧς τὰ πάντα περισῴζεται. Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἁγνὴ κυοφορίας, οἱ θεοειδεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, πολυειδῶς προχαράττοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων οἱ θεόφρονες.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥητορεύσας τὴν δόξαν, εὔδοξε Θεόδωρε σὺν παρρησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ παθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαστίγων πεῖραν, πολλῶν λαβὼν λύσσῃ τυράννου, σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ὁλοτρόπῳ προθέσει, Σταύρωσιν ἑκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέσχες, τιμωρίαν Σταυρῷ προσηλούμενος. ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ὤφθης, ἄρτιος ὁλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν, τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν, ὁ νικήσας Κόσμον. σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γενόμενον θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπῆραν, μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν, τοῦ δὲ λυμεῶνος, καὶ ἀλαζόνος Λικινίου, στηλιτεύοντα λύσσαν τὴν ἄλογον. Θεοτοκίον.

Ὅλον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσασα ὃν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, παναγία Παρθένε θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὁ καθαρὸς καρδίᾳ, καὶ διανοίας προβλέπων ὀξύτητι, Πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ὑπερφυῶς ἁγία, χαῖρε Σιὼν ὁ Προφήτης προτρέπεται. ἥξει ὁ Βασιλεύς σου, δίκαιος καὶ σῴζων πραότητι.

Τῶν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν ἡ εὐπρέπεια, Κόσμον περιαυγάζει, τῇ τῆς προφητείας λαμπρότητι. Θεοτοκίον.

Ὁ τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἁμαρτήμα-

μάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτία γενόμενος.

Ὠδὴ, ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου, ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσιν Θεόδωρε· καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνουσιν ἰατρὸς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάῤῥυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἄφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδόθης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπείρων Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος. διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον.

Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμὲ, ἡ ἄφατος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπάρχων προφητικῆς ἀνάπλεως, ἐπιπνοίας ἐσομένην τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μυηθεὶς ἀπεστάλης, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ, τὴν γνωστὴν τῷ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῇ κοσμούμενος, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἠξιώθης, ἀγγελικὰς, ἐμφανείας καὶ τάξεις, καὶ ὁμιλίας καὶ δόξας θεώμενος, Πανόλβιε τὰ θαυμαστὰ, διδάσκουσας καὶ θεῖα Μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος, φωτισμὸν θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μυστικὴν, προμηνύων λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου Σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιὼν Ζαχαρία θεόληπτε. Θκ.

Ὁ στήσας τὸν Οὐρανὸν ἀνέδειξεν, Οὐρανόν σε λογικὸν Θεοτόκε, τὴν καλλονὴν, Ἰακὼβ ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστρός σου Θεότητος Ἥλιος, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν Κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς, ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρείᾳ ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν Μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε. σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος, δεῦτε πάντες τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων πιστοὶ, Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ Κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων. τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας Βελίαρ, ἄθλοις στεῤῥοῖς ἐμβριθέσι ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα. σὺν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον. διὸ βοῶμεν αὐτῷ· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Η'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στ. Ὢν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης,
Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.
Ὀγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Λικινίου τοῦ Βασιλέως, τὸ γένος ἕλκων ἐκ τῶν Εὐχαΐτων, τὴν δὲ οἴκησιν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλείᾳ. Κάλλει δὲ ψυχῆς, καὶ ὥρᾳ σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταύτητοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο συντυχεῖν αὐτῷ, καίπερ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους Θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καί τινας ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντειπεῖν, ὡς χρὴ τὸν Βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐτοῦ Θεῶν, εὐθὺς τὸν Βασιλέα ἡ Ἡράκλεια εἶχεν. Ὁ δὲ ἅγιος Θεόδωρος ὄψεσι νυκτεριναῖς θεόθεν αὐτῷ ἐκπεμφθείσαις προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δὲ δεξιὰν αὐτῷ δοὺς, καὶ κατασπασάμενος, εἰσιλθὼν ἐν τῇ Πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο, τοῖς ἑαυτοῦ Θεοῖς θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος τοὺς ἐπισημοτέρους Θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτοὺς οἴκοι πρότερον θεραπεύσας, αὖθις δημοσίᾳ προσαγάγῃ αὐτοῖς σπουδῆς, ἐπειδὴ κελεύσαντος τοῦ Βασιλέως, τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς ἔλαβε, κατὰ

πτύ-

τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐτούς. καὶ λεπτύνας, τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι δέδωκε. Μεθ' ἡμέρας δὲ Μαξεντίου τοῦ Κομενταρησίου εἰπόντος, ἰδεῖν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχοῦ τινος περιφερομένην, εὐθέως ἀνάρπαστος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξειπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἑπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρός. καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπτεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστράκοις τὰς ἡλκωμένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται. καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ. Διαμείνας δὲ ἀπόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὖθις ἐξάγεται, καὶ Σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας. καὶ περόνην κατὰ τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, καὶ μέχρι τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν. Περιεστήκεισαν δὲ καὶ παῖδες τοξεύοντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ταῖς δὲ βολίσι τῶν βελῶν τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἕτεροι δὲ ἐγκαρδίοις τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες τὰ σπερμογόνα συνεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ Σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος ὅτι ἤδη τέθνηκεν· ἠπατᾶτο δέ· ὑπὸ γὰρ θείου Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑγιὴς, καὶ ἦν ψάλλων, καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν· ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἆραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ σταλέντες, καὶ ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἔτι ἐμπνέοντα, καὶ ὅλον ὑγιῆ, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ μετὰ τούτους, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγεῖτο ὁ Ἀνθύπατος Κέστης· οἵτινες ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν πρώτων σταλέντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν Πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτμηθῆναι· ἔνθα δὴ εἱστήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτοὺς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπευξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελέσας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις, ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ οἰκήματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὃς, τάξας αὐτοῦ τὴν ἄθλησιν συνὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πεύσεις, καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἴδη, καὶ τὰς θεόθεν ἐπιστασίας καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Μνήμη τοῦ ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.**

Στίχ. Ἵππους ἑώρας τοὺς νόας Ζαχαρία.
Δι' ὧν πρὸς ὕψος Οὐρανῶν ἀφίπτασαι.

Οὗτος ἑρμηνεύεται μνήμη Θεοῦ. ὃς ἦν ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευΐ· ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλαὰδ, ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἤδη προβεβηκὼς, καὶ ἐκεῖ ὢν, πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε, καὶ τέρατα πολλὰς εἰς ἀπόδειξιν ἔδωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσεδὲκ, ὅτι γεννήσει υἱὸν, καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις υἱὸν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου τοῦ Βασιλέως Περσῶν τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Λυδῶν Βασιλέως. Τὰ δὲ περὶ τῆς πορθήσεως Ἱερουσαλὴμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχῆς Ἐθνῶν, καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀργίας Προφητῶν, καὶ Ἱερέων καὶ Σαββάτων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο. καὶ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γήρᾳ καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Νικηφόρος, καὶ Στέφανος ξίφει τελειοῦνται.**

Στίχ. Ξεσθᾶσι Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ,
Νικηφόρου στέφανος ἐπλάκη τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Αἱ ἅγιαι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ Ἀδελφαὶ, καὶ ὁ ὅσιος Λυκαρίων ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.**

Στίχ. Ἅσπερ παρῆξεν εἰς τὸ φῶς γαστὴρ μία,
Μάρθαν Μαρίαν, εὗ στερεῖ φωτὸς ξίφος.
Ἄφωνος ἥκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων,
Ἔναντι τοῦ κείροντος οἷον ἀρνίον.

Αὗται αἱ Ἅγιαι, ἀδελφαὶ οὖσαι, καθ' ἑαυτὰς ἔζων παρθενίαν ἀσκοῦσαι. Παρερχομένου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς χώρας ἔνθα κατέμενον, προσκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν. Καὶ οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντεῖπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζωὴν πέρας οὐκ ἔχουσαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ Λυκαρίωνος παιδὸς συντρόφου αὐτῶν ἐξειπόντος, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἐσταυρώθησαν, καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγεῖσαι, τὰς ἁγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑψούμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ Ξύλου καὶ καταῤῥάξαντα, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν, κατανοήσας συνανυψώθης αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν Σταυρῷ, καὶ θάνατον, ὑπενεγκὼν Ἀθλητά, συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸν ἐραστὴν, ἐγνωκὼς τῷ σῷ πόθῳ, ὁλοκαρδίως ψυχὴν προσεδήσα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν τῆς ἐλπίδος μου, ἀνατεθεὶς ἐπὶ σοί· μὴ ὑπερίδῃς με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῇ, καὶ μετὰ τέλος Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη Θεοχαρίτωτε, ἀπορρήτῳ κυήσει· καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου. διό σοι κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, εὐλογημένη Ἁγνή.

Ἄλλος. Παῖδες Ἑβραίων.

Γῆν ἐπὶ πᾶσαν σου Προφῆτα, διελήλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν ἡ δύναμις βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἑώρας, ὡς παρόντα. διό, Πανόλβιε ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσασαν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμίᾳ δεινῇ, τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ λυμεὼν Λικίνιος, ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτόν, ὁλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν, ἐκδοὺς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναῖς, νῶτον καὶ τὸ στῆθος, τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα συντρίβων, πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Ὑπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους· Παθῶν δεσποτικῶν δέ, τῷ Σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομείνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ παθὼν Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκείᾳ, ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων. οὐ χεῖρας καὶ πόδας γάρ, μόνον προσηλωθεὶς καρτερῶς, ἀλλὰ καὶ περόνῃ, σιδηρᾷ διεπάρης, τὸ κρυφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεὶς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον.

Οὐρανομήκη κλίμακα, νοητήν σε γινώσκομεν, δι᾽ ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὕψιστος, ἀνθρώποις ὡμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλήν, τῶν Οὐρανῶν πολιτείαν. ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, Οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Σιὼν ὄρος ἡ Πόλις ἡ ἁγία, χαῖρε σφόδρα ὁ θεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προτρέπεται. καὶ σὺ δὲ ἀγάλλου, Ἱερουσαλὴμ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφῆτα κατατέρπου, πληρωθέντας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγόρευσας, τῷ Πνεύματι λαμπόμενος. Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀναμέσον ὀρέων κατασκίων, ἐθεώρεις ἑστῶτας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μυοῦντάς σε, ἔνδοξε Προφῆτα, ἀνθομολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε Θρόνε πυρίμορφε Κυρίου, χαῖρε Πύλη, ἄϋλε φρυκτωρίας, χαῖρε Νεφέλη κούφη ἡ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα τῷ Κόσμῳ, ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν Ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν Βάτῳ πυρὶ τὸ τῆς Ἀειπαρθένου, τῷ Μωσῇ Μυστήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σήν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα. πᾶς ὁ παρὼν ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σάς, ἀνδραγαθίας ἔνδοξε. ἔφριξε δαιμόνων ἡ στρατιά, τὰ σὰ τρόπαια νῦν δέ, κροτεῖ Κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἡ ὁλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἡ ῥῶσις τῶν νοσούντων, ἡ λύσις δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ὑπὲρ οὗ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ Σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ Κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Ὑψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη συγγενείας καὶ θεϊκῆς, υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ. καὶ γὰρ Θεός, ὡράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοΐ τῷ θείῳ καὶ καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωτοφόρος παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ Κόσμου ἱκεσίας ποιούμενος. ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία μεγαλύνομεν.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων θεόφαντορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα. δι᾽ αὐτοῦ τε σῳζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην, καὶ κήρυκα Ζαχαρία, τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ἵλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱερὰν καὶ εὔσημον, ἑορτήν σου Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελοῦσι, καὶ πόθῳ γεραίρουσιν, ὡς Προφήτην καὶ θεηγόρον ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον θαυμάτων σε, καὶ χαρισμάτων Θεοτόκε, πέλαγος ἁγνὴ γινώσκοντες, καὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποιθότες προστρέχομεν, καὶ συντόνως πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Ὁ Εἱρμός.

„ Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
„ Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ
„ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν
„ ἀχράντων δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
„ γίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε, τοῦ Χριστοῦ Στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων. Θεόδωρε γενναιόφρον, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ Κόσμῳ, καὶ ἱλασμόν, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Ἕτερον, τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ. εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν ἁγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφέ, καρτερικαῖς ἐπιδείξεσιν. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ Σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας τυπτόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ πλευρὰς ξεόμενος, καὶ παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυροῦ προσηλωθέντος, κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σέ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων, θησαυρόν σε τοῖς ἐν Κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, καὶ λογικὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβές, καὶ τῶν Τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. ἀλλ᾽ ὦ θείων δωρεῶν καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῷζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ἢ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρὰ Προσόμοια. ἦχος β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὁ πάντα τῇ χειρί, περιέχων ὡς Κτίστης, καὶ δεσπόζων ἁπάντων, ὑπὸ Χειρῶν Πρεσβύτου, ἐν τῷ Ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ἀγάλλου Συμεών, καὶ ἡ Ἄννα εὐφραίνου. ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ Κόσμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν.

Ἀπέλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεὼν θεοφόρε, ἐν χερσὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βαστάζων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ΄.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης, ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἵλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. ἦχος, βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν Ἐθνῶν, ἦλθες ἐξ Οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν. καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών. ἔδει γάρ σε ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μεγαλυνάρ.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ΄.

Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ Ἑορτή, ἐὰν οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, καὶ ψάλλομεν πάντα τῆς Ἑορτῆς, ὁ δὲ Ἅγιος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις. Εἰ δ' οὖν.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, ἦχος β΄.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εἰληφότος, καὶ Πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπομείναντος, θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, ὥσπερ καὶ τῶν Προφητῶν. ὅθεν, καὶ μακάριον τέλος, εἴληφας πηγὴ τῆς ἀγάπης, νῦν ὦ Νικηφόρε παρεστάμενος.

Κλίνας τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ᾧ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυς θαυμάσιε, κάραν ἐκτεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ συνάπτων, καθαρωτάτῳ νοΐ. ὃ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου σοφέ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἡγίασας, Πνεύματι δὲ πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων Δυνάμεων, Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύταις συνάπτων, Μάκαρ ὡς γενναῖος ὁπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἔδειξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, ὅτε τὸν Δεσπότην ἀγαπῆσαι δύναται. διόπερ, αὐτὸν μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας, Σαπρίκιον τὸν ὁμόδουλον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεῖον ἀνεπτερώθης ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχήν σου τέθεικας ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσώνυμος, ἄσπονδον πρὸς σὲ τὸ μῖσος κτησάμενος, ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ. ᾧ νῦν αὐτὸς παρεστώς, καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς λῃστρικαῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κάμνοντα, ὅλον ἀνενέργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε τοῦ ἀστάτου βίου, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σὲ δοξάζω, καὶ πόθῳ καταχρέως ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα ὅτε ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολήν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον,

μενον, χαράς τε, καὶ πόδας ἡλωμένον. καὶ ὀδυρομένη, ἠλάλαζες βοῶσα μητρικῶς· τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ ἡμῶν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Κλεινὸν ἐν Ἀθλοφόροις Νικηφόρον ᾄσμασι μέλπω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, καὶ κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκάφος, πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἴτιος. πρὸς γαλήνην βαθεῖαν, ὡς εὐεργέτης μετάβαλε, Μάρτυρος Χριστὲ ταῖς ἐντεύξεσι.

Λελογισμένῃ διανοίᾳ Πάνσοφε, τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, εὐσεβῶς ὑπέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, Σαπρικίῳ σπουδάζων, διαλλαγῆναι θεσπέσιε, νόμοις τοῦ Σωτῆρος πειθόμενος.

Ἐνδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐρρωμενέστερον, τῷ δυσμενεῖ Μάρτυς, συμπλακεὶς κατέρραξας, καὶ νικηφόρος γέγονας, προκληθεὶς φερωνύμως, ὦ Νικηφόρε πανεύφημε, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανοίδιμε. Δόξα.

Ἰσοσθενῆ ὁμοφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον, τὴν τριφεγγῆ αἴγλην, τῆς μιᾶς Θεότητος, ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, ἀδιαιρέτως κηρύττοντες, Λόγον σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτ.

Νοῦς οὐδ᾽ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἰσχύει πανύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχάς.

Ὁ Νικηφόρος προκληθεὶς ἐπὶ τῶν ἔργων ἐδείχθη, νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτί, διασκεδάσας ἔλυσε, κράζων· οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Νενεκρωμένον διὰ σέ, πεπιστευκὼς τὸν Δεσπότην, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προσέδραμες, τὴν ἑκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νέκρωσιν, ὡς νικηφόρος Μάρτυς, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστής, ἐν Οὐρανοῖς στεφανίτης, ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Νικηφόρος, ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν Ἀσωμάτων τάξεσι, κράζων· οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε. Δόξα.

Νοῦ ἐκ μεγάλου τοῦ Πατρὸς, ἐξορμηθέντα τὸν Λόγον, ἐκπορευθὲν δὲ καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, φωτιζόμενοι πιστῶς, τοῖς θεοπνεύστοις δόγμασιν, ὁμολογοῦμεν πάντες, ἄκτιστον μίαν Θεότητα. Θεοτ.

Ἀπερογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰώνων τεχθέντα, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ Ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ᾽ ἀρχὰς, τοὺς Οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῶν ἐντολῶν σου στήριξον. ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, Ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτὴς, πεφηνὼς κατηλλάγης τῷ δυσμενεῖ, πρὸς σὲ τὴν διάνοιαν, τοῦ αὐτοῦ Μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν διὰ τοῦ ξίφους, πλείωσιν ἔληφας, ἀντ᾽ ἐκείνου Μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος, ὅθεν νικηφόρον, φερωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς Δεσπότης ἀξίως σε, Ἀθλοφόρε ἀήττητε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτὰ, προσφέρω σοι Δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαιροῦσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται,

ὁρῶντες σου τὴν Σταύρωσιν· ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ᾗ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτοῦ τὰ Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχύς, Κύριε.

Θείας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείου φωτὸς, ἀκηνοειδῶς, νῦν ἀντανακλάσεις, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεόφρον ἀντιπέμπεις, τοῖς ἐν πίστει βοῶσι· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ, Μάρτυσι συναριθμούμενος· ἔλυσας γὰρ, πλάνην τὴν πολύθεον, ξίφει τμηθεὶς, σοῦ τὴν κεφαλήν. καὶ ταῖς τῶν αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ὁ τοὺς θεσμοὺς, σοῦ μὴ φυλάξας Σαπρίκιος, σοῦ γυμνοῦται, Σῶτερ θείας χάριτος. καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκὼς, τῆς τῶν σῶν Μαρτύρων, στερεῖται δόξης ὁ δείλαιος. διὸ σου τῆς δικαίας, ἐκπλαγέντες προνοίας, τῇ δυνάμει σου δόξα κραυγάζομεν. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, ἄναρχος καὶ πάντων αἴτιος, φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκ τοῦ Πατρὸς, ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώνων, ἀφράστως καταυγαζόμενα. τρισήλιος Θεότης, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται. Θεοτοκίον.

Ὅλον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλος ὅλῃ Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ Πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν Κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥοῇ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παράδεισον ἤρδευσας, ἀφορμιζομένη, εἰς ἀρχὰς τετραρίθμους μακάριε, ἀρετῶν ἐνθέων· ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρυόμεθα θεῖα χαρίσματα.

Ὁ σπορεὺς τῆς κακίας, τῇ μνησικακίᾳ τὸν δείλαιον ἥρπασε· τῆς χρηστότητος δὲ, καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εἵλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου θεῖον, φωτοειδῆ ἠγλαϊσμένον, Νικηφόρον θεόφρονα Μάρτυρα.

Ἐρευνᾶται Σῶτερ, τὸ σὸν ἐθελούσιον Πάθος μιμούμενος. ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σου, ὁ Θεόφρων ῥανίσι σταζόμενος, τῶν αὐτοῦ αἱμάτων, σοὶ τοὺς κρουνοὺς ἀντικομίζει, διὰ ξίφους πρὸς σὲ πορθμευόμενος. Δόξα.

Σωτηρίας κρηπῖδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότες συνάναρχον, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, τρισὶν ἐν προσώποις, μίαν ἀρχὴν, μίαν οὐσίαν, μίαν θέλησιν, μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ Μυστήρια. Οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς Ἥλιος ἔλαμψεν.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἰάσαι τὴν συντριβὴν, τῆς ψυχῆς μου Νικηφόρε θεόφρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον, λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ, θείας λαμπρότητος, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν μακάριε.

Κλύδωνος εἰδωλικοῦ, τρικυμίαν Ἀθλητὰ Νικηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἱστίῳ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, εὐσάλως διαπερῶν, Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμένι, τῷ γαληνῷ, Χριστῷ προσώρμισαι.

Ἤθλησας μαρτυρικῶς, καὶ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, τὰς μηχανὰς ἀνδρείως, διαλύσας τοῦ δράκοντος. καὶ παθῶν ὡς κοινωνὸς, μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότου, νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι. Θεοτοκίον.

Φρίττουσιν αἱ νοεραὶ, τῶν Ἀγγέλων ἐκπληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόντα, πρὸ αἰώνων καὶ Πνεύματι, ἐκ γαστρός σου σαρκικῶς, βρέφος τικτόμενον καθορῶσαι, Θεογεννῆτορ πανσεβάσμιε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων καταιγίς με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιὰν, χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακάλεσαι.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Πτερωθεὶς ἀοίδιμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ, καὶ τὸν τούτου ἐνδόξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤμων βαστάσας, ᾔσχυνας τοῦ διαβόλου τὰς μεθοδείας, ἤθλησας μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας

θείας

θείας. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, Νικηφόρος καὶ τῷ κλήσει, ὁπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπόθησας, καὶ τοῖς γέρουσι τοῖς σοῖς ἔνδοξε κατεφύτευσας βοῶν· ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημονεῖ. αὕτη τὴν Κτίσιν, Ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν ἐχαρίσατο. δι᾽ ἀγάπην πάντα ὑπέμεινεν, ἥλους καὶ Σταυρόν, ὄξος ἐμπτύσματα, λόγχου ἐπάρσει πλευρὰν ἁγίαν, δι᾽ ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν αἷμα καὶ ὕδωρ θεουργόν· οὗ ποθήσας ἐφάνης, Νικηφόρος καὶ τῇ κλήσει, Ὁπλίτης, μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Θ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Στ. Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,
Τμηθέντα γνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.
Φασγάνῳ ἀμφ᾽ ἐνάτῃ Νικηφόρε δειροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλιήνου τῶν Βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ φίλον Πρεσβύτερον τῆς Ἐκκλησίας Χριστιανόν, ὀνόματι Σαπρίκιον. ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐνεργείας, ἐμίσησε τὸν ἅγιον Νικηφόρον, καὶ ἐμνησικάκει αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρικίου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸ αὐτὸν ἔπεμψε συγχώρησιν ἐξαιτούμενος, ὁ δὲ οὐκ ἤκουσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι, ἔδραμε καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγχώρησιν αἰτῶν. καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς καταλλαγῆς ὑπομιμνήσκοντος, αὐτὸς οὐχ ὑπεῖξε. διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθών, καὶ ἐγγὺς τοῦ στέφους γενόμενος καὶ τῶν βραβείων, παρ᾽ οὖσον ἔμελλεν ἀποτμηθῆναι, τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο, τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας γυμνωθείς, εἶπε τοῖς δημίοις· Ἀφετέ με, καὶ θύσω τοῖς Θεοῖς. Ὅπερ ἰδὼν ὁ ἅγιος Νικηφόρος, παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίοις, καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παῤῥησίᾳ. Προστάξει δὲ τοῦ Τυράννου, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, τάχιον εἰληφὼς τὰ γέρα τῆς ἀγάπης, ἣν καὶ ἔσπευδεν ἐκπληρῶσαι, διὰ τὸν τῆς ἀγάπης δοτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ Κίλικος.

Στ. Λήθην βαθεῖαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ Βίου,
Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ Βίου.

Οὗτος ὁ ὅσιος Ῥωμανός, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος, ἐκ Πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπεδείξατο ἄθλους. ἔξω μὲν τῶν τῆς Πόλεως τειχῶν παρὰ τὴν ὑπώρειαν δειμάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἠγωνίζετο, μὴ πυρὶ χρησάμενος, μὴ λυχναίῳ φωτί. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ, ἄρτος, καὶ ἅλας, ποτὸν δὲ τὸ κρηναῖον νᾶμα· ἐσθής, ἐκ τριχῶν· κόμη δέ, μέχρι ποδῶν διήκουσα· τῷ τραχήλῳ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ ὀσφύϊ, σιδήρου βαρύτης περιέκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ· πολλοὺς μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπήλλαξε νόσους· πολλαῖς δὲ στείραις γυναιξί, δι᾽ εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαγρίου Ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου Ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Στ. Λουθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς αἱμάτων,
Τῶν τῆς Ἐδὲμ μετέχουν ἐντρυφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου. ἔτι τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυματεργοῦντος, ὁ Μάρκελλος ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος ἔκτοτε γενόμενος γνώριμος τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ Διάκονος ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐφονεύθη κρυφῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μάρκελλος ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ Φιλάγριος τῆς Κυπρίων ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Δαμασκηνός, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Ὁ διελέγξας τοὺς παραπλῆγας Πέτρος,
Θνήσκει μονόπληξ, τῷ διὰ ξίφους πλα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Θάνατος γέγονε σοὶ Νικηφόρε διαβατήριον, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν Μάκαρ, πρὸς Οὐρανόν τε καὶ τὰ οὐράνια, διαβιβάζων Ἀγγέλοις συμψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωννύμενος πάθεσι, τῆς ἀσθενείας τοῦ Παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπηρ-

ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλες, εἰς γῆν Θεόφρον κραυγάζων τῷ Κτίστῃ σου· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὁδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ θείου Πνεύματος. καὶ νῦν προθύμως κραυγάζει σοι Δέσποτα· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Νοῦ πρῶτον καὶ ἄναρχον, γεγεννηκότα Λόγον συνάναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, καὶ προβαλόντα Πνεῦμα πανάγιον, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτ.

Ἀμφότερα πέφυκας, παρθενομήτορ Θεοκυῆτορ ἁγνή, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα Θεὸν ἀφράστως, ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ γνωριζόμενον, θεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σημειωθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς ἐχώρησας. καὶ νίκην ἀράμενος, κατ' ἀντιπάλων Μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς νικητικοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, εὐθέως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικωτέρᾳ κλίμακι, κεχρημένος τῷ Αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς ἀνῆλθες φαιδρῶς, τὰς τῶν δυσμενῶν διεκκρίζων μεθοδείας, καὶ χαίρων ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιασθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε καὶ Πνεύματος, καὶ μαρτυρικοῖς πεφοινιγμένος αἵμασιν, ἐκτήσω τοὺς Μάρτυρας, τοὺς ἀληθεῖς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτοειδοῦς λαμπρότητός σου παμμάκαρ. ἐν ᾗ νῦν ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν τρισὶν Ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν ἀένναον, ἀγέννητον ἄναρχον, ὑπερτελῆ Θεότητα, δημιουργικήν, καὶ Βασιλείαν τῶν ὅλων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θτ.

Τιμιωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως. τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Μετέσχες ὡς νυμφίος ὡραϊσθείς, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικαῖς, θείας ἀγλαΐας πρὸς μετοχήν, τοῦ κοσμηθέντος ἔνδοξε, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ Σταυρῷ, τῷ Πάθει τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὦ Νικηφόρε παμμακάριστε.

Ἐθέλχθης τοῦ Δεσπότου ταῖς καλλοναῖς, ὧν οὐδὲν ὡραιότερον ἔνδοξε· καὶ τῆς αὐτοῦ, σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκῶς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλήν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὦ Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητής, στέφος ἐκομίσω σῇ κορυφῇ, τῇ τῶν χαρίτων ἔνδοξε, καὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μαρτύρων ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος.

Δόξα.

Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξάζοντες, καὶ τὸ εὐθές, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευθέν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριάδος ἡνωμένας, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξεν ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη

τοῖς

» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, τα-
» ξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἱερώνυμος ἐδείχθης, τῆς νίκης ὦ Νικηφόρε, ἀγάπῃ καὶ μαρτυρίῳ, νενικηκὼς τοὺς Τυράννους. ὅθεν καὶ νίκης τὸ στέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβολῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι΄.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ θαυματουργοῦ.

Εἰ οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, συμψάλλεται τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν προοιμιακὸν Ψαλμόν, εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν στίχ. δ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ α΄. ἦχος, α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν Οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας ἔνδοξε, καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' ἁγίων Ἀγγέλων, παντοίας τὰς βασάνους ὑπέστης στερρῶς, καὶ τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις καταστραπτόμενος, τοῦ νοητοῦ Ἡλίου, ὦ Χαράλαμπες μάκαρ, ὁλόφωτος ἐδείχθης μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεύς τ' ἐννομώτατος. διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν Οὐρανοῖς, ὑπὲρ Κόσμου παντὸς πρέσβευε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς τρισμάκαρ, παρεστὼς τε τῇ θείᾳ, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνήμην ποιοῦ, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν πανσέβαστον κάραν σου εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Δόξα, ἦχος, πλ.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαραλάμπους. τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. διὸ ὁ νικητὴν τοῦτον τῶν παρανόμων, ἀναδείξας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ στεφανώσας, καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν Στίχ. στιχ. προσόμοια, ἦχος, β΄.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σύμπασα ἡ Ἑλλάς, εὐθέως νῦν ἀγάλλου, κατέχουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσμιον Κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ πράξεως ξένου. ἐστᾶ γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκπλᾶσι, καὶ θαύματα παράδοξα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ.

Στέφη νῦν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν Κάραν τὴν σεβάσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ πάγχρυσε κιβωτέ, καὶ στάμνε μανναδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος, δ΄.

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς Οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Τό, **Μακάριος ἀνήρ**, τὸ α΄. Ἀντίφωνον. εἰς τό, **Κύριε ἐκέκραξα**, ἱστῶμεν στίχ. η΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος, πλ. β΄.

Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότῃ, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας. καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλῖδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, πολλῶν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα. καὶ Μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας,

δυνα-

θυμίαμα τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἥλοις προσηλούμενον, σοῦ τὸ σωτήριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, Ἀθλητὰ Χαράλαμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν Παθημάτων κοινωνέ, ὃν παρρησίᾳ ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαρὰν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὅσιε, Ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γεννότατε, ὁ τὰ στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θείᾳ ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα προσόμοια. Ἦχος δ'.
Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας τὸ σῶμά σου πρὸς τὰς βασάνους ἀοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας τῶν παρανόμων αἰκισμῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ἔδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαραλάμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον. διό σου τὴν φιλάνθρωπον οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἥνπερ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ εὔνοιαν, Ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεκφαίνει, καὶ τῶν θαυμασίων ἡ ἀναρίθμητος πληθύς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἅγιε. ἃς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπείληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, ἦχος δ'.

Ἔθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἱεραρχῶν τῷ Δεσπότῃ, καὶ Κτίστῃ σου, ὡς ἱερεὺς εὐνομώτατος. οὗ καὶ τοῦ Πάθους γέγονας μιμητὴς Θεόφρον Χαράλαμπες. σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σὲ θυσίαν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. διὸ συναγάλλῃ αὐτῷ εἰς οὐρανοὺς σκηνώσας, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων. ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνοῦντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἄπαρα θαύματα βρύουσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ Θεοπάτωρ Προφήτης Δαβίδ.

Εἴσοδος, τό, Φῶς ἱλαρόν, Προκείμενον τῆς ἡμέρας. καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκουστὰ ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι, ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγὼ εἰμὶ ὁ Θεὸς καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος. ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος. ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος, τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα. οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται. ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν κα-

λά-

λάμψῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, ϗ κρατήσουσι λαῶν, ϗ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, ϗ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, ϗ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, ϗ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, ϗ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, ϗ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτοὺς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, ϗ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, ϗ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ Κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, ϗ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, ϗ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ᾽ αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης· ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, ϗ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτοὺς, ϗ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, ϗ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς ϗ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, ϗ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, ϗ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης ἐκτενής. Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα, ἦχος α΄.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, ϗ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν Κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον ϗ ἀνεξάλειπτον. μεθ᾽ ὧν καὶ ἡμεῖς σήμερον ἀπαρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ῥεῖθρα, τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν. Ὁ αὐτός.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπες, τῆς οὐρανῶν Βασιλείας οἰκήτωρ γέγονας, ϗ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ Κόσμου πανοίδιμε. τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἴαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, ϗ ἀσπαζομένοις μετὰ πόθου. τὴν δὲ πάντιμόν σου Κάραν, ἡ Ἑλλὰς ἐκτήσατο πλοῦτον ἀδάπανον, ϗ θησαυρὸν πολύτιμον. δι᾽ ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, ϗ τῶν ἐναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ θείας χάριτος. Ὁ αὐτός.

Πίστει ϗ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην σου ζέοντι, ϗ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὥσπερ κλίμακι χρησάμενος, ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας, κἀκεῖθεν τῇ θεόθεν δοθείσῃ σοι χάριτι ἐποπτεύεις τοὺς πλοῦντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, ϗ τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον Κάραν κατασπαζομένους Μάρτυς Χαράλαμπες. Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυνας Ἅγιε, τῇ τῶν σῶν ἄθλων ἀντιτυπίᾳ. ϗ κατήσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, ϗ τὸ τούτου ὄργανον Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον· ἀκλινεῖ γὰρ διανοίᾳ τῇ πέτρᾳ ἐρηρεισμένος τῆς πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας. διὸ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι τὴν στεῤῥάν σου εὐσέβειαν. ἀνθ᾽ ὧν ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις Ἀγγέλοις, ϗ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει ϗ πόθῳ τιμώντων ἐν ᾄσμασι τὴν πανσεβάσμιον Κάραν σου. Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ Χαράλαμπες γενναιότατε, σὺ ῥωμαλέῳ φρονήματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς προσκαίρων. ϗ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμενος σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύστως τὸν Χριστὸν, ὃν υἱὸν Θεοῦ παῤῥησίᾳ ὡμολόγησας, ἱκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν Κόσμον, καὶ τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ποιῆσαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων ἀεὶ, τοὺς ἐν πίστει, ϗ πόθῳ ἀσπαζομένους τὴν σεβάσμιον Κάραν σου, ϗ τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντας. Ὁ αὐτός.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν ἐχυρωμένος Θεσπέσιε, τὰς βασάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ᾽ ἀνδρείως ὥρμησας πρὸς τὰ σκάμματα. τῷ δὲ θείῳ Πνεύματι λαμ-

πρυ-

τρωθεὶς τὴν διάνοιαν, Βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας· καὶ τοὺς τιμωρουμένους σε ποιναῖς καθυπέβαλες, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν ἁγίαν Τριάδα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων τὴν σεβάσμιον κάραν σου.

Δόξα, ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες εὐωχηθῶμεν ἐν τῇ πανσέμνῳ πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου, καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. σήμερον γὰρ συγκαλεῖται ἡμᾶς ἡ πανσεβάσμιος πανήγυρις Χαραλάμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡμῖν παρατιθεμένη τὰς ἀριστείας τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ Κεφαλήν, ἰάματα ὡς νάματα βλύζουσαν πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρυομένοις ἐξ αὐτῆς ἴασιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγήν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ αἱ συνήθεις εὐχαί.

Εἰς τὸν στιχ. στιχ. προσόμοια, ἦχος α΄.

Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου. διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, θείᾳ τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπείληφας. ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου σεβόμεθα.

Στιχ. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Εὐφραίνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώνυμος· κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κειμένην μηδέποτε, νόσους τ᾽ ἐλαύνουσαν, λοιμικήν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στιχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι᾽ εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπτηξας. ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε, καὶ τὸν δαιμονῶντα εὐθὺς ἰασάμενος, Γαλήνην βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, ἦχος δ΄.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί, τὸν γενναιότατον ἀθλητήν, τὸν δυσὶ στέμμασι κατεστεμμένον, Ἱερωσύνης, καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαραλάμπη τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαιτεῖται ἄφεσιν ἁμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγήν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ Κάραν εὐλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ αἰτουμένοις δι᾽ αὐτοῦ τῷ Θεῷ ἱλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ΄.

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς Οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες. ἔλαμψας ἐν τῷ Κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας καὶ εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν Μάκαρ. διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα γίνεται ἡ συνήθης εὐλόγησις τῶν ἄρτων, καὶ μεταλαμβάνομεν ἐξ αὐτῶν πάντες οἱ ἀδελφοί, εἰς ἁγιασμὸν ψυχῆς, καὶ σώματος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἑξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. τὸ Τροπάριον, Ὡς στῦλος ἀκλόνητος. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον. Ἡ στιχολ. μετὰ τὴν α΄. στιχολ. Κάθισμα, ἦχος γ΄.

Θείας Πίστεως.

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τοῦ Χριστοῦ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ᾔσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακὶ αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς

Ὡς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς Ἑώας, καὶ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες. ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖά σου Λείψανα.

Ἕτερον. Ὅμοιον.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ ἱερὸν θῦμα σοφὲ προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ Λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Μωϋσῆς ἑώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Παναμώμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. ἦχος γ΄.

Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλὰς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη· σήμερον τιμῶμέν σου Κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον. θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἅγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντὸς τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξιχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει. Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου. Τὸ, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἐπιβαλοῦσι. Εἶτα τὸν Ν Ψαλμόν. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

Φάλαγγα θεοσεβῆ φωτοφανοῦς Μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἁγιόλεκτον συνασπισμὸν τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς η΄. Ὁ Κανὼν τοῦ Ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραήλ.

Χοροβατῶν εὐφροσυνῶς τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφὲ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακὰς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστοὺς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς λαμπροτάτης ἀληθῶς ταύτης ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἁλμυρὰν, ἀπιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτιῶν καταιγίδες, καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαὶ, ἐπ' ἐμὲ διήλθοσαν τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ σῶσόν με.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ Ἁγίου. Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν Κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν τὴν τούτων ἀπελέγξας. ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσε χειρὶ τοῦ Κτίσου σου.

Βασίλειον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτήσατο, δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατῆρα. διὸ ἑορτάζουσι τὴν μνήμην Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἑκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθών, Ἀθλοφόρε Μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυνάμει θείᾳ κρατυνθείς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στεῤῥός, Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς πολίτης θείας παρατάξεως.

Αἱμάτων ῥεύσαντες κρουνοί, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν, τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν σοὶ δὲ προεξείησαν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἅγιον Θεόν, τέτοκας Παναγία, ἁγιώτατος Οἶκος, δεδειγμένη καθαρός, καὶ πύλη μόνη Χριστός, ἣν διῆλθε, σῴζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν Ναῷ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαι σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθείς τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῷ ἐν αἵματι, χαρὰν ἁρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ σέψωμεν, αὐτοῦ τὴν Κάραν ᾄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὑρόμενοι.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν Κόσμῳ ἀχώρητον παντί, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Ὠδὴ θ'. Ἦχος γ'. Θείας Πίστεως.

Στύλος ἄσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς Οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες, καὶ ἀναλάμψας Ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτομήνην. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁμήγυρις τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα Θεὸν τοῦ σύμπαντος Κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτόν, τοῦ Δεσπότου δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σῴζεις τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ Χριστός μου δύναμις.

Ὡραῖος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ καλλοναῖς, ταύτην κατηγλάϊσας, Χαράλαμπες τῶν Ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συντρίψας, Ἀθλοφόρε ἀνδρείᾳ ναὸν σεαυτόν, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἴροντες τὰς χεῖρας Ἔνδοξε, οἱ τοῦ σκότους προστάται σοῦ τὰς πλευράς, ἔξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενοῦντές σοι ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχὺς καὶ ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῇ, Πάναγνε χρηστότητος καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἀνεδέξατό σε, ὥσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις ἀνιπτάμενον, ὡς ἀήττητον Ἀθλητὴν καὶ περίδοξον.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἔνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομούντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολύολβος, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ τοῦ ἀηττήτου Χαράλαμπες, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας ταύτην Θεοῦ εἰς βασίλειαν.

Κα-

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Τὸ θεῖον Πάθος τοῦ δι᾽ ἡμᾶς, Πάθη ὑπομείναντος στερρῶς, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώματι Ἔνδοξε, τῶν ἥλων προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρί, ἐπανορθούμενος Πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περονηθείς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ γηγενῶν πολεμήτορος, λόγχῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, θεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθή, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν ταῖς ἡδοναῖς φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν Σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ε΄ Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξέστησαν σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ Κάρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπες, παύονται τῆς θείας Κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης καὶ τιμωμένης σεπτῶς. Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατρεῖον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Ἐξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθεοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ, σὺ δ᾽ ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὖθις ὑγίακας. Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος Πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὥσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατῆλθεν Ἄχραντε. καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτὴρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν ἄθλων σου φωτί, φωταγωγοῦν τὰ πέρατα, ὁμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννου ἐνώπιον. Ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ἐνθέῳ πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρί, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυράν, Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων Ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου, τῆς σαρκός, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ, νεκροὺς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσί σε δοξάσαντα. Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίαις προσβολαῖς, Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τεκοῦσα τὴν πηγήν. πρὸς σὲ γὰρ καταφυγόν, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Ἄλλος. Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ Παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, Κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν Κάραν τὴν σεπτήν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπείληφας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναιότατε, Μάρτυς Χαράλαμπες. Κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν Ἁγνὴ Θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ Ἐκκλησία, τὴν σὴν Κάραν κέκτηται, Γερομάρτυς Ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες. διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερρὸν ὁπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν. ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ, καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσατο, καὶ τὴν Ὀρθόδοξον Πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν Κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος. διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, καὶ συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. ὅθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὀρθοδόξων τούτου τὴν πάντιμον Κάραν κατασπαζομένη, καὶ εὐφημίαις καταστέψασα, καὶ πολλῶν δεινῶν, καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Ι. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Χαραλάμπους.

Στ. Κατηξιώθης Χαράλαμπες ἐκ ξίφους.
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.
Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες ἐὸν τμήθης ἀπὸ λαιμόν.

Ὁ ἅγιος Χαραλάμπης ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Σεβήρου, καὶ Λουκιανοῦ Ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῇ Πόλει. Τῶν χριστιανῶν δὲ ὢν Ἱερεὺς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξεδύθη, εἶτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλου τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἔβλεπεν αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, θυμωθεὶς, οἰκείαις χερσὶν ἐπεχείρησε ξέειν τὸν Ἅγιον. καὶ παραυτίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἀπῃωρήθησαν ἐν τῷ τοῦ Μάρτυρος σώματι. Καὶ προσευξάμενος ὁ Ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιῆ. Τότε ἰδόντες οἱ δήμιοι Πορφύριος καὶ Βάπτος, οὕτω καλούμενοι, ἠρνήσαντο τὰ εἴδωλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως καὶ γυναῖκες τρεῖς τῶν παρισταμένων ἐκεῖσε, ἃς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμὼν, καὶ βασάνοις καθυποβαλὼν, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν. εἰ γὰρ καὶ ἰάθη, ἀλλ᾽ ὅμως ἔμεινε τῇ ἀπιστίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες Βάπτος καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαραλάμπην, ξίφει τελοῦνται.

Στ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσιν κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Αἱ πιστεύσασαι ἅγιαι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελοῦνται.

Στ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρενωπὰς μηνύει,
Ἄῤῥην ἀριθμὸς, ὁ τρία πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων καὶ Παρθένων Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης, καὶ Παύλου.

Στ. Ὡς ἀῤῥαβῶνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.
Ἐκεῖνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐνναθᾶ ὥρμητο ἐκ τῆς Γαζέων χώρας· ἡ δὲ Οὐαλεντίνα ἐκ τῆς Καισαρέων. Φιρμιλιανοῦ δὲ τοῦ Ἡγεμόνος προκαθίσαντος, ἄγεται Ἐνναθᾶ ἡ γενναιοτάτη παρθένος· καὶ ἐρωτηθεῖσα, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσασα, σφοδρῶς μαστίζεται, ξύλῳ ἀναρτᾶται, τὰς πλευρὰς καταξαίνεται πλήκτροις, οὐκ εἰς ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνα, καὶ αὐτὴ παρθένος οὖσα, καὶ τῶν πραττομένων τὸ ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον οὐκ ἐνεγκοῦσα, παῤῥησιάζεται. καὶ αὐτίκα θύειν κελεύεται, αὐτοῦ που πλησίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ εὐτρεπισθέντος. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤχθη, λὰξ ἐπ᾽ αὐτὸν γενναίως ἐνάλλεται, καὶ σὺν τῇ ἐπικειμένῃ πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθησι βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ ἀπαγορεύσας ἀμφοτέρας, τὸν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον. Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρήχθη Παῦλος, καὶ πολλαῖς βασάνοις προσομιλήσας, καὶ ὑπεράνω παθῶν τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γενόμενος, τῇ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρίᾳ. Ὁ δὲ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ τῶν ὁμοψύχων πιστῶν ὑπερευξάμενος, δέχεται τὴν τομὴν, παραθεὶς Θεῷ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων.

Στ. Ἀναστάσιος τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστὰς, πρὸς τὸν Ὕψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδὲμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν ἦγε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ ὅσιος Ζήνων, Καισαρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, τῆς πρὸς Καππαδοκίαν κειμένης, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. Κατήλεκτο δὲ τοῖς στρατιώταις, τοῖς τὰ βασιλικὰ ὀξέως διακομίζουσι γράμματα. Διανοήσας δὲ τὸ ἄστατον καὶ ἐπίκηρον τοῦ βίου, τὴν στρατιωτικὴν ἀποθέμενος ζώνην, ἐν ἑνὶ τῶν πολυανδρίων (πολλὰ δὲ ἔχει τὸ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος,) εἰσῆλθε, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων· οὐ λύχνον, οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ στρωμνὴν ἔχων. ἡ στρωμνὴ δὲ ἦν αὐτοῦ στιβὰς χόρτων ἐκ λίθων ἐστρωμένη. ἐσθὴς δὲ, ῥάκος παλαιόν· τροφὴ δὲ, εἷς ἄρτος δύο χορηγούμενος ἡμέραις· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἑαυτῷ πόῤῥωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος ἐκ τούτων τῶν πόνων πολλὴν θεόθεν ἐπεσπάσατο τὴν χάριν. ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων, πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πολιτείαν ἐποίησεν. αὐτὸς δὲ εὐχῇ μόνῃ τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. οὐ πολὺν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπουράνιον ἀπῆρε λῆξιν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυ-

χρυσίου ὀβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν θῦμα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ, παρανομούντων ἡ κάμινος, κατεσβέσθη Σοφέ, καὶ ἐρρύσθης μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζων πιστούς, ἐκ φλογώδους ἁμαρτίας κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θε.

Ἡ τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νηδύϊ σου, Ἁγνὴ εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφὲς διώκουσα, τῶν παθῶν Παρθένε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ Κτίσει.

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες, χαίροις ἔνδοξε, Μάρτυς Χαράλαμπες. τὴν θείαν Κάραν σου γάρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν, πλοῦτον ἄσυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου, θεσπέσιε Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σούς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔπαρσιν, πανοίδιμε γενναίως.

Ὡς Φωστὴρ φαεινότατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ Κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφερᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρουσα, νοσημάτων τε, τῶν ὀλεθρίων ῥύεται, καὶ δωρεῖται τὴν ὑγείαν. Θεοτοκίον.

Ἀνατέταλκεν ὁ μέγας, καὶ ἀνέσπερος Ἥλιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἐπισταζόμενος, τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει ὡραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς καὶ γενναιότητα, ἢ τῶν διωκτῶν, οὐχ ἠμαύρωσεν ἔνστασις, σοῦ τὴν λαμπροτάτην Θεόφρον καρτερίαν.

Ἱερεύς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος, στρατιώτης γενναῖος, καὶ στῦλος ἄσειστος, ἔρεισμα πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντως ἀνεδείχθης Θεόφρον Ἀθλοφόρε. Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βουληθεὶς ἐν γαστρί σου ᾤκησεν Ἄχραντε, ῥεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ῥύστης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπες. ῥύεσαι γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ Κάρα σου, καὶ λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔστης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερέμνιος οἷάπερ ἀδάμας τις, στῦλος τε ἀπερίτρεπτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ Ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θωπείαις θυμοβόροις.

Λῦσον τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, ὑμνοῦντος τὴν Κάραν σου Χαράλαμπες, τὴν ἀπαστράπτουσαν, νάματα ἰάσεων, ἀμπλακημάτων ἄφεσιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσου, σὲ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐν ἀκάνθαις εὑρηκώς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσεν, καὶ Κόσμον εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλίψις, οὐ λιμός, οὐδὲ κίνδυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ξεσμοῖς ὀνύχων τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν παρρησίᾳ, Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς καὶ πλήρης θείας λαμπρότητος, παρεκτικὴ ἡ μνήμη σου τῷ Κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φωταγωγοῦσα, ἣν ἑορτάζοντες, χοίμεν πταισμάτων ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε, κυβερνήτην Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι βοηθείας, ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη προστασία τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Ἅπαντες πιστοί, τῇ Κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπόζων γὰρ, μεγίστην χάριν ταύτῃ παρέσχετο. ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῦσιν καὶ ἔλεος.

Γῆ καὶ Οὐρανός, ἐξίστανται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύματα, τοῦ Μεγαλομάρτυρος. δαιμόνων στίφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δέδοται ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσψαύσει τῆς Κάρας σου Ἔνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, Κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως θείαν καὶ ἀξιέπαινον, τὴν φοινιχθεῖσαν αἵματι τοῦ θείου Μάρτυρος, καὶ τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ παντοκράτορος. Θεοτοκίον.

Ὕμνους παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε Θεοχαρίτωτε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιδεδώρησαι, τοῖς εὐλαβοῦσί σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου. τὸν Χριστὸν δὲ, ὃν ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἵλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ πάντων ἄνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ Τύραννον ἀπάνθρωπον Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ μισθὸν ἐκομίσω παρὰ τοῦ πάντων δεσπότου. Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε, σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης πειρασάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη, πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ Πᾶσα πνοή, ἵστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'. ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν Κάραν κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου Χαραλάμπους τὴν τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτίστην μεγαλύνασαν.

Τοῖς Οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστὼς Τριάδι τῇ ἁγίᾳ Τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον Κάραν καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, ἐν τῇ Ἑλλάδι πάσῃ ἡ πανέορτος μνήμη, τοῦ θείου Χαραλάμπους. διό περ λαμπρῶς ἑορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν. Δόξα, ἦχος πλ. α'.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, ἡ τιμία σου Κάρα Θεσπέσιε προχέει, οἱονεί τι μῦρον πολύτιμον τὰ ἰάματα, τούς τε πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας τῶν δεινῶν ἀπαλλάττεται· τὴν δυσώδη τε πλάνην καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον Ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων, Ὠδὴ γ'. καὶ ς'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεός. Πρὸς Τιμόθεον β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα. Τέκνον Τιμόθεε ἐνδυναμοῦ. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

Ἑσπέρας. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἵστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος α'.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας ὅσιε Βλάσιε, Ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ φοῖνιξ δικαίως, ἐξήνθησας παμμάκαρ, καρποὺς θεϊκούς, μαρτυρίῳ προσάγων Θεῷ, τὴν Εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ὑπέμεινας γενναίως. εὖ δὲ ἀμφοτέρων, σέβος λαβών, ἐν ἑκατέροις κοσμούμενος, δικαιοσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς, διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θείῳ ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλῳ τῆς πίστεως, τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις, θαῦμα φρικτόν. τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθῆναι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Ὡς προμηθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων ἁπάντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, θεράπων Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς. τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκώς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Χριστός τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον. ἐπεὶ δὲ αὐτόν, προθυμότατα τέθνηκας, καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα, ἦχος πλ. β. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνθησας Δαβιτικῶς ὥσπερ φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθυνοῦσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν. ἐξ οὗ πιόντες, εὐφροσύνῃ ἐνθέῳ τὰς καρδίας πληρωθέντες, καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε. αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις Πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος δ.

Ὡς καλὸς παιδοτρίβης, καὶ Διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ. μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῷ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις Πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύκανον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν, καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώου πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν. διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ὕμνοις κροτῶ σε, Μάρτυς εὐσεβοφρόνως.

Ἰωσήφ. ᾨδὴ α. ἦχος πλ. δ.

Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ὕμνοις τὴν φωσφόρον καὶ σεπτήν, καὶ ἱεράν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντα πιστῶς,

Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, [illegible] παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτῆρσιν ἐν τρισὶν, ὁμολογῶν Θεότητα, πολυθεΐας ἀχλὺν, ἀπήλασας καὶ ὄρθρος, αὐγάζων εὐσέβειαν, ὤφθης Ἱερομάρτυς, τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα ἀθεΐας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομαυρώσας φωστὴρ, κοσμούμενος ἐδείχθης, θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρτυρίου, καὶ τὴν Κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις. Θεοτοκίον.

Ὅλην καθαράν σε εὑρηκὼς, ὁ καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἁγνὴ Παρθενομῆτορ, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὠδὴ, γ΄. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις, συμπνιγόμενοι ταῖς τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε πταισμάτων, σῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προσάντην σε προσκαλούμενοι.

Ῥοπῇ πρὸς τὸ θεῖον, ἀνανεύσει ὀλιγωτάτῃ, βασάνων ἤνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς σαρκός σου, ὥσπερ πάσχοντος ἑτέρου, σὺ διακείμενος.

Ὡς Ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος Ἀθλοφόρος, ὡς θεία δόξῃ ἠγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων, ὡς πάντων οὖσαν ἁγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ, ὑψώ-
„ θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου. ἐπλατύνθη
„ ἐπ᾽ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου. εὐφράνθην ἐν
„ σωτηρίῳ σου.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐκβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλὲς, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου Γεωργέ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον. καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσία γενόμενος, τῷ δι᾽ εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Λαμπρὸν κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικὸν, καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμὸν, ἐν Κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ Κόσμου κοσμήτορα. πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, τῶν βροτῶν μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον. ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κοσμία, ὡράθης Μητρόθεε, κοσμιότητι τέκουσα. τὸν γὰρ Κόσμον τῷ κόσμῳ, δι᾽ αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ Ἀγγέλων πάντα τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ κατακοσμεῖς κοσμοσώτηρα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ᾽ ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει αὐτοῦ τὰ Παθήματα.

Ὠδὴ, δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Ἔχων τὴν ψυχὴν, ἀΰλῳ φωταυγείᾳ, Μάρτυς καὶ ποιμὴν, φαιδρῶς αὐγαζομένην, δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁμολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ἱερεὺς, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος, στῦλος ἀκλινὴς, καὶ βάσις εὐσεβείας, καὶ ἀληθείας ἑδραίωμα ἐγνωρίσθης, τῇ Ἐκκλησίᾳ Μάρτυς Βλάσιε.

Ἄρνας λογικοὺς, ἐποίμανας ὁσίως, θῦμα δὲ δεκτὸν, προσήχθης τῷ Δεσπότῃ, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξι μαρτυρίου, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ῥήσεσί σου σοφῶν, χαλέων ἀπεφράγη, χείλη πονηρὰ, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ἱεροκήρυξ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ὄρος σε σκιὸν, προεῖδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαῤῥήξαντα Κόρη τῆς ἁμαρτίας, τῶν Προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Ὠδὴ, ε΄. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὑπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκίσεις Ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεινῶς τραυμα-

τοῦσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράσσων ἐχθρούς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως. καὶ νικητὴς γεγονώς, συνηριθμήθης ἀξίως, μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ἐνθέῳ πεποιθήσει, προσευχῶν σου μάστιξι, θῆρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδίκως συνεῖχε, πιστοῦ γυναίου πληρῶν, συμπαθεστάτῃ καρδίᾳ, τὴν αἴτησιν Βλάσιε. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ νοῦν σου λοχείᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτῃ τοῦ ὄφεως πάναγνε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Συνήθλησέ σοι χορός, σεπτῶν γυναίων Ἀοίδιμε. ῥωσθεῖσαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενές, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι. ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὔαν, Παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ, κειμήλια ἔμψυχα, ἑαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνατε. Θεοτοκίον.

Ὁ θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος, Νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀ-
» νομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγα-
» γε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκου-
» σόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, Θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης τῆς σῆς πλήρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ῥώμη Θεοῦ χρηματισθεὶς ὦ θεόφρον, ὡς Ἱερὸς Ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι. τῶν Ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις, Ἀθλοφόρος ὡραῖος καὶ στεφανίτης. Ἀαρὼν ὑπερῆρας θυσίαις, ὡς μύστης Χριστοῦ, σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακράζει Θεῷ τὴν σφαγήν σου. καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρεστὼς σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι, Πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΑ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στ. Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεὶς διὰ ξίφους,
Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἴργει βλάβας.
Ἐνδεκάτῃ Βλασίου τάμον αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου τοῦ Βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἔν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων. ἐν ᾧ τὰ ἄγρια τῶν ζώων ἐξημερούμενα, διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου, χειροήθη ἐφαίνοντο. Ὢν δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἐμπειρότατος, πολλὰς ἰάσεις ἐπετέλει, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν παρὰ Κυρίου λαβών. Οὗτος κατασχεθείς, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγρικόλαον, καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀναρτηθεὶς ξέεται. Εἶτα ἀπαγόμενος ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτά· αἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ ἅγιος Βλάσιος, τῷ βυθῷ τῆς Λίμνης βληθείς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν, τῶν ὄντων ἐν τῇ φυλακῇ. Λέγεται δέ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῇ τοῦ μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου διατάξει ἐπιτροπεύσας κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας. καθάπερ καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὕρηται εἰκονισμένος ὁ ἅγιος Βλάσιος, ἱστάμενος μέσον τῶν ἁγίων πέντε Μαρτύρων, ἔγγιστα τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου, καὶ δεχόμενος ἐκ χειρὸς τούτου τὸν τόμον τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μελτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ ἅγιοι δύο Παῖδες οἱ συναθλήσαντες τῷ ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ Γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στ. Βαβαὶ τοσαύτης Παιδίων εὐθαρσίας,
Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.
Κτάνον γυναῖκας ἑπτὰ σεπτὰς τὸ ξίφος,
Οὐ τῇ γυναικῶν συγχυθείσας δειλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ εὕρεσις τοῦ Λειψάνου τοῦ ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τοῦ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στ. Φανεὶς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου.
Τοῖς ζῶσι πιστοῖς, ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασιλίσσης, τῆς ποιησάσης τὴν Ὀρθοδοξίαν.

Στ. Τὴν Θεοδώραν Αὐγούσαν τιμῶ χαίρων,
Τὴν τιμήσασαν Χριστοῦ μου τὴν εἰκόνα.

Αὕτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ Βασιλέως τοῦ εἰκονομάχου, οὐκ ἦν δὲ αἱρετική, ὥσπερ ὁ ταύτης ἀνήρ. Ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸν ἅγιον Μεθόδιον τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐξώρισεν, ἀντ' ἐκείνου δὲ προεβάλετο Ἰωάννην τὸν Λεκανομάντιν, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δέ, εἰ καὶ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεόν, ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων. Ἐγέννητο δὲ υἱόν, ὀνόματι Μιχαήλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν Ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν ἅγιον Μεθόδιον καὶ συνήθροισε τὴν ἱερὰν Σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς Εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ Θρόνου, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ. Εἶτα ἐτελεύτησε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαήλ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος.

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπτως παρέδραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας Σοφὲ τῇ παρρησίᾳ σου.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλὸξ ἀπεσβέσθη. τῇ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου, ἡ Κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιαῖς οὐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ μέλπεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἁμαρτίας κατέλαβεν, ὕπνος θανατηφόρος. διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωηφόρον αὐγήν, Ἁγνὴ ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

Ὠδὴ η'. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν.

Ὡς Κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς Ἱερεὺς δεκτόν, ὡς Ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ τυθέντι Ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύρων συνήφθης ὁμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις, τὴν ἱερωτάτην, παμμάκαρ ὑμνῳδίαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποξηράνας βυθόν, ἀθείας Μάρτυς, ἐβλύσας Κόσμῳ, ἰαμάτων κρουνούς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοὶ καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψούντων, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἱερῶν γυναίων χορός, ἐβόα ὁ μακάριος. ὅθεν ξεόμεναι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάρας ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὑμνοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεραί σε προήγγειλαν, Παρθενομῆτορ φωναί, ἐσομένην Κόρην τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τροφόν, γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην. ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

" Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ
" τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ συνέ-
" χων τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει
" Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα Κτίσις,
τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ὡς ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς ἐπιβὰς τὰς ἄνω μονάς, κατέλαβες ὡραῖος, ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ σεβασμιότητί σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆ Ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ἡδυπνόων Χριστέ, ὀσφρανθεῖσαι σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν Πάθος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ἡμεροφανὴς ὡς ἀστήρ, ταῖς ἄνω χορείαις, αὐλιζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, τοὺς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρατοῦντα, Οἰκουμένην πᾶσαν, χαρᾷ Ἁγνὴ Παρθενομῆτορ. ὃν ἱκέτευε ὡς υἱόν σου καὶ Κτίστην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν

τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν Πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὡραΐσμα, Ἱερέων τὸ κλέος, ἐπιγινώσκομεν πανόλβιε, Βλάσιε Ἱεράρχα. ὡς θῦμα γὰρ προσέφερες, σεαυτὸν καὶ τέθυσαι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἑκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν ἅπαντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦμεν, ἁμαρτιῶν λυτρούμενοι, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυ ἄχραντε Κόρη. καὶ λαβών με ἐπ' ὤμων, εἰς Οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνεδρίᾳ τιμήσας, τῇ Πατρικῇ· οὗ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.
Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς Ἱερομάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ'.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν, στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'.
Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρποὺς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἁγίαν ψυχήν σου καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Ὡραιώθησαν πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τρυφὴν διαπτύουσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς. ἣν Χριστός σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλούς σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς Πίστεως.

Ἐγκρατείᾳ ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ παθῶν Μελέτιε κατεκράτησας, καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας, καὶ ἁπλοῦς καὶ καθαρῶς, τῷ Χριστῷ ἱερούργησας· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογμάτισας, ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο κἀκεῖνο νοούμενος.

Δόξα. καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ εὐόδωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕροιμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ Ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης Μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ Αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἐπαίνους, ἐξυφαίνω Παμμάκαρ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ φωτοδότῃ παρεστὼς ὁλοφώτως, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις. ὡς Ἱεράρχης γὰρ ὅσιε, ἔχεις παρρησίαν Μελέτιε.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ὁ συναΐδιος, καὶ συμφυὴς Λόγος, τῷ Τεκόντι κήρυκα, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ νῦν Θεοφόρε Μελέτιε.

Ὑπὸ

Ὑπὸ τῆς θείας φωτισθεὶς ἐλλάμψεως, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον, ἄκτιστον ἀιώνιον, θεολογήσας ὅσιε, τοὺς Ἀρείου συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας, θείᾳ πανοπλίᾳ φραξάμενος.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον· μόνη ἐξ αἰῶνος γὰρ, ἄκτιστι καθαρότητος, Παρθενίας τε κάλλει, καὶ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφηνας ἀξίως Πανάμωμε.

Ὠδὴ γ΄. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτημένος, τὸ σαθρὸν σὺ τῆς αἱρέσεως δόγμα, εὐσεβείᾳ πυρσωθεὶς, πανόλβιε κατέπαυσας. διὸ πιστοί σε πάντες, ὕμνοις Θεόφρον δοξάζομεν.

Ὁμοιωθεὶς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντείαν καὶ θρόνον, ἐκληρώσω προφανῶς, Μελέτιε πανένδοξε, ὀρθοδοξίας στῦλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υἱοθετούμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως· ἀλλ' ἐδόξασας Πατρὶ, συνάναρχον καὶ σύνθρονον, δημιουργὸν καὶ κτίστην, τῶν γεγονότων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις Πάθεσιν. ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς Οὐρανοὺς ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς Ἐκκλησίας στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου Πάτερ σοφὲ, ὡς ξύλον κατάκαρπον, ἐφ' ὑδάτων τοῦ Πνεύματος, φυτευθὲν ὡράθης. διὸ ἱεράτευσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρείου τὸ ἄθεον, καὶ τοῦ Σαβελλίου, τὸν κακόδοξον τρόπον, σαφῶς βδελυξάμενος, ὀρθοδόξῳ φρονήματι. Ἱεράρχα Μελέτιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν τοῦ λόγου καταμαθὼν, καὶ τὸ γράμμα τοῦ Νόμου ἀποβαλὼν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον. καὶ τῶν ψυχῶν τὰς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σου, ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεῖα διδάγματα· ὅθεν καὶ τοῦ γνόφου, διαβὰς τὴν νεφέλην, καλυπτόμενος σώματι, ἀναλάμπεις τῷ πνεύματι, Ἱεράρχα Μελέτιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ Ποιητὴς, ἐξ ἀχράντου σου, μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε. διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα. καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα· ἵνα πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιστῶς προστρέχουσι, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε ἀναμάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὔσπλαγχνε, τὸ κράτος, κατέλυσας, καὶ τῷ Πάθει σου Δέσποτα, τὸν Κόσμον διέσωσας. ὅθεν Ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεὸς, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος, ὅτι μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστὲ, Κύριος.

Ἐπιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ πρωτεργοῦ παρὰ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὗ καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν Σωτῆρα δοξάζων, διδαχαῖς ταῖς ἐκείνου ἑπόμενος.

Παντοδαποῖς, κεκοσμημένος χαρίσμασι, Μοναρχίας, κῆρυξ ἐχρημάτισας, τῆς ἐν Πατρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης, καὶ θείῳ Πνεύματι πάνσοφε. Μονάδα κατ' οὐσίαν, καὶ Τριάδα προσώπων, ὑφεστώτων ἐδίδαξας ὅσιε

Ἀνα-

Ἀνακραθεὶς, κάλλει τῷ πρώτῳ Θεσπέσιε, καὶ τῇ αἴγλῃ, τούτου συμμορφούμενος, καὶ πυρσωθεὶς, θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν, τὴν Ἐκκλησίαν ἐφαίδρυνας, γεγονὼς φῶς τρισμάκαρ, φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Ἵνα μορφὴν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν, ἐκζητήσῃς, πλούτῳ ἀγαθότητι, παρθενικὴν, ᾤκησας νηδύν. ἐξ ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ Ναὸν ᾠκοδόμησας, δι᾽ οὗ συνανεστράφης, τοῖς ἀνθρώποις Οἰκτίρμον, καὶ διέσωσας Κόσμου τὰ πέρατα.

Ὠδὴ ε´. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νενοσηκυίας ἀτόπως, πάντας, τῆς αἱρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερῆρας Πάτερ εὐγενείᾳ ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ παναγνῳ γνώμῃ, καὶ σταθηρᾷ θεοσεβείᾳ, Θεοφάντορ παμμάκαρ Μελέτιε.

Ὁλικαῖς προθυμίαις, τοὺς Ἀρειανόφρονας καταστρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφόρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι οὖσα, Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων, Παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Ὑπερθέου Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυὲς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε. Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυνάμεων σὲ μακαρίζουσι· γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι. διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

Ὠδὴ ς´. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐξήρανας ποταμοὺς, Θεόφρον τοὺς τῆς αἱρέσεως. ἠνέῳξας δὲ πηγὰς, δογμάτων ὀρθότητος· ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονὼς ὦ παμμακάριστε.

Ξηράνας τὸ θολερὸν, Ἀρείου ῥεῖθρον καὶ ἄθεον, κατήρδευσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Ὑπάρχων διαπρεπὴς, εὐθέσιν ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανὴς, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος σύμμαχος, τῆς θεοσεβείας, καὶ Ποιμνίων προηγούμενος. Θεοτ.

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν Προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαι, πανάχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, Θεονύμφευτε σου γέννησιν. Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος β´. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προστάτης καὶ πρόβολος, ἐδείχθης Μελέτιε ἀοίδιμε, καταπυρσεύων τοῖς δόγμασι τὰ πέρατα, λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας φαεινότατε. Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπόν σε καὶ ὁμόδοξον, πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύνθρονον Πάτερ ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτριν, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας, ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχήν σου τρισμάκαρ προθέμενον, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας πυρσούμενον, θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν σεπτήν σου καὶ ἔνθεον γεραίροντες κοίμησιν, Λαμπτὴρ τῆς Ἐκκλησίας φαεινότατε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ´. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στ. Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίῳ.
Ταῖς χερσί σου τίθημι, τὴν ψυχὴν λέγει.
Δωδεκάτῃ Μελέτιος ἔδυ χθόνα πουλυβότειραν.

Οὗτος διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὴς ἐγένετο πολλοῖς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντα, ὅτε καὶ χειροτονίας αὐτοῦ ἡ Κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν ἑλκόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐκάλει τὸν Ἅγιον, ἁγιασθήσεσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἰόμενος. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ Πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχωροῦντος. Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλείους τῶν δύο ἐνιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριβε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα, οὐκ ἐγγύς που, ἀλλ᾽ εἰς τὴν Θράκην· ὡσαύτως καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς Οἰκουμένης ἐκεῖσε συνέρρευσαν, βασιλικοῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τοῖς Ἐκκλησι-

τίους

σίας ἐκ μακροῦ χειμῶνος ἀνενεγκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ θαυμασθεὶς ὁ μέγας οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, καὶ ἀναπαυσάμενος μετ᾽ εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τοῦτον τὸν Μακάριον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνου.**

Στ. Στολὴ Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν.
Ταφὴ Μαρίαν δεικνύει τὸν Μαρῖνον.

Αὕτη τὴν γυναικείαν ἀλλαξαμένη στολήν, μετὰ τοῦ ἰδίου Πατρὸς κατὰ σάρκα Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνοουμένη ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν καταλύσασα μεθ᾽ ἑτέρων ἐν πανδοχείῳ, καὶ ὡς διαφθείρασα τὴν τοῦ Πανδοχέως θυγατέρα διαβάλλεται, καὶ καταδέχεται τὸ ὄνειδος, καὶ ἣν οὐκ ἐνήργησεν ἁμαρτίαν, ὁμολογεῖ. ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, καὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω ταλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ὠδίνησεν ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὲ τῆς Μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ Παιδάριον ἄρρεν ὄν. ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ᾽ αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν. Αὕτη μὲν γὰρ ἐν τῷ κηδεύεσθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἡ δὲ τοῦ Πανδοχέως Θυγάτηρ, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔφη διαφθαρῆναι. Καὶ οὕτω, ὅ, τε Ἡγούμενος καὶ οἱ Μοναχοί, ἣν πρὸς ὀλίγου ἀθλίαν ἐκάλουν, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.**

Στ. Οὐδέν τι προσχὼν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Οὗτος τὸ γένος ἕλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη Πατρὶς ἦν αὐτῷ ἡ Βασιλὶς τῶν Πόλεων, ἥτις καὶ ἐθρέψατο, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤνεγκε, καὶ γράμμασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ μετὰ ταῦτα, Ποιμένα ἐκτήσατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐς ὕστερον συμβήσεσθαι μέλλοντα, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν πολλοῖς πολλάκις προετύπωσεν, αὐτὸν τοῦτον τὸν θαυμάσιον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ἄρτον, προτιθέναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς καὶ ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν θείαν Λειτουργίαν τελεῖσθαι ἑώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἀώρῳ τῆς ἡλικίας ᾠκονόμησεν. Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προβάντος, τὸν μονάστην ὑπέδυ βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρχετο, καὶ μὴ βουλόμενος εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτερίου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ Μοναστηρίου Ἡγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀγρυπνία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπηκολούθει. Τότε καὶ ὁ Πατὴρ αὐτοῦ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδύεται· καὶ οὕτως καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ διὰ συνωποῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀποδεσμοῦντίς ἐγχειρίζει χρυσίου, λάβε τοῦτο εἰπὼν εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἄληπτος ἦν ὁ παρασχών. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας εὐθύνει τοῖς καλοῖς. διὰ ταῦτα καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ Ἀρχιερέως ζητουμένου, ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει ἐν γηραιῷ τῷ σώματι, πάσας διατρέχει τὰς Ἐκκλησίας. λιταῖς τὸ θεῖον ἐξευμενιζόμενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονηκυίας κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακτώμενος, καὶ τοῖς ἀπορίᾳ συνεχομένοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χορηγίᾳ, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις δι᾽ ἐλεημοσύνης παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἴτιος γενόμενος, καὶ θαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Οἱ ἅγιοι Σατορνῖνος καὶ Πλουτῖνος, ξίφει τελειοῦνται.**

Στ. Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων,
Σατορνίνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλουτίνου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἁγία σε Σύνοδος, πρωτοστατοῦντα ἔσχε Θεόληπτε. ἣν τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περάτων εἰς σὲ συνήθροισεν, ὑμνολογοῦσαν αὐτοῦ τὴν Θεότητα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσότιμον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἔνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκληρονόμησαν, καὶ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτίαν ἀνατεινόμενος, τὴν τῶν αἱρετιζόντων

των ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς εὐσεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Ὡς ἔσοπτρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἁγίας ςίλβουσα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος πάναγνε γέγονας. διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ, η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὴν ἐν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δύναμιν ἄπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν σαφῶς, καὶ ἰδιωμάτων, ἀσφαλῶς τηρουμένων, ἑκάςῃ ὑποςάσει· ᾗ καὶ ψάλλων ἐβόας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιωσύνης τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἁγιάζεις, τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι, καλεῖσθαι σπουδάζοντας, καὶ τὴν εἰκόνα Πάτερ τὴν σήν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθῳ, καὶ πίςει μελῳδοῦντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυςαγωγίαις ἄριςα, τὴν σὴν μνήμην ἐφώτισας. νῦν δὲ πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ηὔξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ᾽ αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς, καὶ μυςικαῖς λειτουργίαις. μεθ᾽ ὧν βοᾷς ἀπαύςως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυςήριον, καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κράζομεν, σὺν Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, καὶ πιςῶς μελῳδοῦντες· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Ὁ Εἱρμός.

» Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδών, τῷ δημιουργῷ, καὶ λυτρωτῇ ἀνε-
» βόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ, θ'. Ἐξέςη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀΰλως τῷ ἀΰλῳ παρεςηκώς, ὃν καὶ κτίςην τῶν ὅλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πατρός, Λόγον καὶ σοφίαν ὁσιωδῶς, καὶ συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἐθεολόγεις εἰλικρινῶς, αἰτούμενος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίςει, σὲ Θεηγόρε μακαρίζοντας.

Καμάτοις ἐνιδρῶντα πνευματικοῖς, καὶ προθύμως εἰς ἔτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ τοῖς Πνευματομάχοις σὲ καθορῶν, τὸ καθαρὸν καὶ ἅγιον, Πνεῦμα ςεφανῶσαν ὡς νικητὴν προσέλαβον ἀξίως, ταῖς ἄνω σὲ Παμμάκαρ, χοροςασίαις συνηρίθμησεν.

Ἀγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ τὸν δρόμον τελέσας τὸν κάλλιςον, καὶ τὴν ὀρθήν, πίςιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης ςέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ, ἐδέξω Θεηγόρε, Συνόδου Διδασκάλων, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος. Θεοτοκίον.

Ῥαδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναςάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πραΰνουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετήν, οὐράνιον πορείαν· ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύςως μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέςη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κα- »
τεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς »
ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαςήρ σου γέ- »
γονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε »
Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρ- »
χίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποςειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄςροις.

Ἡ παμφαὴς ἐπέςη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτή. δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριςόν, τὸν θαυμαςὸν ἐν ἁγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριςιανῶν, σὺν Ἀποςόλοις Προφήταις, καὶ Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ πιςῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν ςί. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ςί. ς'. καὶ ψάλλομεν ςί. προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδω-

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄσκησιν ἑλόμενος, καὶ κακουχίαν μακάριε, ἐν σπηλαίοις, καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἀναβάσεσι τὸν νοῦν, ἀποκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος. ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε πανόλβιε, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιος, καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος, σεαυτοῦ ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἡδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λαβροτάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν, μέσον εἰσῆξας κατακαιόμενος. ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ Οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκήνωσας, θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφεως, κἀκεῖ δέ σοι θήρατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς. θηρσὶ δὲ αὖθις προσεποχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων θλιβόμενος, Θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα, ἦχος βʹ.

Χαίροις εὔσημον καὶ πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κῦδος· ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος Ἥλιος, καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἅπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ὕψω πυρὶ μακάριε. ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις, καὶ νήσοις, πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγεν. τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γύναιόν σοι παρέστησατο· τὸ δὲ, ἐν βραχεῖ θαλαττίῳ, ὁ παράζων παράζωνσε, ἐπηρᾶτο σοφέ. ἀλλ' ὦ Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπὶς, Δέσποινα παναμώμε, καὶ προστασία ἡμῶν. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς. καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον. δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Εἰς τὸν στίχον. στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, ἦχος βʹ.

Πεποικιλμένος στολὴν ἁγνείας, καὶ πεπυρσευμένος ἐντεύξει θείᾳ, ἐνοικοῦντα ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικείᾳ στολῇ οὐ συνηρπάγης, οὐδὲ ἡδονὰς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρὶ, τὸ θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων. καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου πυρὸς, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ ὀλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεῦσον, ταῖς δεήσεσιν Ἁγνὴ, τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡμῖν· ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλῖδας παναμώμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός. σὺ γὰρ, τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότου Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πληροῖς.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς. ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας. ὢ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε, ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; μέγα τὸ μυστήριον βλέπω· ὅμως προσκυνῶ σου τὰ Πάθη, ἅπερ ἑκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δʹ.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἀναπέσβεσας μακάριε· καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὁρμήματα χαλινώσας ἐκραύγαζες· δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέλπω μάκαρ σοῦ τοὺς δρόμους θείοις λόγοις.

Θεοφάνους. Ὠδὴ αʹ. ἦχος δʹ.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Μονάσας καὶ τὸν Σταυρόν σου Ὅσιε, ἀναλαβόμενος, τῷ διὰ σὲ ἑκουσίως Σταυρὸν, καὶ ταφὴν ὑπομείναντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Ἐν ὄρει τῆς ἀπαθείας Ὅσιε, μένειν ἑλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι νυκτὸς, καὶ ἡμέρας ἐσχόλασας, διὰ νηστείας πάνσοφε, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτῆρα τῆς Ἐκκλησίας εὔδοξε, Χριστός σε ἔδειξε, φωτοβολοῦντα Πάτερ, ἀρεταῖς, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, τολυπευδῶς ἀποδιώκοντα. Θεοτοκίον.

Παρθένον καὶ μετὰ τόκον μόνην σε, μείνασαν ἔγνωμεν· τὸν πλαστουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεὸν, καὶ σαρκὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν θεϊκαῖς δυνάμεσι, τὴν γῆν ὁμίχλῃ σπαργανώσαντα.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνύστακτον τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς ψυχῆς διατηρῶν Πνεύματι, τῆς νοητῆς ἔνδοθεν, Ὅσιε παστάδος ἐσκήνωσας.

Ῥεόντων παραδραμὼν, εὐσεβοφρόνως τὰ τερπνὰ ἔσπευσας, τὰ μηδαμῶς ῥέοντα, Μαρτινιανὲ ἐγκολπώσασθαι.

Ἐκτεινόμενος πλατυσμῷ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς Ὅσιε, πλάτος τερπνὸν ἔφθασας, τὸ τοῦ Παραδείσου γηθόμενος. Θεοτοκίον.

Οἰκήσας σου τὴν νηδὺν, ὁ κατοικῶν τὸν Οὐρανὸν ἄλλον σε, Μῆτερ Θεοῦ ἔμψυχον, ὄντως Οὐρανὸν ἀπειργάσατο. Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν πέτρᾳ εὐσεβείας, προστεράσας τὸν πόδα σου, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις ἀπερίτρεπτος ἔμεινας. πυρὶ δὲ θερμανθεὶς τῶν ἡδονῶν, εἰς πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δακρυθεὶς, ἐθελούσιος Μάρτυς, ἐπισκοπῇ τῇ θείᾳ δροσιζόμενος. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον Χριστὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ οἰκήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ Στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· δόξα σου τῇ χρηστότητι. δόξα σου τῇ Θεότητι. δόξα τῷ ἐν θανάτῳ σου, βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὑπωπιάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, φέγγος ὑπεδέξω, Πάτερ τὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τοῦ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις, τὸ σκοτεινὸν παρέδραμες νέφος τῶν δαιμόνων, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, ὁ δυσμενὴς προσρήξας σοι, κύματα κακίας. πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως, Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη. βουλῆς μεγάλης Ἄγγελον, τέτοκας γὰρ Λόγον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένε τοὺς κράζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τίς δύναται τὰ σὰ, ἐξειπεῖν κατορθώματα; ἰσάγγελον πολιτείαν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκήσας, ὁσίως ὑπερήθλησας.

Ὄργανον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ Τύραννος, προσβάλλει σοι δελεάσαι, ἡδονῇ, ἀλλ' ἡττήθη, ταῖς σαῖς Πάτερ ἐνστάσεσιν.

Ὑπῆρξας σεαυτοῦ, δικαστὴς ἐθελούσιος. τὴν φλόγα γὰρ ὑπεισδύων, τῶν παθῶν τὰς καμίνους, Μακάριε κατέσβεσας. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγὲς, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δολίαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν, ὡς τῷ Προπάτορι πάλαι, δυσμενὴς ὁ ὄφις· ἀλλ' ἐπινοίᾳ, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα.

Ῥᾳδίως, διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω Πάτερ διέρχεσθαι, τὰς ἐρήμους, καὶ τὰς Πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ὄρεσι, καὶ Θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τὸ τῆς ἁγνείας καλόν σου, ἱεραῖς

με-

μελέταις καρπούμενος, καὶ στεφάνων, λαμπροτάτων Σοφὲ ἀξιούμενος.

Μέλλησαν, τῇ πυρᾷ καταφλέγεσθαι δέδωκας, τὰς ὑπεκκαύσεις σβεννύων, ἠδονῶν τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀκλινέστατον ἔρεισμα. Θεοτοκίον.

Ὤλησέ σε, καθηγίασε Λόγος ὁ ἅγιος, σοῦ κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην ἀρρήτῳ λόγῳ· ὃν δυσώπει, ἐκτενῶς τοῦ σωθῆναι τοὺς δούλους σου. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ τῆς ἐρήμου πολιστὴν καὶ συνωρίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν ἀξιοσέβαστον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ἀπὸ περάτων ἕως περάτων, διεξῆλθεν ὁ ἀφθόγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου. νέος γὰρ ὑπάρχων τῇ ἡλικίᾳ, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτᾶσθαι, ὕμνους Χριστῷ, ψαλμῳδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων ἀεί. ἡμέραν τε καὶ νύκτα συναύξων ἐν τε πόνοις καὶ δάκρυσιν, ἁγνῶς τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σαφῶς τὸν ἀρχέκακον ᾔσχυνας. Αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΓ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στ. Μαρτινιανὸς σαρκικὴν σβέσας φλόγα, Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδυ Μαρτινιανός.

Οὗτος γέγονεν ἀπὸ Καισαρείας, τῆς κατὰ Παλαιστίνην. ἀπήρξατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτωκαιδέκατον χρόνον ἄγων τῆς ἡλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι διαιτώμενος. Ἐκτελέσας δὲ τῇ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι, μετὰ πολλοὺς ἑτέρους, καὶ τοιούτῳ τινὶ πειρασμῷ πονηροῦ ὑποβάλλεται. Ἑταίρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ πενιχρὸν, τὸ ὄρος κατέλαβεν ἔνθα διῆγεν ὁ Ἅγιος. Καὶ γενομένης ἑσπέρας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ὁδοῦ πλανηθεῖσα, καὶ θηρίοις ἐσομένη τροφὴ, καὶ τὸν Ὅσιον παρεκάλει ἔσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν διασπασθῆναι. ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον περιιδεῖν αὐτὴν) ἐντὸς ταύτην ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτὸς κελλίον ἐχώρησε. Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρωῒ ὁ Ὅσιος θεασάμενος, (ἐπεφέρετο γὰρ ἱμάτια οἷς ἑαυτὴν νυκτὸς ἐπεκόσμησεν) ἐπυνθάνετο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνος ἕνεκεν παρεγένετο. Ἡ δὲ ὑπ' ἀναιδείας εἰποῦσα, σοῦ ἕνεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν βίον κακίσασα, καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ Νόμου Δικαίους, γυναιξὶν ὁμιλῆσαι προσθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο πρὸς μῖξιν αὐτόν. Ὁ δὲ ἠρέμα παρακινούμενος, καὶ χειροήθης ἤδη γεγονὼς καὶ κατήκοος, καὶ σκοπῶν πῶς ἂν λάθοι τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος πρὶν πεσεῖν ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὅθεν φρυγάνων πλῆθος ἐξάψας, μέσον εἰσήλατο, ἑαυτὸν νουθετῶν καὶ λέγων· Εἰ δυνατόν τὸ τῆς γεέννης πῦρ ὑπενεγκεῖν ἡδονῆς αἰσχρᾶς ἐφιέμενος, πέπεισο τῇ γυναικί. οὕτω τε καταφλέξας ἑαυτὸν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὴν ὕβριν, τήν τε γυναῖκα ἐφ' οἷς εἶδε σωφρονισθεῖσαν, ἐν Μοναστηρίῳ ἐξέπεμψε. Καὶ αὐτὸς τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθεὶς, ὁδηγήσαντος τινὸς Ναυκλήρου, πέτραν τῶν ἐπιθαλασσίων κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὁδόν. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ Ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν ἐκεῖθεν ἀπανέστη, διὰ τὸ κόρην τινὰ ναυαγήσασαν ἐπὶ σανίδος αὐτῷ προσβαλεῖν, καὶ ἀναχθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κἀκεῖθεν ἐξελθεῖν ἐπειπόντα, ὡς οὐ συμφωνεῖ χόρτος μετὰ πυρός. Ἐπὶ νώτων δὲ Δελφίνων ὀχούμενος, τῇ γῇ προσεπέλασεν. εἶτα ἐκεῖθεν Χώρας καὶ Πόλεις ἀμείβων, καὶ τὸ, φεῦγε Μαρτινιανὲ, μή σε καταλάβῃ πειρασμὸς ἐπιφθεγγόμενος,) οὕτω γὰρ ἔγνω καὶ τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διατελέσαι,) τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν. ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐνδόξου ταφῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀξιωθείς. Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους παραγενομένην ἐν Μοναστηρίῳ καὶ ὁσίως βιώσασαν, θαυματουργιῶν ἀξιωθῆναι, τὴν δὲ ἐπὶ τῇ τῆς Θαλάσσης Πέτρᾳ, μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀνδρικοῖς ἱματίοις παρὰ τοῦ ναυκλήρου κομισθεῖσι περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στ. Τμηθὲν γύναιον Ἀκύλας φησὶ βλέπων, Οὐκ ἀνδρειοῦμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας;

Ὁ

Ὁ ἅγιος Ἀκύλας, σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην. ϗ περὶ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Πρισκίλλης. ϗ βαπτισθέντες ἀμφότεροι ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετούμενοι, κατὰ πᾶσαν Πόλιν ϗ Χώραν ἀκολουθοῦντες, ϗ συγκινδυνεύοντες ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, ϗ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὡς ϗ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ εὐαρεστήσαντες, ϗ πολλὰ τελέσαντες θαύματα, ὕστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Καὶ οὕτω μεταστάντες τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοὺς Οὐρανούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ,
Βοῶν πρὸς αὐτὴν, Κύριον σὺν εὐλόγει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐποίησε δὲ θαύματα πολλὰ, ἐξ ὧν ἐστι ϗ τοῦτο. Τοῦ Ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Λέοντος γράψαντος διὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας, ἀναγνοὺς αὐτὴν ὁ ὅσιος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπῄνεσε ϗ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ ϗ τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν. Ὁ οὖν Θεὸς θέλων ἀμφοτέρους θεραπεῦσαι, ἔπεμψεν Ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχιδιακόνου Λέοντος, εὐχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ Εὐλογίῳ ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολήν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ ϗ ἀρχιδιακόνῳ τοῦ Πάπα διελέγετο. Καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὗτος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς, σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στ. Πατὴρ σὺν Υἱῷ, σταυρικὸν πάσχει πάθος,
Ὑπὲρ Πατρὸς τοῦ δόντος Υἱὸν εἰς Πάθος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χάριτος, ὥσπερ Ἰωνᾶς ἀπέρριψας σεαυτὸν, εἰς βυθὸν θαλάσσης ὅσιε, θηρσὶν ὀχούμενος, ϗ τῇ χέρσῳ λαμπρὸς ἐνδιδόμενος.

Συμπαθεστάτῃ, προαιρέσει Πάτερ σῴζεις σαφῶς, κόρην, πικροτάτης ζάλης ϗ ἀκλινῆ, ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, στηρίξας ψάλλουσαν, ϗ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεοῦ προστάξει, θαλάττης ῥυσθεὶς ἐκ κλύδωνος, ταύτην, μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβὴν, τὴν τοῦ σώματός σου νέκρωσιν, καὶ τὴν ὁλόκληρον, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς δόξης, Θεογεννῆτορ λάμψας Ἥλιος, πάντων, τῶν πιστῶν ἐφώτισε τὰς ψυχὰς, μελῳδούντων θείῳ Πνεύματι· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἰσχύς μου ϗ ὕμνησις αὐτὸς, ὑπάρχεις Κύριε, μερὶς ϗ κλῆρός μου. σοῦ τὴν ἑκούσιον νέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, Πόλεις ϗ Χώρας ἐμμελῶς, Πάτερ ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ ψύχει χαυνούμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅλως ἐνέδωκας θλίβοντι σου, τὸ σαρκίον· ἀλλ' ὑπέφερες, τὴν τοῖς Δικαίοις ἐννοῶν μακαριότητα, ϗ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἰσίῳ πτερούμενον σοφὲ, τοῦ θείου Πνεύματος, κούφως διέπλευσας, βίου τὴν θάλασσαν ὅσιε, ϗ λιμένι προσεπέλασας, τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλπων γηθόμενος· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκηναῖς ἐναυλίζῃ φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος, νέφος τοῦ σώματος. στολαῖς φαιδρύνῃ δὲ ὅσιε, ἐξ ἱδρώτων ὑφανθείσαις σου ἀσκητικῶν, ϗ μελῳδεῖς καθαρωτάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος Κόσμον τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, ὁ ὑπερούσιος, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐνεργείαις ϗ θελήσεσι, διπλοῦς ὁρώμενος, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δέ· ᾧ βοῶμεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, Μαρτινιανὲ ἐπεδέξω, ϗ

φῶς ὡράθης καὶ στῦλος ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς αἰρόμενος, καὶ Μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ Ἀθλοθέτης σου παμμάκαρ· οὗ τινος τοὺς νόμους φυλάττων, ἀνεπιστρόφως τῆς συναθλήσεως, τὸ καθαρὸν δείξας, Πάτερ ἀοίδιμε μαρτύριον.

Οἰκῶν ἐν φωτὶ μετ᾽ Ἀγγέλων, βίον ἰσάγγελον βιώσας, θείας ἡδονῆς ἀπολαύων, καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος. ὡς καθαρὸς τῷ πνεύματι, γεγενημένος Ἀξιάγαστε.

Ἱερεύσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν καρδίαν, Μαρτινιανὲ τῷ Κυρίῳ· καὶ θῦμα ὤφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς ὀπτώμενον, καὶ εὐωδίᾳ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, κούφην Νεφέλην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας, τὴν Κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, εὐσεβοφρόνως ᾄσμασι, Παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ Οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τῆς φύσεως βιαστὴς τε, καὶ Μάρτυς Μαρτινιανὲ, σὺ ἐθελούσιος ὤφθης, καὶ ὁδηγὸς ταῖς γυναιξί. μεθ᾽ ὧν τὸν ἐχθρὸν νικήσας, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Χαριστηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνοῦμεν πόθῳ Παρθένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶντές σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Αὔξησιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὔξησιν, θεόθεν ἀπείληφας, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, Παμμάκαρ θείας χάριτος, ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμεως, καὶ σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρμισας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν. παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν. ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αὐξήσας τὸ τάλαντον, τὸ πιστευθέν σοι μακάριε, δαψιλῶς ἐργασάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπόμενος. ὡς ἔχων παῤῥησίαν οὖν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Ἀνατολίου.

Ἡ καθαρὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου Σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, παμμακάριστε Αὐξέντιε ὅσιε Πάτερ, καὶ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε, καὶ οὐ μόνον φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἰατρόν. διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Χαῖρε Ἀγγέλων ἐγκώμιον. Χαῖρε βροτῶν καλλονή. Χαῖρε δόξα τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε θεία εἴσοδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. Χαῖρε μεσιτεία, πρὸς τὸν πλάσαντα. Χαῖρε λυτήριον, τὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς. σοὶ πάντες ᾄδομεν, αἶνον χαριστήριον χρεωστικῶς, οἱ καταπολαύοντες, ἀεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἥλιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐῤῥήγνυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο. σὲ ὡς ἑώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποινα ὀλολυγμῷ, οἴμοι ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον;

Εἰς τὸν Ὄρθρον ὁ Κανών. οὗ ἡ ἀκροστιχίς.
Αὐξέντιον τὸν θεῖον ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης.

Αὐξήσας, τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπησιν, Πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπών, Θεοφόρε καμήλιον, χωρητικὸν τοῦ Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Ὑπῆλθες, ἐθελουσίοις νεύμασι, Πάτερ Αὐξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστόν, καὶ τὴν γῆν ἐκαινούργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσι, καταπιαίνων ταύτην ἔνδοξε.

Ξενώσας, βιωτικῆς συγχύσεως, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συνάψας ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεύσω Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐν σοὶ νῦν ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θεανδρικὴ πορεία τοῦ Χριστοῦ. ὡς Θεός τε καὶ Ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Ἁγνὴ γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν σου.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενευρωμένος, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει κατήργησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμάς, καὶ μεθοδείας διέλυσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν τούτων ἔφοδον.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς πολιτείαν μιμούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὔτονον, προθύμως διήθλησας, Πάτερ Αὐξέντιε.

Τὸν θανάτου, ταῖς ψυχαῖς προξενοῦσαν Αὐξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονήν, δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, θεόφρον ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, κατ' ἀρχὰς ἐκ χοός με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ γαστρί σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυ-
„ χώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρὸς, ἐ-
„ νυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γάρ ἐστιν Ἅγιος,
„ πλήν σου Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Εἰς ὄρος ἀνελθών, θεωρίας Παμμάκαρ, καὶ πράξεως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων, ὡς Ἥλιος ἔλαμψας, καταυγάζων τὰ πέρατα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ὑμνολογοῦντές σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτάτῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτὸν, συγκλείσας γενόμενος, ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, καὶ πρὸς πλάτος θεῖον, πανσόφως πτερούμενος, λογισμῷ τελείῳ, ἀνῆλθες μακάριε. ὅθεν τοὺς ἐν βάθει, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας ὅσιε, ἐνεργῶν τὰ παράδοξα. Θεοφόρε Αὐξέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πιστοῖς σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα σε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ, συνεργείᾳ, ὤφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγάζων Αὐξέντιε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμάρρων Θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῇ προσοχῇ παμμάκαρ, ἔφυγες τὸν τάραχον· τρυφῆς τὸν χειμάρρουν δέ, πέπωκας ἀξίως πανόλβιε.

Ὁ θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς Θεὸν αὐξήσας, πρὸς μετάρσιον ὕψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθης κραυγάζων σοί· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νουνεχῶς Πάτερ προκρίνας τῆς τῶν προσκαίρων, χαμαιπετοῦς καρδίας, τὴν μὴ σαλευομένην, θείαν ὡραιότητα,

προθύμως ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Θεοῦ Λόγον σὲ τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότες, σωματικῶς κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεοτόκον, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν κλῆσιν κατάλληλον, φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ἐχόμενα τῆς σῆς, ὁδοῦ Πάτερ τὰ σκάνδαλα, ἐξύτητι διανοίας, ἀλωβήτως διῆλθες, ϗ ψυχῆς καθαρότητι.

Ἰσότητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διελήλυθας, τὰ πρόσκαιρα παρατρέχων, αἰωνίοις δὲ Πάτερ, εἰς ἀεὶ προσιθέμενος.

Ὁ βίος σου λαμπρὸς, ϗ ἡ πίστις ὀρθόδοξος, ἡ ἄσκησις θαυμασία, ἠρτημένος ὁ λόγος, τῇ χάριτι Αὔξεντε. Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὀρθὸν, διδαγμάτων ἀνάπλεων, σὲ Πάναγνε Θεοτόκον, ὀνομάζομεν πάντες, ϗ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Υἱόν σε, ϗ φωτὸς ϗ ἡμέρας ἀνέδειξεν, ἡ πολιτεία σου μάκαρ, εὐσχημόνως Πάτερ περιπατοῦντα, ϗ φωστῆρα, ζωῆς ἐν Κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην, τοῦ θανάτου τὸν βίον σου θέμενος, διαφερόντως τὸν ὅρον, τῆς σοφίας Πάτερ κατανοήσας, μετετέθης, πρὸς τὴν Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον. Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ Παστάδα γινώσκομεν, Στάμνον Λυχνίαν καὶ Πλάκα, κεκτημένην εἴδομεν ἐγγεγραμμένον. τὸν δι' οἶκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Καταστρυφήσας θεόφρον τῇ ἐγκρατείᾳ, ϗ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὤφθης τῇ πίστει σου αὐξανόμενος, ϗ ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, Αὔξεντε Πάτερ ἱερώτατε. Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐξείποι, ἢ τοὺς πόνους Πάτερ; ἀπὸ βρέφους ὤφθης, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν, νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, ϗ προστάγμασι τούτου ὑπηρετήσας. νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰὼβ τοῖς παλαίσμασι. τοῦ Κόσμου πάροικος ὤφθης, ϗ τῆς γῆς ἁπάσης ἀλλότριος. νησεία, πίστιν ἐξήνθησας. ἀγρυπνίᾳ, ἁγνείαν ἐξήσκησας, Αὔξεντε Πάτερ ἱερώτατε.

Τῇ αὐτῇ ΜηνὶΙΔ΄. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν Βουνῷ.

Στ. Ὁ Βουνὸς ὡς Κάρμηλος ἦν Αὐξεντίῳ,
Θανέντι, τῷ ϗ πρὶν τελευτῆς Ἡλίᾳ.
Λεῖψε βίον δεκάτῃ Αὐξέντιος ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὁρμώμενος τῶν ἀφ' Ἡλίου ἀνατολῶν, σχολαστικὸς γεγονώς. μετῆλθε δὲ τὸν μονήρη βίον, ϗ εἰς τὸ ὄρος ἀνελθὼν, τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς ὀξείας κείμενον, ἦν τὴν ἄσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδοξότατος. Πολλὰ δὲ φαυλίσας τὴν Εὐτυχοῦς, ϗ Νεστορίου κακοδοξίαν, ϗ ἀποδεξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε ϗ Βασιλεῦσιν αἰδέσιμος, ϗ πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι, θείᾳ χάριτι τὴν ὄψιν ἠγλαϊσμένος, ϗ πηγὰς θαυμάτων ϗ ἰάσεων τοῖς προσιοῦσι βρύων ἑκάστοτε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῷ αὐτοῦ ἀνοικοδομηθέντι Εὐκτηρίῳ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στ. Λύσει μαρανθεὶς σαρκίου θάλλει Μάρων,
Μεταφυτευθεὶς τῆς Ἐδὲμ τῷ χωρίῳ.

Οὗτος ὁ ὅσιος, τὸν ὕπαιθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφήν τινα κατέλαβεν Ὄρους, ὑπὸ τῶν πάλαι δυσσεβῶν τιμωμένην. ϗ τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος, τῷ Θεῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβε, σκηνήν τινα βραχεῖαν πηξάμενος. Πόνοις δὲ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐκέχρητο μόνοις, ἀλλὰ ϗ ἐπενόει ἑτέρους. Ὁ δὲ ἀγωνοθέτης, τοῖς πόνοις τὴν χάριν ἐπεμέτρησεν. ἦν γὰρ ἰδεῖν ϗ πυρετοὺς σβεννυμένους τῇ τούτου προσευχῇ, ϗ φρίκην παυομένην, ϗ δαίμονας δραπετεύοντας, ϗ παντοδαπὰ ϗ ποικίλα νοσήματα εὐχῇ μόνῃ θεραπευόμενα. Ἀλλὰ ϗ πολλὰ κατασκευάσας Μοναστήρια, πολλοὺς δι' ἀσκήσεως τῷ Θεῷ προσῆγεν. Οὕτω δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, ϗ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων ϗ σώματα, ϗ ἀῤῥωστίαν ὑπομείνας βραχεῖαν, ὑπεξῆλθε τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στ. Πρᾶξαι τὸ ταυτὸν, εὗρε κλήσει τὸ πλέον,
Πρὸς τὸν συνοικον Ἀβραὰμ Ἀβραμιαῖος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ Πόλεως Κύρου. ἐν ᾗ ϗ ἐτέχθη,

τῆς

τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συνελέξατο, Τοσαύτῃ γὰρ ἀγρυπνίᾳ καὶ στάσει τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀκίνητος ἐπὶ πλεῖστον διαμεῖναι χρόνον. μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος. Μεμαθηκὼς δὲ Κώμην τινὰ πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ κειμένην κατείδωλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει. Καὶ οἰκίον μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας διετέλεσεν ἡσυχάζων. ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσύχως προερχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ᾽ αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν, χοῒ πολλῷ καταχώννυται· εἶτα πόῤῥω αὐτῶν ἐκελεύετο ἀναγκαστικῶς ἀπιέναι. Ἀλλὰ πράκτορες εὐθὺς ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ Κώμῃ δεινῶς ᾔκιζον, τὰς εἰσφορὰς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θεῖος οὗτος τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφορὰς τοῖς πράκτορσι δεδωκώς, τοὺς ὑβρισθέντας τῶν βασάνων ἠλευθέρωσεν. Οἱ δὲ τὴν τοῦ Ὁσίου φιλανθρωπίαν ὑπερθαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο Χριστιανοὶ γεγονότες, καὶ αὐτὸν Ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δὲ τρία συγγενόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν εὐσέβειαν αὐτοὺς ὁδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγώγιον, ἕτερον αὐτοῖς ἀντ᾽ αὐτοῦ Ἱερέα καταλιπών. Ἐν τούτοις διαλάμψας, τὴν Καρῶν ὑποδέχεται προεδρείαν. Πόλις δὲ αὕτη τῆς Παλαιστίνης κατείδωλος. Ἀλλὰ καὶ ταύτην πόνοις μυρίοις καὶ θεοπνεύστοις διδασκαλίαις Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέστησεν. Οὔτε γὰρ ἄρτου κατὰ τὸν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέλαβεν, οὔτε ὀσπρίων, οὔτε λαχάνων ὁμιλησάντων πυρί, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ θριδακίνας καὶ σέρρεις, καὶ ὅσα τοιαῦτα, τροφὴν ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο. Τούτου τὴν φήμην καὶ ὁ Βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο. καὶ ὀλίγον χρόνον ἔκτοτε ἐπιβιοὺς ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν Πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ, ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας Βασιλεὺς Θεοδόσιος, ἐν Κάραις μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζʹ. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς τετρωμένος, τῇ τοῦ Δεσπότου Πάτερ θείᾳ στοργῇ, πᾶσαν, πρὸς αὐτὸν εὐένδοτον τὴν ῥοπήν, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεφωτισμένος, τῇ τοῦ Σωτῆρος αἴγλῃ Πάνσοφε, σκότους, τὸν προστάτην ἤλεγξας κραταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλες δέ, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ῥεύσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἀνανεύσεως, φύσιν, τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε βουληθείς, ἀναπλάσαι κατεσκήνωσεν, ὁ πλαστουργὸς Θεός, ἐν τῇ γαστρί σου μόνη πανύμνητε.

Ὠδὴ, ηʹ. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὁλικῶς πρὸς Θεὸν μεταθέμενος, ἀπεσείσω σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τῶν θαυμάτων εἴληφας, τὴν ἐνέργειαν μέλπων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερὸς ἐπεφάνθης τοῖς δαίμοσι, τὸν Χριστὸν κεκτημένος συλλήπτορα. οὗ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας μέλπων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύει φανεὶς ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ μηνύει τοῦ τόκου σου Πάναγνε, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, καὶ σωτήριον Κόσμῳ· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

„Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς
„ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκατα-
„βὰς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάν-
„τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ, θʹ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλῃ τῇ Θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου συνετάξω, καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ τῆς εἰκόνος Μάκαρ ἀξίωμα, τρισσοφεγγεῖ λαμπρότητι, μετ᾽ εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι Πάτερ, οὐδ᾽ ἐν ἐσόπτρῳ, κατοπτεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμόν· πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφε πρόσωπον, τῆς ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ θεοπτίας ἀξιούμενος.

Ὡς ἔχων πολλὴν παῤῥησίαν, πρὸς τὸν ἁπάντων Βασιλέα, Πάτερ λυτρωθῆναι δυσώπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πιστῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγήν, τεκοῦσα μόνη Θεομακάριστε, καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

„Λίθος ἀχειρότμητος Ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
„σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
„Χριστὸς συνάψας, τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ
„ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐξήσας τῶν ἀγώνων σου, ἐπαυξήσας τὰ τάλαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ προσῆξας Δεσπότῃ· καὶ τὸ εὖ δοῦλε ἤκουσας, καὶ τὰ τούτου ἀκόλουθα. πρὸς ὃν ἀεὶ μνημόνευε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε θεοφόρε. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ χειλικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ πόθῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, Εἰκόνι σου πανάμωμε. ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκε κυρίως.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς σύνηθες, Ζήτει εἰς Ὁσίους.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοῦ τὰ ὁρμήματα, τοῦ τῆς χάριτος Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε Πόλιν ἔμψυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἄρρητα ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς, Παραδείσου πλουτήσαντος· οὗ καὶ γέγονας, δραστικὸς ὑπηρέτης ἐκμανθάνων, τὰ οὐράνια Παμμάκαρ, ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγξασθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενείᾳ Πίστεως καταλαμπρύνας. τῆς ἐπιγείου δὲ Πάνσοφε, δουλείας ἀπηλλάξω, καὶ τῇ ζεύγλῃ τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας. ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ὡς ἀκτῖνά σε Πάνσοφε, φεγγοβόλον ἐξέπεμψεν, ὁ τοῦ Κόσμου Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν Οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν πιστῶν τὰς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως. ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράξασα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ Κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος γ'. Ἀπόστολε ἅγιε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Παθὼν με δοῦλον ὄντα, λύτρωσαι Μάκαρ. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'.

Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Πεφωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφωθεῖσάν μου ψυχήν, δυσωπῶν Ὀνήσιμε Χριστόν, τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν μάκαρ διάσωσον.

Ἀκτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθείς, λαμπηδόσιν Ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλύν, εὐχερῶς διέφυγες Χριστῷ, χαριστήριον ᾠδὴν βοῶν πανόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθης παμμάκαρ ἱερουργός, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς, πανταχοῦ διέδραμες Χριστόν, ἀναγγέλλων εὐσεβῶς Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ὡραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ σεπτὴ Βασίλισσα, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ἀρετῇ συνέλαβες ἡμᾶς, τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς καταφαιδρύναντα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χείμαρρον, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβών, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, Ἐκκλησίας, ἔνδοξε κατήρδευσας.

Μεθέξει φέγγους νοητοῦ, φαεινότατος ὤφθης, εὐσεβείας λάμψεσι, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, τῇ φωσφόρῳ, αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ἐλύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθείς, υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, κληρονόμος θεῖος ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Δο-

Δολίως ὄφις με τὸ πρὶν, ὡς αἰχμάλωτον εἷλε, δι' ἀπάτης ἑρπύσας. διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγεὶς, Θεομῆτορ, ὕμνοις μακαρίζω σε. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου. Τάχος πρὸς τὴν Σοφίαν.

Ἐκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγεὶς, ἀπελεύθερος ὤφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι. κοινωνὸς δεσμῶν δὲ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτάνθης, ἀδίκως Ἀπόστολε. Ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας νομίμως τῆς ἄνω λαμπρότητος, Ἱεράρχα Ὀνήσιμε. διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον σε μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ, δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ θέλων ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱερουργὸς, μάκαρ προχειρίζεται, ἱερουργοῦντα τὸ σεπτὸν, Θεοφάντορ Εὐαγγέλιον.

Υἱὸς σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῆ, Λόγον τὸν ἀΐδιον, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ θείῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεὺς, πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, Μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας. Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄναρχος, υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρονικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχὴν, θέλων καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

Ὠδὴ, ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, Μάκαρ καθαρότητι σαρκὸς, τοῦ δυσμενοῦς ὑπεριπτάμενος, βρόχους ἀνυψώθης πρὸς οὐρανίους σκηνὰς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Ὁ σὸς Ἀπόστολος Ἀγαθὲ, τὴν διὰ σαρκὸς σου παρουσίαν, πρὸς ἀνθρώπους ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, ὁδηγῶν καὶ φωτίζων, αἴγλῃ τῆς Πίστεως.

Ναὸς ἐδείχθης πανευπρεπὴς, ἔνδον κεκτημένος ὡς λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς χάριτος, τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος, μάκαρ Ὀνήσιμε. Θεοτοκίον.

Τῆς ἁμαρτίας μου τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ προστασίᾳ Παρθένε διάῤῥηξον. τῶν ἀπεγνωσμένων, σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ, ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀστράψας ὡς Ἥλιος, οὐρανόθεν ὁ κληθεὶς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτῖνάς σε τηλαυγῆ, εὐτόνως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐξηλέγξας τῶν ἀνόμων τὰ σαθρὰ, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, εὐσεβείας φθεγγόμενον εὐσεβῶς, τὰ θεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε. Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων ὑπεύθυνος, ἁμαρτίαις καὶ δεινῶς, τραυματισθεὶς ὁ δείλαιος, ἐπὶ σὲ Θεομῆτορ τὴν συμπαθῆ, προσφεύγω δεόμενος, ταῖς σαῖς λιταῖς ἐξαλεῖψαι τῶν πταισμάτων μου. Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος, δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀκτῖνα ἐξέφανας, τῇ Οἰκουμένῃ, ταῖς θείαις λαμπόμενος, Ἡλίου μάκαρ

ταμφαὲς, Παύλου τὸν Κόσμον φωτίσαντος. διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στερρότητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόνους εὐφημῆσαι, ἐν οἷς στερρῶς ἔπαυσας τὴν πλάνην; χειρωθεὶς γὰρ Ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θείῳ ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα λαβών, μετέσχες καὶ τῶν στεφάνων. Διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΕʹ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἤλωσεν Ὀνήσιμον εἰς θλάσιν σκέλη,
Παύλου σκελῶν δραμόντα γενναίως δρόμους.
Πέμπτῃ Ὀνησίμου σκέλεα θραῦσαν δεκάτῃ τε.

Οὗτος, οἰκέτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίου, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος. ᾧ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνήσιμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθείς, προσήχθη Τερτύλλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐπάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. ἔνθα παραγενόμενος ὁ Τέρτυλος, τὸν Ὀνήσιμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει εὑρών, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς. εἶτα τὰ σκέλη κατεάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθιστᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μαίωρ, αἰκιζόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Μαστιξὶ πληθεὶς τὰς ψόας ἐμπαιγμάτων,
Δαβὶδ τὸ ῥητὸν φάσκε Μάρτυς Μαίωρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν Βασιλέων, στρατευόμενος ὑπὸ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Ἐν τῇ Γαζαίων γε διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθείς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς. Τριάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστίζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφοίνισσεν, ἰχῶρσι καὶ λύθρῳ ἐκ τῆς διαστήψεως προσεικός· γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεινὰ ἐνεγκών, τελευτᾷ, πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς, εἰς δύναμιν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον,
Εὐσέβιος τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων.

Οὗτος ὁ Ὅσιος, ὅθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἡ κατ' αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν. ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν. Τὸν γὰρ Οὐρανὸν ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων ἐκτήσατο Πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἔν τινι Μοναστηρίῳ ἀπετάξατο· ἔπειτα δὲ ῥαχίαν Ὄρους καταλαβών, ἐν Κώμῃ Ἀσιχᾶ λεγομένῃ, θριγκίον μόνον ἐκτήσατο ἐκ ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ ταλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον. ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος· ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος. ποτὲ δὲ καὶ ἰσχάδων μετελάμβανεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν. Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθύ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφήν, οὔτε τὴν οἴκησιν ἤμειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ ἀέρος ποιότητας, ἐρικνωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριχευμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζώνην δύνασθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύος μένειν. κατηναλοῦντο γὰρ τὰ γλουτὰ καὶ ἰσχία. Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικομένων, τὸν θόρυβον δυσχεράνας, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει· καὶ θριγγίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρησάμενος, μετὰ τῶν συνήθων ἠγωνίζετο πόνων. Λέγεται δὲ τὰς ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρᾶσθαι ἰσχάδας εἰς τροφήν. τούτοις τοῖς ἱδρῶσι περιρρεόμενος ἐπὶ ἐννενήκοντα βεβιωκώς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ περιπεσὼν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζʹ. Δροσοβόλον μέν.

Τὸ μακάριον ἀπείληφας Ὀνήσιμε, τέλος καὶ τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίαν δι' ἐλπίδος μάκαρ καθορᾷς, καὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥωμαλέῳ σου φρονήματι Ὀνήσιμε, πλάνης τὰ μηχανήματα καταπατήσας, εὐσεβείας ταῦτα καθελών, ὀργάνοις Θεόσοφε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θε.

Ὡς ὑπάρχουσα Πανάμωμος Θεόνυμφε, Λόγον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρός, χερσί τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεομῆτορ ἁγνή.

Ὠδὴ ηʹ. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σὺν Ἀγγέλοις χορεύων μάκαρ Ὀνήσιμε, μαρτυρίου στεφάνῳ κατακοσμούμενος, θρό-

νῶτε φαιδρῶς τῷ Δεσπότῃ παρίστασαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀπορρήτων τῶν θείων ἔσχες ἐνέργειαν, κήρυξ ἀληθὴς Χριστοῦ Μάκαρ γενόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς, τοῦ Σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετέδωκας, τούτῳ πειθαρχῶν, Μάκαρ θείοις προστάγμασιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μυηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως, ἀνυμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, πάναγνε σεμνή, Θεομῆτορ Μυστήριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἀστὴρ ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι, φωτιστικαῖς ἀκτῖσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, τὰ τοῦ Κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτί, τῷ τῆς θεογνωσίας, μάκαρ Ὀνήσιμε. ὅθεν Ἀποστόλων σὺν χοροῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Καρποῖς τοῦ Πνεύματος ὢν κατάκοσμος, εἰς Οὐρανοὺς ἐπήρθης θεοφόρος γενόμενος. τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος ὤφθης σεπτός, πάνσοφος Ἱεράρχης, Μάρτυς ἀήττητος, Κήρυξ ἀληθής, τῶν ὑπὲρ νοῦν Θεομακάριστε.

Τῇ προϊστασο τῶν ὑμνούντων σε, διὰ παντὸς καὶ τὴν σὴν εὐφημούντων πανήγυριν, τῷ Δεσπότῃ παρεστὼς Ὀνήσιμε, ὅλος πεφωτισμένος, ὅλος ὑπέρλαμπρος, ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, καταλαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥυσθεὶς τῷ τόκῳ σου παναμώμητε, Μήτηρ Θεοῦ, τῆς πάλαι δερματίνης νεκρώσεως, καὶ κατάραν καὶ φθορὰν καὶ θάνατον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀποτιναξάμενος, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, νῦν μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλῳ τῷ κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιῆλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὀνήσιμε, ὑπὲρ Κόσμου πρεσβεύων.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἑρμηνεῦσαι, ἢ ἐννοῆσαι Παρθένε· τίκτει γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον· ὃν ὑμνεῖ πᾶσα Κτίσις, ὡς Ποιητήν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν [illegible]υ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ϛ΄. Ἀπόστολον, Εὐαγγέλιον. καὶ Κοινωνικόν, Ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ΄.

Τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος δ΄.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἀποστόλων ἰσάριθμοι, Ἀθλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβετε, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, Τυράννων ὠμότητα, ἀλλ᾽ ἀνδρείως καὶ στερρῶς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῇ ἐλπίδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἤδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτερίᾳ νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν ἔνστασιν, καὶ ποικίλοις εἴδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κληρουχίαν ἀνώλεθρον, νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίοις τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, συμβασιλεύοντες ἔνδοξοι.

Σὺν Παμφίλῳ θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ Θεόδουλος, Ἡσαΐας τε, Ἱερεμίας Ἠλίας τε, καὶ θεῖος Πορφύριος, Παῦλος Ἰουλιανός, Σαμουὴλ ὁ θαυμάσιος,

νῦν

νῦν ἠγλάϊσθωσαν, ὑμνῳδίαις ᾀσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀήττητοι σεβάσμιοι Μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπομβρίαις Παναχραντε, τῇ τοῦ Πνεύματος χάριτι, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταλάμπρυνον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὴν ἀμέτρητον, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἱερᾷ ζωῷ πρεσβείᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὃν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ Ἀμνὰς ἡ τεκοῦσα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ Αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δῆμον δωδεκάριθμον ἀθλοφόρων ἀναμέλπω.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης.

Δυνάμει, τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἡ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγξ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον, καὶ πονηρὰν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ἠχρειώθη, τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, ὁ δυσμενὴς προσβαλών. τὴν γὰρ αὐτοῦ φαρέτραν ὁ δεινός, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστέων τὴν στεῤῥότητα.

Μανίας, ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατήσατε, θείᾳ συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ σοφίᾳ κοσμούμενοι· ᾗ ἀντειπεῖν οὐκ ἴσχυσαν, οἱ εὐσεβέσιν ἀντικείμενοι.

Ὁ θεῖος, καὶ θεηγόρος Πάμφιλος, ἐπαληθεύουσαν, πεπλουτηκὼς τὴν κλῆσιν ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς Χριστὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάῤῥηκτον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην, δικαιοσύνης Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψασαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεοτόκε Πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξάζοντες, διαπαντός σε μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σεπτῷ χρίσματι, Μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, τῆς ἱερωσύνης θεόσοφε.

Ὡς λύρα πανευπρεπής, ὁμολογίας ἐμμελῶς ᾄδουσα, φθόγγους Χριστοῦ Μάρτυρες, συγκεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπόν, τῆς Οὐρανίου καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικηταὶ στέφανον, παρὰ τοῦ Δεσπότου εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε· ὑπερφυῶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἠμφιάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

„Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ „καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου Ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες. ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεί, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν Ἀποστόλων, καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἡ χοροστασία, ὤφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἡ τούτων ἰσάριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοίᾳ σου.

Ἀπὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον, πύργον Ἐκκλησίας, σῴζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥαδιουργίαι Τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς Ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασά-

νων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμῃ τῇ τοῦ Δεσπότου, τὸν δι᾽ αὐτὸν ἑκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Θεηγορίας ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων τὰς ἐκβάσεις, χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῇ, προσανέχειν ὦ Πάμφιλε, τὴν ἔνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρέφους μετῆλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ὁ θεῖα πολιτείᾳ, καὶ συνέσει κοσμούμενος, τῆς Πόλεως τῆς ἁγίας, ὡρμημένος Οὐάλης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁμώνυμος, Πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλάϊσαι. Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας Ἁγνή, τὸ τῆς Εὔας ὀλίσθημα, κτήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν καταπεπτωκότων, τὴν πτῶσιν ἀνορθώσαντα.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Ἐλπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, Ὑποφητῶν σου Σῶτερ ὁμώνυμοι.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἠλίας, Δανιὴλ καὶ θεῖος Ἱερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτῆρας, τῷ Θεῷ φαανοὺς νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξανατέλλει ἡ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα. Θεοτοκίον.

Ὄρος σε, Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε, ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Ὁ Εἱρμός.

» Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευ-
» ρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος α΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φιλήσας Χριστοῦ, τὰ θεῖα θελήματα, ἐδείχθης πιστῶν, ἀκέστωρ φιλόχριστος, γενναιόφρον Πάμφιλε. διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτήν σου πανήγυριν· πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰδοὺ ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγὴς θεία μνήμη τοῦ στερροῦ ἀθλητοῦ Παμφίλου, τοῦ θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα, φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. περιχαρῶς ὦ φιλέορτοι δεῦτε συνδράμωμεν, τὴν τούτου θείαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ᾄσμασι καταστέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙϚ΄. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἠλία, Ἱερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουήλ, καὶ Δανιήλ.

Στίχ. Ὑπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἡγεῖτο τῆς κάρας φίλην.
Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον Οὐάλης,
Βλέπων τομὴν χαίροντας, τὴν τομὴν φέρει.
Ἥλαντο πρὸς πῦρ, Μάρτυρες θεῖοι δύο,
Θείου πόθου πῦρ, ἐντρέφοντες οἱ δύο.
Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,
Καὶ Θεόδουλον, δοῦλον Ἐσταυρωμένου.
Κλήσεις Προφητῶν, καὶ τελευτὰς Μαρτύρων,
Αὐχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ ξίφος τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Οὗτοι οἱ ἔνδοξοι Μάρτυρες, ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα Πόλεων καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωμάτων, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ Πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς Πόλεως Καισαρείας παριέναι, τῶν φυλάκων πυνθανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὡρμηντο; Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες Φιρμιλιανῷ τῷ Ἡγεμόνι παρέστησαν. καὶ ὁ μὲν Ἠλίας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτμηθέντων αὐτοῖς, Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη

πυ-

πυρί. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθείς, διήνυσε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει, καὶ τοῦ ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν Πόλιν ἐπ᾽ ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στ. Ἡ κλῆσις ἔργον μαρτυρωνύμου Πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.
Στέρξας Μαρουθᾶς, τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῷ παραστάς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ ὅσιος Μαρουθᾶς, Ἐπίσκοπος γέγονεν. ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου Βασιλέως Ῥωμαίων Πρεσβευτὴς πρὸς τὸν Βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετήν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιωθείς, μάλιστα ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως Θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαιτήσας τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ᾽ ὀνόματι αὐτῶν Πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο, καὶ χρόνοις ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ τὴν Πόλιν ἀνεκαίνισεν. ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη, συμπανηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στ. Ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζῇ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶναι χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν. ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφήν, καὶ οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν. Καὶ ἑξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος, ἀλλ᾽ εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δή τινος βραχέος ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείνων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο. ἵνα δὲ μὴ πρόκηται τοῖς ὁρᾶν βουλομένοις ὡς ἔτυχε, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἑλικοειδῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ ἐκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα. Οὗτος οὖν ὁ Ὅσιος ἐπιβιοὺς ἐν ὅλοις ἑξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραλείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφήν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγήν, ἐκ τούτου θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο. καὶ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε, καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν. ἀκρίδων πλῆθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν. ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε, καὶ καρκινωθέντα μαστὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου, σφραγῖδι μόνῃ ἰάσατο. ὑπὸ κεράστου κρουσθέντα τινά, καὶ ἀποψύξαντα, διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίου βίον ἠλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφροντίδος ἔλαβεν, εὐφραινόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος. καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρήσει Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἱρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς Πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἔνθα θλίψεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑποστάς, καὶ ἀσθενείᾳ περιπεσών, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Φαιδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότητι; Μάρτυς, προορῶν τὴν μένουσάν σε χαράν, τῶν βασάνων καταφρονήσας, καταξεόμενος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Οἱ νεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεός, οὗτος, ἀθλοφόρε μάκαρ σὲ δι᾽ αὐτόν, ἐν πυρὶ ὁλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ῥώμῃ ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, πᾶσαν, τοῦ Τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχύν, καταβέβληκας πανεύφημε, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκος, ὡραιοτέρα πάσης κτίσεως, ἔφυς· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα πανάγιον. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαντα, πάνσοφε Σέλευκε. ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας, εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος,

καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐπιμελούμενος καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Αἴγλη ἀναλάμπων νοητῇ, Πρεσβύτα ἔνδοξε, Μάρτυς Θεόδουλε, καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμούμενος. οὗ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν, χαίρων ὑπέμεινας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεὶς Ἰουλιανὲ, τοῦ Θείου Πνεύματος, τρόπων χρηστότητι κατακεκόσμησαι. πλήρης μὲν εὐσεβείας καὶ πραότητος, πλήρης δὲ πίστεως ὀφθεὶς, ὁλοκαυτούμενος· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον. Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, Ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον, Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον. Ὁ Εἱρμός.

„ Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσ-
„ ματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ
„ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
„ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· εὐ-
„ λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μόνην τὴν Οὐράνιον ἔχειν, ζωὴν ποθοῦντες Ἀθλοφόροι, τῆς πρὶν ἐπικήρου καὶ φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε. καὶ νῦν τρυφῆς τῆς κρείττονος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἔνδον νῦν τοῦ θείου λαμπρῶς, περιχορεύετε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῇ πηγῇ, παρεστηκότες Μάρτυρες ἔνδοξοι. ἀφ' ἧς ἀπαρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Λόγῳ καθηράμενοι θείῳ, τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλῖδας, καὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, πανευπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἠμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πανασίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαρίθμου χορείας, νῦν μεμνημένος, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως, ἀξιωθῆναι καθικέτευσον. Θεοτοκίον.

Ὡς Μήτηρ τοῦ μόνου Δεσπότου, πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένε Μαρία. διὸ πιστοὶ σε πάντες παναμώμε, ἀλλ' ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνῳδίαις μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

„ Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
„ σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
„ Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ
„ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἀπ' αὐτῆς τὰ Ἐξαποστειλάρια.

Εἰς τὸν Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς συνήθως. Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ'.

Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος, Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στ. προσόμοια, Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιὸν, σὲ τῇ Οἰκουμένῃ παρέχειν, ὡς εὐεργέτης Θεὸς, δωρούμενος τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ θεοσεβείας, ζήλῳ προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος. ᾧ νῦν εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, Μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλὴς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος. πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε. ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης ἑτοιμότατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Ἔχων, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐΐλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμάῤῥων με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας. ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον. παῦσον, πειρασμῶν καταιγίδας. σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα, ἦχος β'.

Θείων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω τρισμάκαρ Θεόδωρε. τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν Κτίσιν. καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανεὶς τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας. διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικα-

καμ-

καμφθεὶς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, μεγαλομάρτυς Ἀθλητά. ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Θεὸν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἣν σοι προσάγομεν. Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς· καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου Ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παῤῥησίαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν σωθῆναι ἡμᾶς. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Ἀπόστ. ἐκ τῆς Ὀκτωήχου. Δόξα, ἦχος β'.

Τὴν θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι. δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας μάταιον δρασμὸν, ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συλληθεῖσιν ἀθλητά. καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι. νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα. θερμὸς εὑρίσκῃ προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον. μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νέον, Οὐρανὸν καινοφανῆ, οἱ τοῦ Οὐρανίου Αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ, δόξαν διηγοῦνταί σοι, οὐρανομήκη πρὸς γῆν, καὶ χειρῶν τῶν σῶν ποίησιν, ἀγγέλλουσι Κόσμῳ, ἔχοντες στερέωμα, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ. φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι γῆς περάτων Παρθένε, τόκον κηρυττόντων σὸν τοῖς Ἔθνεσι. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Ὅτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνὰς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον. δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς Πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογὸς, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο. πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδὺς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῷζε Παμμάκαρ.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστοῦ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκὼς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς ἄνωθεν, δικαιοσύνης εὗρες στέφανον.

Οὐράνιος Ἔνδοξε χορευτὴς, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Ὑπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν Ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτόησεν. ὅθεν πῦρ, τῶν ἡδονῶν, τῶν σοὶ προσφευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὁμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς Ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος. Θεοτ.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν Ἁγνὴ τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν. Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θε-

Θεϊκὴν πανοπλίαν ἀναλαβών, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλών, Ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου. τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως καταπετόλμησας. ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν Μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, ἴασαι δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν. ἥν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θεράπον, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἱστίῳ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς θείαις αὔραις πανοίδιμε.

Ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Στρατεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπανώρθωσας. Θεοτ.

Ὑπὸ χρόνον γενόμενος, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομῆτορ ἡμῖν τέτοκας. ὃν δυσώπει, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ε΄. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Μαρτύρων πεφηνὼς ἐγκαλλώπισμα, Μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ἑνώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ κτίσαντος, τὴν τῶν κτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας. Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε Πανάμωμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὑπέρμαχος πεφυκώς, τῆς εὐσεβείας θερμότατος, καὶ πλάνης στηλιτευτής, εἰδώλων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρόν, τὸ τῆς διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης ἠλόγησας. στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας. ἐν ᾗ νικηφόρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκός, καθ᾽ ἕνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀπειρόγαμε, περιβεβλημένη, καὶ τὸν Κόσμον κατεφώτισεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι; πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος β΄.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας Πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε, ὅτι δώρημα θεῖον δεδώρησαι. τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην σου Χριστὲ ὁ Θεός. Ὑπὲρ οὗ μέχρι τέλους ἀντέχων, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ Τήρωνος.

Στ. Τύρων ὁ θηλῶν ἀτίλεκτον ὁπλίτην,
Θεῷ πρόσεισιν ἀρτίκοσμος ὁπλίτης.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, πυρὶ Τύρωνα φλέγουσιν.

Οὗτος ὁ ἅγιος Μάρτυς, κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξίμου τῶν Βασιλέων, ἐκ τῆς Μητροπόλεως Ἀμασίας ὁρμώμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χοιμιαλῶν. Ἄρτι δὲ τῇ στρατείᾳ τῶν Τυρώνων καταλεγείς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ Πραιποσίτου Βρύγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σεβάσματα τῶν Ἑλλήνων ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων καταχλευάσας. Καὶ καιροῦ δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, οὐκ ἐν ἀπραξίᾳ τοῦτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξετέλεσε. Τὸ γὰρ εἴδωλον τῆς τῶν Θεῶν μητρὸς ὡς Ἕλληνες ληρῳδοῦσι κατέφλεξεν. Ὅθεν συσχεθείς, καὶ αὐτουργὸς γενέσθαι ὁμολογήσας τοῦ ἐμπρησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται· εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειοῦται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν Ἑβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγονε παρ' αὐτοῦ τῶν κολύβων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαὸν ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς ἁγίας Μαριάμνης, Ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Φιλίππου.

Στ. Ἀφεῖσα τὴν γῆν Μαριάμνη Παρθένος,
[illegible] Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ ἅγιος Φίλιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαίου, καὶ Μαριάμνης τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, κρεμασθεὶς καὶ τελειωθείς, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεόν, καὶ κατεχώσθησαν εἰς τὴν γῆν, ὅ, τε Ἀνθύπατος, καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸν λαός. οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν ἅγιον Βαρθολομαῖον, καὶ τὴν ἁγίαν Μαριάμνην, κρεμαμένους καὶ αὐτοὺς ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν ἅγιον Φίλιππον, καὶ οὐ κατεπόντισεν αὐτούς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καταποντισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀνθύπατον καὶ τὴν Ἔχιδναν, ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ Βαρθολομαῖος, καὶ ἡ Μαριάμνη. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος, ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν εὐδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἡ δὲ Μαριάμνη, ἀπελθοῦσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξιβίου.

Στ. Τὸν Αὐξίβιον, οὐ παρόψεται λόγος,
Φανέντα ληξίβιον ἐξ αὐτοῦ βίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου. καὶ ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων, τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

Στ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλῃ τῷ λόγῳ,
Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρω κεκρυμμένον.

Ἐπὶ τῆς Βασιλείας Βασιλείου τοῦ φιλοχρίστου Βασιλέως, ὁ μακάριος Μηνᾶς μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιστὰς τινὶ ἀνδρὶ Φιλομμάτῃ λεγομένῳ, καὶ τῇ τῶν Κανάτων κατειλεγμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἴη Μηνᾶς ὁ Καλλικέλαδος ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ καταμηνύει, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύει δακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ ὀρθριώτερον ἀναστάς, καὶ Μαριανῷ τῷ Ναμμηρίῳ φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ὁραθέντα μηνύει ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθέντα, δῆλα ποιεῖ τῷ Βασιλεῖ. καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον στρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὗρον σιδηρᾶν λάρνακα, ἐν ᾗ ἦν τὸ Μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκεκολαμμένην, καὶ δηλοῦσαν ἐκεῖ κατατεθῆσθαι τὸν Μάρτυρα, ἐν ᾧ ᾑρετίσατο τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν κατὰ τῆς πλακὸς γραφήν, εὗρον παρῳχηκότας χρόνους τετρακοσίους. ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανδημεὶ ἐξέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαλμάνου.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως Περσανοῦ καλουμένης, πρὸς Ἑσπέραν τοῦ Εὐφράτου Ποταμοῦ, ἐν αὐτῇ ἐπικειμένης τῇ ὄχθῃ. καὶ τὸν ἡσύχιον ἀσπασάμενος βίον, ἐν τῇ ἀντίπεραν Κώμῃ, οἰκίσκον μικρὸν εὑρών, ἑαυτὸν ἐν αὐτῷ καθεῖρξεν, οὔτε θύραν, οὔτε θυρίδα καταλιπών. Ἅπαξ δὲ τοῦ ἔτους παρὰ τὴν γῆν ὀρύττων, ὑπεδέχετο τὴν τροφήν. οὐδενὶ ποτε τῶν ἀνθρώπων διαλεγόμενος, ἀλλὰ τῷ Θεῷ ζῶν μόνῳ, καὶ ἑαυτῷ. Ὅθεν οἱ ἐκ τῆς Κώμης ἀφ' ἧς ὥρμητο, τὸν Ποταμὸν νύκτωρ διαπεράσαντες, πρὸς ἑαυτοὺς εἰς τὴν Κώμην ἀπήνεγκαν, οὔτε ἀντιτείνοντα, οὔτε προτρεπόμενον. Μετ' ὀλίγας δὲ ἡμέρας, οἱ τῆς ἀντιπέραθεν Κώμης νύκτωρ πάλιν ἐπανελθόντες, τὸ οἴκημα διορύξαντες, εἰς τὴν ἑαυτῶν Κώμην ἀπήγαγον, οὐκ ἀντιλέγοντα, οὐδ' αὖ πάλιν προθύμως ἐπαίροντα. Καὶ ὁ τῆς Πόλεως δὲ Ἐπίσκοπος εἰς ὃν ἀφίκετο, τῆς Ἱερω-

σύνης

σύμης αὐτῷ τὸ δῶρον δοῦναι θελήσας, καὶ διορύξας μέρος τι τοῦ οἰκίσκου, εἰσελήλυθεν. Ὡς δὲ Πρεσβύτερον αὐτὸν κεχειροτόνηκε, τοῦ Ἁγίου μήτε φθεγγομένου, μήτε ὅλως ἀπόκρισιν δόντος, ἀπῆλθεν οἰκοδομηθεὶς, κελεύσας ἀνακτισθῆναι καὶ φραγῆναι τὸ ὄρυγμα. Ἐν πάσῃ δὲ ἐγκρατείᾳ καὶ ἀσκήσει, ἀπραγμοσύνῃ τε καὶ σιωπῇ θεαρέστως ὁ Ὅσιος βεβιωκὼς, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, πολλῶν θαυμάτων πηγὰς μετὰ θάνατον ἀναδιδούσης τῆς αὐτοῦ Σοροῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ μνήμῃ γενομένων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὲ ζωῆς μου προστάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας μου, καὶ φύλακα Θεόφρον, ἀσφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὡς τερπνότατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας Παμμάκαρ, καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὁλοκαυτώσας εὔδοξε. ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεϊκῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος Μάκαρ τοῦ Θείου Πνεύματος, τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ἐκ γαστρός σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ τῶν ὅλων Παρθένε Κύριος. διό σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Παντοδαπαῖς Πανεύφημε, τρικυμίαις κυκλούμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνεχόμενοι, προστάτην ὀξύτατον, καὶ συνεργὸν καὶ σύμμαχον, πάντες οἱ πιστοί σε πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότῃ, προσάγομεν βοῶντες· μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύων, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην.

Ἁμαρτιῶν ἁλύσεσι, δεδεμένος πανόλβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε λύσιν αἰτῶν. ἀλλ' ὡς θαυμαστὴν πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, Θεόφρον παῤῥησίαν, κεκτημένος δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις Πανεύφημε, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμήθης τάξεσι. μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων Μάρτυς θεῖε, θαυματοποιΐαις, ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντας· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὡμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρωτὴς τῆς Κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογεννῆτορ ταύτην λαβών. ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοί σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ „
Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ- „
καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας „
τούτους ἰδών, τῷ Δημιουργῷ καὶ Λυτρωτῇ ἀνε- „
βόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, „
Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. „

Ὠδὴ θ΄. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἄγρυπνόν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς κεκτημένοι, τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν, εὐχερῶς ἀπελαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις, τὴν εἰρήνην βραβεύοντα, ἀθλοφόρε ἀκαταπαύστως μεγαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ Δεσπότης· πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώματος, θεραπεύεις Μακάριε, πανευσεβεστάτῃ παῤῥησίᾳ, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος. ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Αἴγλην τὴν τρισήλιον, καὶ ἑνιαίαν ἐποπτεύων, μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρχιον, πηγὴν ἀγαθότητος Ἀθλοφόρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Ῥῦσαί με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλωσίας, λύτρον ἀντιδοῦσα Δέσποινα, τοῦ Υἱοῦ σου τὴν Σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γενομένην λυτρώσεως, καὶ εἰρήνης καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ „
Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, „
διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεὸν, τὴν ὑψηλοτέ- „
ραν τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις „
δοξολογίαις μεγαλύνομεν. „

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἅγιε, σὺ δαψιλῶς παροχεύεις, Θεόδωρε ἀθλοφόρε, ὡς ἔχων πρὸς τὸν Κύριον, τὴν παῤῥησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνων, καὶ διασώζων Παμμάκαρ. Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις ἄχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν Θεομακάριστε, ἱκέτευε ῥυσθῆναί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινήν μου καρδίαν, εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱςῶμεν ςῖ. δ΄. καὶ ψάλλομεν ςῖ. προσόμοια, ἦχος α΄.

Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτήν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοί, ὡς καρτερὸν ὁπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· ἀξιοθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ὑπερεύχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, ἑαυτῷ θησαυρίσας, πᾶσαν τὴν ἰσχύν σου, δῶρον δεκτόν, σεαυτὸν προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς, τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δευτεροῦμεν τὸ α΄. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἁγιωσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ Κόσμῳ Θεόδωρε. Χριστὸς γάρ σου σοφέ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν. Θε. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς λῃστρικαῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνενέργητον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀστάτου βίου, σοῦ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, ἡ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου Ἄχραντε, μόνη Μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ἠλάλαζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα. τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρέδωκε, καὶ κατακρινοῦσι, θανάτῳ τὴν ἁπάντων σε ζωήν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν ςῖ. Δόξα, ἦχος πλ. δ΄.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθείς, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικὴν λατρείαν, μυστικῶς ὑπερμαχῶν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. ἀλλ' ὢ θείων θωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θε. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγής, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. ποῦ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι, εἰ μὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὢ μυστηρίου φρικτοῦ, ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως. ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε. κλαίουσα ἔλεγεν. οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν. Ζήτει εἰς τὸ Τριῴδιον, Σαββάτῳ πρώτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ΄.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ςῖ. ς΄. καὶ ψάλλομεν ςῖ. προσόμοια, ἦχος α΄.

Πα-

Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἐμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν, Λέων παμμακάριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα, ἀπεργασάμενος, ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἠθῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῶν ψυχῶν ἐξωγράφησας. διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ Κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος Χριστοῦ, δυνάμει πανόλβιε, δυναμωθεὶς ὃ κατέπτηξας, ἀλλ' ἐξεφαύλισας, Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ ἄστατον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, τῆς αἱρέσεως, τὴν παλαιὰν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρόπων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη γενόμενος πιστοῖς, Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι. καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὤφθης, ἀρραγὴς ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατος, δογματίζων δὲ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου, τὴν ἄφραστον Γέννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πηγὴν σε γινώσκομεν ζωῆς, ἀιδίου Δέσποινα. τὴν ξηρανθεῖσαν ἐν πάθεσι, ψυχήν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτί σου, καὶ πηγάζειν νάματα, σωτήρια θεῖα παρασκεύασον. καὶ νῦν μοι στάλαξον, τῇ πρεσβείᾳ σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, καὶ κάθαρον δέομαι.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥομφαία διῆλθεν ὦ Υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ Ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ ἀπαράτητα Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλ' ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ'.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς Οἰκουμένης ὁ Φωστήρ, τῶν Ὀρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Λέων σοφὲ ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, Λύρα τοῦ Πνεύματος πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῷ πανσόφῳ Λέοντι τοὺς ὕμνους πλέκω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τῷ τῆς Ἱερωσύνης, χρίσματι Παμμάκαρ σεμνυνόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις πανόλβιε.

Ὥριμον ὥσπερ βότρυν, Πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σου πᾶσι προτέθεικας.

Πέτρου τοῦ Κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐχρημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον Θεόφρον τῆς Πίστεως.

Αἴγλῃ τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἱρετικῶν τὸν σκοτεινότατον, διεσκέδασας γνόφον, Ἱεράρχα Κυρίου Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Νόμου τῇ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν Πρωτόπλαστον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, Θεομῆτορ Ἁγνὴ ἠλευθέρωσας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τῇ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Λέων Ἐκκλησίᾳ, προθύμως φέρων ἀνέστησας. ἥνπερ κατέχουσα, αἱρετικῶν τὰς ἀθέους, διαλύει φάλαγγας καὶ τὰ συστήματα.

Οὐρανίου καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος, τῶν τῆς Ἐκκλησίας, δογμάτων Πάτερ προΐστασο, πάσαις μαχόμενος, αἱρετικῶν ταῖς ἀθέοις, γλωσσαλγίαις ἔνδοξε, Λέων πανόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθεὶς ὅσιε, τὸν τῆς ἀπορρήτου, καὶ θείας Ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτράνωσας, διπλῆν εἰπὼν τὴν οὐσίαν, καὶ διπλῆν ἐνέργειαν τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὡς νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, κεχαριτωμένη, Παρθένε Μήτηρ ἀνύμφευτε· πάσης γὰρ Κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πάντων αἴτιον Λόγον κυήσασα. Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι περιαστράπτων, φέγγος ἔλαμψας ὀρθοδοξίας, τῶν αἱρέσεων τὸ σκότος ἐμείωσας. καὶ μεταστὰς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεσκήνωσας. Λέων ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θεία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χεῖρον γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβείαις σου, τοῖς

ἀενάοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος Παρθενομῆτορ, ἐν Σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Λέγων σὺ ὡς ἀληθῶς, παμμάκαρ ὤφθης, τὰς συγχυτικὰς, ἀλώπεκας διώκων, Βασιλικῷ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

Ἔκρυψας τῇ προσβολῇ, τῶν σῶν δογμάτων, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ὄρθρος ἐκ δυσμῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον εὐσεβῶν, δογμάτων ὡς ἀκτῖνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Θεόφρον ἐξαποστέλλων, καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ὁρμὰς, Παρθένε τῶν παθῶν μου· παῦσον ἀγαθὴ, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἁμαρτίας τὸν κλύδωνα σῇ γαλήνῃ, Θεογεννῆτορ ἀφανίζουσα.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐχρημάτισας τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἐνεργεῖν γὰρ ἔφης, ἑκατέρᾳ μορφῇ ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς θατέρου καὶ συγκαμένης κοινωνίας, Ἱεράρχα θεόφρον μακάριε.

Ἰσοδυνάμον ὄντα, τῷ γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας. ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα Τρισμάκαρ ἐπίστευσας. καταλλήλως ἔφης, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφότερα. Θεοτοκ.

Τὸ πρὸ πάντων αἰώνων, μόνῳ γινωσκόμενον, Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὅλων κτισμάτων δεσπόζοντα, καὶ σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σοῦ Παρθένε, καθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὁ Πέτρου νῦν τοῦ σεπτοῦ διάδοχος, καὶ τὴν τούτου προεδρείαν πλουτήσας. καὶ γὰρ θερμὸν, κεκτημένος τὸν ζῆλον, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἱρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φυρμὸν καὶ τὴν κρᾶσιν συγχέοντα.

Υἱὸν ἕνα Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου τεχθέντα, καὶ πεφηνότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, Λειτουργὲ τῶν ἀρρήτων Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Σὲ Πάναγνε σωτηρίας πρόξενον, οἱ πιστοὶ ὁμολογοῦντες βοῶμεν· χαῖρε σεμνή· χαῖρε Νύμφη Παρθένε· χαῖρε τὸ Ὄρος Θεοῦ τὸ κατάσκιον· τῷ Κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐπήγασας. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ θρόνου Ἔνδοξε, Ἱερωσύνης καθίσας, καὶ Λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ηὔγασας φῶς τῇ σῇ ποίμνῃ θεογνωσίας. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱὸν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, Θεότητα μίαν, καὶ μίαν Οὐσίαν, ταύτην κηρύξας. χείλη τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέφραξας, αἱρετιζόντων Λέων θεόσοφε. Ὅθεν τὴν ἁγνὴν Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὀφρὺν καὶ φληναφίαν καθεῖλες. Διὰ τοῦτο ἐγνώσθης ἐν τῷ Κόσμῳ καὶ ἐν Ῥώμῃ, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΗ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξερεύγεται Λέων,
Καὶ δαιμόνων φάραγξιν ἐμβάλλει φόβον.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ τε Λέων ἠρεύξατο θυμόν.

Οὗτος ὁ θαυμάσιος Πατὴρ ἡμῶν Λέων διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου εἰλικρινὲς, Πρόεδρος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος προχειρίζεται. Ὃς βίον θεάρεστον καὶ ἀκίβδηλον ἐπιδειξάμενος, καὶ τὸ ὑπ' αὐτὸν ποίμνιον ὁσίως ποιμάνας, ἔτι καὶ τὰς τῶν αἱρετικῶν βλασφημίας ἠφάνισε τέλεον, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον τῆς ἁγίας καὶ Οἰκουμενικῆς τετάρτης Συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης,

καὶ

πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτιθεμένης, καὶ τῶν μίαν ἐνέργειαν καὶ θέλησιν ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φληναφούντων αἱρετικῶν ἀνατρεπούσης τὰ δόγματα. Ἔτι δὲ τῶν θεοστυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἀνασκευάζειν πειρωμένων τὰ τῶν θείων Πατέρων θεόπνευστα, δόγματα, ὁ Μακάριος οὗτος ἱκεσίᾳ τῆς Συνόδου πάσης ἐπικαμφθείς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις, νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ προσευχῇ συντόνῳ πρὸς Κύριον χρησάμενος, καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐμπνευσθείς, ἐγγράφως περὶ τῶν τηνικαῦτα ζητούντων ἐξέθετο, διπλῆν ἐνέργειαν, καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαῤῥήδην ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμψας εἰς τὴν Σύνοδον. Ἥνπερ ἡ πληθὺς τῶν ὁσίων Πατέρων δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἡγησαμένη, καὶ ὡς ἀπὸ στόματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθῆναι πιστεύσασα, καὶ ταύτῃ οἷον ἐπαναπαυσαμένη, θαρσαλαιότερον κατὰ τοῦ στίφους ἀντέστη τῶν αἱρετικῶν, καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐτροπώσατο· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἱερώτατος διελύετο σύλλογος. Ὁ δὲ θεσπέσιος Λέων, ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρεταῖς διαλάμψας, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων, Λέοντος, καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Λυκίας.**

Στίχ. Παρηγόριος σάρκα δοὺς εἰς αἰκίας,
Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.
Ἕλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,
Ἕλξεις βιαίας, ὡς Λέων, ἐκαρτέρει.

Τούτων, ὁ μὲν μακάριος Παρηγόριος, πολλαῖς τιμωριῶν ἰδέαις τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἐκομίσατο, ἐν Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Λέων, μόνος ἀπολειφθείς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ Μάρτυρος ἐννοῶν, ἔστενε καὶ ἀπωλοφύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκὼς στεφάνων, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐῤῥιμμένον ἦν τὸ τοῦ Μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα, τὴν καρδίαν ἐφλέχθη, τούτῳ ἐπιδακρύσας. Εἶτα ἐκεῖθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελεῖτο τῶν Εἰδωλολατρῶν. Οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθών, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον· διὸ ἰδὼν τοὺς λύχνους, καὶ τοὺς κηροάπτας διακαιομένους, ταῖς χερσὶ συνέτριψε καὶ κατεπάτησεν. Ἐκ τούτου κρατηθείς, τῷ τῆς Πόλεως Ἐπιτρόπῳ παρέστη· καὶ ἐρωτηθείς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίζεται βουνεύροις ὠμοῖς, σφοδρῶς καὶ ἀμέτρως. Ὁ δὲ ταῖς βασάνοις, ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἐνεκαρτέρει. Εἶτα, παραδοθεὶς τοῖς δημίοις, ἕλκεται τυπτόμενος, καὶ συρόμενος ἐπί τινος χειμάῤῥου ὑψηλοῦ καὶ κρημνώδους. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τελέσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Εὐθὺ δὲ οἱ δήμιοι, λαβόμενοι τοῦ τιμίου αὐτοῦ λειψάνου, ἄνωθεν ἀφέντες κατὰ τῆς φάραγγος ἠκόντισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτοῦ ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. **Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σιναοῦ, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.**

Στίχ. Ὃν ἠγάπησας Ἀγαπητὲ Δεσπότην,
Οὗτός καλεῖ σε, πρὸς τόπους οὓς ἠγάπας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός. Ἔτι δὲ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἔν τινι τῶν ἐκεῖσε Μοναστηρίων πλῆθος ἔχοντι, περὶ τοὺς χιλίους Ἀσκητάς, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιστα συλλεξάμενος, ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηστείᾳ, καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζων, κατέστη. Ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο· φλοιοῖς γὰρ θερμίων μόνοις κεχρημένος ἐχρῆτο, καὶ σποδὸν ἀντὶ ἄρτου, ἐφ' ὅλας ὀγδοήκοντα ἡμέρας ἐσθίων διήρκεσε, καὶ τοῦ ὕπνου περιεγένετο, καὶ εὔχρηστος ἐν ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐξεγένετο. Ἅπαντας ὡς Δεσπότας ὠνόμαζε καὶ ἐκέκτητο. Δράκοντα ἐθανάτωσε, καὶ Παρθένον τινὰ νόσου δεδαπανωμένην ἰάσατο. Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίνιος, ὅτιπερ ἰσχυρὸς ἐστὶ σώματι, στρατιωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον συγκαταριθμεῖ ὁ κατάρατος. Ὁ δὲ οὐδὲ οὕτως κατημέλει τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατικῆς ὑπηρεσίας ἀπένεμε, καὶ νόσους χαλεπὰς καὶ ἀνιάτους διὰ μόνης ἐπιφανείας ἐθεράπευεν, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων, καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἄλλων θεραπεύων ἀῤῥωστήματα. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, Βικτωρίνου, καὶ Δωροθέου, Θεοδούλου τε, καὶ Ἀγρίππα τῶν καλλινίκων Μαρτύρων, καὶ ἑτέρων πλειόνων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰκιζομένων σφοδρῶς, κοινωνὸς αὐτοῖς ᾑρετίσατο γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων διὰ τοῦ ξίφους, οὗτος διεσώθη δόρατι πληγείς, τάχα εἰς πολλῶν σωτηρίαν περισωθείς. Εἶτα τοῦ Λικινίου ἐκ ποδῶν γενομένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὅλην ὑποζωσαμένου, τοιοῦτόν τι γίνεται. Παῖς

ΑΝΕΜΗ

γὰρ εὔχρηστος αὐτῷ δαίμονι ληφθεὶς ἀκαθάρτῳ, τὸν Ἅγιον ἐπεκαλεῖτο. Ὅθεν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγετο. Καὶ εὐξαμένου, αὐτίκα τὴν ἴασιν ἔλαβεν. Αἰτεῖ δὲ χάριν οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν στρατείαν καταλιπεῖν, καὶ τὴν φίλην ἡσυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν Βασιλέα πρὸς τοῦτο ἐπινεύοντα ἔσχεν. Μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν οἴκοι, μετακαλεσάμενος αὐτὸν ὁ τῆς Πόλεως Συνάου Ἀρχιερεύς, καὶ μὴ βουλόμενον, Ἱερέα χειροτονεῖ. Καὶ μετ᾿ οὐ πολὺ τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκείνου, ὁ μέγας οὗτος ψήφῳ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ Λαοῦ, Ἀρχιερεὺς Συνάου ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα παντοίων θαυμάτων αὐτουργὸς γίνεται, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἀξιοῦται. ὧν εἰς ἀπόδειξιν ἐναργῆ, προφητειῶν τινῶν ἐπιμνησθῆναι τοῦ Ἁγίου, καὶ μεγαλουργιῶν προσήκει. Γυνὴ γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι παρ᾿ αὐτοῦ γλιχομένη, παρεγένετο. Ἐπεὶ δὲ εἰς ὄψιν αὐτῷ κατέστη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδιόθεν ἐξεῖπε. καὶ νουθετήσας, ἀπέστειλεν οἰκοδομηθεῖσαν. Καὶ Διάκονον δέ τινα πρὸς τὴν Θρᾴκην Ἡρακλείας πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, Παρθένον διαφθεῖραι διήλεγξε. Καὶ Δαμιανοῦ τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Σιλανδέων, χωρία τινὰ ὁ παραρρέων Ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶνι ὀγκούμενος ἠφάνιζεν· ὃν εἰς ἑτέραν κοίτην καὶ ὁδὸν εὐχῇ μόνῃ κατήνεγκε. Καὶ ἕτερα πολλὰ εἰργάσατο θαύματα, ὧν τὸν ἀριθμὸν περὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ὡς ἡ κατ᾿ αὐτὸν Ἱστορία δηλοῖ. Οὕτω οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἁφῇ χειρὸς σκιᾷ σώματος, καὶ λόγῳ μόνῳ ἀνίατα νοσήματα θεραπεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Ὕπνον οὐκ ἔδωκας βλεφάροις ἕως πρόρριζον ἀνέσπασας τὴν πλάνην, Εὐτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς, καὶ θέλοντα νῦν ψάλλεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκ.

Νῦν σοι προσφεύγω Θεομῆτορ, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος. διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ῥῦσαί με βοῶντα· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁλολαμπὴς ὡς Ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀναπέταλκας. ὃ δὴ Θεορρήμον, ἐμφανὲς παράδοξον, τὴν κρᾶσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχοῦς ξηράνας σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαίρεσιν τέμνων· διδάσκων ἕνα σέβειν, τὸν Χριστὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Ὑπὸ Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξὶ ἐτύπωσας, Μωσῆς οἷα δεύτερος, ἀναφανεὶς τῷ θείῳ λαῷ, καὶ τῇ ὁμηγύρει, τῶν σεπτῶν Διδασκάλων, κραυγάζων· ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσαρκωμένον ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας, Λόγον τοῦ Πατρός, μονογενῆ συνάναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραπτὸν μὲν σώματι, ὡς δὲ Ποιητήν, περιγραφὴν οὐκ εἰδότα, διδάσκεις ἀνακράζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Περιβολὴν τοῦ σώματος, περιέθετο Πάναγνε, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ Φωστήρων κάλλεσιν, Ἡλίῳ Σελήνῃ τε, τὸν Οὐρανὸν φαιδρύνας Θεός, ἔμψυχόν σε ἄλλον, Οὐρανὸν ἀναδείξας· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, Λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τῷ δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Λάμπεις νῦν Μύστα τοῦ Χριστοῦ, εὐπρεπείας ἐν στεφάνῳ κοσμούμενος. καὶ ὡς πιστὸς Ἱερεύς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδέδυσαι, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, χορεύων Θεσπέσιε. ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, τὸν Δεσπότην ἐκτενῶς καθικέτευε.

Ἔνθα νῦν τῶν Πατριαρχῶν, προεδρεῖαί τε καὶ Θρόνοι καὶ Τάγματα, Λέων πανόλβιε, σὺ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκήνωσας, ὡς Πατριάρχης ἀληθής, καὶ πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος. διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κλύδωνος ἐκ βιωτικοῦ, ἀποστὰς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, Λέων πανάριστε, ἐν τόπῳ χλόης ἀναπαυόμενος, ἔνθα χειμάρ-

ρους

ρὸς τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνέκφρασος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα. Θεοτοκίον.

Ὥριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα. διό σε Πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν. Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος ἑκὼν, κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι, καὶ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήματι τῶν δογμάτων, τὰ ἀσεβῆ βουλεύματα, ὡς Ἀλώπεκος Πάνσοφε, δεινὰ μηχανουργήματα, καὶ τὴν ὁμήγυριν τέρπων, τῶν θεολέκτων Πατέρων. Θεοτ. Ὅμοιον.

Ὁ πάλαι μοι τὴν οἴκησιν, τῆς ἐν Ἐδὲμ βιώσεως, φθονήσας δόλιος ὄφις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλών με, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, ἁγία Μητροπάρθενε, καταπεσὼν νενέκρωται. ἐγὼ δὲ αὖθις ἀνῆλθον, πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς συνήθως, καὶ Ἀπόλυσις. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ὡς συνήθως. Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ.

Τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ΄. καὶ ψάλλομεν γ΄. προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἄρχιππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας σκότους ἐρρύσατο, καὶ ἀθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, καὶ πάσαις ἄλλαις περικυκλούμενος, δειναῖς ἰδέαις, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν Χριστὸν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας. ὅθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, ἀεὶ καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ῥεύμασι, Μάρτυς ἡγίασας, τὴν γῆν θεόφρον καὶ ἐτραυμάτισας, τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν δαιμόνων πονηράν. βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατρεύει χαλεπώτατα. διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι Μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα. καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ δάμαλις ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα, ἐπὶ τοῦ Ξύλου προσαναρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον. τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄρχιππον ὑμνῶ, τὸν σοφὸν θηγορόον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ, α΄. ἦχος δ΄.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Ἀστράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὥσπερ ἀκτῖνα Μάκαρ σε φαιδρὰν, ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν, πολυθείας Ἄρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ῥημάτων θείαις πλοκαῖς ἡλίευσαι, Παύλου τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, παραδόξως ἐζώγρησας, καὶ λογικὸν ὀψώνιον, θείᾳ Τραπέζῃ προσενήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἄρχιππε, ἐνθέου χάριτος, τοὺς γυμνωθέντας δόξης θεϊκῆς, ἀφθαρσίας ἱμάτιον, καὶ σωτηρίου ἔνδοξε, καταστολὴν θείαν ἐνέδυσας. Θεοτοκίον.

Ἰδόντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόρρωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ, τὸ φρικῶδες Μυστήριον, οἱ Θηγόροι ἄχραντε. ποικιλοτρόπως κατετράνωσαν.

Ὠδὴ, γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Πυρούμενος νοητῶς, τοῦ Παρακλήτου τῷ πυρὶ ἔφλεξας, ὕλην πικρὰν Ἄρχιππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Πιςόν σε δῆλον Χριςοῦ, Παῦλος ὁ θεῖος μαρτυρεῖ Ἄρχιππε, καὶ ἱερὸν Κήρυκα, καὶ νικητικὸν Στρατιώτην τε.

Ὁ Βίος σου φωταυγής, ταῖς ἐναρέτοις ἀςραπαῖς ἔλαμψε, φωταγωγῶν Ἄρχιππε, τοὺς ἀλικρινῶς σε γεραίροντας. Θε.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, χωρητικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκήνωμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα. Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριςὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ ςερέωμα.

Κα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τοῦ Παύλου μαθητής, γεγονὼς Θεοφόρε, ἐφώτισας λαούς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα· ναοὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι. ἐναθλήσας δέ, καρτερικῶς τοὺς ςεφάνους, χαίρων εἴληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων, Χριςὸν Μάρτυς Ἄρχιππε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα. Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος Ἀμνάς, τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ἀλαλάζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον υἱέ μου, συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια Πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε;

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντα ἰδοῦσα.

Ὑφηγούμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, περιφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, πόνοις καθυπέβαλε, καὶ μάςιξιν Ἄρχιππε, καὶ ποικιλοτρόποις κολάσεσι.

Μακαρίως διανύων τὸν βίον μάκαρ, τέλος εὑρεῖν μακάριον, ὄντως ἠξιώθης. Μάρτυς γὰρ γεγένηται, Χριςοῦ γενναιότατος, πόνους καρτερήσας τοῦ σώματος.

Κειμένην ἀθείας τὴν σηπεδόνα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ἔςησας νοσίμῳ, ἄλατι τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι Ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ Πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λόγον πάντας συσκιάζοντα, φλογμοῦ παραπτώσεων, καὶ ἁμαρτιῶν Κόρη καύσωνι.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ταῖς θείαις ἀςραπαῖς, τοῦ πανσόφου κηρύγματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τοὺς νυκτὶ συσχεθέντας, Θεόφρον παμμακάριςε.

Ὁ θεῖος Ποταμός, προελθὼν ἐκ καρδίας σου, κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους, τῆς ἀπάτης καὶ φρενίας, πιςῶν καρδίας ἤρδευσε.

Νευρούμενος χρηςαῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμεινας, συρόμενος ἐκ ποδάρων, καὶ τὴν γῆν ἁγιάζων, τοῖς αἵμασι Θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐδ' ὅλος, ἀπαλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἀνηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς Θεόφρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χριςός σοι παρέχει δοξάζοντι.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμασι, κατετραυμάτισας μάκαρ, τῆς σαρκός σου Ἄρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπαραγμοῖς τοῦ Τυράννου κατέξανας.

Οἱ λίθοι, ἀναισθήτῳ καρδίᾳ θρησκεύοντες, λιθολευςοῦσί σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα Μάρτυς συντρίβοντα. Θε.

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν Παραδείσῳ Παρθένε, ὁ Ἀδάμ· τῷ σῷ δὲ ἀθανατίζεται, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία Θεόνυμφε. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀςέρα μέγαν σε ἡ Ἐκκλησία, κεκτημένη Ἄρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· σῶσον τοὺς πίςει τιμῶντας τὴν μνήμην σου. Ὁ Οἶκος.

Πιςόν σε δῆλον τοῦ Χριςοῦ, ὁ Κορυφαῖος Παῦλος Ἄρχιππε ἐκθειάζων, συγγράφει τοῖς ἐπαίνοις καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς, πληρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑφηγητήν, καὶ κήρυκα σοφώτατον· Ἡμᾶς δὲ λύχνον σήμερον

ρον

ρον ἄσβεστον, βλέπομαί σε πάντες, καταλάμποντα τοῦ Κόσμου Ἀπόστολε. ὃν καὶ ἡ Ἀπφία ἐγνώρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτὸς τοῦ πρώτου τηλαυγέστατον πυρσὸν, φαεσφόρον δᾳδουχηπικῶς, φωτίζοντα τοὺς βοῶντας· Σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΘ΄. Μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀρχίππου, Φιλήμονος, καὶ Ἀπφίας.

Στ. Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππος λίθον,
Κατηκολούθει τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.
Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λόγοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.
Ἡ πλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
Εἰς Οὐρανοὺς ἔχουσαν ὄμμα καρδίας.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς Βασιλείας Νέρωνος, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἑορτῆς δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κολασσαῖς, ἥτις ἐστὶ Πόλις Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφερόντων τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς οἱ Εἰδωλολάτραι, τῶν ἄλλων φυγόντων, μόνων δὲ αὐτῶν ὑπομεινάντων, συνέσχον αὐτοὺς, καὶ ἤγαγον παρὰ Ἀνδροκλεῖ. Τύπτεται οὖν παραυτίκα ὁ Ἄρχιππος· καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, εἰς βόθρον ἐμβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευστεῖται, πρότερον ὑπὸ παίδων ῥαφίσι κεντηθείς. Ὁ δὲ ἅγιος Φιλήμων, καὶ Ἀπφία διαφόρως βασανισθέντες, τέλει βίου ἐχρήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στ. Ἀνδρῶν τριὰς συνάθλος εὐσθενεστάτη,
Ἀνδείξεταί σοι καὶ τομῆς Τριὰς μέχρι.
Ἔστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ὡς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Οὗτοι παραστάντες τῷ ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἐξομόσασθαι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων. πρότερον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξεσθέντες σιδηροῖς ὄνυξιν, εἶτα ἐκ πόλεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιελκόμενοι, θηρίοις ὠμοτάτοις ἐκδίδονται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιοδότη ἀπτερυσθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου τανυσθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὅθεν ἀμφότεροι λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδεσι τόποις συρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλᾶ.

Στ. Βουλὰς Ῥαβουλᾶς θεὶς ἀπράκτους δαιμόνων
Ἀπῆλθε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐν θεόδε.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ῥαβουλᾶς, ἐν τῇ Πόλει Σαμοσατέων γεννᾶται, παρά τινος Βαρυψαβᾶ παιδευθεὶς, ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. Ὃς τῇ Σύρων γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. καὶ μονωθεὶς ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν διῆγε. Μετὰ δέ τινας χρόνους γενόμενος ἐν Φοινίκῃ μεθ' ἑτέρου τινὸς, ταῖς ἀρεταῖς διαυγέστερον λάμψας, καὶ μὴ βουλόμενος, ἐμφανὴς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διὸ καὶ τῇ συμμαχίᾳ Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως, συνεργείᾳ Ἰωάννου Προέδρου τῆς Βηρυτοῦ, μέσον τοῦ ὄρους Μοναστήριον μέγα πεποίηκε. Τότε δὴ καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἢ εἰπεῖν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ῥαβουλᾶς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, μέσον τῶν Εἰδωλομανούντων ἐλογίζοντο, τῇ μὲν ἐλέγχοντες, τῇ δὲ νουθετοῦντες, μικροῦ δεῖν πάντας τοὺς ἐκεῖσε κατοικοῦντας πρὸς θεογνωσίαν μετέβαλον. Τοῦτο δὴ πρῶτον ἔργον τοῦ μακαρίου ἐξαίρετον. Μετὰ δὲ Ζήνωνα, διαδέχεται τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ οὖν τούτου πάλιν συνεργείᾳ, ἕτερον Μοναστήριον κατεσκεύασε, τὸ Ῥαβουλᾶ προσαγορευόμενον. καὶ τοῦτο ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Μετὰ δὲ τούτων, καὶ ἕτερα πολλὰ Μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις. Ἦν δὲ ὁ Μακάριος ἐν πᾶσι νηφάλιος, κόσμιος, ἐπιεικὴς ἱκέσιος, διδακτικὸς, ἀόργητος, συμπαθὴς, φιλάδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὔσπλαγχνος. αἴω δὲ πάλιν ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισήρχετο. αὐτὸς δὲ πεπυκνωμένος ὢν ὑπὸ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς, τὸ ἀντίρροπον ἐπιλέγων καὶ ἐργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὸ ὀχλοῦν αὐτῷ· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ Μακάριος. Ἔζησε δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, τοῦ μετὰ Ἰουστῖνον, ἤγουν τοῦ μεγάλου, τοῦ τὴν ἁγίαν Σοφίαν οἰκοδομήσαντος. Καὶ γενόμενος ἐτῶν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρόν τι προσβιοὺς, ἤκουσε φωνῆς ἄνωθεν λεγούσης αὐτῷ· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ὑπακούσας, καὶ μικρὸν νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρπηκες ἐν γῇ Μακάρων,
Οἰκοῦσιν Εὐγένιος σὺν Μακαρίῳ.

Ἰουλιανοῦ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ βασιλεύσαντος ἐν Βυζαντίῳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέ-

κρυ-

κρυπτον ἑαυτȣ̃ς, διὰ τὰς μυσαρὰς αὐτȣ̃ ϗ ἐναγεῖς θυσίας. Οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ Εἰδωλολάτραι, οὐ μόνον ἀσελγȣ̃ντες, σὺν αὐτῷ τȣ̃ αἰωνίȣ πυρὸς ὑπέκκαυμα ἑαυτȣ̃ς παρεσκεύαζον, ἀλλὰ ϗ τȣ̀ς Χριστιανȣ̀ς τȣ̃το ποιεῖν κατηνάγκαζον ϗ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος ϗ ὁ Εὐγένιος, οἱ τȣ̃ Χριστȣ̃ θεράποντες κρατηθέντες, ὡμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτȣ̃, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν. αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ ϗ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραβάντα τὴν ἐντολὴν τȣ̃ Θεȣ̃, ϗ Εἰδωλολάτρην αὐτὸν γεγονότα. Διὸ ϗ εἰς ὀργὴν τραπεὶς, ἱμᾶσι λεπτοῖς προστάξας δεθῆναι τȣ́τȣς, ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς. ϗ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτȣ̀ς δριμεῖαν κόπρον ὁ ἄθλιος. Εἶθ᾽ ȣ̔́τως ἐσχάραν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκεῖσε τȣ̀ς Ἁγίȣς γυμνȣ̀ς ἁπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ Μακάριοι τὰ ὄμματα πρὸς ȣ̓ρανὸν ἄραντες, ϗ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχον τὴν κακόνοιαν αὐτȣ̃, ἀβλαβεῖς διαμένοντες. Τότε σιδηρώσας αὐτȣ̀ς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν. Οἱ δὲ Μάρτυρες πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστȣ̃ διωκόμενοι. ϗ ψάλλοντες ὁμȣ̃ τὸ, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίȣ, ἠγαλλιῶντο τῷ πνεύματι. Φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μόνοι διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγχώριοι ἔλεγον αὐτοῖς· ἐξέλθετε ἀδελφοὶ μακρὰν τῆς δε τῆς γῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς οἰκεῖ ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζȣσιν ὀλέθριος. Καὶ τῶν Ἁγίων· ὑποδείξατε ἡμῖν, εἰπόντων, τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν κέκτηται τὸ θηρίον, ϗ ἀπαγαγόντες αὐτȣ̀ς, ὑπέδειξαν μακρόθεν τὸ σπήλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ᾽ ἐδάφȣς, προσηύξαντο οἱ Μακάριοι. Καὶ εὐθέως ἀστραπῆς ἄνωθεν κατελθȣ́σης, ἐνέπρησεν αὐτὸν, προσφάτως τȣ̃ δράκοντος ἐκπηδήσαντος, ὥστε ϗ τὸν χȣ̃ν τῆς γῆς σὺν αὐτῷ κατακαυθῆναι, ϗ τὸν ἀέρα βιαίας πνοῆς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι. Τȣ̃το τὸ θαῦμα οἱ ἐγχώριοι θεασάμενοι, εἰδωλολάτραι ὄντες, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησȣ̃ν Χριστόν. Καὶ εἰσελθόντες οἱ Ἅγιοι εἰς τὸ σπήλαιον τȣ̃ δράκοντος, προσηύχοντο ἐφ᾽ ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντές τι πρὸς βρῶσιν ϗ πόσιν. Ἀλλ᾽ ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγȣσα· Δȣ̃λοι τȣ̃ ἀληθινȣ̃ Θεȣ̃ ϗ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησȣ̃ Χριστȣ̃, προσέλθετε ταύτῃ τῇ πλησίον ὑμῶν Πέτρᾳ. Οἱ δὲ προσχόντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ· ϗ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, ϗ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολύ. Ἐξ ȣ̔̃ ἀρυσάμενοι οἱ Ἅγιοι, ϗ εἰς κόρον ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης ϗ δίψης ἐκȣφίσθησαν εὐθέως. Καὶ τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ, ᾐτήσαντο διὰ προσευχῆς οἱ Μακάριοι ἀναλῦσαι ϗ σὺν Χριστῷ εἶναι. ϗ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακȣ́σας ὁ Κύριος, μετέστησεν ἀμφοτέρȣς, δοξάζοντας ϗ εὐλογȣ̃ντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τȣ̃ ὁσίȣ Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Οὗτος ἦν, Κίλιξ τὸ γένος· ἀπετάξατο δὲ ἔτι νέος ὢν, ἐν τῇ Μονῇ τȣ̃ Πενθȣκλᾶ, τῇ ȣ̓́σῃ πλησίον τȣ̃ Ἰορδάνȣ, Πρεσβύτερος γεγονὼς, ϗ εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθάσας. Ἐπεὶ δὲ ἐγνώσθη τὰ περὶ τῆς αὐτȣ̃ θαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ᾽ αὐτȣ̃ βαπτίζειν πάντας τȣ̀ς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσερχομένȣς. Ἔχριεν ȣ̓̃ν αὐτȣ̀ς ϗ ἐβάπτιζε. Καθότι ȣ̓̃ν ἔχριε Γυναῖκα, ἐσκανδαλίζετο, ϗ διὰ τȣ̃το ἐβȣ́λετο ἀναχωρῆσαι τȣ̃ Κοινοβίȣ. Ὁσάκις ȣ̓̃ν ἔσχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐφίστατο αὐτῷ ὁ Μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστὴς ϗ Πρόδρομος τȣ̃ Κυρίȣ, λέγων· Καρτέρησον γέρον, ϗ κȣφίζω σε τȣ̃ πολέμȣ. Ἐν μιᾷ ȣ̓̃ν τῶν ἡμερῶν, ἦλθε Κόρη Πέρσισσα τȣ̃ βαπτισθῆναι, ἦν δὲ εὐειδὴς σφόδρα. ϗ τοσȣ̃τον ἦν ὡραία, ὥστε μὴ δυνηθῆναι τὸν Ἅγιον γυμνὴν χρῖσαι αὐτὴν τὸ ἔλαιον. Ποιησάσης ȣ̓̃ν δύο ἡμέρας, ἤκȣσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος περὶ τȣ́τȣ, ϗ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ Γέροντι. ϗ ἠθέλησεν ἀφορίσαι Γυναῖκα ἐπὶ τȣ́τῳ, ἀλλ᾽ ȣ̓κ ἦν δυνατὸν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ Γέρων, λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτȣ̃, ἀνεχώρησεν εἰπών· ὅτι ȣ̓κ ἔτι μενῶ ἐν τῷ τόπῳ τȣ́τῳ. Ὑπαντᾷ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἔξωθεν τȣ̃ Κοινοβίȣ, ϗ λέγει αὐτῷ, πραείᾳ τῇ φωνῇ. Ὑπόστρεψον εἰς τὸ Μοναστήριόν σȣ, ϗ κȣφίζω σε τȣ̃ πολέμȣ. Τότε ὁ Ἀββᾶς Κόνων, λέγει αὐτῷ μετ᾽ ὀργῆς· Πίστευε, ȣ̓χ ὑποστρέφω· πολλάκις γὰρ ὑπέσχȣ, ϗ οὐδὲν ἐποίησας. Κρατήσας ȣ̓̃ν αὐτὸν ὁ Θεῖος Πρόδρομος, ϗ ἀναμοχλεύσας τὰ ἱμάτια αὐτȣ̃, ἐσφράγισε τῷ σημείῳ τȣ̃ Σταυρȣ̃, ὑποκάτω τȣ̃ ὀμφαλȣ̃ αὐτȣ̃, ϗ εἶπεν αὐτῷ· πίστευσόν μοι Ἀββᾶ Κόνων, ἤθελόν σε ἔχειν μισθὸν ὑπὲρ τȣ̃ πολέμου. νῦν δὲ ὑπόστρεφε μηδὲν ἐνδοιάζων ἕνεκεν τȣ́τȣ. Ὁ Γέρων ȣ̓̃ν ὑποστρέψας εἰς τὸ Κοινόβιον, τῇ ἐπαύριον χρίσας ἐβάπτισε τὴν Πέρσισσαν, μὴ θεωρήσας ὅτι Γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐπιζήσας ȣ̓̃ν ὁ ὅσιος ἄλλα εἴκοσιν ἔτη, ϗ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας, ὥστε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ´. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Θεη-

Θεηγορίαις, θεοσόφοις Παμμάκαρ χρησάμενος, γνώσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας, σοφίας χάριτι, τοὺς τῷ σεπτῷ πειθήσαντας λόγῳ σου.

Ἐν λάκκῳ Μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωννύουσι, δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθοις ἀνηλεῶς, θανατοῦσιν ἀναμέλποντα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ Ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἷμα, τὸ ἐκχυθὲν Μάρτυς δέδεκται, βρύον ἰαμάτων νάματα τοῖς πιστοῖς. Οὐρανὸς δὲ τὸ μακάριον, Ἄρχιππε πνεῦμά σου, Ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μὲν ὁμίχλῃ, τὸν Οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη περιβάλλων σάρκα θέλων θνητήν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, καταστολὴν δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

„ Ὁ Παῦλος ἐπαίνοις ἱεροῖς, ἐγκωμιάζει σε, Ἄρχιππε ἔνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον αὐτῷ, καὶ πίστει μέλποντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀπφία στέργουσα Ἔνδοξε, ὡς υἱόν σε γνησιώτατον· μεθ' ἧς τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασίλεια· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα βοῶντες τὸν Κύριον.

Οἱ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσί, σὲ τὸν ἐχέφρονα, νηπίοις παίγνιον, παραδιδόασιν Ἄρχιππε, ἐναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον, καὶ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μιᾶς, Ἀδὰμ γεγένηται, τρυγήσας θάνατον, φυτοῦ τῆς γνώσεως Ἄχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ Παραδείσου τὴν τρυφήν, πάλιν ἀπείληφεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἵνα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσῃς Ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρεῖδες, τὸ ἄστατόν τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώρησας, δόξῃ πρὸς τοῦτο κλειζόμενος.

Ὡς τῷ Κορυφαίῳ Παμμάκαρ, τῶν Ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ· σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν, κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαέων ἐγκαλλώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεόφρον, νικητικὸν τῇ κορυφῇ σου, καὶ περιεβάλου πορφύραν, τῶν σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἄρχιππε, καὶ τῷ Χριστῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Ἤθροισται λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῇ φωτοφόρῳ σου ὑμνῆσαι, τὸν ἀγαθοδότην Σωτῆρα, καὶ τοὺς γενναίους Ἄρχιππε πόνους σου, οὓς ἀνδρικῶς ὑπέμεινας, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι τὸν φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς υἱόν σου δυσώπει, ἐχθρῶν χειρῶν με Πάναγνε ῥύσασθαι, καὶ δι' ἔλεος ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Ὁ Εἱρμός.

„ Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Εἰς τὸν Στ. Στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ἀποστόλους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν Στιχ. προσόμοια, ἦχος δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ κτίσῃ σου, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύων πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάστιγι ἀκάθαρτα, διώκων πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥά-

ῥάβδῳ

ΑΝΕΜΗ

βάθῳ θείας Πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην ἔθρεψας τοῦ Πνεύματος. ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς κλέος ἀναφαίρετον, ἐκληρονόμησας.

Ἔλαιον θεῖον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προϊὸν, βλυσανούσης ἀέναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιποίμενος, καὶ τῷ τῶν ὅλων, Θεῷ βοήσατε· ὁ ἐν Ἁγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς οἴκτειρον, ὡς ἀγαθὸς, πίστει ἑορτάζοντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνοὺς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνὴ, τῆς φοβερᾶς με, ῥῦσαι κολάσεως. καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωται, καὶ ἡ Σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἱμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε· Γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ Ναοῦ σου δὴ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς τέκνον, οὐ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα, παρειὰς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτέρ μου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Λέοντα πηγὴν, ὄντα θαυμάτων σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὑγρὰν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν.

Λαμπτῆρά σε θεῖον ἡ τοῦ Χριστοῦ, φαιδρὰ Ἐκκλησία, κεκτημένη Λέων σοφὲ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίαις, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Ἐκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτὸν, τῷ πάντων Δεσπότῃ, καὶ τῇ θήξει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτου γέγονας θυσία, θύων σαυτὸν ἀναιμάκτως Μακάριε.

Ὁ βίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηγλαϊσμένος, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραϊσμένος Θεοφόρε, περιφανῆ σε τοῖς πᾶσιν εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυντε Κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικήσαντος.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Ὡς σωτήρια Πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποίμνην ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον μάνδραν εἰσήλασας.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅσιε, χρῖσμα ἱερὸν ὑπεδέξω καὶ τὸν πανύψιστον, πανσόφως ᾔνεσας, ὑψηλοτάτῃ καθέδρᾳ, λειτουργήσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμοὺς ὑπομείνας, διὰ Χριστὸν ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες, καὶ τῆς θεώσεως. μῦρον εὐῶδες δὲ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἁγιάζεις πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἐλαβὶς ἡ τοῦ θείου, φωταυγοῦς ἄνθρακος, Βάτος ἡ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα κατάφλεξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαιωνίζοντος.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθ. ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγας Ἥλιος τῇ Οἰκουμένῃ, ἀναπέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Λέων ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας Πανάμωμον, μόνος Κύριος. αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρὰν ἡ σύμπασα, Κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει μακρόθυμε, Σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ πανακήρατος Ἀμνὰς, ἐβόα καὶ πανάμωμος· λύτρωσιν γὰρ εὕρατο, διὰ σοῦ ὦ Φιλάνθρωπε· ξύλῳ γὰρ ἰάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν. ἀλλ' ἐγὼ τὰ σπλάγχνα ὀδυνῶμαι, μὴ φέρουσα ὁρᾶν σε θανατούμενον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Τὴν πονήσας τὴν ἄρρουραν, σοῦ τῆς διανοίας ἐκαρποφόρησεν, στάχυν ἤνεγκας πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Ἡ ἁγία σου Ἅγιε, θήκη ἀενάως ἔλαιον ἅγιον, ἀναβλύζει ἁγιάζουσα, τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, Ἱεράρχα ἐχρημάτισας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρᾶται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασῴζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοῒ καθαρωτάτῳ, νοῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἰαμάτων, τὰς ἱερὰς φωτοχυσίας, δι' ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαίᾳ, παραδέδωκας ψήφῳ μακάριε, καὶ ψυχὰς ἐρρύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς Ποιμὴν ἀληθὴς καὶ σωτήριος.

Ἀναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔστης ἀκατάφλεκτος πυρᾶς ἀοίδιμε· ἡ γὰρ θεία δρόσος τοῦ ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην, ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον. Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, Μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σοῦ τῆς ἁγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὰ ὄμματα τῇ ἐντεύξει σου Πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν Θεόφρον. τὸν γὰρ Χριστὸν, συνεργὸν κεκτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κτησάμενος διηνεκῶς, τὰς αἰτήσεις πλουσίως ἐλάμβανες.

Ὑπῆρξας τῷ Βασιλεῖ θαυμάσιε, φοβερώτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, τοῖς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ τοὺς ἅπτοντας ἄνθρακας· ἐδόξασε γάρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξασας.

Μυρίζουσα ἡ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀενάως Παμμάκαρ, ὥσπερ πηγὴ, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θεῖον, δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χρῄζουσι δίδοται. Θεοτοκίον.

Ἁγίασον τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἡ τὸν ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν Ἁγίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν. καὶ δίδου μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξεως ὄμβρους πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος β΄. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ᾄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον. αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτὴρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τοῦ σοφοῦ Ἱερέως τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ διαπύρῳ ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ ἤλησεν οὐρανόθεν τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν. δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασθαι. Αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ΄. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Ὁ μὲν νεκρὸς, Λέοντος εἰ δ' οἶδα πύθη,
Πάντως ἐροῦμεν τοῦ Προέδρου Κατάνης.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, ἐκ Ραβέννης εἷλκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς Ἱεροὺς βαθμοὺς ἐννόμως διαμείψας, θείᾳ ψήφῳ, Πρόεδρος τῆς Καταναίων Μητροπόλεως ἀναδείκνυται. Ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν. ἐν ᾗ τὸ Αἰτναῖον πῦρ, εἰσέτι καὶ νῦν καταρρεῖ. Οὗτος οὖν φερωνύμως ὡς Λέων πεποιθὼς, καὶ Φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθούμενος. Ὅθεν διὰ μόνης προσευχῆς, εἰδωλικὸν ἄγαλμα εἰς γῆν κατέρραξε· καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ Μάρτυρι Λουκίᾳ Ναὸν, τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασιν ἀνεστήσατο. καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιὸν Ἡλιόδωρον κατε-

τέφρωσε

τέφρωσεν. Οὗτος γὰρ δι' ὄχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοσκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας, τοῖς αὐτοῦ κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρῶν ὁ μυσαρὸς κατετόλμησεν, ὁ Μακάριος τοῦτον σπουδῇ χειρωσάμενος, τῷ καὶ αὐτοῦ Ἱεροῦ Ἐπιτραχηλίῳ δήσας, κελεύει γενέσθαι μεγίστην πυρκαϊὰν μέσον τῆς Πόλεως, καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶσαν μαγγανείαν, καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ, εἰσῆλθε μέσον τῆς καμίνου. καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὗ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δείλαιος. Τοῦτο ἐξέστησεν ἅπαντας· οὐ μόνον γὰρ ἄφλεκτος ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν Ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθ' ὅλου ἡ φλὸξ καθήψατο. Τούτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Αὐτοκράτορες Λέων, καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοοι γεγονότες, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Ἅγιον μετεστείλαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἥπτοντο, καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπάρουν. Οὗτος, οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ γῇ παραδοθεὶς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Σαδὼκ Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ πληρωθέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

Στίχ. Φέρει σὺν ὀκτὼ, καὶ Σαδὼκ Ἐπισκόπῳ,
Ἡ δωδεκαπλῆ, Μαρτύρων δεκὰς ξίφος.

Οὗτοι ἐμαρτύρησαν ἐν Περσίδι, ἐπὶ τοῦ Βασιλέως Σαβωρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πάντες ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς. Ἱστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαδὼκ, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι αὐτὸν, ἰδεῖν καθ' ὕπνον τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἱερομάρτυρα Συμεὼν, ἱστάμενον ἐπὶ κλίμακος ὑψηλῆς, καὶ πρὸς τὴν ἄνοδον ἐκκαλούμενον, δηλοῦντα ὡς ἔοικε τὴν τοῦ Μαρτυρίου ἀνάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς θανὼν εὕρηκεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπογαλακτισθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδευθέντος, φῶς τὸ ἅγιον ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ ἠγάπησεν Ἰησοῦν Χριστὸν σφόδρα μηδ' ὁπωσοῦν χράνας οὐδήποτε πράγματι τὸ δοθὲν αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα ῥυπωθέν. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσατο, καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας, ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ὑπέταξε, καὶ εὗρε τὸν Θεὸν βοηθὸν, ὃν ἐπόθησε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔστη ἀκλόνητος, ὥσπερ στήλη ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώριστον ἐκ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτι ἀξιωθεὶς, οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα. Φυλάξας γὰρ τὸ κατ' εἰκόνα ὅσης δυνάμεως εἶχεν, ἐκεῖνα εἰργάσατο, οἷα καὶ οἱ μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφανῶς προσομιλήσαντες. Μωϋσῆς γὰρ ἡ ῥίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετεποίησε διὰ ξύλου, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντος, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγάσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ Μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντος ποτὲ ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ, καὶ τῇ δίψῃ φλεγομένου, διὰ χαράγματος σταυροῦ ἐναρίου, τὴν ἁλμυρὰν καὶ ἄποτον θάλασσαν, εἰς γλυκύτητα μετεποίησε, καὶ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὲ τοῦ Ναυῆ, τὸν Ἀμαλὴκ συγκόπτων, τὸν Ἥλιον τοῦ ἰδίου δρόμου ἔστησεν, ἕως συνέκοψεν ἅπαντας. Καὶ οὗτος ποτὲ ὁ μακάριος ἐν τόπῳ τινὶ εὑρεθεὶς, ὠφελείας ἕνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας ληγούσης, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος ἔστησεν, ἕως οὗ τὸ πᾶν τῆς ὁδοῦ διήνυσεν. Οὗτος ὡς Ἠλίας ὕδωρ ἐξ Οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπαξ καὶ δὶς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις τοῦτο αἰτησαμένων αὐτῷ. Ἐλισαῖος ποτὲ ὁ Προφήτης τῇ μηλωτῇ Ἠλιοῦ, τὸν Ἰορδάνην ἀθρόως ἐπέρασεν. Οὗτος δὲ, ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμόν· ἀντὶ δὲ μηλωτῆς, τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ὅπλον κραταιὸν χρησάμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λιβάδος εὐθύτητα μετεποίησε, καὶ ἐπάνω τῶν τοσούτων ὑδάτων πεζοπορήσας, ὢ τοῦ θαύματος, μέχρις ἀστραγάλων ἐβάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τούτων τῶν περασίων ἕτερον; τί θαυμασιώτερον; Οὕτω καὶ ἄλλα σημεῖα διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γήρᾳ πίονι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης, Ἀγάθων; οἴακας διευθύνας.
Πρύμναν ἐκρούσω, πρὸς νοητοὺς λιμένας.

Οὗτος ὁ ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Ἀγάθων ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, υἱὸς χριστιανῶν γονέων, εὐλαβῶν, καὶ εὐσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ φιλοπονήσαντες, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν Γραφὴν θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον. τοσοῦτον γὰρ ὠφελήθη παρὰ τῆς θείας γραφῆς καὶ κατενύγη, ὡς

μετὰ

μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ προσκαλεσάμενος πτωχούς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτόν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς Μοναστήριον, καὶ μονάσαι, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποδύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ Κόσμου προσεύχεσθαι. Εἰς ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσατο, ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ποιεῖν· ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λανθάνει, Πάπας Ῥώμης ἐγένετο. καὶ καλῶς διαπρέψας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάξεις τῶν θείων Ἀσωμάτων, μετὰ σώματος μιμούμενος Θεόφρον, ἐλάτρευσας Θεῷ, ἀπαύστως ἀναμέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦτα κωφεύοντα Παμμάκαρ, δι᾽ ἐντεύξεως ἠνέῳξας σου θείας, καὶ χωλοῖς προφανῶς, παρέχεις εὐδρομίαν· εὐλογητὸς εἶ κράζουσι, τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείῳ τοῦ Δεσπότου, ἀκατάφλεκτος διέμεινας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυρός. ἀμέτοχος δὲ τούτου, χειρὶ δικαίᾳ φλέγεται, Ἡλιόδωρος εὐχῇ σου. Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς Θεότητος τὸ πῦρ Παρθενομῆτορ, σωματοῦται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι. διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ Τυράννου.

Ἐξεχύθη χάρις, Πάτερ σοῦ τοῖς χείλεσιν ἱερομύστα. διὰ τοῦτο Λέων, ὁ Θεός σε ἔχρισεν Ἀρχιερέα, τοῦ λαοῦ βοῶντα· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμάκαρ, τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, ἐπιγείῳ Λέων, βασιλεῖ παρέστηκας ἄνθρακας φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ, καταπλήττων ἔννοιαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὡς ἐλαία Πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ θείου σκήνους σου ἔλαιον θεῖον, πιστῶν πᾶσαν νόσον, ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ μετὰ πόθου, σοφὲ προσπεφευγότων. Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει πάντα, ἐκτηλῶν Πανάμωμε εὐλογημένη, βληθεὶς καὶ μήτραν, τὴν σὴν κατεσκήνωσε καὶ σὰρξ ὡράθη, καὶ ἐθέωσέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀνθρώπου, κακίσῃ συμβίᾳ. Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ Τυράννου καὶ φλογός, τῆς χάριτός σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι Παῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἵνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν ὁσίως βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια περιπολοῦντα καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς, εὐχαῖς σου διάσωζε, καὶ πειρασμῶν, Ἱεράρχα καὶ Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὡς κλῆμα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς Πάτερ ἀμπέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, θαυμάτων γλεῦκος ἀναποστάζοντας. ὃ οἱ πίνοντες πιστῶς, ὑγείαν κομίζονται, καὶ ἀγαλλίασιν, εὐφημοῦντές σε ἀεὶ Λέων ὅσιε.

Σῶμά σου γέγονε ναός, τοῦ ἁγίου καὶ σεπτοῦ Πάτερ Πνεύματος. καὶ νῦν κατάκειται, τοῦ θείου ἔνδον Ναοῦ, ὃν ἤγειρας, εἰς δόξαν Λέων καὶ τιμήν, Λουκίᾳ τῇ Μάρτυρι, θαυμάτων βρύον ἡμῖν, ποταμοὺς τοῖς εὐσεβῶς σε γεραίρουσι.

Ἥλιος ὤφθης φωταυγής, ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα. περιαυγάζων ἀεί, καὶ νῦν πρὸς φέγγος μετέβης ἄρρητον τὴν φωτοφόρον σου διό, μνήμην ἑορτάζοντας, Λέων πανόλβιε, σκοτασμοῦ πάντας δεινῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα πταίσας σοι, καὶ μετάγνωσιν μὴ βουλόμενος. ἀλλ᾽ ὡς ὑπάρχων ἀγαθός, ἐπίστρεψόν σῶσόν με, τῆς κυησάσης σε, εὐπροσδέκτοις Ἰησοῦ παρακλήσεσι.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος ἑκών, κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτῆρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνωρίζασε Ἱεράρχα. τὰ τέκνα ταύτης ὅσιε, καλῶς Πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον. Λέων θεόφρον ἅγιε, αἱρετικοὺς ἐκδιώξας, καθάπερ θῆρας ἀγρίους. Θεοτοκίον.

Κα-

Κατάνης ὁ πολύφωτος, Ἀστὴρ καὶ διαυγέστατος, πρωτουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύστης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, ἁγνὴ τρανῶς ἐκήρυξε, νοῒ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι. ἣν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ σε Μητέρα.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΑ΄.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια, ἦχος πλ. δ΄.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόμου δεήσεως, τῶν παθῶν σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας. καὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὤφθης τοῦ θείου Πνεύματος. ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάντοτε, τὰ πονηρὰ, ζῶν καὶ μετὰ θάνατον, Θεομακάριστε.

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραὰμ μιμητὴς, ἀψευδὴς ἐχρημάτισας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας, Ἰὼβ ἐκτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στεῤῥόν. Δαβὶδ τὸ πρᾶον, ἀνατεινόμενος, βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας. τῶν ὀρεκτῶν, ἔφθασας τὸ ἔσχατον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ Ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης Εἰκὼν, ἐγκρατείας Ὑπόδειγμα, εὐσεβείας Ἴνδαλμα, καὶ Πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας Ἔρεισμα ἄσειστον, τῶν ἰαμάτων Ῥεῖθρον ἀένναον, Ἥλιος ἄδυτος, Τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μοναστῶν, ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Ὅμοιον.

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγὴς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. ποῦ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι; εἰμὴ πρὸς σέ. Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με. Σταυροθεοτ. Ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὢ μυστηρίου φρικτοῦ. ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησεν. ἔκλαιε λέγουσα· οἴμοι Τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος, Σταυρῷ προσήλωσε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. ὁ Κανών. Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. δ΄.

Ἄσωμεν ᾠδὴν τῷ Θεῷ.

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμψαντα φαιδρῶς, καὶ τῶν πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν ἀεί.

Ἔχων πρὸς Θεὸν ἐκτενὲς, τῆς διανοίας ὄμμα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς ἀπετινάξω Πάτερ, καὶ Ναὸς ἐγένου θείου Πνεύματος, καὶ ἁγιάσματος τόπος Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανὰς, τῇ ταπεινώσει Πάτερ συμπεφραγμένος, διῆλθες ἀβλαβῶς, καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῆς δόξης διὰ παντὸς, ἐντρυφᾷς μάκαρ Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεὸν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὅλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν ἀσπόρως, ἀληθῶς τεκοῦσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρθενεύουσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις.

Οἰκτείρας πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Ἀβραὰμ ἐχρημάτισας, δεξιούμενος τοὺς πάντοθεν, παραβαλόντας ὦ Τιμόθεε, καὶ δι' αὐτῶν τῶν πόνων, θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ ὡς φησὶν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἀϊδίου, συμμέτοχος ἀναδέδειξαι. ἐν ᾗ τῶν τιμώντων σε, ἀεὶ μέμνησο.

Ἀνατολῇ σου τῶν ἔργων Πάτερ, Ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων τὰ ἔπαθλα, εἰς τὰ πέρατα καταυγάζων ἀεὶ, καὶ τῶν δαιμόνων, λύων τὴν σκοτόμαιναν. Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων γεννήτειρα, τὰς σειρὰς μου τῶν πταισμάτων, διάρρηξον καὶ ὁδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφύγιόν μου καὶ δύναμις. σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου. ὅτι οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καθ. ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρ-

Παρθένος ἀνεδέδειξαι, πιστῶς τῷ Ποιήσαντι, τὸ σῶμα πεφανέρωσαι, Πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις. πίστει δὲ συγχορεύεις, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν. ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων τὰ θαύματα. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας. μάθοιεν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ Πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε Φιλάνθρωπε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, ἀεὶ ὠχυρωμένος, τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη, ὥσπερ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ ἀοίδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυνῶν, Θεόφρον χαρακτῆρα, πᾶσαν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τοῦτον, ἀπαρνουμένων ὦ Τιμόθεε.

Ἔστης ἀνδρικῶς, ἀσάλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, ἀεὶ δοξολογίᾳ, μηδ' ὁπωσοῦν ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὦ Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας παιδίον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρός, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρεύστως, Μῆτερ ἁγία, Χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Νοῒ κεκαθαρμένῳ, παρεστὼς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι, πυρσευόμενος Πάτερ, τοὺς ἐν σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντας, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἑκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατείᾳ, τὴν ψυχὴν ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, τοῦ Βασιλέως τῶν ὅλων, θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Οὐ γνώμῃ περιέργῳ, ἀλλ' ἀπλάστῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσελθοῦσά σοι στεῖρα, διὰ πίστιν οἰκέτου, εὔτεκνος δείκνυται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ἐν γαστρί σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις σὲ ἀπειργάσατο, Οὐρανῶν πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε. ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθή, μὴ ἐλλείπῃς πρεσβεύειν Θεονύμφε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Καλῶς σοι διατηρῶν, τῆς παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὅλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναικὶ οὐδέποτε, κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λιμένι τῷ νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχείς, παμμάκαρ Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, εὐπλοήσας παναοίδιμε.

Ἐμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις ἀεί, σοφὲ αὐλιζόμενος, ἕως οὗ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν Πόλιν, τὴν οὐράνιον Τιμόθεε. Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνῴκησε, σαρκὶ ὁ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασῴζων με Πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς ἑῴας, ἀναλάμψας ηὔγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε Θεόφρον Τιμόθεε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΑ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου, τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχ. Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾷ Θεός σε ζώντων καὶ τεθνηκότων.
Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτῃ κατὰ σῆμα κάλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων, τὸν μονήρη βίον ὑποδύς, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθὴς γενόμενος, δοχεῖον ὤφθη τοῦ ἁγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῇ καὶ σώματι διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέ ποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἤρδευσεν. ὅθεν καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε. Δαίμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ

πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν. οὕτω βεβιωκὼς, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον, ϗ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ. ὅστις τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἁπανταχοῦ τῆς Οἰκουμένης ἐπισυνάξων ἐκπέμπει, ὧν εἷς ἦν ϗ οὗτος ὁ Ἅγιος, ὃς ϗ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων Πατέρων, ϗ τὸ δόγμα τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ ϗ ἀνατρέπων τοὺς τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας, ϗ τὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, ϗ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριοῦντας. Διὰ οὖν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παῤῥησίαν, ϗ τὸν ὑπὲρ τῆς Ὀρθοδόξου Πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ᾽ αὐτοῦ Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνις ὁ Νικαίας, ϗ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, ϗ οἱ λοιποὶ ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀθείας ἐτύγχανον κοινωνοί. ϗ ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροδον ἐπισκέψεως, (ϗ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τὴν τοῦ Ἁγίου καταψηφισάμενοι καθαίρεσιν, ὅτι δή φασι γύναιον ἑταιρικὸν, ὑπ᾽ αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις ἀναπεισθὲν, ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, ϗ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. ϗ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιούτου δράματος αὐτουργοί. οἵτινες ὅρκῳ μόνῳ τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γύναιον ἀπαιτήσαντες, εὐθέως τοῦ Ἁγίου τὴν καθαίρεσιν καταψηφίζονται, ϗ τὸν Βασιλέα πείθουσιν ἐξορίαν ἀποφήνασθαι κατ᾽ αὐτοῦ. ϗ ἐπέμφθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους Πόλιν Μακεδονίας, ἔνθα ϗ τὸν βίον κατέλυσεν. Ἑκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένων κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Βασιλείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ϗ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν, παντὸς τοῦ πλήθους προχυθέντος τοῦ ἄστεος ἀπὸ μιλίων ἑκατὸν, ϗ μεθ᾽ ὕμνων ϗ φώτων ϗ θυμιαμάτων δεξαμένου αὐτό. Τοῦτον ϗ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Λέγεται δὲ, ὅτι τὸ συκοφαντῆσαν τὸν ἅγιον Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσὸν, τὴν κατ᾽ αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεῦσαι ἐπιβουλὴν, ϗ τῶν ὑποθεμένων ἕκαστον ἐξαγγεῖλαι. ϗ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ᾽ αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, ϗ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε. Τὸν μέντοι ὅρκον παραλογίσασθαι, ϗ μὴ παντελῶς διαψεύσασθαι· ὑπό τινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκέως συμφθαρέντος αὐτῇ, γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμάστριδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος ϗ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος εὐσεβῶν ἔφυ γονέων Θεοδώρου ϗ Μεγεθοῦς προσαγορευομένων, τὴν Κρῶμνην δὲ πατρίδα κεκτημένων. οἳ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῇ ϗ νηστείᾳ τὸ θεῖον ἐλιτάνευον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον· ὃ ϗ γέγονε. Διὰ γὰρ θείας φωνῆς, τήν τε σύλληψιν, ϗ τὴν κλῆσιν, ϗ τὸ τῆς Ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐλάσαντες, ἐμυήθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, ϗ τὰ τῆς νεότητος ἡδέα ἀπωθουμένου, ϗ τῶν μενόντων ἀντιποιουμένου, ϗ τῶν μαθημάτων τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων, οὐδ᾽ ὅλως κατωλιγώρει. Θεωροῦντες οὖν οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν δρόμον τοῦ Παιδὸς, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἱκανῶς οὖν παιδευθεὶς, ϗ τῆς πατρίδος ἀπαναστὰς, καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρικῆς. ϗ εὑρὼν γέροντα ἐκεῖσε τίμιον, παρ᾽ αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος, τὴν Βόνυσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ ϗ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλών. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμάστριδος Πρόεδρος ἀπεβίω, ϗ μὴ βουλόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης Θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν ψήφῳ θείᾳ ϗ συμφωνίᾳ Ἱερέων. Ἀπάραντος δὲ αὐτοῦ τῆς Βασιλευούσης, ϗ τὸν αὐτοῦ Θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελεῖτο, ϗ ἐσπουδάζοντο διατάξεις ἱεραὶ, εὐκοσμία τοῦ βήματος, κατάστασις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὀρφανῶν ϗ χηρῶν προστασία ϗ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαὶ, ϗ ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐσέβεια. πρὸς τούτοις δὲ ϗ θεοσημεῖαι, ϗ τεράστια παντοῖα τελούμενα δι᾽ αὐτοῦ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῇδε μετέστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ τέθνηκας, ὁ σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σὺ νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μα-

ΑΝΕΜΗ

δ. Μακάριος εἶ, καὶ θανὼν Ζαχαρία.
Ζαχαρία πρόεδρε, γῆς Μακαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μακαρίου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ Ἑβδομήκοντα Μαρτύρων.

Οὗτοι ὑπῆρχον, ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ τοῦ Βασιλέως. Διερχομένου οὖν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἀπαμέων Πόλεως, διεβλήθησαν οὗτοι τῷ Βασιλεῖ ὡς Χριστιανοί. Καὶ παραστάντες, καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀποφήναντες, εὐθέως ἀφαιροῦνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐγκλείονται, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας προσκληθέντες, ἐρωτῶνται. Ὡς δὲ ἔμενον τῇ πίστει ἀκλόνητοι, τύπτονται σφοδρῶς, ἐπὶ πυρᾶς ῥίπτονται. Εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες, ξέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν ἅγιον Μαυρίκιον, Φωτεινὸν τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προστάττει. Ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῆ τὴν πίστιν τηροῦντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἔν τινι τόπῳ ἀλσώδει, μέσον δύο Ποταμῶν καὶ Λίμνης κειμένῳ, Σφηκῶν τε καὶ Μυιῶν, καὶ Κωνώπων καὶ Σκνιπῶν ὑπαρχόντων ἀναμέσῳ. Καταλαβόντες δὲ οἱ δήμιοι τὸν τόπον, καὶ γυμνώσαντες αὐτούς, καὶ δεσμήσαντες, καὶ πάλοις προσδήσαντες, καὶ μέλιτι περιχρίσαντες, καὶ μάλιστα τοῦ τοιούτου καιροῦ πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπίνοιαν ἐπιτηδείου ὑπάρχοντος, καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Φωτεινοῦ σῶμα πρὸ προσώπου τοῦ Πατρὸς αὐτοῦ Μαυρικίου ἀκοντίσαντες, ἀπῆλθον. Οἱ δὲ μακάριοι καὶ γενναῖοι οὗτοι, δέκα νυχθημέροις ἀνηνύτῳ τοιαύτῃ βασάνῳ καὶ ταλαιπωρίᾳ προσκαρτερήσαντες, καὶ τῷ Θεῷ προσευξάμενοι, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ διʼ Ἀγγέλου παῖδας.

Ἔσβεσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ, χάριν θαυμάτων ἔβλυσας. διʼ ὧν ἀποκαθαίρεις τοὺς μολυσμούς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε.

Μακαρισμοῦ τοῦ θείου, ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν καὶ τῆς χαρᾶς, τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφορούμενος.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, τοῖς τελοῦσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερόν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου ὡς παρρησίαν, εὑρηκὼς Παμμάκαρ αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη σὲ εὐλογοῦμεν, Θεοτόκε ἀμίαντε.

Ὠδὴ η΄. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Παθοκτόνος γεγένησαι, διʼ ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου Πάτερ, τῆς ἀγρυπνίας ἀναβάσεις ἀεί, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτήτου, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Ὡς θυμίαμα Ὅσιε, τὰς προσευχάς σου Θεῷ, τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσηγάγω, καθαρᾶς ἐκ ψυχῆς, θείαν ἐνέργειαν, παρʼ αὐτοῦ ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων, δαίμονας ἐλαύνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων, ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος ἄκακος, καὶ συμπαθής, καὶ πραΰς, καὶ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένος, Πάτερ γέγονας, ὅσιος ἄμεμπτος, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, στῦλος Μοναζόντων. ὅθεν σε τιμῶμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκήνωσε, καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὡραίους, τοὺς ἀνθρώπους, Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῖν καθαίρων φύσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα αὐτοῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα Κτίσις, τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Εὐλογητὸς Κύριος.

Ἁγιωσύνης τέμενος, κατανύξεως πηγή, συμπαθείας βάθρον, ἀνεδείχθης σοφέ, ἀγάπης τε ἄπειρον πέλαγος, Κυρίῳ θεράπων ἀψευδής, καὶ Οὐρανοπολίτης, καὶ Ἀγγέλων σύσκηνος, καὶ θαυμάτων βρύσις.

Κατακαυχᾶσθαι ἔλεον, Πάτερ κρίσεως εἰδώς, ὁ παρεῖχες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρηστῶς, τὰ σπλάγχνα διήνοιξας ὅσιε, Πατὴρ χρηματίσας ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, καὶ γυμνῶν ἀμφίασις, καὶ τροφὴ πεινώντων.

Ἀπὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν. ἔνθα εἶχες ἔτι περιὼν ἐν σαρκί, καλῶς τὸ πολίτευμα ὅσιε, ἡμῖν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἁγίαν μνήμην.

Ῥεῖθρον ἡμῖν ἑκάστοτε, ἡ τιμία σου σορὸς, ἰαμάτων Πάτερ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν πρὸς εὐκαρπίαν θείαν, Ἱερὲ Τιμόθεε, τοῦ Χριστοῦ θεράπον. Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμενοι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεί. Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε ἁγνὴ, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα. Ὁ Εἱρμός.

» Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
» ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
» Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
» ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
» μᾶς, » εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Εἰς τὸν στ. στ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΒ'.

Ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἔνδοξοι, τῆς ἀφθαρσίας, θεῖον ἱμάτιον ἐπενδύσασθε. καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεύετε, τῷ θείῳ Θρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι Θεομακάριστοι. ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἑορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα.

Ἐξ ἀσθενείας βροτῶν δυνάμει θείᾳ, ἰάσεως πρόεισι τοῖς προσπελάζουσι, κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν Ἀθλοφόρων, πηγὰς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι. προσέλθωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥύσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίους φωνὰς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ Κόσμου, δι' οὗ ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ Ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικοι Μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλβος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδα, καταπλουτίζοντες πασῶν τῶν Πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς Ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, καὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμὸν εἰς ἀντίληψιν, τῶν ὑμᾶς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐξαγορεύσω ἁγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινά μου πταίσματα. εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, τῶν βίβλων πάντων φανερωθήσονται. ὄμματα ἐῤῥύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα. χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχρουργίαις. σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος. καὶ τὴν ψυχήν μου ἐτραυμάτισα, ἁμαρτίαις. ἐλέησον οἰκτίρμον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σῳζομένων τοῖς πρεσβείαις σου. Σταυροθ. Ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν Ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν Γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν Κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολ. ὁ Κανών. Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'.

Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Μαρτυρικῶς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, καὶ μεγάλῳ φωτὶ, ὁλολαμπεῖς πόθῳ, παρεστῶτες Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασκεδάσατε χάριτι, τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀνατεθεὶς ὁ τῶν Μαρτύρων ὅμιλος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἁμαρτημάτων βραβεύουσι, πίστει τοὺς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόνοις, πλείοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν Ἱερέως, θεόφρονος συγκομίζονται, Κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ῥῦσαί με, Παρθενομῆτορ ἐχθρῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ὁρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα. καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατεύνασον, μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ θεϊκῷ Μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων ῥεέθροις ἐσβέσατε, καὶ ἀναλάμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταφαιδρύνατε.

Ἐξαστράπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοῖς πίστει τούτοις προστρέχουσι. χάριν γὰρ ἤντλησαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τούτου τὸ ἑκούσιον, Πάθος ζηλώσαντες.

Οἱ τῆς Πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκιστον ὕδασι κρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμῃ, εὐσεβῶς ὁσίως τε συγκομιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν χαράν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον Ὄρος. τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς
„ Ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν
„ τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν
„ πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε Φιλάνθρωπε.

Κάθ. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ὑμῖν πεφανέρωσθε, πανοίδιμοι Μάρτυρες, θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι, τὰς τῶν σωμάτων ὀδύνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Κυβέρνησον Ἁγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχήν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε. καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, Σταυρῷ ὅτε ἑώρακας, τὸν Υἱόν σου ὑψούμενον, Παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου Χριστέ, Κύριος.

Σοῦ τὴν σφαγήν, καὶ τὸν ἑκούσιον Θάνατον, Ζωοδότα, δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν Ἀθλητῶν, καὶ πολυαθλεῖς, πόνους ὑπομείνας, εἰς ἄπονον μεταβέβηκε, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελῳδῶν εὐχαρίστως· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Τῷ τοῦ Σταυροῦ, περιφραξάμενοι θώρακι, καὶ ἀγάπῃ, θείᾳ κρατυνόμενοι, συνασπισμόν, ἔλυσαν ἐχθροῦ, καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτου πίστει ἠφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελῳδοῦντες προθύμως· τῇ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι, ἐξ αἱμάτων, χλαῖναν ἐστολίσθητε, ἠρυθρωμένην μαρτυρικῶν, σκῆπτρον δὲ καθάπερ, Σταυροῦ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν, ἠξιώθητε ὄντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, Ἀθλοφόρων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ οὐρανώσασα τὴν ἡμῶν, φύσιν ἀπωσθεῖσαν, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν Ἁγίων σου Σῶτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον κατακρυπτόμενα, τὰ ὀστᾶ φυλάξας, ἐφανέρωσας νῦν ὡς ηὐδόκησας, εἰς λαοῦ σου Λόγε, ἁγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνην ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμῃ διελύσατε Πίστεως Ἔνδοξοι. καὶ πολλῶν βασάνων, ὑπερβάντες πολύπλοκα βάσανα, πρὸς τὴν ἄνω Πόλιν, ἐπτερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι.

Καρτερίᾳ μαστίγων, πᾶσαν ἀπερράπισαν ἐχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στερροὶ ὁπλῖται, καὶ στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι. καὶ πυρὶ εὐύλῳ, προσομιλοῦντες πᾶσαν ὕλην, ἀθεΐας ἐνέπρησαν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων Θεοχαρίτωτε, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα. καὶ τεκοῦσα τοῦτον, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα ἀρρεύστως ἀμόλυντε.

Ὠδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς κεῖνα ταῖς νοηταῖς, κοιλάσιν ἀναβλαστήσαντες, εὐθέως πάντας ὀσμῆς, πληροῦτε πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυσωδίαν πᾶσαν, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Ἰχῶρες μαρτυρικοί, ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα. ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρόν, στερρῶς τραυματίσαντες, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς θερμῶς αἰτοῦσι, θείῳ Πνεύματι γεγόνασι.

Τῷ Βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικητήρια. Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκομίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σωτῆρος, ἐξαιτήσασθε εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη προσλήμματι· ὁ πλούσιος τὴν ἐμήν, πτωχείαν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθανασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Ὁ Εἱρμός.

„ Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
„ μίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
„ δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
„ μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστῆρος δίκην, τὴν ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμαυρώσατε ἀχλύν, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, Μάρτυρες θεῖοι, Τελάδος ὑπέρμαχοι.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ῥόδα μέσον ἀκανθῶν, τὰ λείψανα ἀνθοῦντα, ὀσμὴν ὀρθοδοξίας πηγάζετε ἐν Κόσμῳ, Μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί. Κόσμου τὰ ὡραῖα ἀρνησάμενοι καλῶς, ἀνθρώπους ὑπεμείνατε, Βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν Βασιλέα καὶ Δεσπότην τῶν ἁπάντων κηρύξαντες μετὰ παρρησίας. διὰ τοῦτο Οὐρανοῦ τὰ κάλλη ὁρῶντες, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν ἱκεσίαν τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, Μάρτυρες θεῖοι, Τελάδος ὑπέρμαχοι.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΒ'. Μνήμη τῶν εὑρεθέντων Λειψάνων τῶν ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, ἅτινα εὑρέθησαν ἐν τοῖς χρόνοις Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχ. Φανέντες ἐκ γῆς, Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
Αἴρουσι πᾶσαν, ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Θωμᾶ τοῦ ἁγιωτάτου τὸν Θρόνον ἰθύνοντος Κωνσταντινουπόλεως, εὑρέθησαν τὰ ἅγια Λείψανα κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τοῦ Ἀρχιερέως, συνδρομῆς οὐ τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης. ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνίατα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρί τινι Νικολάῳ κληρικῷ καλλιγράφῳ, εἶναι τὰ Λείψανα τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, ὧν ὁ θεῖος Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος θρέμμα Παυλοπετρίου.
Ἀποστόλοις σύνεστι, Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπάρχων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλουσίων πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβὴς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπεπόθησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ Βασιλεῦσι γνώριμος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου, διαβληθεὶς ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντους Εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσι. Ἀνένδοτος οὖν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἁγία Ἀνθοῦσα καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς Οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εὔνους ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούσῃ συνθανοῦνταί σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Συνετός, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ψάλλει Συνετός, καίπερ ἐκθνήσκων ξίφει,
Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Θαλασσίου καὶ Λιμναίου.

Στίχ. Λιμὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει,
Ὥσπερ θάλασσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τούτων ὁ μὲν Θαλάσσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, ἁπλότητι ἤθους καὶ φρονήματος ταπεινότητι, πάντας ὑπερβάλλων. Ὁ δέ γε Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον ὑπεραγασθείς, παρ' αὐτὸν μὲν τὸν μέγαν ἀφίκετο Θαλάσσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων. Καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθείς, πρὸς τὸν ἀοίδιμον παρεγένετο Μάρωνα. οὗ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠσπάσατο. Καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβών, κώμης τινὸς ὑπερκειμένης.

Γαγ-

Γάλγαλα λεγομένης, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν ἀσκητικῶς βιώσας. οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηνήν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν Οὐρανὸν εἶχεν ὄροφον. Ἐντεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσατο, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς μιμούμενος. Βαδίζων ποτὲ ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ὄφεως ἐδήχθη. ἀλλὰ προσευχῇ μόνῃ, κρείττων ὤφθη θανάτου. Καὶ πάθει ποτὲ κοιλιακῷ περιπεπτωκώς, (δεινὸν δὴ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπὸν) τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει, τὴν θεραπείαν ἐδέξατο. Τοὺς δὲ τὸ βλέπειν ἀφῃρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγών, καὶ κελλία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθύος, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφὴν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων ποριζόμενος. Ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτεσιν ὑπαίθριος βιούς, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Τελεσφόρος Ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἤνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος.
Τελεσφορήσας εὐγενὴς οἷα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῇ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος, μέλη,
Ζωῆς μετέσχεν ἐν Πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος Πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας· τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖρξεν· ἐκεῖθεν δὲ τὴν ὑπακειμένην λαβὼν ῥαχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διῆγε, κατακύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος. οὐδὲ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος. οὐ σανὶς αὐτῇ συνείρμοστο, ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διήνοικτο, καὶ φωταγωγοῖς ἐῴκει, τὰς εὐρυτέρας ἐχούσαις τοῦ φωτὸς εἰσόδους. Οὗ χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηλλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἠλευθεροῦτο φλογός. Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξελήλυθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχέων Θεοδωρήτου εἴξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἵστατο μὲν οὖν διηνεκῶς εἰς Οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ἀνυμνῶν. τὸ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὸ στόμα, βραχεῖαν τῷ πνεύματι παρείσδυσιν καταλέλοιπε. καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινεν, οὐδὲ σῶμα εὔρωστον ἔχων, ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενος πάθεσι. Ζέσῃ δὲ προθυμίᾳ πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσιν. ὡς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας, ἀναμένει λήψεσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Γνωστοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ πάλαι γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρτίως νῦν ἐπεγνώσθητε, τοῖς μελῳδοῦσι πανεύφημοι Μάρτυρες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρυούσης νάμα σωτήριον, ὀχετῶν ἐξ ἀΰλων, διὰ λειψάνων Μαρτύρων σήμερον, καὶ μελῳδεῖτε τῷ τούτους δοξάσαντι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς οἰκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψαι ζοφώδει, ἐτῶν διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ ἀδύτων φωστῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ Ἀθληταί σου Χριστέ, φωταγωγοῦντες ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Προφῆται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ Μυστηρίου σου· ἐξ ἀγνώστου αἱμάτων, Θεὸν Παρθένε ἐκυοφόρησας, καὶ ἐν ὁσίαις ὠδῖσιν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ἀΰλου ὑπάρχοντες, βότρυας ἡμῖν θεογνωσίας ἤνθησαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης, οἱ Μάρτυρες βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ὀχετοῖς τοῦ αἵματος, ποταμοὺς ἀπεξήραναν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέφρωσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ Ἀθληταὶ τῆς δόξης Χριστοῦ. πᾶσαν δὲ πιστῶς ἀναβοῶσαν καρδίαν, κατήρδευσαν πλουσίως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱεραρχῶν ὁ πρόκριτος, ἱερῶς συγκινούμενος, τὴν συγκομιδὴν τὴν ἱερὰν πεποίηται, ὑμῶν παμμακάριστοι, καὶ ἐτησίως ταύτην τιμᾷ, μέλπων σὺν παντί, τῷ ἱερῷ καταλόγῳ· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα Πνεύματι, Θεοτόκε παναμώμε, τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις, ἐπανα-

παυόμενον, ἐκύησας ἅγιον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, πάντας τοὺς βοῶντας, ἁγιάζοντα πίστει· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τῷ Δημιουργῷ καὶ λυτρωτῇ ἀνεβόα· οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός.

Ἀλλήλους συνωθοῦντες πρὸς τὴν ζωήν, καὶ θαρρεῖν ἑαυτοῖς ἐγκελεύοντες, τοὺς αἰκισμούς, ἤνεγκαν βοῶντες οἱ Ἀθληταί· ἰδὲ ἡμέρα εὐπρόσδεκτος· στῶμεν καὶ νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν· Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει τοὺς στεφάνους, ὁ δι' ἡμᾶς παθεῖν ἑλόμενος.

Ὑψώθης ἐπὶ Ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρτύρων ἀγέλας ἀνείλκυσας, πρὸς σεαυτόν, πάθος ἀκονίσαντας καὶ σφαγήν. ἣν ἑκουσίως Δέσποτα, ἄλλῳ εὐσπλαγχνίᾳ τῇ καθ' ἡμᾶς. διό σε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὁπλῖται, ὡς ἱερεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀθλοφόροι πανεύφημοι Μάρτυρες, περιχαρῶς, καταξιωθέντες ἐν Οὐρανοῖς, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικὴν αἰτεῖσθε σωτηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη τοῦ Ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀπέλασον. Πύλη Θεοῦ, ἄνοιξόν μοι πύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθάς, εἰσάγαγε Παρθένε, σκανδάλων πολυτρόπων, τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Εἰς τὸν ξ. θ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες. καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΓ'.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ϛ'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια, ἦχος β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε Πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἁγιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Ἔδυς, ἐκ τοῦ Κόσμου πρὸς Θεόν, τὰς μαρμαρυγὰς ἀποστίλβων, τοῦ μαρτυρίου τε. ἕξεις τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας Ὅσιε, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος. ἧς νῦν ἱκέτευε, πάντας ἀξιοῦσθαι τοὺς πίστει, νῦν τὴν σὴν πανίερον μνήμην, Μάκαρ ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Ὅτε, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη Ἄμπελος, τότε σε κατάκαρπον κλῆμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον. ὅπερ εὐφροσύνης κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πάντων, θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε, παράκλησις, χειμαζομένων λιμήν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε. σπεῦσον, δυσωποῦμεν σῶσον καὶ τοὺς δούλους σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ Παντὸς Ποιητήν, βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλοντός σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς

Τὸν

ΓΙΑ ΜΕΛΕΤΗ

Τὸν θεῖον Πολύκαρπον ἐν ᾄσμασιν εὐφημήσω.

Θεοφάνους. Ὠδὴ, α'. ἦχος β'.

Δεῦτε λαοὶ, ᾄσωμεν ᾆσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσίᾳ λαμπόμενος, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πληρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταύγασον θεόφρον ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ φωτισμός, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν καθαρὰν καρδίαν σου, καθάπερ ἔσοπτρον, ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας τὰς ἀκτῖνας πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σὺ γέγονας, ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ οὐ μέλανι, ἀλλὰ Πνεύματι θείῳ, τῆς χάριτος τῆς θείας τὸ Εὐαγγέλιον. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκομεν, ἄνευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτίσεως, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ἐλαία ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγένου, Πολύκαρπε θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου σου, ἱλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ἰθύνας ἐμμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου, προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχρημάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας Ποιμὴν ἄριστος.

Ὁλόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζῶσαν, θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως μαρτύριον, προαθλήσας Παμμάκαρ δι' ἀσκήσεως. Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν ἐτίναξας, τεκοῦσα, τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολὰς ἡμῖν ἐξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεννήσει σου. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ, νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας Πάτερ σοφὲ, ὡς οἶνον ἐξέθλυσας, τὸν τῆς Πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ὤφθης, ἀπέραντον πέλαγος. ὅθεν καὶ Μαρτύρων, καλλονὴ ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος, καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, ἀϊδίου Πολύκαρπε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τοῦ Ἡλίου Νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους Λυχνία χρυσοφαὴς, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ, καταύγασον δέομαι. καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας καὶ δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον τῶν ἔργων μου, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Θεοτόκε Ἀειπάρθενε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα. ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. φιλάνθρωπε Κύριε, τὸ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν, Πολύκαρπος φυτεία, τῷ Δεσπότῃ ὤφθης Πάτερ Πολύκαρπε.

Ὁλοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρὰ, θυσία προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων Πάτερ Πολύκαρπε.

Λαὸν εὐσεβῶς ὅσιε, καθοδηγῶν, πρὸς φῶς θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀθεΐας ζόφον ἀπήλασας.

Ὑμνολογοῦμεν Ἔνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς, στερρὰν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγώνων τὸ ἀκαθαίρετον. Θεοτοκίον.

Καταλάμπρυνον Ἄχραντε, τὴν ζοφερὰν, ψυχήν μου τῷ φωτί σου, ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ ἐνυπόστατον.

Ὠδὴ, ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν ὅσιε, συμβολικῶς,

πο-

πυρὶ φλεγομένῳ, τὸν νοῦν ἐμυήθης, τὴν διὰ πυρός σου, Θεόφρον τελείωσιν.

Ῥεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμάρρου τρυφῆς ὅσιε, τῷ Μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσαμένῳ, σοφίας τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπράν, καὶ μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἄφθαρτον, ἡ ἀληθής, σοφία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ, ὡς διαφερόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι. Θεοτ.

Ὁ Παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σήν, γαστέρα κατῆλθε, τὴν ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη, Ἀδὰμ ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νεκρωθεὶς Θεηγόρε τῷ Κόσμῳ παντί, μόνῳ δὲ Χριστῷ, ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὁδεύων Μακάριε, τέκνον τε φωτός, καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνως Μαρκίωνα.

Κατηρτισμένοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ πονηρὰ συνέδρια, τῶν διττὰς πρεσβευόντων ἀρχὰς δυσσεβῶν. Θεοτοκίον.

Ἁμαρτίαν τοῦ Κόσμου τὸν αἴροντα, ἄχραντον Ἀμνὸν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον. ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, ἦχος α'. Χορὸ Ἀγγελικός.

Καρποὺς τοὺς λογικούς, τῷ Κυρίῳ προσφέρων, Πολύκαρπε σοφέ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων. διὸ καὶ ἀξιόθεος, Ἱεράρχης δεδόξασαι. ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ αὐτῆς Πάτερ ἔπλησας θεογνωσίας τὴν ποίμνην σου, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀρρήτου Θεότητος, τὸ τρισήλιον ἤστραψας, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύματος. μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανῶς ἐκδιδάξας, καὶ εἰδώλων ἀθείαν ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας, καρποὺς δὲ ὡραίους ψυχὰς πιστευόντων, προσάγων τούτῳ εὔδοξε. ἐν ᾧ βεβαπτίσμεθα, εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΓ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στ. Σοὶ Πολύκαρπος ὡλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δοὺς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως.
Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλὸξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελιστῇ σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ. καὶ μετὰ Βουκόλον τὸν ἁγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ τῶν Ἐπισκόπων, προθεσπίσαντος αὐτῷ τὴν Ἱερωσύνην, τοῦ Μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ συλληφθείς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα διήνυσε, καὶ θαυμάτων ἐξαισίων δημιουργὸς γέγονε. Πρὸ γὰρ τῆς Ἱερωσύνης, τῆς θρεψαμένης αὐτὸν γυναικὸς τοὺς σιτῶνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὓς πρότερον εἰς τὴν δεομένων χρείαν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς καταφλέγοντος ἐπέσχεν ὁρμήν, μετὰ τὴν τῆς Ἱερωσύνης ἀνάρρησιν. Καὶ δι' ἱκεσίας ὑετὸν αὐχμώσῃ τῇ γῇ κατήγαγε. καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν ἀνέστειλε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίνου.

Στ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,
Συντάσσεταί σοι, καὶ μεθίσταται Βίου.

Τούτων, ὁ μὲν ὅσιος Ἰωάννης, γνώριμος καὶ μαθητὴς γέγονε Διμναίου ἐν τῷ ὄρει τῷ τῇ κώμῃ Γάλγαλα πελάζοντι ἀσκήσαντος. Ῥαχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ [illegible], καὶ προσαρκτίαν, ἐννενήκοντα πέντε ἡμέρας ἐκεῖσε διετέλεσε. Κἀκεῖθεν μεταβάς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ πεποίηκε χρόνους εἰκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ, ἄρτος καὶ ἅλας. ἐσθὴς ἐκ τριχῶν, καὶ σιδήροις βαρυτάτοις, ἅπαν τὸ σῶμα καθηλοῦτο. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδὲ μιᾶς ἠθέλησε πώποτε παραψυχῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν συνήθων τὶς παρὰ τὴν στιβάδα Ἀμυγδαλῆν ἐφύτευσεν, εἶτα δένδρου τῷ χρόνῳ γενομένης, σκιὰ τῷ Ἁγίῳ

παρεῖχεν, ἐκτμηθῆναι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκεῖθεν ἀπολαύσῃ παραψυχῆς. Ἐν τούτοις ἀγωνιζόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Καὶ ὁ πανοίδιμος Μωϋσῆς, τὸν βίον τούτου ἠσπάσατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶς ὑπερκειμένῃ τῆς Κώμης ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, ἀνὴρ πρεσβύτης ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ θριγγίον δειμάμενος. καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γεγηρακότι σώματι Ἀντωνῖνος, τοῖς νέοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος. ἐσθὴς γὰρ ἦν ἡ αὐτή, καὶ τροφή, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὔτε χρόνου μῆκος, οὐ γῆρας, οὐκ ἀσθένεια φύσεως ἤλεγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἀλλ᾽ ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστόν, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο. Τοσοῦτον ἀπώναντο τῆς βιωτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ θείου Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Τιμῶ τελευτὴν τὴν σιγῇ Γοργονίας,
Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Κλήμης, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Κλήμης τὸ κλῆμα τῆς νοητῆς ἀμπέλου,
Καινόν τι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἁγία Μάρτυς Θέη, ξίφει τελειοῦται.

Στ. Θέην ἀποσκώπτουσαν εἰς Θεοὺς πλάνης,
Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προστάται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στ. Θεῖος Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς θείαν φθάνει,
Λήξαντος αὐτῷ τοῦ παρ᾽ ἀνθρώποις βίου.
Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,
Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληροῦσι, τοὺς ζωῆς χρόνους.

Τούτων, ὁ μὲν θεῖος Ζεβινᾶς, ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, πόνοις ἀσκητικοῖς μέχρι γήρως αὐτοῦ κεχρημένος· ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ᾽ αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρείᾳ. Ὅθεν ἐκ τοῦ γήρως φέρειν τὴν στάσιν μὴ δυνάμενος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχόλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ θεαρέστως, τῶν τῇδε μετέστη. Ὁ δὲ θεῖος Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γεγονώς, οὕτω τὴν τοῦ διδασκάλου ἀρετὴν ἀκριβῶς ἀνεμάξατο, ὡς οὐδὲ χειρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάσσεται. Τῇ γὰρ αὐτῇ διηνεκεῖ καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρῆτο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνέσχετο φορέσαι, διὰ τὸ μή τινας ἀστηρίκτους ἐπ᾽ αὐτῷ βλαβῆναι. δρυὸς δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὡς μὴ δύνασθαι δυσὶ χερσὶ ταύτην παρακινῆσαι, τὸ σῶμα κατεβάρυνεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ θεόσδοτος αὐτῷ ἐπήνθει χάρις. καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς αὐχμὸν ἔλυσε, καὶ λυχνίθιον κενὸν ὂν ἐλαίου, προσευχῆς πλῆρες πεποίηκε πολλά τε τερατουργήματα ἕτερα πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τοῦ θείου Πολυχρονίου κελλίῳ παρῴκησεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαξάμενος ἀρετήν. ὁ δὲ Δαμιανός, Κώμην τινὰ καταλαβὼν Γερὰ καλουμένην, καὶ παρὰ τὰς ἄλλως οἰκίσκον εὑρὼν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτὴν μετιὼν τῷ διδασκάλῳ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελλίῳ, εἰ μὴ μία σπυρὶς τὴν φακὴν ἔχουσα, ἣν τροφὴν ἐποιεῖτο. Τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὗτοι εὕραντο, ὁσίως πολιτευσάμενοι.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Εἰκόνος χρυσῆς.

Εὐπέρῳ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέβης Ἔνδοξε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κάμινον, πυρὶ ἀΰλῳ δροσίσαντες. μέσον δὲ πυρὸς ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κατασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τὰ σκηνώματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, οἱ χορεῖαι κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων.

Ἀκάρπους τὸ πρίν, πολυκάρπους τῷ Χριστῷ ψυχὰς προσήνεγκας, τῇ γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, καθομαλίσας καὶ εὐσταχυν, ταύταις καταθέμενος σπόρον, καὶ κραυγάζειν ἐπαίδευσας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος, Μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγαμος, Παρθενομῆτορ πανάχραντε. ὅθεν εὐσεβῶς σοι Παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η΄. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἱερουργήσας εὐσεβῶς, τὰ Χριστοῦ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς

προ-

προσήχθης Θεῷ, θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ὁλοκαρπωμένη Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, καὶ βαθυτάτην ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, διαναστήσας σαυτοῦ, πρὸς θείους ἀγῶνας τὸ φρόνημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος Θεόφρον.

Ἐπερειδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθες ἰδίῳ σου αἵματι, τῷ ἀρχιποιμένι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, ὡς ἐπίσημος κριὸς Ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν Παθημάτων αὐτοῦ, καὶ δόξης ἐγένου συμμέτοχος, καὶ τῆς Βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος.

Θεοτοκίον.

Φωταυγὴς Στῦλος πυρὸς, καὶ Νεφέλη φωτεινὴ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, γενοῦ μοι, Παρθένε Παναμώμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλανωμένῳ.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
„ τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
„ γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖ-
„ τε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε,
„ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πάτερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς, ταύτην τελούντων Θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς θείας, φωτοφανείας πάντας ἐκτελεῖ. ὃν ἀξίως θεόφρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρεστὼς, τοῦτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον Πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ Ἀνάστασιν, φαιδρῶς ἀρετῆς πολυτρόπους, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος, κατανόησις Πάτερ, τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρίν, ὡς καθαρῷ τὴν καρδίαν σοι, διαχάντι τῆς ὕλης, καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, κατοπτεύεται μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφοροῦντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς νίκης, δεξάμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα, πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφὲ, πρεσβευτὴν τῷ Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τοῦ Λόγου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν, τῆς ἀϊδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης τὸν Ἥλιον, ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σὲ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς ἔνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων σύσκηνε. μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐρράγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ μεσότοιχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις, τῷ σῷ συνήφθημεν τόκῳ. καὶ νῦν Θεογεννήτρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν τριήμερον, Ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, ἀληκρινῶς προσκυνῆσαι.

Εἰς τὸν Στίχον. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Μάρτυρας.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς. Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, Στιχηρὰ ἀναστάσιμα, καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, Στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'. καὶ ἀνατολικὸν, ἕν. τοῦ Τριῳδίου, γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, γ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου. καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

τὸ

τὸ α΄. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχ. τοῦ Ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ τὰ ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, τὰ εἰς τοὺς αἴνους. Δόξα, ἦχος β΄. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν. Θεοτ. εἰ τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὸν στιχ. στιχ. ἀναστάσιμα τοῦ στιχ. καὶ ἐκ τοῦ κατὰ Ἀλφάβητον. Δόξα, Θησαυρὸς εὐθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, ἐκ γ΄. Ἡ Ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς. αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις, ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ ὑπόμνημα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον δίς. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτ. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὰ καθίσματα τῆς στιχολογίας. καθίσματα Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος. Ἡ Ὑπακοή. οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. Προκείμ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. τὸ, Ἀνάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Πεντηκοστός. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρόν. Οἱ Κανόνες. ὁ Ἀναστάσιμος, εἰς δ΄. τῆς Θεοτόκου, εἰς δύο· τοῦ Τριῳδίου εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸν Οἶκον. εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν. τοῦ Τριῳδίου. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή. στιχ. Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου, προσόμοια γ΄. καὶ Ἰδιόμελον ἦχος πλ. β΄. Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν. μετὰ τῶν στίχων τοῦ Ἁγίου. στιχ. α΄. Εὐφρανθήσεται Δίκαιος ἐν Κυρίῳ. στιχ. β΄. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει. Καὶ εἰ μὲν ἐστὶ Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ ταῦτα λέγε στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. καὶ εὐθὺς, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον, Ἐκτενὴς, ἡ Κατήχησις, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ ἑωθινὸν, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ὥρας. Κοντάκ. τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς ϛ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς δ΄. Τροπ. Ἀναστάσιμον· Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Προκείμ. ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλούϊα. Κοινωνικὸν, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχη τῇ Ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ μιᾷ τῶν ἡμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς Τυρινῆς, Ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τοῦ Προδρόμου εἰς ἕξ. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας, Θεοτ. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία. ὕστερον τὸ Προκείμ. ἦχος πλ. β΄. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. μετὰ μέλους. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρ. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής. Εἰ ἐστὶ Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ γ΄. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον, καὶ Ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτὴ ἐν τῷ Νάρθηκι. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, καὶ εἰς τὸ Μεσονυκτικὸν, εἰ ἐστὶ Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, ἐν τῷ τέλει αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι μόνον. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, δίς. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἡ συνήθης στιχολογία. οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου Προκ. ἦχος δ΄. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας. στιχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν. Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐξῆλθεν ὁ λόγος. ζήτει τῇ ε΄. τῆς γ΄. Ἑβδομάδος. ὁ Πεντηκοστὸς, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, οὐ λέγομεν. Οἱ Κανόνες. Ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς ἕξ. ἔνθα δὲ τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριῳδίου, καταλιμπάνεται ὁ β΄. Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ λέγεται ὁ α΄. τῆς Ὀκτωήχου μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου εἰς ἕξ. Ἀπὸ γ΄. ᾠδῆς, καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, καὶ νῦν. τοῦ Τριῳδίου. Ἀφ᾽ ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτ. Εἰς τοὺς Αἴνους, στιχ. προσόμοια τοῦ Ἁγίου, εἰς δ΄. Δόξα, ἦχος πλ. β΄. Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν. Καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στιχ. τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρ. Δόξα, ἦχος. πλ. β΄. Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακος. Καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐκτενής. Εἰ ἐστὶ Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι μόνον. Εἶτα ἡ α΄. ὥρα. ἐν ᾗ λέγεται τὸ Τροπ. καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, εἰ ἐστὶ Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Κοντάκιον. ἐν τῷ τέλει αὐτῶν, εἰ ἐστὶ Τετάρτη, ἢ Παρασκευὴ, αἱ μεγάλαι γ΄. μετάνοιαι μόνον. ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ϛ΄. ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας εἰς ἕξ, καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ γ΄. ᾠδὴ εἰς δ΄. Προκείμενον. Ὁ Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ Ἁγίου.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

ΑΝΕΜΗ

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τȣ̃ Προδρόμȣ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρέω ἡ Ἑορτὴ τȣ̃ Προδρόμȣ.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τȣ̃ Προδρόμȣ, ἂν τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγȣ.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τȣ̃ Προδρόμȣ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγȣ, Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια τȣ̃ Προδρόμȣ γ΄. ϗ τῶν Ἁγίων γ΄. Δόξα τȣ̃ Προδρόμȣ. Καὶ νῦν, Θεοτ. τὸ α΄. τȣ̃ ἤχȣ. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, ϗ ἡ Προφητεία. εἶτα τὸ προκείμενον, ἦχος πλ. β΄. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. μετὰ μέλους. Εἰς τὸν στιχ. τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἐκ δευτέρȣ, ϗ τὸ Μαρτυρικόν. εἶτα στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. στιχ. τȣ̃ Προδρόμȣ. ἦχος πλ. β΄. Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακος. Δόξα, τῶν Ἁγίων, ἦχος πλ. δ΄. Τῶν Μοναστῶν τὰ πλήθη. Καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἀπολυτίκιον τȣ̃ Προδρόμȣ. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτ. τοῦ αὐτȣ̃ ἤχȣ. Μετὰ τὸν Ἑσπερινόν, ὁ νεκρώσιμος Κανὼν τȣ̃ ἤχȣ, ἐν τῷ Νάρθηκι, ἢ εἰς τὰ Ἀπόδειπνα. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, Θεὸς Κύριος. Τροπάριον τȣ̃ Προδρόμȣ, δίς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτ. τȣ̃ αὐτȣ̃ ἤχȣ. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς στιχολογίας. Καθίσματα τῶν Ἁγίων. ϗ Θεοτοκία τὰ πρῶτα, ϗ ἀνάγνωσις τȣ̃ Προδρόμȣ, ϗ τῶν Ἁγίων. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. Ἀντίφωνον τȣ̃ δ΄. ἤχȣ. Προκείμ. Πᾶσα πνοή, ϗ Εὐαγγέλιον τȣ̃ Προδρόμȣ. ὁ Ν΄. τὸ στιχ. τȣ̃ Προδρόμȣ. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ȣ̓ στιχολογȣ̃μεν. Οἱ Κανόνες. Κανὼν τȣ̃ Προδρόμȣ μετὰ τȣ̃ εἱρμȣ̃ εἰς ἕξ, ϗ τῶν Ἁγίων εἰς η΄. στιχολογȣ̃μεν δὲ ϗ τὴν δευτέραν ᾠδήν. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς. Κοντάκιον τȣ̃ Προδρόμȣ, ϗ τὸν οἶκον. Εἶτα, Καθίσματα τȣ̃ Προδρόμȣ. Δόξα, τῶν Ἁγίων. ϗ νῦν, Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἀφ᾽ ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Ἐξαποστειλάριον τȣ̃ Προδρόμȣ, ϗ τῶν Ἁγίων, ϗ Θεοτ. Εἰς τȣ̀ς Αἴνȣς, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στιχ. ϛ΄. ϗ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τȣ̃ Προδρόμȣ γ΄. ϗ τῶν Ἁγίων προσόμοια γ΄. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής, ἡ Κατήχησις, ϗ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή, ϗ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον τȣ̃ Προδρόμȣ. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, Θεοτ. τῶν ὡρῶν. Κοντάκιον τȣ̃ Προδρόμȣ. ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ὥραις, λέγονται τὰ τροπάρια ȣ̔́τω, τὰ δὲ κοντάκια ἐναλλάσσονται. Λέγονται δὲ ἐν τῇ μιᾷ τȣ̃ Προδρόμȣ, ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἁγίων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, ϗ ἐκ τȣ̃ Κανόνος τȣ̃ Προδρόμȣ, ϗ τῶν Ἁγίων. Δόξα τὸ Κοντάκιον τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν. Θεοτ. Προκείμ. Ἀπόστολον, Ἀλληλȣ̈́ια, Εὐαγγέλιον, ϗ Κοινωνικόν, πρῶτον τȣ̃ Προδρόμȣ, εἶτα τῶν Ἁγίων.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τȣ̃ Προδρόμȣ, ἂν τύχῃ τῇ πρώτῃ Ἑβδομάδι τῆς Τεσσαρακοστῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος τύχῃ ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τȣ̃ Προδρόμȣ, ἄνευ τῆς β΄. καταλιμπάνονται αἱ μετάνοιαι, ὡς ἐν τῇ λοιπῇ Τεσσαρακοστῇ, ἄνευ τῶν τριῶν μεγάλων. εἰ γὰρ ἐν τῇ δευτέρᾳ ταύτης τῆς Ἑβδομάδος τύχῃ, ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὡς προδεδήλωται.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τȣ̃ Προδρόμȣ, ἂν τύχῃ τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τȣ̃ Προδρόμȣ, τῷ Σαββάτῳ τῆς α΄. Ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ι΄. ϗ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. ϗ τὸ Μαρτυρικὸν τὸ ἕν. τȣ̃ Προδρόμȣ γ΄. ϗ τȣ̃ ἁγίȣ Θεοδώρȣ ἰδιόμελα τὰ δ΄. δευτέρȣς. Δόξα, τȣ̃ Ἁγίȣ, ἦχος πλ. β΄. Ὀργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ α΄. τȣ̃ ἤχȣ, ϗ ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τό, Κατευθυνθήτω, ϗ μετὰ τό, Νῦν αἱ Δυνάμεις, ϗ εἰς τό, Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίȣ εὐλογημένον. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ὁ κανὼν τȣ̃ ἁγίȣ Θεοδώρȣ, ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, τροπάριον τῶν ἀμφοτέρων. Κοντάκιον τȣ̃ Προδρόμȣ. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τȣ̃ Προδρόμȣ, δίς. Δόξα, τȣ̃ Ἁγίȣ. Καὶ νῦν. Θεοτ. τοῦ αὐτȣ̃ ἤχȣ. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς στιχολογίας. Καθίσματα Μαρτυρικά, ϗ τȣ̃ ἁγίȣ Θεοδώρȣ, ϗ ἀνάγνωσις τȣ̃ Προδρόμȣ, ϗ τȣ̃ ἁγίȣ Θεοδώρȣ. Οἱ Ἀναβαθμοί. τὸ α΄. ἀντίφωνον τȣ̃ δ΄. ἤχȣ. Προκείμενον. Πᾶσα πνοή, ϗ Εὐαγγέλιον τȣ̃ Προδρόμȣ. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, ȣ̓ λέγομεν. Οἱ Κανόνες. Κανὼν τȣ̃ Ἁγίȣ τῆς μονῆς μετὰ τȣ̃ εἱρμȣ̃, εἰς δ΄. τȣ̃ Προδρόμȣ, εἰς δ΄. ϗ τȣ̃ Ἁγίȣ εἰς ϛ΄. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον ϗ Καθίσματα τȣ̃ Προδρόμȣ. Δόξα, τȣ̃ Ἁγίȣ.

γίου. Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Ἀφ' ς'. Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτ. Εἰς τοὺς Αἴνους. Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου προσόμοια γ'. στίχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου. Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, ἦχος πλ. β'. Ἁγιωσύνης δωρεά. Καὶ νῦν. Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἡ Ἐκτενής, ἡ κατήχησις, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν. Θεοτ. τῶν ὡρῶν. Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ κανόνος τοῦ Προδρόμου, ᾠδὴ γ'. εἰς δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου, ἡ ς'. ᾠδή, εἰς δ'. Τροπάριον τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν. Θεοτ. προσόμοιον. Προκείμενον, Ἀλληλούϊα, τὸ Κοινωνικὸν τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἂν τύχῃ τῇ α'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ πρώτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ὡς συνετέθη τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Περὶ τῆς Εὑρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἂν τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, στιχ. Ἀναστάσιμα τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Σταυροῦ δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν. Θεοτ. τὸ α'. τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν Λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ Ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ γ'. ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, ἦχος πλ. α'. Ὁρῶσά σε ἡ Κτίσις ἅπασα. Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ στίχου, καὶ τοῦ ἀλφαβήτου. Δόξα, ἦχος πλ. β'. Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. ἦχος δ'. Ὁ συμμαχήσας Κύριε. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων. Θεοτόκε Παρθένε, δίς. καὶ τό, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, ἅπαξ. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον Ἀναστάσιμον, δίς. Δόξα τοῦ Ἁγίου, καὶ νῦν τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς στιχολογίας, Καθίσματα Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος, Ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον Ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς δ'. καὶ τοῦ Σταυροῦ εἰς ἕξ. ἡ Καταβασία. Ὁ θειότατος προετύπωσε, ὁμοῦ οἱ δύο Χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ Κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν. τοῦ Σταυροῦ ἦχος πλ. β'. Σήμερον τὸ προφητικόν. Ἀφ' ἕκτης, τὸ Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἐν τῇ θ'. ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τὸ Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, τό, Πᾶσα πνοή. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Σταυροῦ δ'. μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου. στίχ. Ὁ δὲ Θεός, Βασιλεὺς ἡμῶν. στίχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, εἴσοδος μετὰ τοῦ Σταυροῦ. Τροπάριον, Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς σύνηθες. ἡ Ἐκτενής, ἡ Κατήχησις τοῦ Στουδίτου, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή. Δόξα, καὶ νῦν. τὸ Ἑωθινόν, καὶ ἡ α'. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, Τροπάριον· Ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Σταυροῦ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς ὥρας· Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, Τροπάριον τὸ Ἀναστάσιμον. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Μετὰ τὸ Τρισάγιον, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ'. καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ, ἡ γ'. ᾠδή, εἰς δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ς'. ᾠδή, εἰς δ'. Τροπάριον τοῦ Σταυροῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Σταυροῦ Κοντάκιον. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, Ἀλληλούϊα, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τοῦ Σταυροῦ, εἶτα τοῦ Ἁγίου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'.

Ἡ Εὕρεσις τῆς τιμίας Κεφαλῆς, τοῦ ἁγίου Προφήτου προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι μ. Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύ-

με ἐκέκραξα, ἱςῶμεν ϛίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν γ'. προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες αὐτά. Εἰ δὲ ἐςὶ Μ. ἱςῶμεν ϛίχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς. Καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου. Εἶτα τὰ τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες τὸ ἦχος πλ. α'.

Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ Κεφαλὴ, καὶ φωτοφόρος, καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα. πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα. ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν, τῆς παλαιᾶς τε καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Σταμνῷ ἐγκεκρυμμένη ποτὲ, ἡ τοῦ Προδρόμου, Κεφαλὴ πεφανέρωται, λαγόνων, ἀναδοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλασε, τοῦ ὑπερφυᾶ, νῦν ςεγάζοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης Εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωποῦσης, τοῦ δωρήσασθαι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδοὺς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα· καὶ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποςᾶσα κατάκρυψιν· ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν Ἥλιος, μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προσίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος Κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμεῖς πιςῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σοῦ Χριςοῦ Βαπτιςὰ, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρθένε· σῷζε πόλιν καὶ λαὸν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, μόνη προςασία τῶν πιςῶν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Εἰ μὲν οὐκ ἔςι Μ. ψάλλομεν ἀπὸ ϛίχ. ς'. προσόμοια, ζήτει τῇ ἐπαύριον εἰς τὸν Ἑσπερινὸν, ἢ τῆς Ὀκτωήχου. Εἰ δὲ τύχῃ ἡ Ἑβδομὰς τῆς Τυρινῆς, ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Ἰδιόμελον, ἦχος β'.

Δόξα. ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη. καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ Μυςήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν Ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν Θεοτόκε ἄχραντε. χαῖρε ἡ δι' Ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε. χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. εὐλογημένη χαῖρε σεμνὴ, Παναγία Παρθένε μόνη πανύμνητε. σὲ δοξάζει πᾶσα Κτίσις τὴν Μητέρα τοῦ φωτός.

Σταυροθεοτ. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἁγνὴ, ὃν ἀγεωργήτως, ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ἠλάλαζες, καὶ ἔκραζες· τέκνον, γλεῦκος ἐναπόςαξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σὲ τεκούσης, θείαις παρακλήσεσιν ὡς εὔσπλαγχνος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιςοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων. κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ Γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριςῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τὸ, **Θεὸς Κύριος.**

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α'. Ἀντίφωνον, τοῦ δ'. ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ'.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Στ. Μ**νήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πρᾳότητος.** Τὸ, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης. ὁ **Ν'.**

Δόξα. Τ**αῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.**

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα τὸ, **Ἐλέησόν με ὁ Θεός.**

Καὶ ψάλλομεν.

Ἡ **τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη.**

Ζήτει εἰς τὴν στίχον.

Ὁ Ἱερεύς· Σ**ῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.**

Καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ς'. καὶ τὰ Τελώδια τῆς ἡμέρας καθ' ἑκάστην. Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Δεῦτε εὐφήμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανθεσεῖ, κροτουμένῃ Πνεύματι, ἐκ χειλέων ῥυπαρῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνὴν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνιῶσα, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, δωρεαῖς βραβεύουσα τῶν σοὶ, τὴν ἐτήσιον ᾠδὴν, βοώντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρὸν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον Κορυφὴν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεὶ, πιστοὶ τιμήσωμεν. Θεοτοκίον.

Τὸν ἑαυτῆς δεξαμένη Δημιουργὸν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρὸς, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνὴ, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Γαστὴρ στειρεύουσα βλαστὸν, σὲ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμφαγωγὸν, Χριστοῦ τοῦ ὄντως Θεοῦ, καὶ Νυμφίου ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν θεόφθογγον φωνὴν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλὶς, τὴν θείαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, Κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε Πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὑραμένη μυστικὸν, καὶ κρήνην ἀνέλλιπῆ, θαυμάτων, Πρόδρομε τὴν Κάραν σου. Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ τόκῳ σου Ἁγνὴ, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα, μένεις Ἀειπάρθενος. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου, ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου Κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς ἐξήνθησε, καρποφοροῦσα θείαν ζωήν. ταύτης πάντες τιμήσωμεν τὴν Εὕρεσιν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες, τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρύειν ἰάματα. Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Βαπτιστοῦ ἡ Κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ἐν τῇ γῇ ἐπὶ ὑδρίας. καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα Κόσμῳ παντὶ, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπὴς, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος. καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μηνύων πάλαι ἡμῖν, ἴδε κραυγάζει ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ Ἀσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ. ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς Οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί. ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφὴν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε Νύμφη Ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμφανῶς Διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίναις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἠνέχου καὶ εὐκλεῆ, Κάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἁλουργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἴγλῃ Πρόδρομε, τοῦ θείου Πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε Πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ Σοφε, μνήμῃ, σὺν Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδαξε, φυτοῦ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησε.

Ὠδὴ ε΄. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστά, ταῖς παρασειαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὔραις ἀεὶ ῥιπιζόμενος, πύργος δὲ τοῦ θείου λαοῦ ἀκράδαντος. δυνάμει Ἡλιοῦ γὰρ ὤφθης καὶ Πνεύματι.

Ὁ τὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύνων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ Βαπτισθέντος Χριστοῦ, τήν τε θείαν χάριν σοῦ νοσφιζόμενος, ἐνδίκως περιβόλων θείων ἀπείργεται.

Ἠνέῳξας ἀφθόνου θείας πηγῆς, πύλην τοῖς ὑμνοῦσι, πόθῳ ἀοίδιμε Πρόδρομε, χάριτος τῆς θείας βλυζούσης νάματα, καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φορέσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὡραιοτάτης σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνή, καὶ φέγγει τῆς ἁγνείας, Κόσμον φαιδρύνασα.

Ὠδὴ ς΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ Προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστά τε καὶ πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἑώρακας, ὃν Προφῆται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ πηγή, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδιμος Κάρα σου Βαπτιστά, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ᾽ ὀφθεῖσα προχέει ἰαμάτων πηγάς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλάϊσμα φαιδρόν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλεὴς προβάλλεται Πόλις σου, τὴν σεπτήν σου καὶ θείαν Κάραν Πρόδρομε. Θτ.

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ Κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
„ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν ἀληθῶς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας. ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα. ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεὶς, τὴν ᾠδὴν ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα. διὸ μὴ ἀπαξιώσῃς συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαι σου κορυφὴν τὴν ἁγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σὺ ἐν Κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ΄. Ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς, τοῦ ἁγίου Προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στ. Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν.
Καρποὺς παραινῶν, ἀξίους ποιεῖν πάλιν.
Ὁ Βαπτίσας πρίν, ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους,
Γῆθεν φανεὶς βάπτιζε, πηγαῖς θαυμάτων.
Εἰκοστὴν Προδρόμοιο φάνη Κάρη ἀμφὶ τετάρτην.

Ἡ τιμία αὕτη καὶ Ἀγγέλοις αἰδέσιμος Κεφαλή, πρῶτον μὲν εὑρέθη κατ᾽ εὐδοκίαν καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ὑπὸ δύο τινῶν Μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. ἐκ δὲ τῶν Μοναχῶν τούτων, λαβὼν αὐτὴν Κεραμεύς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγαγε Πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ εὐπραγίας τινὸς δι᾽ αὐτῆς ὁ Κεραμεύς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾷν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, εἰπὼν μὴ κινεῖν αὐτήν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτήν, ἄλλοι ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἐδέξαντο. Ἔσχατον δὲ εἰς Εὐστάθιον τινὰ Μοναχὸν καὶ Πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ὄντα κακοδοξίας, ὃς ἀπελασθεὶς τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ κατῴκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ καπηλεύειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας Κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφεσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τοῦ θείου Προδρόμου Κάραν. Καὶ ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκέλλου χρόνων, οὗτος Ἀρχιμανδρίτης ἐπὶ τῆς Βασιλείας Οὐαλεντινιανοῦ τοῦ νέου, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμέσης. Τότε δὴ πολ-

πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτήν, εὑρέθη οὖσα ἐν ὑδρίᾳ, καὶ παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσήχθη ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ, πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφητείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ τῆς Παρθένου βλαστός σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν, ὡς γὰρ ἄσαρκος, καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ἐν νηδύϊ παρθενικῇ σκηνώσαντα, ἔγνως στειρωτικῆς ἐκ γαστρός, καὶ χρησάμενος, τῇ μητρῴᾳ Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισαι ὡς ἀληθῶς ἐν πόλεσιν, αὕτη νῦν πανοίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον Πρόδρομε Χριστοῦ. διὸ ἑορτάζουσα βοᾷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ Οἰκουμένῃ φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἁπάντων τέτοκας Θεόν. ὃν αἴτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Τὴν μεγάλην βοῶντος, φωνὴ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντρίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑτοιμάσατε φάσκει, καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον δι' ἁγιότητος. ὅπως γὰρ ἐλθών, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ὑμῶν καρδίαις, οἰκήσῃ εἰς αἰῶνας.

Μὴ φωνῇ ἀκοὴν μέν, τῇ τοῦ Γεννήτορος, ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θέᾳ τοῦ θείου Πνεύματος· ὅλος δὲ ἀφῇ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσαυγὴς σὲ λυχνίαν προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ, καταυγάζων τὰ σύμπαντα. ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν, σὺ φύλαξ ἐνισχύον γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι. ὅθεν τοῦ Πνεύματος, μύστην τε καὶ φίλον, εἰδότες σε μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἄγγελός τε, καὶ Πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστός, Κῆρυξ τε τοῖς ἐν ᾅδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι Κανών, καὶ τῆς ἐρήμου Βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δειγματίζεται, ἱεράρχου, χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι, βλαστησάσης αὖθις διὰ τῆς πίστεως, τῆς σῆς ἐκφανθείσης, Κάρας Μακάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται. Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεεῖ τεμενίῳ, τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες. ἐν αὐτῷ γάρ, πάρεισιν Ἀγγέλων χοροί, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ, ἰάματα νέμουσα.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Λαμπροφανὴς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ ἀΰλου. ἧς τὴν Εὕρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὑρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρόν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως. ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν δίαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκπλέσαι, θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ Πάθη τὰ σωτήρια, τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἱστῶμεν στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ΄.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἤνοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, Κεφαλή σου Πανεύφημε, καὶ τροφὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χαρισμάτων. ὧν περμετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μῦρα ὥσπερ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποστάξασα, τοῦ Προδρόμου ἀέναα, καὶ τρυπέζῃ σήμερον, ἀποτεθαμμένη, μυστικῇ καὶ θείᾳ, εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτερον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ ἴαμα ἔβλυσεν, εὐνοοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δευτεροῦμεν τὸ α΄. Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρός σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Ἀπόστ. τὸ Ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. εἶτα τοῦ Ἁγίου.

Δόξα, ἦχος πλ. β΄.

Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακος, τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μῖσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, ἀναφανεῖσα πρόκειται, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνοῦσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, τῶν αἰτημάτων παρέχει τὰ ἐπίπονα, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή. τὸ, Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας γ΄. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ στιχολογοῦμεν ἄνευ μετανοιῶν. καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας γ΄. ὅπως ἂν γίνεται, ἐὰν ἐστὶ Τεσσαρακοστή. Εἰ δ' οὐκ ἐστὶ Τεσσαρακοστή. Εἰς τοὺς Αἴνους τὸ δοξαστικὸν, καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Ἁγίου, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Εἰ δὲ ἐστὶ νηστεία, προσκομιδὴ οὐ γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ι΄. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ Μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ εὐθὺς τοῦ Ἁγίου, στιχηρὰ προσόμοια γ΄. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον, ἦχος,

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ πιστοὶ, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ Εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν. ἥνπερ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ Κεφαλὴ δᾳδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλῃ τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν. ἥνπερ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρὸς, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται. ὥσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν, θυμηδίας ἁπάσης, χαρᾶς ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα, ἦχος, β΄.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς

ἐκ λαγόνων μητρικῶν; ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν Ἰωάννη πανεύφημε, ϗ εὐώδιασε πᾶσαν τὴν Ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, ϗ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδὸν, ϗ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Φόβος, πολυτρόπων πειρασμῶν, ϗ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, ϗ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως. ὁ χειμὼν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταράττει. πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, κλυδωνιζόμενον, μόνη τῶν πιστῶν ἡ γαλήνη, ϗ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, θείας κληρουχίας με εἰσάγαγε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς ἐν τῇ τοῦ υἱοῦ ϗ Θεοῦ σου, Σταυρώσει ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα ϗ ἀλαλάζουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι; ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν. τὸ Προκείμενον, ϗ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας. τὸ, Κατευθυνθήτω, ϗ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ, Ἀλληλούϊα, ϗ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων, ϗ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν Τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον ϗ οἶνον, ἄνευ τῆς πρώτης Ἑβδομάδος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ΄.

Τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Προσόμοια, ἦχος α.

Τῶν Οὐρανίων Ταγμάτων.

Ὑπὲρ τὸ ζῆσαι τὸ θνῆξαι Πάτερ προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ Εἰκόνα, ἀναστηλοῦσθαι προστάττων, ϗ πάντων τῶν Ἁγίων. ὅθεν λοιπὸν, αἱρετιζόντων τὰ στόματα, δαβιτικῶς ἐνεφράγη κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαργυρείας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω, Βασιλείας ἐκτήσω, ὅσιε θεόφρον. ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα ἀοίδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τοῦ ποιμνίου σου Πάτερ, Ταράσιε τρισμάκαρ. ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς διδαχαῖς σου φρουρούμεθα. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, ϗ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα. ὡς παρρησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάντοτε, ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμοὺς καθ' ἑκάστην, ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε, ϗ τὴν πολλὴν ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυσι Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν ἀμνὸν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνωδοῦσα ἐβόα· γλυκύτατόν μου Τέκνον, τί τὸ καινὸν, ϗ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστ. ἄνευ τῶν Θεοτοκίων Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ὠδὴ α΄. ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ Ποταμοὶ προχεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, καταρδεύουσι, πιστῶν τὰς διανοίας, ϗ πάθη ἐκπλύνουσι, ϗ μολυσμοὺς τῶν ψυχῶν.

Ἄνωθεν δεξάμενος, Ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, ἀρεταῖς ἐφαίδρυνας, τοῦτο Ταράσιε, ϗ ὑπέρλαμπρος, Φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱερουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ἱδρύσας Ταράσιε, ὀρθοδοξίας εἰς ἄσειστον, πέτραν τὴν διάνοιαν, σαλευομένην βροτῶν, καὶ ἐδόνησας, θεμέλια τῆς πλάνης, ϗ τὰς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοητῆς Θεονύμφευτε, τὴν Κτίσιν ὁ ἀῤῥήτως, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκί, καὶ κατηύγασε, τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, ϗ εἰς ὅρμον ἴθυνεν, ἡμᾶς οὐράνιον.

Ὠδὴ γ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύστου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφέ, ἐντεῦθεν τὸν πολύτιμον, μαργαρίτην ἀνείλκυσας. ὃν μεταδοὺς τῇ ποίμνῃ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Ἔσβεσας τοῖς ὄμβροις τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, ϗ διανήψας Ὅσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίῳ καθαρότητος, ϗ εὐποιΐας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ῥάβδῳ τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θῆρας σοφὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀπήλασας μακάριε, ποίμνης ταύτην ἀλώβητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν Ἀρχιποίμενα δοξάζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κλίμακα γῆθέν σε Παρθένε, ὁ Κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων. καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἄφθαρτον, ζωὴν ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

» Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα ϗ
» ἄφθονος πηγή, θίασον συγκροτήσαν-
» τας, πνευματικὸν στερέωσον, ϗ ἐν τῇ θείᾳ
» δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κα. ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, ϗ τὴν βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων Θεόπνευστε. ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Ταράσιε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον ϗ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ϗ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, ϗ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, ϗ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ ϗ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν Ἀμνὸν ϗ Ποιμένα ϗ Λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ἠλάλαζε δακρύουσα, ϗ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν Κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν Σταύρωσιν· ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος. σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πιστοῖς σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα Παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν.

Ἄρτον προβαλλόμενος τὸν ψυχικόν, ἔθρεψας πεινῶντας Ταράσιε, λόγοις ἐνθέοις, ϗ προτέθεικας σαυτόν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἄφθονον τροφὴν ἐπιφέρουσαν.

Ὕλην ἀποθέμενος Πάτερ σοφέ, τὴν ἐπιπροσθοῦσαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας, ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεωρίας Ταράσιε.

Ῥώμῃ τῶν δογμάτων σου Πάτερ σοφέ, ὄρη ἐσαλεύθη αἱρέσεων, ϗ ἀσεβείας, κατεβλήθησαν βουνοί, ϗ ἀσαλεύτως ἵδρυνται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι.

Θε.

Ῥώμην περιβέβληται ἡ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου Ἁγνή, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν.

Ὠδὴ ε΄. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Τῷ λόγῳ τῇ σύριγγι, τὴν ποίμνην σου Ταράσιε, ἐπὶ τὰς νομὰς τῆς εὐσεβείας, ϗ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, ϗ εἰς τὰς ἐπαύλεις τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνας ἀλώβητον, ταύτην τηρῶν πρεσβείαις σου.

Ἅρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι᾽ αὐτῶν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθης ϗ τὰ ἀθέατα, εἶδες διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότου σου, ὧν νοητῶς ἐτρύφησας.

Ῥεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλαίου ἀνεξάντλητον, ἔχων Ἱεράρχα δεομένοις, τῆς εὐποιΐας τοὺς ἀενάους κρουνούς, ἔβλυσας. διό σε ὁ Χριστός, πρὸς ὕδωρ ἀείζωον, καὶ τρυφῆς κατεσκήνωσε.

Θεοτοκίον.

Γε-

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώην ὡραιότητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἁμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται Ἁγνή, διὰ τῆς κυήσεως, τῆς σῆς θεοειδέστερα.

Ἐπάρας τὸ κάλυμμα Θεόφρον, αἱρετικῶν καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας, τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων Ὅσιε, πᾶσι γνῶσιν ἐφανέρωσας.

Σὺ πυρφόροις λόγοις Ἱεράρχα, τὰς ἀκανθώδεις φλέξας, δυσφημίας τῶν αἱρετιζόντων, τὸν φωτισμόν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν δογμάτων σου Ἱερομύστα, τὰς κεφαλάς, τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν. Θεοτοκίον.

Ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητήν σου δόξαν, καταξίωσον Θεογεννῆτορ, τοὺς τὰ σεπτά, προσκυνοῦντας σύμβολα, τῆς ἀφθόρου σου κυήσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» καταπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρ-
» τημάτων, ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγα-
» γε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ μέγας Ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διαπαντός, τῆς Οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα παμμάκαρ Ταράσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτωθεῖσάν μου ψυχήν, τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους, καταύγασον Σωτήρ μου, καὶ λογισμὸν ἐπ' ἀγαθοῖς, δώρησαί μοι Χριστέ μου, ἐκκαθάρας τὴν ἀχλὺν τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν ἰσχύσω, τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνῆσαι, καὶ φράσαι τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπράς, καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτήσατο Ἐκκλησίας· ἥτις καταχρέως αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει· Οὐρανομύστα παμμάκαρ Ταράσιε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στ. Ἄκλυστος ὅρμος, Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς, καὶ ζάλης σεσωσμένον.
Εἰκάδι ἐκ ταράχου Ταράσιος ἔπτατο πέμπτῃ.

Οὗτος, τὴν τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων Εἰκόνων προσκύνησιν ἐδογμάτισε, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ βασίλειος ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία, πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ ἁγία Ἐκκλησία τοῖς Πατριαρχείοις ἥνωται. Ζήσας δὲ οὗτος εὐσεβῶς, τοῖς Βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν Μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη Μοναστῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι Μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὅμοιος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα, τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑπολεύκου ὀφθαλμοῦ. οὐ δὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολιός. Ἡ δὲ αὐτοῦ σύναξις τελεῖται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται.

Στ. Τὸν Ἀλέξανδρον, δίσκος ᾄδει Ἡλίου,
Ὑπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα δόξης Ἡλίου.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως τῆς Καρθαγένης, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, καὶ Τιβεριανοῦ Ἡγεμόνος. Παρ' οὗ προτραπεὶς θῦσαι τοῖς Εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας ἐξέχεεν. Ὅθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκεῖθεν δὲ ἐν Καθαργένῃ ἀχθείς, καὶ αὖθις κρεμασθείς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκιανουπόλει γεγονώς, λαμπάδας πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται. Ἐν Θρᾴκῃ δὲ ἐλθών, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλων.

Στ. Ἄστατος οὐ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Κἂν θανὸν ἐστάτωσι πυκνά σοι ξίφος.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν υἱός. διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσέβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλων, καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθείς, πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παρρησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπήν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος· καὶ πολλὰ τιμωρηθείς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ὑπατίου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Στίχ. Κτάνε γυνὴ βαλοῦσα, καιρίαν λίθῳ.
Τὸν Ὑπάτιον. φεῦ γυναικὸς ἀθλίας.

Οὗτος ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ὑπάτιος, ἐκ Κιλίκων ἀνθήσας, ἐν Γαλατίᾳ ἀθλήσας, ἐν Γάγγρᾳ ἀρχιερατεύσας, ἐν τῇ πρώτῃ Συνόδῳ, τῶν τριακοσίων δέκα ϗ ὀκτὼ Πατέρων εἷς γεγονώς, ὅλως πεπληρωμένος ἦν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. πολλοὺς δὲ πειρασμοὺς ὑπομείνας, ϗ σημεῖα διάφορα ἐκτελέσας, γέγονε περιβόητος. Κωνσταντίου δὲ βασιλεύσαντος, τοῦ υἱοῦ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου, καὶ δράκοντος ποτὲ τοῖς βασιλικοῖς ταμείοις προσπελάσαντος, ϗ παραπεσόντος τῇ εἰσόδῳ, ἐν ᾧ ἅπας ὁ χρυσὸς ἀπετέθετο, καὶ μὴ συγχωροῦντος τινὶ πλησιάσαι, ϗ διὰ τοῦτο ἐν ἀμηχανίᾳ ϗ περιστάσει τοῦ Βασιλέως γενομένου, ὁ μακάριος οὗτος προσκληθεὶς, ὡς εἶδε τὸν Βασιλέα Κωνστάντιον, μετὰ πάσης τιμῆς προϋπαντήσαντα, ϗ ὑποδεξάμενον, ϗ τοῖς ποσὶν αὐτοῦ κυλινδούμενον, ἀναστήσας αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἐδάφους, εἰ δυνατόν μοι φησὶν ὦ Βασιλεῦ τοῦ Θεοῦ συγχωροῦντός μοι τῷ ἀναξίῳ δούλῳ αὐτοῦ, οὐ παραιτήσομαι ποιῆσαι τὸ προσταχθέν, ϗ μὴ ἀθύμει ὦ Βασιλεῦ· τὰ γὰρ παρὰ ἀνθρώποις ἀδύνατα, τῷ Θεῷ δυνατά. Ταῦτα τοῦ Ἁγίου εἰρηκότος, καὶ τοῦ δράκοντος πόῤῥωθεν ὑποδειχθέντος, ὁ Βασιλεὺς, μὴ ἀνατηρήτως ὦ Πάτερ τῷ θηρίῳ φησὶ πλησιάσῃς, ϗ πείσῃ ὅπερ ϗ πολλοὶ πεπόνθασιν ἐξ ἡμῶν ἁμαρτιῶν. Καὶ ὁ μακάριος· ἡ ἡμετέρα εὐχὴ ὦ Βασιλεῦ, οὐδὲν πρὸς ταῦτα ἰσχύει, ἡ πρὸς Θεὸν δέ σου πίστις, ϗ ἡ τούτου μεγάλη καὶ ἀήττητος δύναμις. Τότε πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς, προσηύξατο ἐπὶ ὥραν ἱκανήν· ϗ ἀναστὰς λέγει τῷ Βασιλεῖ· ἐν ᾧ τόπῳ ἡ στήλη τοῦ Πατρός σου ἵδρυται, κέλευσον μέσον τῆς πλατείας, πυρκαϊὰν γενέσθαι μεγάλην· ϗ οἱ ταύτην ἐκκαύσοντες, προσμενέτωσαν ἐκεῖσε, μέχρις ἂν κἀγὼ ἀφίξωμαι. Καὶ τοῦτο τοῦ Βασιλέως προστάξαντος, ὁ Ἅγιος εἰσελθὼν, τὰς θύρας τῶν Βασιλικῶν ταμείων ἀνέῳξε, ϗ ἅπαντες ἔφυγον, μήκοθεν δέ τινες ἑστῶτες καὶ βλέποντες, φόβῳ, καὶ τρόμῳ συνείχοντο. Τύπτων δὲ τὸ θηρίον δι' ἧς ἐπεφέρετο ῥάβδου, ἤνυεν οὐδέν. ϗ ἡ ἡμέρα ἤδη παρήρχετο, ϗ πάντες ᾤοντο θανατωθῆναι τὸν Ἅγιον. Ἀλλὰ τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανὸν τείνας, ϗ τὸν Κύριον ἐπικαλεσάμενος, τὴν ῥάβδον τῷ στόματι τοῦ θηρίου ἐμβαλὼν, εἶπεν. Ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου μου Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀκολούθει μοι. ϗ ὁ Δράκων τὴν ῥάβδον ἐνδακὼν, ἠκολούθει τῷ Ἁγίῳ, ὡς ὑπό τινος διωκόμενος. ὁ γοῦν Μακάριος ἐξελθὼν ἀπὸ τῶν βασιλείων, ϗ πᾶσαν τὴν λεωφόρον διοδεύσας μέχρι τοῦ φόρου, τὴν ῥάβδον ἕλκων ἐπὶ τῆς γῆς, δι' ἧς εἷλκε ϗ τὸν Δράκοντα, ὡς ἐνδακόντα τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου, ϗ συρόμενον ὑπ' αὐτῆς, ἐξέπληξεν ἅπαντας. ἦν γὰρ ϗ φοβερὸς ὁ δράκων τῇ θέᾳ, ἑξήκοντα πήχεις ἔχων μῆκος, ὡς ἔλεγον. Καὶ πλησιάσας ὁ Ἅγιος τῇ πυρκαϊᾷ, φησὶ πρὸς τὸν Δράκοντα· Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν ἐγὼ ὁ ἐλάχιστος κηρύττω, ἐπιτάττω σοι ἐλθεῖν ἐν τῷ μέσῳ τῆς ἀναπτομένης φλογός. Ὁ δὲ φοβερὸς ἐκεῖνος τῇ θέᾳ, καμάρας εἶδος ποιήσας, καὶ ὑποκυρτώσας ἑαυτὸν, ϗ μέγα ἐκταθεὶς, ἔῤῥιψεν ἑαυτὸν ἐν τῷ μέσῳ τῆς φλογὸς τῆς καμίνου, ἐνώπιον πάντων, ϗ παρανάλωμα ταύτης γέγονε· καὶ πάντες ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες τὸν Θεὸν, ὅτι τοιοῦτον Φωστῆρα ϗ Θαυματουργὸν ἀνέδειξεν αὐτοῖς ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῶν. Τότε ὁ Βασιλεὺς τὸν Μακάριον διαφερόντως τιμήσας, τὸν χαρακτῆρα αὐτοῦ τῆς ὄψεως ἐκέλευσε σανίδι ἀνατυπωθῆναι, ϗ ἐν τῷ Βασιλικῷ ταμείῳ ἀποτεθῆναι, εἰς ἀποτροπὴν παντὸς ἐναντίου. Τὸν Ἅγιον οὖν κατασπαζόμενος ἀπέστειλεν οἴκαδε· ὡς δὲ ἐξῆλθε τῆς Πόλεως ὁ Ἅγιος, ἀφίκετο πρὸς τὸν θρόνον αὐτοῦ, δοξάζων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. Τότε οἱ τῆς Ναυάτου αἱρέσεως πολὺν φθόνον ὠδινήσαντες κατὰ τοῦ Μακαρίου Ὑπατίου, ἐν οἷς εἰώθει ὁ ἀοίδιμος διέρχεσθαι στενωποῖς ϗ κρημνώδεσι τόποις, παρακαθίσαντες ἐγκεκρυμμένοι, σὺν ῥοπάλοις ϗ ξίφεσι, τοῦ Μακαρίου διερχομένου, αἰφνιδίως ὡς ἄγριοι θῆρες ἐπαναστάντες ἐκ τῆς ἐνέδρας, ὁ μὲν ξύλῳ, ὁ δὲ λίθῳ, ἕτερος δὲ ξίφει κατὰ τοῦ κρημνοῦ τὸν Ἅγιον ἠκόντιζον. Καὶ ῥίψαντες αὐτὸν ἀπὸ τοῦ μεγάλου ὕψους ἐκείνου εἰς τὸν κρημνὸν, οὐκ ὀλίγας αὐτῷ πληγὰς ἐπέθεντο, ὥσπερ οἱ Ἰουδαῖοι ποτὲ Στεφάνῳ τῷ Πρωτομάρτυρι. Ὁ δὲ Ἅγιος ἐν τῷ Ποταμῷ ῥιφεὶς, ἡμιθανὴς ὢν, τὰς χεῖρας μικρὸν ἐφαπλώσας, ϗ τοὺς ὀφθαλμοὺς πρὸς Οὐρανὸν ἀνατείνας· Κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν, ἔλεγε. Καὶ ἔτι αὐτοῦ προσευχομένου, γυνή τις ἐναγὴς ϗ ἀκάθαρτος, λίθον ἄρασα μέγαν, τὸν κρόταφον τοῦ Ἁγίου κρούσασα, τὸ λειπόμενον τῆς ζωῆς

αὐτοῦ ἀφείλετο, ἡ δυστυχὴς καὶ ταλαίπωρος. Καὶ ἡ μὲν τούτου ἁγία ψυχή, ἐν χερσὶν ἤδη ἦν τοῦ Θεοῦ. ἡ δὲ ἐναγὴς ἐκείνη γυνή, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ λίθου ἔτυπτε τὸ ἴδιον στῆθος· ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ τότε τοῦ φόνου κοινωνήσαντες, ὑπὸ ἀκαθάρτων πνευμάτων ἐπαιδεύοντο. Τότε τὸ Λείψανον τοῦ Ἁγίου ἐν ἀχυρῶνί τινι κρύψαντες, ἀνεχώρησαν. Ἀλλ' ὁ γεωργὸς οὗ ὁ ἀχυρὼν ἦν, εἰσελθὼν ἐπὶ τὸ δοῦναι τροφὴν τοῖς αὐτοῦ ζώοις, ἀκούσας οὐρανίων ᾀσμάτων δοξολογίαν, μηνυτὴς γέγονε τοῦ Μακαρίου Πατρός. Τοῦτο ἀναμαθόντες οἱ τῆς Πόλεως οἰκήτορες Γαγγρῶν, ἐκεῖσε συνήχθησαν, καὶ κοινῶς πάντες θρηνήσαντες, τὸ ἅγιον αὐτοῦ ἔλαβον Λείψανον, καὶ τῇ Πόλει αὐτῶν ἀποκομίσαντες, ἐν ἐπισήμῳ τόπῳ κατέθεντο. Ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνη ἀκολουθοῦσα καὶ τύπτουσα ἑαυτήν, μετὰ τοῦ λίθου, δι' οὗ τὸν Ἅγιον ἔκτεινε, μετὰ τὸ κατατεθῆναι τὸ ἅγιον αὐτοῦ Λείψανον, εὐθέως ἰάθη, καὶ πάντες οἱ τότε κοινωνήσαντες. Ὡσαύτως δὲ καὶ οἱ λοιποὶ τοῦ ἁγίου φονεῖς, οἱ καὶ τῇ αὐτῇ μάστιγι ἐκτακέντες. Καὶ ἕτερα δὲ θαύματα γεγόνασιν ἐν τῇ καταθέσει τοῦ Μακαρίου Πατρός, καὶ μετὰ τὴν κατάθεσιν· ἀλλὰ διὰ τὸ πλῆθος ὡς ἐργῶδες εἰάσαμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Ἀντώνιος, πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι,
Ἔψασιν ὄψον νόσιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Θεόδωρος ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἑκὼν ἀμάψας ὡς ὁ Δαβὶδ τὰς φρένας,
Βίον διέδρας, ὦ τὸν Ἀγγέλων παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπένδεις Θεῷ Μάρκελλε, θερμῷ τῷ πόθῳ,
Θερμὸς σταλαγμὸς αἱμάτων ἐξ αὐχένος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οἱ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι, οἴνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν νοητόν, Πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν, τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέφη ἤλασας τῇ νεύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἱρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ αἴγλῃ Ταράσιε ὀρθοδοξίας αὐτήν, καταφαιδρύνας, τῷ φωτοδότῃ κράξουσαν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Μὴν ἀκένωτον θεόθεν ἀποδεξάμενος, χάριν Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωμάτων ἔβλυσας τοῖς ἐνδεέσι σοφέ. διὰ τοῦτό σε, ὡς σιτοδότην ἄφθονον, οἱ πιστοὶ ἀνευφημοῦμεν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθείς, ἐκ σοῦ σαρκὶ Πάναγνε καὶ παναμώμητε, καὶ προσίεται, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ η΄. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅλον τῆς σαρκός σου τὸ γεῶδες, ἀπέθου ἐγκρατείας πόνοις Ταράσιε, καὶ βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας. διὸ τῶν Ἀσωμάτων σε χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ Κτίστῃ· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, δογμάτων Ἱεράρχα ὅλην κατήρδευσας, καὶ τὰ θεῖα σπέρματα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας καὶ ἐπλεόνασας. διὸ καρποφοροῦσα κραυγάζει· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Πυρὶ νοητῷ τοῦ Παρακλήτου, χρισθεὶς ὡς Ἱερεὺς Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας, τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι. διὸ καὶ ἱερουργῶν κραυγάζων· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας. **Θεοτοκίον.**

Ὑπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, Λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται Θεοχαρίτωτε· ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανώσῃ, ὡς μόνος Εὐεργέτης. **Ὁ Εἱρμός.**

Παῖδας εὐαγεῖς, ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο. τότε μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν Οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἅπας γηγενής.

Ἔμπνους ὡς εἰκών, καὶ στήλη Ταράσιε ζῶσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ Πίστεως, βοᾷς ἀπαύστοις ἔργοις καὶ λόγοις σοφέ, καὶ πρὸς οἰκείαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις

πι-

πιστούς. διὰ τοῦτο μνήμη ἀθανάτῳ σε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεραίρουσιν.

Γνῶσιν ἀληθῆ, πλουτήσας τὴν ποίμνην σου, Πάτερ Ταράσιε, ἀπαθεῖς ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως ὄντε, καὶ ἀποροῦντας ἔδειξας καὶ πεπλανημένους αὐτούς. διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ πιστοί σε ἀξίως δοξάζομεν.

Ἄρας πρὸς Θεὸν, τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα Πάτερ Ταράσιε, νοητοὺς κατέβαλες, καὶ ἀοράτους, καὶ πολεμίους ἐχθροὺς, καὶ ἐτροπώσω φάλαγγας τὰς τῶν αἱρέσεων, καὶ τὴν ποίμνην, τοῦ Χριστοῦ ἀλώβητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας. Θεοτοκίον.

Νέφη τῶν παθῶν, Ἁγνὴ καὶ θλίψεων διασκεδάσασα, αἴγλη εὐφροσύνης σου, καὶ θυμηδίας ἡμᾶς κατάλαμψον. καὶ τῆς εἰρήνης αἴτησαι, τὸν φωτοδότην Χριστὸν, ἐναυγάσαι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῇ θείᾳ σου σκέπῃ περίσωζε.

Ὠδὴ Θ΄. Ὁ Εἱρμός.

„ Ἅπας γηγενὴς, σκιρτάτω τῷ Πνεύματι λαμπαδουχούμενος. πανηγυριζέτω δὲ, ἀΰλων Νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυριν τῆς Θεομήτορος. καὶ βοάτω· χαίροις Παμμακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκῆρυξ. τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὤφθης, τῆς τριφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ᾽ ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς Κόσμον ὅλον.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Γνώμην βουλὴν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας εὐθείας, εἰς σὲ ἐθέμην Παρθένε. σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὁρωμένων, τὸ πονηρὸν, τῶν ἁμαρτιῶν μου μύουσα χρέος· ὡς Θεομῆτορ πάντα γὰρ, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτει εἰς Ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ΄.

Τοῦ ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ Προσόμοια, ἦχος, α΄.

Τῶν οὐρανίων Ταγμάτων.

Ῥοῖς τῶν δακρύων σου ῥείθροις μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ῥύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὴν στολὴν, ἐν πορφύρᾳ κεχρωμένος, ἐν οὐρανίοις πολεύῃ διὰ παντὸς, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ὀρθοδοξίας ἐμπρέπων θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐπέθης, ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος. καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω παμμακάριστε.

Ὁ μυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν Οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν Θυσίαν προσφέρει, τὴν ἄϋλον καὶ θείαν, ἀΰλως ἀεὶ, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυῆτορ, προσπεφευγὼς, ἀνακράζω σοι· σῶσόν με, τὴν κραταιάν σου ὀρέξασα δεξιὰν, τῷ οἰκέτῃ σου πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ῥευστὴ κατεῖδον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσάν μου, νῦν τὴν καρδίαν τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι πάλαι, ὅτε σὲ ἑώρων, πάντων υἱῶν, γηγενῶν ὡραιότερον, τῷ γὰρ Σταυρῷ ἑκουσίως μετὰ λῃστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπῃώρηται.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ.

Ὁ Κανὼν. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ Πορφυρίζον ποιμένων ἄνθος σέβω.

Ἰωσήφ. Ὠδὴ, α΄. ἦχος, πλ. δ΄.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Πορφύριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐρανόθεν δοθῆναι ἱκέτευε.

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, ἑαυτὸν Κυρίῳ προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ Πορφύριε.

Πά-

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως Πορφύριε, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντος. Θεοτ.

Ὄμβρον ἀναδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδύϊ τὸν οὐράνιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἁμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρανας.

Ὠδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομὰς ζωῆς Ὅσιε, τὴν ἱεράν, ποίμνην σου ποιμάνας, τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοινωνοὺς διὰ πίστεως.

Ὕψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθεικεν, ἐν ὑψηλῇ, Πάνσοφε λυχνίᾳ, τοὺς πιστοὺς καταυγάζοντα. Θεοτοκίον.

Ῥῦσαί με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν Ἄχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἱρμός.

„ Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι
„ Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ
„ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθ. Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ἐν πέτρᾳ τῆς Πίστεως, ἐρηρεισμένος σοφέ, τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν πάλαι εἶδε Δανιήλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὕψωσας τὴν φωνήν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην. ἔβαλες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ σῇ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτός, Πρόβολος Πάτερ Πορφύριε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε καταχρέως, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου, ὅνπερ εὐλογημένη, δυσώπει μὴ παύσῃ συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἰσουργὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγρησας, καὶ Θεῷ τῶν ὅλων καθιέρωσας.

Θωπείαις ἐπιπνεύσεσι, τὴν πρὸς τελευταίας ὥρας ἐγγίζουσαν, Ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις ὅσιε στάσεσι, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων καταγώγιον.

Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας ὡς κυήσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

Ὠδὴ ε'. Φώτισον ἡμᾶς.

Πρόρριζον τεμών, τὴν ἄκανθαν τῆς φιληδόνου, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς εὐσεβείας Ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ὄμβροις σῶν εὐχῶν Οὐρανὸν σοφὲ διήνοιξας, καὶ ὑετὸν τῇ γῇ διένειμας, αἱρετιζόντων ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Τῇ θείᾳ σου ῥοπῇ, θείου Πνεύματος ὁλόκληρον, Λαὸν καὶ Πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντας, ἀθείας τὸ κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο, ὁ Πλαστουργός, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ϛ'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατείᾳ ταπεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεόν, προσεχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, Πορφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Ποιμένων κανὼν ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, καθωράθη ἐν Σταυρῷ ἡπλωμένος, ὁ ὑψωθείς, ἐν αὐτῷ ἑκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχειρίζει σοι, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτόν, καὶ στοργὴν καὶ πλείαν οἰκείωσιν.

Ὡς Πέτρου τοῦ κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ τὴν Πίστιν Θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τμητικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακοῦργον ἐθανάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιά, δολερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Νεκρούμενον, καὶ φθορᾷ ὑπαχθέντα, τὸν Πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νεκρωτήν, τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγαγες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα.

Ὁ

Ὁ Εἱρμός.

„ Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
„ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ
„ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ
„ προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθο-
„ ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ἱερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος, Ἱερωσύνης στολαῖς κατηγλαΐσθης, παμμάκαρ Θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑπεραστράπτει πλέον Ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων, πᾶσαν τὴν Κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκουσα πλάνην, τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς πιστοὺς πελαγίζουσα πάντας εὐφραίνει. Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπείληφε τὴν χάριν, πάντας ἰώμενος, παρεστὼς τῇ Τριάδι ὁλόφωτος, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚϚ΄. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχ. Ὁ τίς παρέλθῃ, τίς δὲ καὶ παραδράμῃ,
Τὸ Πορφύρειον, κἂν παρῆλθεν ἐκ βίου;
Πορφυρίοιο νέκυν ἔκρυψε, χθὼν εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων Πόλεως, υἱὸς ὑπάρχων γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων, Ἀπάρας δὲ ἐκ τῆς ἐνεγκαμένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται, κἀκεῖσε εἰς σκῆτιν εἰσελθών, τὸν μονήρη βίον ἐνδύεται. καὶ μετὰ πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, πολλοὺς τῷ λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Πραϋλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· καὶ ὑπὸ Ἰωάννου Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης, μετὰ καὶ ἄλλων Ἐπισκόπων, Ἐπίσκοπος Γάζης χειροτονεῖται. Ἔνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τελέσας, στηρίζει μὲν τοὺς πιστούς, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέφει πρὸς θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταντινούπολιν, ὑπὸ τῶν κατοικούντων τῆς χώρας τοὺς πιστοὺς ἀδικουμένους ὁρῶν. καὶ ἐντυχὼν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ κατ᾿ αὐτόν, διὸ παρῆν, παραδίδοται ὑπ᾿ αὐτοῦ, Ἀμαντίῳ τῷ Κουβικουλαρίῳ, ὅς τις ἀναδιδάξας τὰ περὶ αὐτοῦ τὴν Βασιλίδα, ἐδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς· καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ ἡ Αὐγοῦστα τὴν τοῦ Ὁσίου ἐνδημίαν καὶ πρόρρησιν περὶ τοῦ μέλλοντος Παιδὸς ἄρρενος τίκτεσθαι. Ὁ δὲ ἀγασθεὶς ἐπὶ τούτῳ, τὰ εἰκότα τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησεν. Εἶτα τίκτει ἡ Βασίλισσα τὸν νέον Θεοδόσιον· καὶ προσκαλεσαμένη ἡ Βασίλισσα τὸν Ὅσιον, εὐλογεῖται παρ᾿ αὐτοῦ. καὶ ὑποτίθεται πάντα πληροῦν κατὰ τὴν τοῦ Ὁσίου θέλησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς συνταξάμενος καὶ ἀναγνούς, ἐδυσχέραινε λέγων· διωχθῆναι τοὺς εἰδωλολάτρας, οὐ δυνατόν, διὰ τὴν πολλὴν τούτων συντέλειαν. ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα· βαρεῖα μὲν ἡ αἴτησις Δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτησις. Διὸ καὶ ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκβῆναι τὰ αἰτούμενα· καὶ ἐκπέμπεται συγγράμματα κατὰ τῶν Αἱρετικῶν, κελεύοντα τούτους ἐκδιωχθῆναι ὑπὸ Γάζης. Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος, κομίζεται παρὰ τῆς Αὐγούστης χρυσοῦ κεντηνάρια δύο χάριν κτίσεως Ἐκκλησίας, καὶ λόγῳ δαπάνης νομίσματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν αὐτοῦ Ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς Αἱρετικοὺς ἀπήλασε. τὸν δὲ Ναὸν τοῦ Μαρνᾶ πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγειρεν Ἐκκλησίαν κατὰ τὸ σχῆμα ὃ διετάξατο ἡ Βασίλισσα Εὐδοξία. Διαπρέψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ Ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα πλεῖστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαρσι, καὶ μησὶν ἕνδεκα, καὶ ἡμέραις ὀκτώ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς ἁγίας Μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ᾗ ὡμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὕδωρ λαβεῖν ἐλθοῦσα τὸ φθαρτὸν γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ᾧ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.

Ἕτεροι στίχοι εἰς τὴν αὐτήν.

Ῥίπτουσι δεινῶς Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν εἰς φρέαρ πρίν, συλλαλήσασαν Λόγῳ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τοῦ Βασιλέως Ῥωμαίων, διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν. μετὰ γὰρ τὴν Μαρτυρίαν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζήτουν Μαθητάς. Τότε ἡ ἁγία Φωτεινὴ σὺν Ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένει Πόλει τῆς Ἀφρικῆς οὖσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παῤῥησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος αὐτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκιμήσας ἐν πολέμῳ τῶν Ἀβάρων κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευομένων. μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμπεται,

πάντας τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς κολάζειν. Σεβαστιανὸς δὲ ὁ Δοὺξ ἀκούσας ταῦτα, οἶδα ἐγὼ ἀκριβῶς Στρατηλάτα φησὶ Χριστιανόν σε εἶναι, καὶ τὴν σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσῆ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ Πέτρῳ ἀκολουθοῦσαν. ἀλλὰ τὸ κελευσθέν σοι ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ποίει ἐξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσῃς. καὶ ὁ Βίκτωρ· ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ ἀθανάτου τὸ θέλημα ποιεῖν βούλομαι. Νέρωνος δὲ τοῦ Βασιλέως πρόσταγμα ὅσον ἐπὶ τὸ τοὺς Χριστιανοὺς κολάζειν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ Δοὺξ, ὡς γνησίῳ φίλῳ μου συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο· εἰ γὰρ ὡς ἐν προέδρῳ καθήμενος τοὺς διαγινωσκομένους Χριστιανοὺς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, καὶ τὸν Βασιλέα θεραπεύσεις, καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν χρήματα κερδανεῖς· ἀλλὰ καὶ τῇ μητρί σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σου μήνυσον, ἵνα μὴ παῤῥησιάζωνται, διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πάτριον ἀρνεῖσθαι θρησκείαν, καὶ κινδυνεύσῃς ἴσως δι᾽ αὐτοὺς λεληθότως· ἔχετε δὲ τὴν εἰς Χριστὸν Πίστιν ὡς βούλεσθε. Καὶ ὁ Βίκτωρ· μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρήσω Χριστιανὸν, ἢ λάβωτι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλεύσω τῇ μητρί μου ὡς σὺ φῂς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύττειν, ὅτι ὁ Χριστὸς Θεός ἐστιν· ἀλλὰ κἀγὼ κῆρυξ μᾶλλον Χριστοῦ καὶ εἰμὶ, καὶ ἔτι γενήσομαι ὥσπερ κἀκεῖνοι, καὶ πάντως ἴδωμεν ὃ μέλλει γενέσθαι κακόν. Ὁ δὲ Δοὺξ· ἐγὼ μὲν ἀδελφὲ, τὰ συμφέροντα φησὶ συμβουλεύω σοι, αὐτὸς δὲ ὄψει τί γενήσεται. Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δοὺξ, εὐθέως ἐπηρώθη τὰς ὄψεις· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἄγαν σφοδρότητος καὶ δριμείας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφωνος ἔμεινεν. Ἄραντες δὲ αὐτὸν οἱ παρεστῶτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς, μηδόλως λαλήσας. μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· εἷς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπεν· τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δὲ, προσκαλεῖταί με ὁ Χριστὸς ἔφη γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθέως κατηχηθεὶς ὑπ᾽ αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη· καὶ ἀνελθόντες ἐκ τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα ἀνέβλεψε καὶ ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν, μή ποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστοῦντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤχθη εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος, ὅτι ὁ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς Πόλεως Δοὺξ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ Στρατηλάτου Μήτηρ Φωτεινὴ σὺν Ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἀπέστειλε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀναγαγεῖν τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανοὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Ὤφθη δὲ πᾶσιν ὁ Κύριος λέγων· δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μεθ᾽ ὑμῶν εἰμι, καὶ ἡττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησί. Φωτεινὸς ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν. πολλοὶ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθέντες, προσενεχθήσονταί μοι. Σεβαστιανοῦ δὲ, ὁ σὸς ἐνισχυσάτω λόγος ἐν τῷ Μαρτυρίῳ· καὶ μακάριος ὃς ἕως τέλους ἀγωνίσεται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνῆλθεν εἰς τοὺς Οὐρανούς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγένης μετὰ πλήθους Χριστιανῶν, κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα· τίς ἐστιν αὕτη; Ἡ δὲ, μετὰ παῤῥησίας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἤχθη δὲ καὶ Φωτεινὸς ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σεβαστιανοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ ἁγία Φωτεινὴ προλαβοῦσα αὐτὸν παρέστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσῆ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν· τί παραγεγόνατε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ ἁγία εἶπε· διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν Χριστὸν σέβεσθαι. Οἱ παρεστῶτες εἶπον· Σεβαστιανὸς ὁ Δοὺξ, καὶ Βίκτωρ ὁ Στρατηλάτης, οἱ τοῖς Θεοῖς ἀπειθοῦντες, ἥκασιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ Βασιλεὺς ἔφη· ἀχθήτωσαν. Εἰσαχθέντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· Τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ Ἅγιοι εἶπον· ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας ὦ Βασιλεῦ, ἀληθῆ εἰσιν. Καὶ ὃς ἀτενίσας πρὸς τοὺς Ἁγίους, ἀρνεῖσθε ὑμεῖς τὸν Χριστὸν φησιν, ἢ αἱρεῖσθε κακῶς ἀποθανεῖν; Καὶ οἱ Ἅγιοι· μὴ γένοιτό ποτε ὦ ἄναξ (τὸ ὄμμα εἰς Οὐρανὸν ἄραντες) ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς; Ἡ Ἁγία εἶπεν· ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου, Φωτεινὴ ἐκλήθην· αἱ δὲ ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη ἡ μετ᾽ ἐμὲ γεννηθεῖσα, καλεῖται Ἀνατολή· ἡ δὲ δευτέρα, Φωτώ· ἡ τρίτη, Φωτίς· ἡ Τετά-

τη

τη, Παρασκευή, καὶ ἡ Πέμπτη, Κυριακή. Ὁ δὲ υἱός μου οὗτος, ὁ πρῶτος Βίκτωρ, ὃς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός· ὁ δὲ δεύτερος ὁ σὺν ἐμοί, Ἰωσῆς. Καὶ ὁ Νέρων· πάντες συνεφωνήσατε τιμωρηθῆναι, καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθανεῖν; Ἡ Ἁγία εἶπε· πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαλλιώμεναι ἀποθνήσκομεν. Τότε ἐκέλευσεν ὁ Βασιλεύς, σφαίραις σιδηραῖς κατεθλασθῆναι τοὺς ἁρμοὺς τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκμωνος, ἐπέθηκαν οἱ Ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἄνωθεν τοῦ ἄκμωνος, καὶ ἤρξαντο τύπτειν οἱ δήμιοι. Καὶ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης, ἐκ τρίτου ἐνηλλάγησαν οἱ τύπτοντες, οἱ δὲ Ἅγιοι οὐδ᾽ ὅλως ᾐσθάνοντο τῆς κολάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων, ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τὴν Ἁγίαν κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμήσαντες, καὶ τῷ ἄκμωνι ἐπιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελάβοντο. Καὶ κατὰ τῶν χειρῶν τῆς ἁγίας Φωτεινῆς τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφορὰς πολλάκις οἱ δήμιοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν οὐδέν· ἐκλυθέντες δέ, ἔπεσον ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ Ἁγία ἀβλαβὴς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προσηύχετο λέγουσα· „Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος." Τοίνυν ἤρξατο ὁ Βασιλεὺς ἀπορεῖν, καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτου τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἐγκρατὴς καὶ κύριος τῶν Ἁγίων; Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυτάτῃ φρουρᾷ ἐμβληθῆναι κελεύει, τὴν δὲ ἁγίαν Φωτεινήν, μετὰ τῶν πέντε ἀδελφῶν αὐτῆς ἀπενεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἑπτὰ χρυσοῦς, καὶ τράπεζαν. καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνῖναν, προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ᾽ αὐτῶν, μετὰ καὶ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, καὶ τεθῆναι χρήματα πολλά, καὶ κόσμια χρυσᾶ, ἐσθῆτάς τε χρυσᾶς, καὶ ζώνας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παῖδα Δομνῖναν ἡ ἁγία Φωτεινή, εἶπε· Χαῖρε ἡ τοῦ Κυρίου Νύμφη. Ἡ δὲ καὶ αὐτὴ εἶπε· Χαίροις καὶ σὺ κυρία μου, ἡ λαμπὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ ἁγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα εἰποῦσαν, ηὐχαρίστησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀγκαλισαμένη αὐτήν, ἠσπάσατο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ Βασιλέως ὑπὸ τῆς Ἁγίας μετὰ τῶν ἑκατὸν αὐτῆς θεραπαινίδων, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ Βασιλέως, ἀντὶ Δομνίνας, Ἀνθοῦσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνθοῦσα, τό, τε χρυσίον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλίῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα, δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χειρὸς Στεφανίδος, τῆς τῶν ἑκατὸν θεραπαινίδων ἐξάρχουσης. Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ Βασιλεύς, καὶ λίαν θυμωθείς, καὶ μέγα οἰμώξας, ἐκέλευσεν εὐθέως ἐκκαῆναι κάμινον ἐπὶ ἡμέραις ἑπτά, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν ἁγίαν Φωτεινήν, καὶ πάντας τὰς σὺν αὐτῇ ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐποίησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς καμίνου ἡμέρας τρεῖς, σῶοι καὶ ἀλώβητοι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης διαμείναντες. Μετὰ δὲ τὰς ἡμέρας, ὑπολαβὼν ὁ Βασιλεύς, ὅτι παρανάλωμα γεγόνασιν οἱ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐκέλευσεν ἀναφραγῆναι τὴν κάμινον, καὶ εἰ μὲν εὕρωσιν ἐκεῖσε ὀστᾶ τῶν Ἁγίων, ῥιφθῆναι αὐτὰ ἐν τῷ Ποταμῷ. Καὶ ἀνοίξαντες οἱ δήμιοι, εὗρον πάντας δοξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας τὸν Θεόν· καὶ ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἅπαντες οἱ τῆς Πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν. Ὡς δὲ ὁ Βασιλεύς, τοῦ τοιούτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, ἀναιρετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκληθέντος Λαμπαδίου τοῦ Μάγου, καὶ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δέδωκε τῇ ἁγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ λαβοῦσα τοῦτο· σοῦ μέν, ἔφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἐχρῆναι ἡμᾶς ἅψασθαι τούτου· ἵνα δὲ γνῷς Βασιλεῦ καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίομαι τοῦτο ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἶθ᾽ οὕτω καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πιόντων, καὶ ἀβλαβῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ Μάγος ἐξέστη. Καὶ περιβλεψάμενος τὴν Ἁγίαν, ἔστι μοι δηλητήριον πάνυ φησὶ δόκιμον, καὶ εἰ τούτου γευσάμενοι οὐκ ἀποψύξητε τάχιον, πιστεύσω καὶ αὐτὸς τῷ Θεῷ ὑμῶν. Οὗ καὶ προσαχθέντος, καὶ πάντων τοῦ δηλητηρίου γευσαμένων, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότων, ἐξέστη ὁ Μάγος. Καὶ συναγαγὼν εὐθὺς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετονομασθεὶς Θεόκλητος. Τοῦτο πάλιν μαθὼν ὁ Βασιλεύς, προσέταξεν ἁρπαγέντα αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν Ἁγίων, καὶ ἔξω τῶν τειχῶν τῆς Πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτω πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς. Τοὺς δὲ Ἁγίους

πάντας σὺν τῇ Μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νευροκοπηθῆναι. Οὗ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων λοιδορούντων, καὶ διαχλευαζόντων τόν τε Βασιλέα καὶ τοὺς Θεοὺς αὐτοῦ, μόλυβδον καχλάζοντα σὺν τιάφῳ ποτισθῆναι τὴν Ἁγίαν προστάττει. κατὰ δὲ τῶν νώτων τῶν λοιπῶν Ἁγίων, ἐκχυθῆναι προστάττει. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος οἱ Ἅγιοι ἐξεβόησαν· εὐχαριστοῦμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολύβδου, ἐδρόσισας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥσπερ ἀπὸ καύσωνος διψώσας καὶ φλεγμαινούσας. Τότε ὁ Νέρων ἐκπληττόμενος, καὶ θαυμάζων, ἐκέλευσε τοὺς Ἁγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξέεσθαι ἀφειδῶς καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεσθαι. Τούτου δὲ ταχὺ γενομένου, καὶ τῶν Ἁγίων προσευχομένων, καὶ ἀπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυομένων, ἐμμανεὶς ὁ δείλαιος Νέρων, τέφραν σὺν δριμυτάτῳ ὄξει ἑνωθῆναι, καὶ κατὰ τῶν μυκτήρων τῶν Ἁγίων χυθῆναι προστάττει. Προσαχθέντος δὲ τοῖς Ἁγίοις τοῦ τοιούτου κράματος, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡμῖν ἐπιφαίνεται, ἔλεγον. Ἐπὶ πλέον οὖν παροξυνθεὶς, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυχθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτοὺς καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ ζοφώδει, πλήρει ἑρπετῶν ἰοβόλων καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ Ἅγιοι ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἱρκτῇ ἰοβόλα θηρία ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἱρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀνυπέρβλητον, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέρλαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Ἁγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς Ἁγίας, ἤγειρεν αὐτὴν εἰπών· ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν, ἀεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί. Καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκύνησαν αὐτόν· Καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς καὶ εἰπών, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, οὗτος μὲν ἀνῆλθεν εἰς τοὺς Οὐρανούς, ἐκ δὲ τῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὡσεὶ λεπίδες ἐξέπεσον, καὶ ἐγένοντο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρότερον. Ὁ δὲ Νέρων ὁ δύστηνος καὶ θεομισὴς, ἐκέλευσε προσμεῖναι τοὺς Ἁγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς· ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀπορρῆξαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκέτην ἔχων ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ εἱρκτῇ κατάκλειστον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον. καὶ ὡς εἶδον τοὺς Ἁγίους ἐρρωμένους οἱ ἀποσταλέντες, ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ· ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι, βλέπουσι, καὶ ὑγιεῖς εἰσίν, ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ μῦρα πάμπολλα πνέουσα, μετεποιήθη εἰς δόξαν Θεοῦ, καὶ οἶκος ἅγιος· καὶ δαψιλεία μέσον τῆς φυλακῆς ἐστὶ βρύουσα, ἐν ᾗ συντρέχοντες οἱ λαοὶ, βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ Βασιλεὺς ἐξέστη, καὶ ἀποστείλας παρέστησεν αὐτοὺς, καὶ φησίν· οὐκ ἐπεφωνησάμην ὑμῖν, διὰ προστάγματος βασιλικοῦ μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες τοῦτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ Ἅγιοι εἶπον· ὃ θέλεις ποίησον· ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινὸν καὶ ποιητὴν πάντων, διδάσκειν οὐ παυσόμεθα. Ἐπὶ τοῦτο τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἐκέλευσε σταυρωθῆναι τοὺς Ἁγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξαίνειν τὰς σάρκας αὐτῶν, ἕως ἂν φησὶ διαλυθῶσιν αἱ ἁρμονίαι αὐτῶν. Τούτου δὲ γενομένου, φύλακας ἔστησαν, ἐάσαντες αὐτοὺς καὶ ἑτέρας τέσσαρας ἡμέρας. ἐλθόντες δὲ οἱ δήμιοι θεάσασθαι αὐτοὺς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐτοὺς κρεμαμένους, οὗτοι μὲν εὐθέως ἀπετυφλώθησαν, Ἄγγελος δὲ Κυρίου κατελθὼν ἐξ Οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς Ἁγίους, καὶ ἀσπασάμενος, ὑγιεῖς αὐτοὺς εἰργάσατο. Τότε ἡ Ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῶν δημίων σπλαγχνισθεῖσα, προσηύξατο, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύσαντες ἐβαπτίσθησαν. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν ἀποδαρῆναι τὸ δέρμα τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. οὗ γενομένου, ἡ Ἁγία ἔψαλλε· „Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνως με." Ἐκδείραντες δὲ τὸ δέρμα αὐτῆς, ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμόν, τὴν δὲ Ἁγίαν εἰς φρέαρ ξηρόν, τοὺς δὲ λοιποὺς, Σεβαστιανὸν καὶ Φωτεινὸν καὶ Ἰωσῆν κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπέτεμον, καὶ τοῖς κυσὶν ἔρριψαν. Εἶθ' οὕτως ἀποδύσαντες αὐτῶν τὰς δορὰς, ταύτας μὲν ἐν τῷ ποταμῷ ἔρριψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφαλίσαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας, ἀπέτεμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξέδειραν καὶ τούτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν Φωτίδα, οὐ κατεδέξατο αὐτὴ κρατηθῆναι ὑπό τινος καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἵστατο γενναίως ἀποδυομένη τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς,

ὡς

ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν Βασιλέα τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς, καὶ καρτερικόν. Διὸ καὶ ἐκμανεὶς μετὰ τὸ ἀποτεμεῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἑτέραν ἐπινοεῖ κατ᾽ αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ὀλεθρίαν. Δύο γὰρ δένδρα ἔνδον τοῦ παραδείσου αὐτοῦ, βίᾳ κελεύσας κλιθῆναι, καὶ τούτοις τὴν μακαρίαν προσδῆσαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τούτοις τὴν ἁγίαν, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθῆναι. Τοὺς πάντας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινὴν, ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκβαλὼν, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. Αὕτη δὲ ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθεῖσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ. Ὃς καὶ ἐμφανισθεὶς αὐτῇ, καὶ τρίτον σφραγίσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο· Καὶ μεθ᾽ ἡμέρας πολλὰς ὑμνοῦσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεὸν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίησι τὴν τιμίαν αὐτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἁγία Φωτὼ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φερνὴν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν.
Φωτὼ φέρει σοι τὴν κάραν Φώτων Πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἁγία Φωτὶς, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Δόσις ἔπαθλον, δενδραέθλου Φωτίδος,
Δένδρον ὁ τερπνὸς, τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἁγία Παρασκευὴ, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται·

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα,
Ἕτοιμον εἶχε, καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἁγία Κυριακὴ, ἡ ἑτέρα Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς, οὐδὲ ξίφους μὴν φόβος,
Φόβον ἐκβάλλει καὶ πόθον τοῦ Κυρίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομῇ τραχήλων, οὐ ξεγύμνου τὸ ξίφος,
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Φωτεινὸς ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς οὗτος ἀτμὸς, ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δοὺξ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῷ, τοῦτον εἴπω τὸν λόγον.
Σεβάζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὠδὴ ζ´. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄρνας ποιμαίνας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς ἀρνίον τῷ ποιμένι, προσηνέχθης Χριστῷ, Πορφύριε κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀμοιβὴ καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων σε μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χριστὸς, Πορφύριε βοῶντα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκόσμησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς ὃν ποθῶν Πορφύριε ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἰκτιρμῶν σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοὶ, καταύγασον βοῶντα· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η´. Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες.

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφιστὴς τῆς κακίας, Ἱεροκήρυξ πανόλβιε. εὐσεβῶν δὲ καρδίαι, εὐθέως ηὐφράνθησαν.

Συναγελάζῃ Πατέρων ὁμηγύρει, καὶ συνευφραίνῃ Ὁσίων, Πάτερ μακάριε πνεύμασιν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἐξεδαφίσας τεμένη τῶν δαιμόνων, Ναοὺς Θεοῦ ἐδομήσω· ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει ὁσίων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρετῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισάμενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασίλεια ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ Οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομῆτορ ἠγάπησεν, ὁ υἱός σου καὶ σάρκα, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, καταπατοῦντες " ἐκραύγαζον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου " τὸν Κύριον. "

Ὠδὴ θ´. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἰσίῳ Πάτερ νοητῷ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, οἰακιζόμενος, παλάμῃ

θείᾳ

θείᾳ τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, ὅσιε κατέπαυσας, χαρᾶς λαβόμενος, αἰωνίου ϗ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ὥριμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος γενόμενος ὅσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς διπλοΐδα περιβαλλόμενος, Ἱερωσύνης στολισμῷ, λάμπων μεταβέβηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ Κυρίου καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

Στόματι θεῖον γλυκασμόν, ἀρυσάμενος ἠρεύξω μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, ϗ γλυκασμῷ πνευματικῷ, πάντας ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν αἰτήσιον, ἐκτελοῦντάς σου Θεόφρον πανήγυριν.

Ἥλιον ἔγνως τὸν Χριστόν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν μετὰ σώματος, ϗ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς τούτου Πάτερ ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγασθεὶς ὁλολαμπής, Ἀστὴρ ἐχρημάτισας, θεῖα θεώμενος, Ἱερὲ θαυματουργὲ Πάτερ ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Φῶσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, ϗ φυλάξας τὴν Τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, ϗ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς ϗ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν. ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκών, κατῆλθε μέχρι ϗ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλήν, ὕπαρξιν διεσκόρπισας. τοὺς πλάνῃ δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύριε. ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπὶ σοὶ μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, ϗ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπτως εἰς τέλος, ἡμᾶς ἐλευθέρωσον.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, ϗ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος, δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ Θεοῦ ϗ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως παμμακάριστε, τὸ τῆς εἰκόνος ἀξίωμα, τηρεῖν διεσπούδασας, λογισμῷ πανευσεβεῖ, καὶ νοὸς καθαρότητι, ϗ ἁγνότητι, ϗ παθῶν ἐγκρατείᾳ ϗ τηρήσει, τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων, ϗ εὐσεβείας πανόλβιε.

Τῇ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν ϗ τὴν ἄθλησιν, θεοφρόνως ὕστερον εὐηρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῷ κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν κάθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν. οὗ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἁγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων ὅσιε διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, ϗ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν. ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ Βασιλείας κληρονόμος, ϗ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, ϗ ἀϊδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, ϗ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, ϗ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, ϗ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον. ἀλλ' οἰκτείρησον τάχει, ϗ παντοίας, δυσμενείας τε ϗ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ Ἀμνὰς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω Μάκαρ.

Ὠδὴ α. Ἦχος πλ. β. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ καταχεθεὶς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι τρικυμίας κοσμικὰς, ἀπεκρούσω ὅσιε Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀνακρουόμενος.

Ὁ φωτοφόρος σου βίος καὶ τὸ φαιδρὸν, τῆς ψυχῆς καὶ σωώτονον, εὐσεβείᾳ συγκραθὲν, ἀρετῆς ἐκόνισμα λαμπρὸν, ἐν σοὶ ὅσιε τρανῶς ἀπηκριβώσατο.

Ὑπερφυεῖ δᾳδουχίᾳ καὶ φωταυγείᾳ, τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐγκρατῶς ἐμάρανας βοῶν, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, συλλαβοῦσα Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡμῖν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἁγνὴ, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμένουσα.

Ὠδὴ, γ. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ.

Σοῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ, τῷ τῆς Πίστεως ζήλῳ, πυρπολουμένη Μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικρὰν, μανίαν καὶ τὸν θυμὸν, θεοφόρε, κραταιῶς διέλυσεν.

Οἰκείοις αἵμασι βαφεὶς, τῶν Μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ἐμιμήσω τρισμάκαρ, αἰκισμοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ, ὑπομείνας, καρτερῶς Προκόπιε.

Ὑπέστης ὅσιε διπλοῦς, τοὺς ἀγῶνας ἐμφρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων τὰς ὁρμὰς, ἀνδρείως ὑπενεγκὼν, θεοφρόνως, πάνσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Σοφία Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀποῤῥήτως σαρκωθεὶς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, Θεοτόκον, ταύτην ἀπειργάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Ἦχος α. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀσώματος ἐν βίῳ, ἐγνωρίσθης Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἔνσαρκος Ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συνδίαιτος, τῷ Κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεὶς, καὶ Κόσμον, σταυρωθέντα σοι σαφῶς, καὶ εἰς Οὐράνιον οἶκον, τῇ διανοίᾳ χῶρον ὁ γήϊνος. δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ γνωρισθέντι σοι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας πόθῳ, καὶ βοῶντάς σοι· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ. δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ὀρυγέντος Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα σου τῇ χρηστότητι. δόξα τῷ ἐν θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ, δ. Χριστός μου δύναμις.

Ἀρδεύων ὅσιε, δακρύων χεύμασι, τὴν καρδίαν σου Μάκαρ τῶν ἀρετῶν, ἀσπόρον ἐγεώργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὁσιώτατε Προκόπιε.

Τὸ εὐῶδες φρόνημα, τῷ θείῳ Πνεύματι, καθυπέταξας Πάτερ ἀσκητικὸν, βίον ἀνελόμενος, καὶ συνταττόμενος χοροῖς, τῶν Μαρτύρων παμμακάριστε.

Ὡς μάρτυς ἔνθεος, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αἱρετικὴν, ἤλεγξας ἀπόνοιαν· τῆς γὰρ μανίας ἀληθῶς, τῶν ἀθέων κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Νομίμων ἄνευθεν, θεσμῶν Παναμώμε, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην δίχα φθορᾶς, τοῦτον ἀπεγέννησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐχρημάτισας.

Ὠδὴ, ε. Τῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθέ.

Ἁγιασθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα σε δι' αἵματος γεραίρομεν ὅσιε. μνήμη γὰρ δικαίων μετ' ἐγκωμίων ἀεὶ, πιστῶς ἐπιτελεῖται καὶ μνημονεύεται.

Σοφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον ὡς βούλεται Κύριος, τῇ τῶν δυσσεβούντων μιαιφονίᾳ τῇ σῇ, ἀσκήσει μαρτυρίου κλέος προσέθετο.

Ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναλαβὼν, τὴν διὰ Σταυροῦ πανοπλίαν σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας,

σας, τῶν ὀπίσω Πάτερ λήθην ποιούμενος, ϗ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Πάναγνε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα παθητήν τε ϗ θνητὴν περιβαλόμενον Κύριον, ϗ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ τὸ καθ᾽ ὑπόστασιν.

Ὠδὴ, ς. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Προβαίνων Ἀείμνηστε ἀπὸ δόξης ἀληθῶς, ἀσκητικῆς ἀνέδραμες, πρὸς Μαρτύρων ἀνδρείαν τε ϗ τιμὴν, οἰκείου ἐξ αἵματος, ἐρυθρὰν πορφυρίδα περικείμενος.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον, λογισάμενος ψυχῇ, ϗ λογισμῷ θεόφρονι, τοῖς ἀεὶ διαμένουσιν ἀγαθοῖς, ϗ πέρας οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς ἐπτερώθης Παμμακάριστε.

Ἐγκράτειαν σύντονον, ϗ πρᾳότητα Χριστός, σὲ καθορῶν πλουτήσαντα, φιλανθρώπως ἐπέβλεψεν ἐπὶ σὲ, ϗ δόξης ἀνέδειξε, κοινωνὸν Θεοφόρε πανοσιώτατε.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινὰ, καὶ χαλεπὰ συντρίμματα, χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τοῦ Υἱοῦ σου βαλοῦσα τὰ Παθήματα.

Ὁ Εἱρμός.

„ Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-
„ ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ
„ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε,
„ ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ΄. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν ϗ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στ. Οὐδεὶς Δεκαπολῖτα γῆς πᾶσαι Πόλεις, Πρὸς τὴν νοητὴν, ἔνθα περ τρέχεις Πόλιν.

Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Προκοπίῳ τέρμα φάνθη.

Οὗτος τὸν μονήρη βίον πρότερον ὑπέδυ, πᾶσαν ἄσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, ϗ τελείως καθάρας ἑαυτὸν, τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγξας ἀνδρείως ϗ καταπτύσας. ὕστερον δὲ ϗ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μέγας Ὁμολογητὴς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδειξάμενος, ϗ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου, ὃς τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαῖξαι παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς, ϗ ξίφει τελειοῦται.

Στ. Φώτισμα μέλλων ἐκγελᾷν, γελᾷς πλάνην, Πλυθεὶς δὲ Γελάσιε, ἐκτέμνῃ κάραν.

Βαπτισθεὶς Γελάσιε ϗ ἑβδόμῃ εἰκάδι τμήθης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλελαίου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Στ. Ὁ Θαλέλαιος φαιδρῶς ἥκει πρὸς πόλον, Θαλλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Οὗτος, Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος, ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν Πόλιν κατέλαβε Γαβάλων. ἧς ἀπὸ σταδίων εἴκοσι γεώλοφόν τινα καταλαβὼν, ἐν ᾧ τέμενος ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξατο μικρὰν Καλύβην, τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολούμενος πόνοις, νηστείαις ϗ ἀγρυπνίαις ϗ κακουχίαις ἑαυτὸν ἐκτήκων. Ὅθεν οἱ ἐν τῷ τεμένει δαίμονες, πλείστοις αὐτὸν φοβήτροις ἐξεδειμάτουν. Οὓς ϗ κατῃσχυμένους ἐξέπεμπε, καταγελῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν. Μειζόνων δὲ πόνων ἐφιέμενος, τὴν μὲν Καλύβην κατέλιπε, Κελλίον δὲ στενώτατον δειμάμενος, μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ εἰσῄει, τοῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων προστηλωμένον. Θεαρέστως οὖν ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἔτη δέκα βεβιωκὼς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ὅσιος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τῶν Ἀρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στ. Γῆρας Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου. Ὃν περ θανόντα, πρύτανις στέφει στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Νήσιος βουνεύροις τυπτόμενος τελειοῦται.

Στ. Νεύροις βοείοις, Νήσιος πάσχων φέρει. Νευρούμενος γὰρ, τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ, ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Ὡς ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου Θεόσοφε, γέγονε διὰ ἀσκήσεως, οὕτως ὤφθη σου, προφανῶς ἡ ἄθλησις στερρά. Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνῃ καθαρότητι Θεσπέσιε, Πάτερ περιζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δὲ Μαρτυρίου στέφανον λαμπρὸν, ἐδέξω ἐν χάριτι βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μὴ προσκυνοῦντες Εἰκόνα σου τὴν ἄχραντον, Σῶτερ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου, μαστιγοῦντες ἔξεον δεινῶς, ὑμνοῦντα ϗ κράζοντα πρὸς σέ· εὐλογητὸς εἶ

ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Εὐφραινόμενοι τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, πάντες σὲ μακαρίζομεν. διʼ αὐτοῦ γὰρ σαρκικῆς γεννήσεως ἡμᾶς, ῥυσθέντας κραυγάζομεν αὐτῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ ή. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις.

Λελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφθείς, μετετέθης ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρατον, Ὅσιε ζωήν, τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλίμακι προσφόρῳ, Προκόπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης αἴγλῃ τῆς Πίστεως, καὶ πρὸς ἄδυτον φέγγος Πάτερ ἐφοίτησας, πᾶσαν ὑλικήν, ἀποθέμενος ἔφεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, Προκόπιε θεόφρον.

Ὡπλισμένος δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος, πονηρίας πνευμάτων ἔτρεψω φάλαγγας. ὅθεν Οὐρανῶν, πύλαι σοι ἠνεῴχθησαν, Μάκαρ ἀνυμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς προέφης ἡ μόνη Θεομακάριστος, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεοτόκον καὶ πάναγνον, ἣν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας.
» ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι.
» σὲ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἄθλον νομίμως σοφὲ ἑλόμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς διʼ ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρκὸς σκιρτήματα θεράπον Χριστοῦ. ὅθεν τῆς ἀπαθείας, νῦν τὴν ἀνώλεθρον, σὺν ταῖς ἀσωμάτοις Στρατιαῖς, εὗρες ἀπόλαυσιν.

Κριτῇ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι, ὡς νικητὴς στεφάνους ἀμαράντους δεξάμενος, ἐκτενῶς Προκόπιε δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, σοῦ τὴν πανίερον, μνήμην καὶ τὴν θείαν ἑορτὴν τῆς μεταστάσεως.

Αὐγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκ μιᾶς ἀφράστως προϊούσαις Θεότητος, πανολβίου λήξεως ἠξίωσαι, καὶ τερπνῆς θυμηδίας, συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίαις Στρατιαῖς, Πάτερ Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Ῥεύσιν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορφὴν λαβὼν ἀνθρώπου ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ Πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοί, τῇ κεχαριτωμένῃ. ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ »
Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ »
δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρ- »
κωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρα- »
νίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν. »

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι. πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων εὔδοξε, τὴν πανηγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ Οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, Θεοκυῆτορ πάναγνε· ὅπως ῥυσθείημεν πάντες, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ, Μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἑσπέρας. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος δ'.

Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς Μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω Θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν δαψιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα. διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν Ἁγίων Βασίλειε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν Πίστιν τετήρηκας. ἐντεῦθεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς Δικαιοσύνης. ὃν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατʼ ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα

χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν. ὃν δυσώπει Θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑπωπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω Θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, καὶ σκληραγωγίαις, ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων. ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ ἀπολήψομαι, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐσταυρωμένον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, τὴν ἑκούσιον Σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ.

Ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστ.

Τῆς πίστεως βάσιν σε γιγνώσκω Πάτερ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'.

Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος.

Τὴν βάσιν, ἐπὶ τὴν πέτραν θέμενος, Πάτερ τῆς πίστεως, τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπτηξας ὁρμάς. ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας, ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, τῆς Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Ἡ Χάρις, τοῦ παναγίου Πνεύματος, σὲ δυναμώσασα, τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων καρτερεῖν, τὰς νιφάδας ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἔδειξε, κατὰ Τυράννου ματαιόφρονος.

Συνάθλου, καὶ στρατιώτου ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος ἀεί. μεθ' οὗ χαίρων πανόλβιε, τῆς σταθηρᾶς ἀθλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν, καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ τεῖχος ἄρρηκτον, σὲ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν, τὸν εὐεργέτην πάσης Κτίσεως.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Εὐθύνας ἐπιμελῶς, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν Ὅσιε, ἀσκητικῇ χάριτι, καὶ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Στρατείαν ἀναλαβών, καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ ἔτρεψας, τὸν νοητὸν Δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ Λέοντα.

Τηρήσαντες εὐσεβῶς, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς Ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον, σέβοντες Εἰκόνα ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρας καὶ φθορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἄχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετείληφεν.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτόν, καὶ δόξαν ῥέουσαν σοφέ. καὶ τὸν Σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενήν, χαίρων διήνυσας, πασῶν τὰς ἡδονάς, τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ὅσιε ἀπάσης τε, κακοπαθείας καὶ ἔφθασας, πρὸς πλάτος θεῖον, τοῦ Παραδείσου, θεηγόρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτ. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, Ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν. καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἀμνάς, τοῦ Ἀμνοῦ, καὶ λυτρωτοῦ, θρήνοις συνέκοπτεν αὐτήν. καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἑκών, ὀνειδισμοὺς καὶ μάστιγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θάνατον; δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὡραία σου παμμάκαρ ἡ καρτερία, ἐν πολιᾷ νεότητος, ἐπιδεικνυμένη, Ὅσιε στερρότητα. μεθ' ἧς ἀνεκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότῃ, καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν, περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ᾔσθάνου σαρκός· κραυγάζων δὲ ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος οὐρανίου, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουσαν, ὁδὸν ἐπορεύθης, σύμπνοον εὑράμενος, Προκόπιον κράζοντα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πιστοὶ ἀδιαλείπτως κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω Βασίλειε, τοῦ Λέοντος ἐκφαυλίσας, τὸ ἀμάλακτον θράσος, καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Ἰσόρροπον εὑρών, διανύειν τὴν ἄθλησιν, Προκόπιον τὸν ἐν πόνοις, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἐνθέως ἐστεφάνωμένος.

Νῦν βλέπεις νοητῶς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθησας· οὗ πόρρωθεν τὰς ἐμφάσεις, πρακτικῶς ἐθεώρεις, Παμμάκαρ ἱερώτατε. Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα. σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἔρωτι, Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ ἐπὶ γῆς Βασιλέως, ἀλογίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων, καὶ δογμάτων, Θεοφόρε γενναίως ἠλόγησας.

Γυμνὸς μέν, τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόνως ἠγώνισαι. ἐνδεδυμένος δὲ θείαν, δυναστείαν ὤφθης στεφανηφόρος, ὡς νικήσας, τῶν ἀθέων Τυράννων τὴν ἔνστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν, τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, σοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν Προφήταις πάλαι κεκηρυγμένον, καὶ πληροῦντα, τὰ προρρηθέντα Πνεύματος χάριτι.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι Αἵματι.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβών, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφέ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων. καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συναθλητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Στίχ. Σὺν Προκοπίῳ, Βασίλειος ὑμνείσθω.

Ὁμολογηταὶ ὡς ὄντες ἀληθείας.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν Κόσμον καὶ τὰ ἐν Κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν Ἁγίων εἰκόνων ῥιφείσης τιμῆς, σπουδαίως ἀντέστη τοῖς εἰκονομάχοις. Ὅθεν κρατηθεὶς καὶ πολλὰ τιμωρηθείς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν θεῖον Προκόπιον. Διὸ ἐξώσθη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη. καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθών, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς· καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων, ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεὸν ὃν ἐπόθησεν ἐκ βρέφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτέριος, σφάττεται τοῖς καλάμοις, Ὁ ξυγγραφεὺς κάλαμος ὢν κατὰ πλάνης.

Εἰκάδι ὀγδοάτῃ σφάξαν καλάμοις Προτέριον.

Οὗτος ὁ μακάριος, πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνελθοῦσιν Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλεῖστα τοῖς ἁγίοις Πατράσιν ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Στασιαζόντων δέ, ὅσοι τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονοῦντες ἐτύγχανον, καὶ τὴν σιτοπομπίαν κωλύσειν ἐπαπειλησάντων, ὁ εὐσεβὴς Βασιλεὺς Μαρκιανός, οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν σῖτον, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλούσιον ἀνάγειν διὰ

τοῦ

τοῦ Νείλου παρεκελεύσατο. Ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν Ἀρχιερέα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δὲ τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἴξας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατάγεσθαι τὸν σῖτον παρεκελεύσατο. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ εὐσεβεστάτου Βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις τὴν ἐπωνυμίαν Αἴλουρος, ἀσεληνόν τινα νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελλίοις ἀωρὶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάς, Ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοινωνίας ἀποστῆναι Προτερίου ἐπέσκηψε τούτοις. Οἱ δὲ ὡς ἁπλοϊκῶς ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θειότατον Προφήτην Ἡσαΐαν ἐθεάσατο λέγοντα· Ὑπόστρεψον, κἀγὼ περιμένω διαδέξασθαί σε. τοῦτο δὲ ἐδήλου τάχα τὴν βιαίαν αὐτοῦ τελευτήν. Ὑποστρέψας οὖν καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθών, ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖσε καλάμοις ὀξέσι κατασφάττεται. Εἶτα χειροτονοῦσιν ἀντ' ἐκείνου, τὸν ἀπατήσαντα αὐτοὺς Τιμόθεον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης Θρόνον ἀνάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθεον, ὑπὸ τὴν τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· ὃν καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκούς, εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως φόνον, μάστιξι, καὶ δεσμεύσεσι, καὶ μελῶν ἀφαιρέσει παιδεύσας ὁ Βασιλεύς, ἕτερον Τιμόθεον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκελεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἁπλωθείς, τὸ προφητικὸν φάναι.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ Βασιλέως, καὶ Πουπλίου Ἡγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβεσθαι τὸν Χριστόν, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Εἰρηνάρχου, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατ' ἐνώπιον τοῦ Ἡγεμόνος τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαρίστους φωνὰς ἀφείς, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῶν ἁγίων Γυναικῶν Κύρας, καὶ Μαράνας.

Στίχ. Καταξιοῦνται, Μαράνα καὶ Κύρα,
Σαρκὸς μαρασμῷ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Αὗται Πατρὶς μὲν ἡ πρὸς Ἕω κειμένη Βέρροια· γένος δὲ τὸ τῆς Πατρίδος ἐπίσημον· τροφὴ δὲ τῷ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ εἴσω γενόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πηλῷ τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν ἐάσασαι, δι' οὗ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναιξὶ διελέγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δοξολογίας ἀνέπεμπον. Ὅλον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διῆγον, μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν διάλεξιν ἐποιοῦντο. Τοῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρος ἄπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον. ἀσιτίᾳ δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονῇ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν, ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὅλους ἐνιαυτούς. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον Τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀπήλαυσαν, μέχρις ἂν τὴν προσκύνησιν ἐποιήσαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, ἄσιτοι τὴν πορείαν διήνυσαν. Τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος, σταδίων ὑπῆρχεν εἴκοσι. Καὶ εἰς τὸ τῆς καλλινίκου Θέκλης τέμενος ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο. Αὗται μὲν οὖν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τὸ θῆλυ κατακοσμήσασαι γένος, πρὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες οἱ ἐξ Αἰγύπτου ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει θανόντας ἔγραψαν, ἐξ Αἰγυπτίων,
Οἱ τοῦ χρόνου γράψαντες ἄθλους καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὔβουλος, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία, Χριστοῦ ἀπόστολοι δύο,
Χριστῷ συνῶσιν Εὔβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ὅσιος Βάρσος Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανήγυριν ῥέοντος ἐκλιπὼν βίου,
Συνέστι Βάρσος, Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος Μάρτυς Ἀβίρκιος, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ λατρευτής, αὐχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευτάς, Ἀβίρκιος αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ἡ ἐν τῷ Κυρίῳ Πάσχα κατὰ τὸ μέσον τῆς Τεσσαρακοστῆς προσκύνησις τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ.

Στίχ. Τὸ νηστείας φθάσαντες οἱ πιστοὶ μέσον,
Σὲ προσκυνοῦμεν Σταυρέ, ὁ Χριστὸς μέσον.

Ταῖς

ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Γεωργηθέντα, καὶ καθαρθέντα δι' ἀθλήσεως Πάτερ, καὶ ἀσκήσει λάμψαντα καρτερῶς, ὁ Χριστός σε προσεδέξατο, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζοντα Κύριος.

Νενευρωμένος, Θείᾳ δυνάμει Πάτερ ἤλεγξας, πάντας, τοὺς σεπτὸν Εἰκόνισμα τοῦ Χριστοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράφρονας, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδα πάσης Κτίσεως πάντες, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἁγνήν, καὶ τὸ χαῖρέ σοι κραυγάζομεν· εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Παναμώμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η'. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Σῶμα Θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ὁλοκάρπωσιν, Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ὁλοκαύτωμα τέλειον, τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ τῇ φλογὶ τῶν αἰκισμῶν ὁλοκαυτούμενον, καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Καταδιώξας σὺ τοὺς ἐχθροὺς, καὶ διωκόμενος, Πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπάτησας Ὅσιε, τὴν ὀφρὺν τὴν ὑψηλόφρονα, ἀνῃρημένους κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὥσπερ περιδέξιος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀριστεὺς, ὤφθης Πανόλβιε· τῇ πρὶν ἀσκήσει γὰρ ἄθλησιν, ἀνδρικώτατα προσέθηκας, συναθλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, καὶ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πύλην φωτοφόρον Οὐρανῶν, σὲ ὀνομάζομεν, δι' ἧς διῆλθε Θεὸς, καὶ σεσωμάτωται Πάναγνε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὸ Θεὸς καὶ τῷ Πατρὶ ὡς ὁμοούσιος. ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, Λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε. πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, Παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν Πάτερ, νῦν ὑπερβὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μεταβέβηκας πόθῳ, τῶν σῶν ἀγώνων πλοῦτον δρεπόμενος, Ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ Παραδείσου τρυφὴν ἄληκτον.

Σὺν σῷ μαθητῇ καὶ συνάθλῳ, συναπολαβὼν Ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ δι' αἰῶνος συνευφραινόμενος, τοὺς τὴν ὑμῶν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Ἐκ γῆς πρὸς Οὐράνιον λῆξιν, στεφανηφόροι μεταστάντες, ἔνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν Ἀγγέλων θεῖα στρατεύματα, τῶν μαθητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Παῦσον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ ὑμνούντων Θεομῆτορ· παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν πειρασμῶν· τῆς ἁμαρτίας θραῦσον τὸν τάραχον· τὴν καταιγίδα σύντριψον, τὴν τῶν κινδύνων Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Κασιανοῦ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι ὅταν ἐστὶν ὁ χρόνος Βίσεκτος, ψάλλεται ἡ τοιαύτη Ἀκολουθία εἰς τὰς κθ. εἰδὲ οὐκ ἔστι Βίσεκτος, ψάλλεται εἰς τὰς κη. εἰς τὰ Ἀπόδειπνα.

Στιχηρὰ προσόμοια, ἦχος β'.

Ἄγγελος μὲν τὸ Χαῖρε.

Ἀγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν Ἀσωμάτων ἠρίθμησαι. Σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ ἠκολού-

θη-

θησας. καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχρημάτισας. διὸ βοῶμέν σοι· ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Νηστείαις ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ ἀεὶ προσκολλώμενος, ἁπάσης ἡδονῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης. καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἔβλυσας διδασκαλίας ῥεῖθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γνῶσιν ἐκπιδύοντα, Κασσιανὲ θεόφρον σωτήριον. διὸ βοῶμέν σοι· ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Ἄνωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφή σου Πάτερ διάνοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψεν, δι᾿ οὗ φωταγωγεῖται, Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον. διὸ καὶ ἑορτάζει τὴν ἁγίαν πάντοτε Μνήμην σου, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν ἀεί σε δοξάσαντα ἀγωνισάμενον, καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Ὁ Κανών. Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ.

Στεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, ὅστις τὸν βίον σου, Κασσιανὲ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας. παρ᾿ οὗ ἡμῖν αἴτησαι, ἀπολύτρωσιν, τῶν πταισμάτων δεόμεθα, τοῖς ἐπιτελοῦσι, πίστει τὴν ἁγίαν σου μετάστασιν.

Ὁλοτρόπως νεύσας πρὸς Θεόν, πάντων Ἀξιάγαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοσημάτων ἐξοίκευσας, καὶ φῶς ἐχρημάτισας, ταῖς μεθέξεσι, ταῖς ἀΰλοις θεούμενος. ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Ἰατρὸς γεγένησαι ψυχῶν, θείοις σου διδάγμασι, Κασσιανὲ ῥυθμίζων τὰ φρονήματα, Μοναστῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν, πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἄριστα δεικνύων, τρίβον Θεοφόρε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα πέφηνας Ἁγνή, πάσης ἀοράτου τε, καὶ ὁρατῆς Παναπάρθενε κτίσεως. τὸν γὰρ Κτίστην τέτοκας, ὡς ηὐδόκησε, σαρκωθῆναι ἐν μήτρᾳ σου. ᾧ σὺν παρρησίᾳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὠδὴ γ΄. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἀστέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησίᾳ λάμποντα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε, τῶν ἐν σκότει Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὡραιότης Πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὁμιλήσαντα, καὶ τὸν Κόσμον σώσαντα, Κασσιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ τοῖς πάθεσιν, πανουργίας δαιμόνων τροπωσάμενος.

Σοφίᾳ πληρωθεῖσά σου, ἡ καρδία Πάνσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν ἁγίῳ ἔβλυσε Πνεύματι, Μοναστῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον Πανάμωμε, τὴν ψυχήν μου δέομαι, ἐξασθενοῦσαν πάθεσι, καὶ παντοίαις ἐπαναστάσεσι, τῶν κακίστων δαιμόνων μεσιτείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα, ἦχος δ΄.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οἰκειωθεὶς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, καὶ λαμπρυνθεὶς τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασσιανὲ ὡς Ἥλιος ἀπήστραψας, φέγγη τῶν ἐνθέων σου, διδαχῶν τὰς καρδίας, πάντων τῶν τιμώντων σε, ἀεννάως φωτίζων. ἀλλ᾿ ἐκτενῶς ἱκέτευε Χριστῷ, ὑπὲρ τῶν πόθῳ θερμῶς εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ᾿ ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων. μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, οἴμοι ποθανότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ᾿ Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ΄. Ἐλήλυθας, ἐκ Παρθένου.

Τῇ γνώσει σου, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτήματα, τῷ πνεύματι Ὅσιε, καὶ ἱεραῖς νουθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, τὰς πανουργίας τοῦ πλάνου καὶ τὰ ἔνεδρα.

Νεκρώμενος, ἑκουσίως τῷ Κόσμῳ τὴν μέλλουσαν, ζωὴν κλῆρον εἴληφας, Κασσιανὲ πανοίδιμε. νόμους συνεγράψω δὲ, ὡς Μοναστῶν ὁδηγίαν καὶ τελείωσιν.

Ἐνῴκησε, τῇ ψυχῇ σου ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ πάντων ἀνώτερον, τῶν τῆς σαρκὸς φρονημάτων σε, ἔδειξε Πανόλβιε, καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον τέτοκας, ἀῤῥήτως Πανάμωμε, τὸν τοὺς ὁσίους λαμπρύναντα, πίστει ἀριστεύσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

Ὠδὴ ε´. Μεσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων.

Ἡρπάγης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόληπτε ὀχούμενος, καὶ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, τῶν καμάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Νοῒ καθαρῷ, σὺ ἐνοπτριζόμενος τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἵστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε Ἀοίδιμε, τὰς ἐνθέους δηλώσεις, ἐκεῖθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαῖς, Θεοφόρε Πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίκομον, ἤνεγκας καρποὺς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντα πάντων, ἐνθέως τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ ἡ Ζωὴ, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατείλασα, ἐχθρὸν ἐθανάτωσεν, ἅπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, καὶ ἐζώωσε Κόσμον, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντά σε.

Ὠδὴ ς´. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν Πάτερ ὥδευσας, πᾶσί τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας. ἣν οἱ καλῶς βαδίζοντες, Παραδείσου πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Ἡ ζωή σου ὁσία γεγένηται, καὶ ἡ τελευτὴ μακαρία καὶ ἔντιμος. Κασσιανὲ Πατὴρ ἡμῶν, τῶν ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέῤῥιψας, καὶ ἐναγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσι, ἀγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται. καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ´. Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ, Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Θεῖος μεταστὰς Κασσιανὸς πρὸς Νόας,
Θείας νοητῶς κασσίας ἀποπνέει.

Οὗτος ἦν ἐκ Πόλεως Ῥώμης, περιφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Ἐν ἀρχῇ οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ, πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν εἰς ἄπαν ἐκμελετήσας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν θείαν Γραφὴν ἐκμαθὼν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν Βίον κοσμήσας, ἀπαναστὰς τῆς Πατρίδος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβὼν, τὸν μονήρη Βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκδοὺς ἑαυτὸν Μοναστηρίῳ, πᾶσαν ὑπακοὴν ἐξασκήσας, καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκεῖθεν ἐκμαθὼν, καὶ ἑαυτὸν ἐθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθάσας, ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκὼς, καὶ πάσῃ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτήξας, πρὸς πλείονα πεῖραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν. Ἀναστὰς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει πάντα τὰ Μοναστήρια, τῆς τε Αἰγύπτου πάσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νητρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσης ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τοὺς Βίους, καὶ τύπους, καὶ ἀγωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάττεται. Καὶ δηλοῦσι ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας οὖσαι πεπληρωμέναι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετέθησαν διδασκαλίαι. Ἃς εἴτις ἐπεσκεμμένως καὶ ἠκριβωμένως διέλθῃ, πολλὴν ἐκ τούτων δρέψει τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τοῦ Συγγραφέως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γνώσεται. Οὕτως οὖν βιοὺς ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μετέβη μονάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Διόλου ταῖς νεύσεσι ταῖς φανωτάταις, Θεόφρον θεώμενος, φωστὴρ ἐδείχθης ἄδυτος. ἐντεῦθεν ἀπήστραψας, λόγον σωτήριον, πάντων τὰ νοήματα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν εὐφημούντων σε.

Ἡ γλῶσσά σου κάλαμος ἐνπεθιγμένη, σαφῶς διεχάραξε, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, ϗ τύπους ἐξέθετο. οἷς περ ῥυθμίζονται, πᾶσαι Παμμακάριστε ἀεί, τῶν Μοναζόντων ἀγέλαι χαίρουσαι.

Νοήματα ὅσιε σωτηριώδη, ϗ ῥήματα ἄγνοιαν, καρδίας ἀπελαύνοντα, πλουσίως ἀνέβλυσας Πάτερ θεόσοφε. ὅθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, τὴν παναγίαν τελοῦντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ Λόγου, ϗ Θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσατο, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα. τοῦτον οὖν ἱκέτευε Ἁγνή, κατοικτειρῆσαι ϗ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Οἱ τῶν παθῶν δημιουργοί, ἐν τῷ νώτῳ μου δεινῶς τὴν ἀνομίαν, ἐτεκτήναντο Σῶτερ, ϗ ἀνανεῦσαι πρὸς σέ, οὐκ ἔτι ἰσχύω ὁ δοῦλός σου. ταῖς τοῦ σοῦ Ὁσίου, πρεσβείαις οἴκτειρόν με.

Ὡς ὑπηρέτης τοῦ Χριστοῦ, ὡς διάκονος πιστὸς ϗ οἰκονόμος, τῶν αὐτοῦ μυστηρίων, εἰς ἀπλανὴς ὁδηγὸς ἐφάνης· πάθη θεραπεύσας γάρ, ψυχῶν καὶ σωμάτων, ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὲρ ἡμῶν τὸν Λυτρωτήν, νῦν ἱκέτευε, Θεὸν Ὅσιε θεῖε, χαλεπῶν ἐκ κινδύνων, ϗ νοσημάτων πικρῶν, ϗ βλάβης, ἡμᾶς ἐκλυτρώσασθαι, τοὺς ὑπερυψοῦντας, αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἐξασθενήσασαν πολλαῖς, τὴν ἀθλίαν μου ψυχὴν Θεοκύητορ, προσβολαῖς τοῦ βελίαρ, ταῖς ῥωστικαῖς σου λιταῖς, Παρθένε, ὑγιῆ ἀπέργασαι. ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν τῇ καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, ϗ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου Γεννήτορος.

Ἰσχύς σοι δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ ϗ δύναμις, τὰς ἀρχὰς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτορος. ὅθεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς, Πάτερ θεοφόρε, χοροῖς συνηρίθμησαι, τῶν ὁσίων ἀγαλλόμενος.

Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιάζουσιν, οἱ θεόπνευστοι λόγοι, τῆς θείας γλώττης σου· σὺ γὰρ εὐωδία ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς, Θεοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄμετρον ἔλεος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χορεύοντες, Κασσιανοῦ νῦν τῇ μνήμῃ ἐπαγαλλόμενοι. ψάλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ. ὅτι ἐν Ἁγίοις, ϗ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει αὐτὸν σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ Προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, ϗ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης τὸν πλάστην. ὃν ἐν Σταυρῷ, κρεμάμενον πάλαι, ἠλάλαξες βλέπουσα, παναγία Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐσκορπισμένα. διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, ϗ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Ζήτα εἰς Ὁσίους.

ΤΕΛΟΣ.

ΑΝΕΜΗ